സത്യവേദപുസ്തകം

2025

പഴയ നിയമം

ഉല്പത്തി, പുറപ്പാട് എന്നീ
പുസ്തകങ്ങൾ

[illegible]

50 അദ്ധ്യായങ്ങൾ

ഉല്പത്തി ഒരു ലഘു വിവരണം

മോശെ

ബി.സി. 1450-1410 (അനുമാനം)

ആരംഭം. എല്ലാറ്റിന്റെയും ആരംഭത്തെക്കുറിച്ചു കാണുന്നു . എഴുതപ്പെട്ട ദൈവ വചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ദൈവം സ്വയം തന്നെക്കുറിച്ച് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ആരംഭം, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ആരംഭം , മാനവജാതിയുടെ ആരംഭം, പാപത്തിന്റെ ആരംഭം, ദൈവിക പദ്ധതിയിൽ കൂടിയുള്ള മനുഷ്യരാശിയുടെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ ആരംഭം , മനുഷ്യവർഗ്ഗം ജാതി, ഗോത്രങ്ങളുടെ ആരംഭം, യിസ്രായേൽ ജാതിയുടെ ആരംഭം. അവരിൽ കൂടിയാണ് ദൈവം തിരുവെഴുത്തുകൾ മാനവജാതിക്കു നൽകിയത്.

അദ്ധ്യായം 1

1 ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു.
2 ഭൂമി പാഴായും ശൂന്യമായും ഇരുന്നു ;
ആഴത്തിന്മീതെ ഇരുൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു വെള്ളത്തിൻ മീതെ
പരിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു .
3 വെളിച്ചം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു ദൈവം
കല്പിച്ചു ; വെളിച്ചം ഉണ്ടായി .
4 വെളിച്ചം നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു ദൈവം
വെളിച്ചവും ഇരുളും തമ്മിൽ വേർപിരിച്ചു .
5 ദൈവം വെളിച്ചത്തിന്നു പകൽ എന്നും
ഇരുളിന്നു രാത്രി എന്നും പേരിട്ടു .
സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, ഒന്നാം ദിവസം.
6 ദൈവം വെള്ളങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഒരു വിതാനം
ഉണ്ടാകട്ടെ ; അതു വെള്ളത്തിന്നും
വെള്ളത്തിന്നും തമ്മിൽ
വേർപിരിവായിരിക്കട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു .
7 വിതാനം ഉണ്ടാക്കീട്ടു ദൈവം വിതാനത്തിൻ
കീഴുള്ള വെള്ളവും വിതാനത്തിൻ മീതെയുള്ള
വെള്ളവും തമ്മിൽ വേർപിരിച്ചു ; അങ്ങനെ
സംഭവിച്ചു .
8 ദൈവം വിതാനത്തിന്നു ആകാശം എന്നു
പേരിട്ടു . സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, രണ്ടാം
ദിവസം.
9 ദൈവം: ആകാശത്തിൻ കീഴുള്ള വെള്ളം ഒരു
സ്ഥലത്തു കൂടട്ടെ ; ഉണങ്ങിയ നിലം കാണട്ടെ
എന്നു കല്പിച്ചു ; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു.
10 ഉണങ്ങിയ നിലത്തിന്നു ദൈവം ഭൂമി എന്നും
വെള്ളത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിന്നു സമുദ്രം
എന്നും പേരിട്ടു ; നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു.
11 ഭൂമിയിൽനിന്നു പുല്ലും വിത്തുള്ള
സസ്യങ്ങളും ഭൂമിയിൽ അതതു തരം വിത്തുള്ള ഫലം
കായിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും മുളെച്ചുവരട്ടെ

എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു ; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു.
12 ഭൂമിയിൽ നിന്നു പുല്ലും അതതു തരം
വിത്തുള്ള ഫലം കായിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും
മുളെച്ചുവന്നു ; നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു.
13 സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, മൂന്നാം ദിവസം .
14 പകലും രാവും തമ്മിൽ വേർപിരിവാൻ
ആകാശവിതാനത്തിൽ വെളിച്ചങ്ങൾ ഉണ്ടാകട്ടെ; അവ
അടയാളങ്ങളായും കാലം, ദിവസം, സംവത്സരം എന്നിവ
തിരിച്ചറിവാനായും ഉതകട്ടെ ;
15 ഭൂമിയെ പ്രകാശിപ്പിപ്പാൻ
ആകാശവിതാനത്തിൽ അവ
വെളിച്ചങ്ങളായിരിക്കട്ടെ എന്നു ദൈവം
കല്പിച്ചു ; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു.
16 പകൽ വാഴേണ്ടതിന്നു വലിപ്പമേറിയ
വെളിച്ചവും രാത്രി വാഴേണ്ടതിന്നു വലിപ്പം
കുറഞ്ഞ വെളിച്ചവും ആയി രണ്ടു വലിയ
വെളിച്ചങ്ങളെ ദൈവം ഉണ്ടാക്കി ;
നക്ഷത്രങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കി .
17 ഭൂമിയെ പ്രകാശിപ്പിപ്പാനും പകലും
രാത്രിയും വാഴുവാനും വെളിച്ചത്തെയും
ഇരുളിനെയും തമ്മിൽ വേർപിരിപ്പാനുമായി
18 ദൈവം അവയെ ആകാശവിതാനത്തിൽ നിർത്തി;
നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു.
19 സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, നാലാം ദിവസം.
20 വെള്ളത്തിൽ ജലജന്തുക്കൾ കൂട്ടമായി
ജനിക്കട്ടെ ; ഭൂമിയുടെ മീതെ ആകാശവിതാനത്തിൽ
പറവജാതി പറക്കട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു .
21 ദൈവം വലിയ തിമിംഗലങ്ങളെയും വെള്ളത്തിൽ
കൂട്ടമായി ജനിച്ചു ചരിക്കുന്ന അതതുതരം
ജീവജന്തുക്കളെയും അതതു തരം പറവജാതിയെയും
സൃഷ്ടിച്ചു ; നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു.
22 നിങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു പെരുകി സമുദ്രത്തിലെ
വെള്ളത്തിൽ നിറവിൻ; പറവജാതി ഭൂമിയിൽ
പെരുകട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു ദൈവം അവയെ
അനുഗ്രഹിച്ചു .
23 സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, അഞ്ചാം ദിവസം.
24 അതതുതരം കന്നുകാലി, ഇഴജാതി, കാട്ടുമൃഗം
ഇങ്ങനെ അതതു തരം ജീവജന്തുക്കൾ
ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉളവാകട്ടെ എന്നു ദൈവം
കല്പിച്ചു ; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു.
25 ഇങ്ങനെ ദൈവം അതതു തരം കാട്ടുമൃഗങ്ങളെയും
അതതു തരം കന്നുകാലികളെയും അതതു തരം
ഭൂചരജന്തുക്കളെയും ഉണ്ടാക്കി ; നല്ലതു എന്നു
ദൈവം കണ്ടു.
26 അനന്തരം ദൈവം: നാം നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ

നമ്മുടെ സാദൃശ്യപ്രകാരം മനുഷ്യനെ
ഉണ്ടാക്കുക ; അവർ സമുദ്രത്തിലുള്ള
മത്സ്യത്തിന്മേലും ആകാശത്തിലുള്ള
പറവജാതിയിന്മേലും മൃഗങ്ങളിന്മേലും
സർവ്വഭൂമിയിന്മേലും ഭൂമിയിൽ ഇഴയുന്ന എല്ലാ
ഇഴജാതിയിന്മേലും വാഴട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു .
27 ഇങ്ങനെ ദൈവം തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ
സൃഷ്ടിച്ചു , ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ അവനെ
സൃഷ്ടിച്ചു , ആണും പെണ്ണുമായി അവരെ
സൃഷ്ടിച്ചു .
28 ദൈവം അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു: നിങ്ങൾ
സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി പെരുകി ഭൂമിയിൽ
നിറഞ്ഞു അതിനെ അടക്കി സമുദ്രത്തിലെ
മത്സ്യത്തിന്മേലും
ആകാശത്തിലെപറവജാതിയിന്മേലും
സകലഭൂചരജന്തുവിന്മേലും വാഴുവിൻ എന്നു
അവരോടു കല്പിച്ചു .
29 ഭൂമിയിൽ എങ്ങും വിത്തുള്ള സസ്യങ്ങളും
വൃക്ഷത്തിന്റെ വിത്തുള്ള ഫലം കായക്കുന്ന
സകലവൃക്ഷങ്ങളും ഇതാ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
തന്നിരിക്കുന്നു ; അവ നിങ്ങൾക്കു
ആഹാരമായിരിക്കട്ടെ;
30 ഭൂമിയിലെ സകലമൃഗങ്ങൾക്കും ആകാശത്തിലെ
എല്ലാ പറവകൾക്കും ഭൂമിയിൽ ചരിക്കുന്ന സകല
ഭൂചരജന്തുക്കൾക്കും ആഹാരമായിട്ടു
പച്ചസസ്യം ഒക്കെയും ഞാൻ
കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു ;
അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു.
31 താൻ ഉണ്ടാക്കിയതിനെ ഒക്കെയും ദൈവം
നോക്കി, അതു എത്രയും നല്ലതു എന്നു കണ്ടു.
സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, ആറാം ദിവസം.

അദ്ധ്യായം 2

1 ഇങ്ങനെ ആകാശവും ഭൂമിയും അവയിലുള്ള
ചരാചരങ്ങളൊക്കെയും തികഞ്ഞു.
2 താൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി ഒക്കെയും ദൈവം
തീർത്തശേഷം താൻ ചെയ്ത
സകലപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും ഏഴാം ദിവസം
നിവൃത്തനായി
3 താൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ സകല
പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും അന്നു
നിവൃത്തനായതുകൊണ്ടു ദൈവം ഏഴാം ദിവസത്തെ
അനുഗ്രഹിച്ചു ശുദ്ധീകരിച്ചു .
4 യഹോവയായ ദൈവം ഭൂമിയും ആകാശവും സൃഷ്ടിച്ച
നാളിൽ ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ
ഉല്പത്തിവിവരം : വയലിലെ ചെടി ഒന്നും അതുവരെ

ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല ; വയലിലെ സസ്യം
ഒന്നും മുളെച്ചിരുന്നതുമില്ല .
5 യഹോവയായ ദൈവം ഭൂമിയിൽ മഴ
പെയ്യിച്ചിരുന്നില്ല ; നിലത്തു വേല ചെയ്യാൻ
മനുഷ്യനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല .
6 ഭൂമിയിൽ നിന്നു മഞ്ഞു പൊങ്ങി, നിലം
ഒക്കെയും നനെച്ചുവന്നു .
7 യഹോവയായ ദൈവം നിലത്തെ പൊടികൊണ്ടു
മനുഷ്യനെ നിർമ്മിച്ചിട്ടു അവന്റെ മൂക്കിൽ
ജീവശ്വാസം ഊതി, മനുഷ്യൻ ജീവനുള്ള ദേഹിയായി
തീർന്നു .
8 അനന്തരം യഹോവയായ ദൈവം കിഴക്കു ഏദെനിൽ ഒരു
തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി , താൻ സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യനെ
അവിടെ ആക്കി.
9 കാണ്മാൻ ഭംഗിയുള്ളതും തിന്മാൻ നല്ല
ഫലമുള്ളതുമായ ഓരോ വൃക്ഷങ്ങളും തോട്ടത്തിന്
റെ നടുവിൽ ജീവവൃക്ഷവും
നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ
വൃക്ഷവും യഹോവയായ ദൈവം നിലത്തുനിന്നു
മുളെപ്പിച്ചു .
10 തോട്ടം നനെപ്പാൻ ഒരു നദി ഏദെനിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു ; അതു അവിടെനിന്നു നാലു ശാഖയായി
പിരിഞ്ഞു.
11 ഒന്നാമത്തേതിന്നു പീശോൻ എന്നു പേർ; അതു
ഹവീലാദേശമൊക്കെയും ചുറ്റുന്നു; അവിടെ
പൊന്നുണ്ടു .
12 ആ ദേശത്തിലെ പൊന്നു മേത്തരമാകുന്നു;
അവിടെ ഗുല്ഗുലുവും ഗോമേദകവും ഉണ്ടു.
13 രണ്ടാം നദിക്കു ഗീഹോൻ എന്നു പേർ; അതു
ചുറ്റുന്നു .
14 മൂന്നാം നദിക്കു ഹിദ്ദേക്കെൽ എന്നു പേർ ;
അതു അശ്ശൂരിന്നു കിഴക്കോട്ടു ഒഴുകുന്നു ;
നാലാം നദി ഫ്രാത്ത് ആകുന്നു .
15 യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പോയി ഏദെൻ തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്യാനും അതിനെ
കാപ്പാനും അവിടെ ആക്കി.
16 യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: തോട്ടത്തിലെ
സകലവൃക്ഷങ്ങളുടെയും ഫലം നിനക്കു ഇഷ്ടംപോലെ
തിന്നാം .
17 എന്നാൽ നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള
അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൻ ഫലം തിന്നരുതു;
തിന്നുന്ന നാളിൽ നീ മരിക്കും .
18 അനന്തരം യഹോവയായ ദൈവം: മനുഷ്യൻ
ഏകനായിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല ; ഞാൻ അവന്നു

തക്കതായൊരു തുണ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .
19 യഹോവയായ ദൈവം ഭൂമിയിലെ സകല മൃഗങ്ങളെയും
ആകാശത്തിലെ എല്ലാ പറവകളെയും നിലത്തു നിന്നു
നിർമ്മിച്ചിട്ടു മനുഷ്യൻ അവെക്കു എന്തു
പേരിടുമെന്നു കാണ്മാൻ അവന്റെ മുമ്പിൽ
വരുത്തി; സകല ജീവജന്തുക്കൾക്കും മനുഷ്യൻ
ഇട്ടതു അവെക്കു പേരായി;
20 മനുഷ്യൻ എല്ലാ കന്നുകാലികൾക്കും
ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്കും എല്ലാ
കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കും പേരിട്ടു ; എങ്കിലും
മനുഷ്യന്നു തക്കതായൊരു തുണ
കണ്ടുകിട്ടിയില്ല .
21 ആകയാൽ യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യന്നു ഒരു
ഗാഢനിദ്ര വരുത്തി; അവൻ ഉറങ്ങിയപ്പോൾ അവന്റെ
വാരിയെല്ലുകളിൽ ഒന്നു എടുത്തു അതിന്നു പകരം
മാംസം പിടിപ്പിച്ചു .
22 യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനിൽനിന്നു എടുത്ത
വാരിയെല്ലിനെ ഒരു സ്ത്രീയാക്കി , അവളെ
മനുഷ്യന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
23 അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ; ഇതു ഇപ്പോൾ എന്റെ
അസ്ഥിയിൽ നിന്നു അസ്ഥിയും എന്റെ
മാംസത്തിൽനിന്നു മാംസവും ആകുന്നു. ഇവളെ
നരനിൽനിന്നു എടുത്തിരിക്കയാൽ ഇവൾക്കു നാരി
എന്നു പോരാകും എന്നു പറഞ്ഞു.
24 അതുകൊണ്ടു പുരുഷൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
വിട്ടുപിരിഞ്ഞു ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും ;
അവർ ഏക ദേഹമായി തീരും.
25 മനുഷ്യനും ഭാര്യയും ഇരുവരും
നഗ്നരായിരുന്നു ; അവർക്കു നാണം
തോന്നിയില്ലതാനും .

അദ്ധ്യായം 3

1 യഹോവയായ ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയ എല്ലാ
കാട്ടുജന്തുക്കളെക്കാളും പാമ്പു
കൌശലമേറിയതായിരുന്നു. അതു സ്ത്രീയോടു:
തോട്ടത്തിലെ യാതൊരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലവും
നിങ്ങൾ തിന്നരുതെന്നു ദൈവം വാസ്തവമായി
കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു .
2 സ്ത്രീ പാമ്പിനോടു : തോട്ടത്തിലെ
വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലം ഞങ്ങൾക്കു തിന്നാം;
3 എന്നാൽ നിങ്ങൾ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിലുള്ള വൃക്ഷത്തിന്റെ
ഫലം തിന്നരുതു, തൊടുകയും അരുതു എന്നു ദൈവം
കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു .
4 പാമ്പു സ്ത്രീയോടു : നിങ്ങൾ മരിക്കയില്ല

നിശ്ചയം;
5 അതു തിന്നുന്ന നാളിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു
തുറക്കയും നിങ്ങൾ നന്മതിന്മകളെ
അറിയുന്നവരായി ദൈവത്തെപ്പോലെ ആകയും
ചെയ്യും എന്നു ദൈവം അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
6 ആ വൃക്ഷഫലം തിന്മാൻ നല്ലതും കാണ്മാൻ
ഭംഗിയുള്ളതും ജ്ഞാനം പ്രാപിപ്പാൻ കാമ്യവും
എന്നു സ്ത്രീ കണ്ടു ഫലം പറിച്ചു തിന്നു
ഭർത്താവിന്നും കൊടുത്തു ; അവന്നും തിന്നു .
7 ഉടനെ ഇരുവരുടെയും കണ്ണു തുറന്നു തങ്ങൾ
നഗ്നരെന്നു അറിഞ്ഞു, അത്തിയില
കൂട്ടിത്തുന്നി തങ്ങൾക്കു അരയാട ഉണ്ടാക്കി .
8 വെയിലാറിയപ്പോൾ യഹോവയായ ദൈവം തോട്ടത്തിൽ
നടക്കുന്ന ഒച്ച അവർ കേട്ടു ; മനുഷ്യനും
ഭാര്യയും യഹോവയായ ദൈവം തങ്ങളെ
കാണാതിരിപ്പാൻ തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഒളിച്ചു.
9 യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനെ വിളിച്ചു: നീ എവിടെ
എന്നു ചോദിച്ചു .
10 തോട്ടത്തിൽ നിന്റെ ഒച്ച കേട്ടിട്ടു ഞാൻ
നഗ്നനാകകൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു ഒളിച്ചു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു.
11 നീ നഗ്നനെന്നു നിന്നോടു ആർ പറഞ്ഞു?
തിന്നരുതെന്നു ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ച
വൃക്ഷഫലം നീ തിന്നുവോ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു.
12 അതിന്നു മനുഷ്യൻ: എന്നോടു കൂടെ ഇരിപ്പാൻ
നീ തന്നിട്ടുള്ള സ്ത്രീ വൃക്ഷഫലം തന്നു ; ഞാൻ
തിന്നുകയും ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു.
13 യഹോവയായ ദൈവം സ്ത്രീയോടു: നീ ഈ ചെയ്തതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു : പാമ്പു എന്നെ
വഞ്ചിച്ചു , ഞാൻ തിന്നുപോയി എന്നു സ്ത്രീ
പറഞ്ഞു.
14 യഹോവയായ ദൈവം പാമ്പിനോടു കല്പിച്ചതു: നീ
ഇതു ചെയ്കകൊണ്ടു എല്ലാ കന്നുകാലികളിലും
എല്ലാ കാട്ടുമൃഗങ്ങളിലുംവെച്ചു നീ
ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ; നീ
ഉരസ്സുകൊണ്ടു ഗമിച്ചു നിന്റെ
ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും പൊടി തിന്നും.
15 ഞാൻ നിനക്കും സ്ത്രീക്കും നിന്റെ
സന്തതിക്കും അവളുടെ സന്തതിക്കും തമ്മിൽ
ശത്രുത്വം ഉണ്ടാക്കും . അവൻ നിന്റെ തല
തകർക്കും; നീ അവന്റെ കുതികാൽ തകർക്കും.
16 സ്ത്രീയോടു കല്പിച്ചതു : ഞാൻ നിനക്കു
കഷ്ടവും ഗർഭധാരണവും ഏറ്റവും
വർദ്ധിപ്പിക്കും ; നീ വേദനയോടെ മക്കളെ

പ്രസവിക്കും ; നിന്റെ ആഗ്രഹം നിന്റെ
ഭർത്താവിനോടു ആകും; അവൻ നിന്നെ ഭരിക്കും.
17 മനുഷ്യനോടു കല്പിച്ചതോ : നീ നിന്റെ
ഭാര്യയുടെ വാക്കു അനുസരിക്കയും
തിന്നരുതെന്നു ഞാൻ കല്പിച്ച വൃക്ഷഫലം
തിന്നുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു നിന്റെ നിമിത്തം
ഭൂമി ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ; നിന്റെ
ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും നീ കഷ്ടതയോടെ
അതിൽനിന്നു അഹോവൃത്തി കഴിക്കും.
18 മുള്ളും പറക്കാരയും നിനക്കു അതിൽനിന്നു
മുളെക്കും ; വയലിലെ സസ്യം നിനക്കു ആഹാരമാകും.
19 നിലത്തുനിന്നു നിന്നെ
എടുത്തിരിക്കുന്നു ; അതിൽ തിരികെ ചേരുവോളം
മുഖത്തെ വിയർപ്പോടെ നീ ഉപജീവനം കഴിക്കും; നീ
പൊടിയാകുന്നു, പൊടിയിൽ തിരികെ ചേരും.
20 മനുഷ്യൻ തന്റെ ഭാര്യക്കു ഹവ്വാ എന്നു
പേരിട്ടു ; അവൾ ജീവനുള്ളവർക്കെല്ലാം
മാതാവല്ലോ.
21 യഹോവയായ ദൈവം ആദാമിന്നും അവന്
റെഭാര്യക്കും തോൽകൊണ്ടു ഉടുപ്പു ഉണ്ടാക്കി
അവരെ ഉടുപ്പിച്ചു .
22 യഹോവയായ ദൈവം: മനുഷ്യൻ നന്മതിന്മകളെ
അറിവാൻ തക്കവണ്ണം നമ്മിൽ ഒരുത്തനെപ്പോലെ
ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു ; ഇപ്പോൾ അവൻ
കൈനീട്ടി ജീവവൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലംകൂടെ
പറിച്ചു തിന്നു എന്നേക്കും ജീവിപ്പാൻ
സംഗതിവരരുതു എന്നു കല്പിച്ചു .
23 അവനെ എടുത്തിരുന്ന നിലത്തു കൃഷി
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു യഹോവയായ ദൈവം അവനെ ഏദെൻ
തോട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി .
24 ഇങ്ങനെ അവൻ മനുഷ്യനെ ഇറക്കിക്കളഞ്ഞു;
ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിങ്കലേക്കുള്ള വഴികാപ്പാൻ
അവൻ ഏദെൻ തോട്ടത്തിന്നു കിഴക്കു കെരൂബുകളെ
തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാളിന്റെ
ജ്വാലയുമായി നിർത്തി .

അദ്ധ്യായം 4

1 അനന്തരം മനുഷ്യൻ തന്റെ ഭാര്യയായ ഹവ്വയെ
പരിഗ്രഹിച്ചു ; അവൾ ഗർഭംധരിച്ചു കയീനെ
പ്രസവിച്ചു : യഹോവയാൽ എനിക്കു ഒരു പുരുഷപ്രജ
ലഭിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു .
2 പിന്നെ അവൾ അവന്റെ അനുജനായ ഹാബെലിനെ
പ്രസവിച്ചു . ഹാബെൽ ആട്ടിടയനും കയീൻ
കൃഷിക്കാരനും ആയിത്തീർന്നു.
3 കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു കയീൻ നിലത്തെ
അനുഭവത്തിൽനിന്നു യഹോവെക്കു ഒരു വഴിപാടു

കൊണ്ടുവന്നു.
4 ഹാബെലും ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിലെ
കടിഞ്ഞൂലുകളിൽനിന്നു, അവയുടെ
മേദസ്സിൽനിന്നു തന്നേ , ഒരു വഴിപാടു
കൊണ്ടുവന്നു. യഹോവ ഹാബെലിലും വഴിപാടിലും
പ്രസാദിച്ചു .
5 കയീനിലും അവന്റെ വഴിപാടിലും
പ്രസാദിച്ചില്ല . കയീന്നു ഏറ്റവും
കോപമുണ്ടായി, അവന്റെ മുഖം വാടി.
6 എന്നാറെ യഹോവ കയീനോടു: നീ കോപിക്കുന്നതു
എന്തിന്നു ? നിന്റെ മുഖം വാടുന്നതും എന്തു ?
7 നീ നന്മചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ
പ്രസാദമുണ്ടാകയില്ലയോ? നീ നന്മ
ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലോ പാപം വാതിൽക്കൽ
കിടക്കുന്നു ; അതിന്റെ ആഗ്രഹം നിങ്കലേക്കു
ആകുന്നു; നീയോ അതിനെ കീഴടക്കേണം എന്നു
കല്പിച്ചു .
8 എന്നാറെ കയീൻ തന്റെ അനുജനായ ഹാബെലിനോടു:
(നാം വയലിലേക്കു പോക എന്നു) പറഞ്ഞു. അവർ
വയലിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ കയീൻ തന്റെ അനുജനായ
ഹാബെലിനോടു കയർത്തു അവനെ കൊന്നു.
9 പിന്നെ യഹോവ കയീനോടു: നിന്റെ അനുജനായ
ഹാബെൽ എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ
അറിയുന്നില്ല ; ഞാൻ എന്റെ അനുജന്റെ
കാവൽക്കാരനോ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
10 അതിന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തതു. നീ എന്തു
ചെയ്തു? നിന്റെ അനുജന്റെ രക്തത്തിന്റെ
ശബ്ദം ഭൂമിയിൽ നിന്നു എന്നോടു
നിലവിളിക്കുന്നു .
11 ഇപ്പോൾ നിന്റെ അനുജന്റെ രക്തം നിന്റെ
കയ്യിൽ നിന്നു ഏറ്റുകൊൾവാൻ വായിതുറന്ന ദേശം
നീ വിട്ടു ശാപഗ്രസ്തനായി പോകേണം.
12 നീ കൃഷി ചെയ്യുമ്പോൾ നിലം ഇനിമേലാൽ തന്
റെ വീര്യം നിനക്കു തരികയില്ല ; നീ ഭൂമിയിൽ
ഉഴന്നലയുന്നവൻ ആകും.
13 കയീൻ യഹോവയോടു: എന്റെ കുറ്റം പൊറുപ്പാൻ
കഴിയുന്നതിനെക്കാൾ വലിയതാകുന്നു.
14 ഇതാ, നീ ഇന്നു എന്നെ ആട്ടിക്കളയുന്നു ;
ഞാൻ തിരുസന്നിധിവിട്ടു ഒളിച്ചു ഭൂമിയിൽ
ഉഴന്നലയുന്നവൻ ആകും; ആരെങ്കിലും എന്നെ
കണ്ടാൽ, എന്നെ കൊല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു.
15 യഹോവ അവനോടു: അതുകൊണ്ടു ആരെങ്കിലും
കയീനെ കൊന്നാൽ അവന്നു ഏഴിരട്ടി പകരം
കിട്ടും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു ; കയീനെ
കാണുന്നവർ ആരും കൊല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു

യഹോവ അവന്നു ഒരു അടയാളം വെച്ചു.
16 അങ്ങനെ കയീൻ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടു ഏദെന്നു കിഴക്കു നോദ് ദേശത്തു
ചെന്നു പാർത്തു .
17 കയീൻ തന്റെ ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചു ; അവൾ
ഗർഭം ധരിച്ചു ഹാനോക്കിനെ പ്രസവിച്ചു . അവൻ
ഒരു പട്ടണം പണിതു, ഹാനോക്ക് എന്നു തന്റെ മകന്റെ
പേരിട്ടു .
18 ഹാനോക്കിന്നു ഈരാദ് ജനിച്ചു ; ഈരാദ്
മെഹൂയയേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു; മെഹൂയയേൽ
മെഥൂശയേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു ; മെഥൂശയേൽ
ലാമെക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു .
19 ലാമെക് രണ്ടു ഭാര്യമാരെ എടുത്തു;
ഒരുത്തിക്കു ആദാ എന്നും മറ്റവൾക്കു സില്ലാ
എന്നും പേർ.
20 ആദാ യാബാലിനെ പ്രസവിച്ചു; അവൻ
കൂടാരവാസികൾക്കും പശുപാലകന്മാർക്കും
പിതാവായ്തീർന്നു.
21 അവന്റെ സഹോദരന്നു യൂബാൽ എന്നു പേർ. ഇവൻ
കിന്നരവും വേണുവും പ്രയോഗിക്കുന്ന
എല്ലാവർക്കും പിതാവായ്തീർന്നു .
22 സില്ലാ തൂബൽകയീനെ പ്രസവിച്ചു; അവൻ
ചെമ്പുകൊണ്ടും ഇരിമ്പുകൊണ്ടുമുള്ള
ആയുധങ്ങളെ തീർക്കുന്നവനായ്തീർന്നു;
തൂബൽകയീന്റെ പെങ്ങൾ നയമാ.
23 ലാമെക് തന്റെ ഭാര്യമാരോടു പറഞ്ഞതു: ആദയും
സില്ലയും ആയുള്ളോരേ, എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ;
ലാമെക്കിൻ ഭാര്യമാരേ , എന്റെ വചനത്തിന്നു
ചെവി തരുവിൻ! എന്റെ മുറിവിന്നു പകരം ഞാൻ ഒരു
പുരുഷനെയും, എന്റെ പരിക്കിന്നു പകരം ഒരു
യുവാവിനെയും കൊല്ലും.
24 കയീന്നുവേണ്ടി ഏഴിരട്ടി പകരം
ചെയ്യുമെങ്കിൽ , ലാമെക്കിന്നുവേണ്ടി
എഴുപത്തേഴു ഇരട്ടി പകരം ചെയ്യും .
25 ആദാം തന്റെ ഭാര്യയെ പിന്നെയും
പരിഗ്രഹിച്ചു ; അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു:
കയീൻ കൊന്ന ഹാബെലിന്നു പകരം ദൈവം എനിക്കു
മറ്റൊരു സന്തതിയെ തന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അവന്നു ശേത്ത് എന്നു പേരിട്ടു .
26 ശേത്തിന്നും ഒരു മകൻ ജനിച്ചു ; അവന്നു
എനോശ് എന്നു പേരിട്ടു. ആ കാലത്തു യഹോവയുടെ
നാമത്തിലുള്ള ആരാധന തുടങ്ങി.

അദ്ധ്യായം 5

1 ആദാമിന്റെ വംശപാരമ്പര്യമാവിതു: ദൈവം
മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ

സാദൃശ്യത്തിൽ അവനെ ഉണ്ടാക്കി; ആണും
പെണ്ണുമായി അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു;
2 സൃഷ്ടിച്ച നാളിൽ അവരെ അനുഗ്രഹിക്കയും
അവർക്കു ആദാമെന്നു പേരിടുകയും ചെയ്തു.
3 ആദാമിനു നൂറ്റിമുപ്പതു വയസ്സായാപ്പോൾ അവൻ
തന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ തന്റെ സ്വരൂപപ്രകാരം
ഒരു മകനെ ജനിപ്പിച്ചു ; അവന്നു ശേത്ത് എന്നു
പേരിട്ടു .
4 ശേത്തിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം ആദാം എണ്ണൂറു
സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരേയും
പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു .
5 ആദാമിന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ തൊള്ളായിരത്തി
മുപ്പതു സംവത്സരമായിരുന്നു ; പിന്നെ അവൻ
മരിച്ചു .
6 ശേത്തിന്നു നൂറ്റഞ്ചു വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ
എനോശിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
7 എനോശിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം ശേത്ത്
എണ്ണൂറ്റേഴു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു .
8 ശേത്തിന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ തൊള്ളായിരത്തി
പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരമായിരുന്നു ; പിന്നെ അവൻ
മരിച്ചു .
9 എനോശിന്നു തൊണ്ണൂറു വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ
കേനാനെ ജനിപ്പിച്ചു .
10 കേനാനെ ജനിപ്പിച്ച ശേഷം എനോശ്
എണ്ണൂറ്റിപതിനഞ്ചു സംവത്സരം
ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു .
11 എനോശിന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ
തൊള്ളായിരത്തഞ്ചു സംവത്സരമായിരുന്നു;
പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു.
12 കേനാന്നു എഴുപതു വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ
മഹലലേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു .
13 മഹലലേലിനെ ജനിപ്പിച്ച ശേഷം കേനാൻ
എണ്ണൂറ്റിനാല്പതു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു .
14 കേനാന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ തൊള്ളായിരത്തി
പത്തു സംവത്സരമായിരുന്നു; പിന്നെ അവൻ
മരിച്ചു .
15 മഹലലേലിന്നു അറുപത്തഞ്ചു വയസ്സായപ്പോൾ
അവൻ യാരെദിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
16 യാരെദിനെ ജനിപ്പിച്ച ശേഷം മഹലലേൽ
എണ്ണൂറ്റിമുപ്പതു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു

പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു .
17 മഹലലേലിന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ എണ്ണൂറ്റി
തൊണ്ണൂറ്റഞ്ചു സംവത്സരമായിരുന്നു ; പിന്നെ
അവൻ മരിച്ചു.
18 യാരെദിന്നു നൂറ്ററുപത്തിരണ്ടു
വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ ഹാനോക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
19 ഹാനോക്കിനെ ജനിപ്പിച്ച ശേഷം യാരെദ്
എണ്ണൂറു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു .
20 യാരെദിന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ
തൊള്ളായിരത്തറുപത്തിരണ്ടു
സംവത്സരമായിരുന്നു; പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു.
21 ഹാനോക്കിന്നു അറുപത്തഞ്ചു വയസ്സായപ്പോൾ
അവൻ മെഥൂശലഹിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
22 മെഥൂശലഹിനെ ജനിപ്പിച്ച ശേഷം ഹാനോക്
മൂന്നൂറു സംവത്സരം ദൈവത്തോടുകൂടെ നടക്കയും
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിക്കയും ചെയ്തു .
23 ഹനോക്കിന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ
മുന്നൂറ്ററുപത്തഞ്ചു സംവത്സരമായിരുന്നു .
24 ഹാനോക് ദൈവത്തോടുകൂടെ നടന്നു, ദൈവം അവനെ
എടുത്തുകൊണ്ടതിനാൽ കാണാതെയായി.
25 മെഥൂശലഹിന്നു നൂറ്റെണ്പത്തേഴു
വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ ലാമേക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
26 ലാമേക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം മെഥൂശലഹ്
എഴുനൂറ്റെണ്പത്തിരണ്ടു സംവത്സരം
ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു .
27 മെഥൂശലഹിന്റെ ആയൂഷ്കാലം ആകെ
തൊള്ളായിരത്തറുപത്തൊമ്പതു
സംവത്സരമായിരുന്നു; പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു.
28 ലാമേക്കിന്നു നൂറ്റെണ്പത്തിരണ്ടു
വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ ഒരു മകനെ ജനിപ്പിച്ചു.
29 യഹോവ ശപിച്ച ഭൂമിയിൽ നമ്മുടെ
പ്രവൃത്തിയിലും നമ്മുടെ കൈകളുടെ
പ്രയത്നത്തിലും ഇവൻ നമ്മെ
ആശ്വസിപ്പിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു അവന്നു നോഹ
എന്നു പേർ ഇട്ടു .
30 നോഹയെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം ലാമേക് അഞ്ഞൂറ്റി
തൊണ്ണൂറ്റഞ്ചു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു .
31 ലാമേക്കിന്റെ ആയൂഷ്കാലം ആകെ

എഴുനൂറ്റെഴുപത്തേഴു സംവത്സരമായിരുന്നു ;
പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു.
32 നോഹെക്കു അഞ്ഞൂറു വയസ്സായശേഷം നോഹ
ശേമിനെയും ഹാമിനെയും യാഫെത്തിനെയും
ജനിപ്പിച്ചു .

അദ്ധ്യായം 6

1 മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ പെരുകിത്തുടങ്ങി അവർക്കു
പുത്രിമാർ ജനിച്ചപ്പോൾ
2 ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ മനുഷ്യരുടെ
പുത്രിമാരെ സൌന്ദര്യമുള്ളവരെന്നു
കണ്ടിട്ടു തങ്ങൾക്കു ബോധിച്ച ഏവരെയും
ഭാര്യമാരായി എടുത്തു .
3 അപ്പോൾ യഹോവ: മനുഷ്യനിൽ എന്റെ ആത്മാവു
സദാകാലവും വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയില്ല ; അവൻ
ജഡം തന്നേയല്ലോ; എങ്കിലും അവന്റെ കാലം
നൂറ്റിരുപതു സംവത്സരമാകും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.
4 അക്കാലത്തു ഭൂമിയിൽ മല്ലന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു ; അതിന്റെ ശേഷവും ദൈവത്തിന്റെ
പുത്രന്മാർ മനുഷ്യരുടെ പുത്രിമാരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നിട്ടു അവർ മക്കളെ പ്രസവിച്ചു ;
ഇവരാകുന്നു പുരാതനകാലത്തെ വീരന്മാർ,
കീർത്തിപ്പെട്ട പുരുഷന്മാർ തന്നേ .
5 ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്ടത വലിയതെന്നും
അവന്റെ ഹൃദയവിചാരങ്ങളുടെ നിരൂപണമൊക്കെയും
എല്ലായ്പോഴും ദോഷമുള്ളതത്രേ എന്നും യഹോവ
കണ്ടു.
6 താൻ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുകകൊണ്ടു
യഹോവ അനുതപിച്ചു; അതു അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്നു
ദുഃഖമായി:
7 ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യനെ ഭൂമിയിൽ
നിന്നു നശിപ്പിച്ചുകളയും ; മനുഷ്യനെയും
മൃഗത്തെയും ഇഴജാതിയെയും ആകാശത്തിലെ
പക്ഷികളെയും തന്നേ; അവയെ ഉണ്ടാക്കുകകൊണ്ടു
ഞാൻ അനുതപിക്കുന്നു എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തു.
8 എന്നാൽ നോഹെക്കു യഹോവയുടെ കൃപ ലഭിച്ചു.
9 നോഹയുടെ വംശപാരമ്പര്യം എന്തെന്നാൽ: നോഹ
നീതിമാനും തന്റെ തലമുറയിൽ
നിഷ്കളങ്കനുമായിരുന്നു ; നോഹ ദൈവത്തോടുകൂടെ
നടന്നു .
10 ശേം, ഹാം, യാഫെത്ത് എന്ന മൂന്നു
പുത്രന്മാരെ നോഹ ജനിപ്പിച്ചു .
11 എന്നാൽ ഭൂമി ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
വഷളായി; ഭൂമി അതിക്രമംകൊണ്ടു

നിറഞ്ഞിരുന്നു .
12 ദൈവം ഭൂമിയെ നോക്കി, അതു വഷളായി എന്നു
കണ്ടു; സകലജഡവും ഭൂമിയിൽ തന്റെ വഴി
വഷളാക്കിയിരുന്നു .
13 ദൈവം നോഹയോടു കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
സകലജഡത്തിന്റെയും അവസാനം എന്റെ മുമ്പിൽ
വന്നിരിക്കുന്നു ; ഭൂമി അവരാൽ
അതിക്രമംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു ; ഞാൻ
അവരെ ഭൂമിയോടുകൂടെ നശിപ്പിക്കും.
14 നീ ഗോഫർമരംകൊണ്ടു ഒരു
പെട്ടകംഉണ്ടാക്കുക ; പെട്ടകത്തിന്നു അറകൾ
ഉണ്ടാക്കി , അകത്തും പുറത്തും കീൽ തേക്കേണം.
15 അതു ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നാൽ:
പെട്ടകത്തിന്റെ നീളം മുന്നൂറു മുഴം ; വീതി
അമ്പതു മുഴം; ഉയരം മുപ്പതു മുഴം .
16 പെട്ടകത്തിന്നു കിളിവാതിൽ ഉണ്ടാക്കേണം ;
മേൽനിന്നു ഒരു മുഴം താഴെ അതിനെ വെക്കേണം;
പെട്ടകത്തിന്റെ വാതിൽ അതിന്റെ
വശത്തുവെക്കേണം: താഴത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും
മൂന്നാമത്തെയും തട്ടായി അതിനെ ഉണ്ടാക്കേണം.
17 ആകാശത്തിൻ കീഴിൽനിന്നു ജീവശ്വാസമുള്ള
സർവ്വജഡത്തെയും നശിപ്പിപ്പാൻ ഞാൻ ഭൂമിയിൽ
ഒരു ജലപ്രളയം വരുത്തും;
ഭൂമിയിലുള്ളതൊക്കെയും നശിച്ചുപോകും.
18 നിന്നോടോ ഞാൻ ഒരു നിയമം ചെയ്യും; നീയും
നിന്റെ പുത്രന്മാരും ഭാര്യയും
പുത്രന്മാരുടെ ഭാര്യമാരും പെട്ടകത്തിൽ
കടക്കേണം.
19 സകല ജീവികളിൽനിന്നും,
സർവ്വജഡത്തിൽനിന്നും തന്നേ, ഈരണ്ടീരണ്ടിനെ
നിന്നോടുകൂടെ ജീവരക്ഷെക്കായിട്ടു
പെട്ടകത്തിൽ കയറ്റേണം; അവ ആണും
പെണ്ണുമായിരിക്കേണം.
20 അതതു തരം പക്ഷികളിൽനിന്നും അതതു തരം
മൃഗങ്ങളിൽനിന്നും ഭൂമിയിലെ അതതു തരം
ഇഴജാതികളിൽനിന്നൊക്കെയും ഈരണ്ടീരണ്ടു ജീവ
രക്ഷെക്കായിട്ടു നിന്റെ അടുക്കൽ വരേണം.
21 നീയോ സകലഭക്ഷണസാധനങ്ങളിൽനിന്നും
വേണ്ടുന്നതു എടുത്തു സംഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളേണം;
അതു നിനക്കും അവെക്കും ആഹാരമായിരിക്കേണം.
22 ദൈവം തന്നോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും നോഹ
ചെയ്തു; അങ്ങനെ തന്നേ അവൻ ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 7

1 അനന്തരം യഹോവ നോഹയോടു
കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ : നീയും

സർവ്വകുടുംബവുമായി പെട്ടകത്തിൽ കടക്ക; ഞാൻ
നിന്നെ ഈ തലമുറയിൽ എന്റെ മുമ്പാകെ
നീതിമാനായി കണ്ടിരിക്കുന്നു .
2 ശുദ്ധിയുള്ള സകലമൃഗങ്ങളിൽനിന്നും ആണും
പെണ്ണുമായി ഏഴേഴും, ശുദ്ധിയില്ലാത്ത
മൃഗങ്ങളിൽനിന്നു ആണും പെണ്ണുമായി ഈരണ്ടും,
3 ആകാശത്തിലെ പറവകളിൽനിന്നു പൂവനും
പിടയുമായി ഏഴേഴും, ഭൂമിയിലൊക്കെയും സന്തതി
ശേഷിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
ചേർത്തുകൊള്ളേണം.
4 ഇനി ഏഴുദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ഭൂമിയിൽ
നാല്പതു രാവും നാല്പതു പകലും മഴ
പെയ്യിക്കും ; ഞാൻ ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള സകല
ജീവജാലങ്ങളെയും ഭൂമിയിൽനിന്നു
നശിപ്പിക്കും .
5 യഹോവ തന്നോടു കല്പിച്ച പ്രകാരമൊക്കെയും
നോഹ ചെയ്തു.
6 ഭൂമിയിൽ ജലപ്രളയം ഉണ്ടായപ്പോൾ നോഹെക്കു
അറുനൂറു വയസ്സായിരുന്നു.
7 നോഹയും പുത്രന്മാരും അവന്റെ ഭാര്യയും
പുത്രന്മാരുടെ ഭാര്യമാരും ജലപ്രളയം
നിമിത്തം പെട്ടകത്തിൽ കടന്നു .
8 ശുദ്ധിയുള്ള മൃഗങ്ങളിൽ നിന്നും
ശുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങളിൽനിന്നും
പറവകളിൽനിന്നും ഭൂമിയിലുള്ള
ഇഴജാതിയിൽനിന്നൊക്കെയും,
9 ദൈവം നോഹയോടു കല്പിച്ചപ്രകാരം
ഈരണ്ടീരണ്ടു ആണും പെണ്ണുമായി നോഹയുടെ
അടുക്കൽ വന്നു പെട്ടകത്തിൽ കടന്നു.
10 ഏഴു ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം ഭൂമിയിൽ ജലപ്രളയം
തുടങ്ങി .
11 നോഹയുടെ ആയുസ്സിന്റെ അറുനൂറാം
സംവത്സരത്തിൽ രണ്ടാം മാസം പതിനേഴാം
തിയ്യതി , അന്നുതന്നേ ആഴിയുടെ ഉറവുകൾ
ഒക്കെയും പിളർന്നു ; ആകാശത്തിന്റെ
കിളിവാതിലുകളും തുറന്നു.
12 നാല്പതു രാവും നാല്പതു പകലും ഭൂമിയിൽ മഴ
പെയ്തു.
13 അന്നുതന്നേ നോഹയും നോഹയുടെ പുത്രന്മാരായ
ശേമും ഹാമും യാഫേത്തും നോഹയുടെ ഭാര്യയും
അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ മൂന്നു ഭാര്യമാരും
പെട്ടകത്തിൽ കടന്നു .
14 അവരും അതതു തരം കാട്ടുമൃഗങ്ങളും അതതു
തരം കന്നുകാലികളും നിലത്തിഴയുന്ന അതതുതരം
ഇഴജാതിയും അതതു തരം പറവകളും അതതു തരം

പക്ഷികളും തന്നേ.
15 ജീവശ്വാസമുള്ള സർവ്വജഡത്തിൽനിന്നും
ഈരണ്ടീരണ്ടു നോഹയുടെ അടുക്കൽ വന്നു
പെട്ടകത്തിൽ കടന്നു .
16 ദൈവം അവനോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
അകത്തുകടന്നവ സർവ്വജഡത്തിൽനിന്നും ആണും
പെണ്ണുമായി കടന്നു ; യഹോവ വാതിൽ അടെച്ചു.
17 ഭൂമിയിൽ നാല്പതു ദിവസം ജലപ്രളയം
ഉണ്ടായി, വെള്ളം വർദ്ധിച്ചു പെട്ടകം പൊങ്ങി ,
നിലത്തുനിന്നു ഉയർന്നു .
18 വെള്ളം പൊങ്ങി ഭൂമിയിൽ ഏറ്റവും പെരുകി;
പെട്ടകം വെള്ളത്തിൽ ഒഴുകിത്തുടങ്ങി .
19 വെള്ളം ഭൂമിയിൽഅത്യധികം പൊങ്ങി,
ആകാശത്തിൻ കീഴെങ്ങമുള്ള ഉയർന്ന
പർവ്വതങ്ങളൊക്കെയും മൂടിപ്പോയി .
20 പർവ്വതങ്ങൾ മൂടുവാൻ തക്കവണ്ണം വെള്ളം
പതിനഞ്ചു മുഴം അവെക്കു മീതെ പൊങ്ങി.
21 പറവകളും കന്നുകാലികളും കാട്ടുമൃഗങ്ങളും
നിലത്തു ഇഴയുന്ന എല്ലാ ഇഴജാതിയുമായി
ഭൂചരജഡമൊക്കെയും സകലമനുഷ്യരും ചത്തുപോയി.
22 കരയിലുള്ള സകലത്തിലും മൂക്കിൽ
ജീവശ്വാസമുള്ളതൊക്കെയും ചത്തു.
23 ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങളും ഇഴജാതിയും
ആകാശത്തിലെ പറവകളുമായി ഭൂമിയിൽ
ഉണ്ടായിരുന്ന സകലജീവജാലങ്ങളും
നശിച്ചുപോയി; അവ ഭൂമിയിൽനിന്നു
നശിച്ചുപോയി; നോഹയും അവനോടുകൂടെ
പെട്ടകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരും മാത്രം
ശേഷിച്ചു .
24 വെള്ളം ഭൂമിയിൽ നൂറ്റമ്പതു ദിവസം
പൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു .

അദ്ധ്യായം 8

1 ദൈവം നോഹയെയും അവനോടുകൂടെ പെട്ടകത്തിൽ
ഉള്ള സകല ജീവികളെയും സകലമൃഗങ്ങളെയും
ഓർത്തു; ദൈവം ഭൂമിമേൽ ഒരു കാറ്റു
അടിപ്പിച്ചു ; വെള്ളം നിലെച്ചു .
2 ആഴിയുടെ ഉറവുകളും ആകാശത്തിന്റെ
കിളിവാതിലുകളും അടഞ്ഞു; ആകാശത്തുനിന്നുള്ള
മഴയും നിന്നു .
3 വെള്ളം ഇടവിടാതെ ഭൂമിയിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു ; നൂറ്റമ്പതു ദിവസം
കഴിഞ്ഞശേഷം വെള്ളം കുറഞ്ഞു തുടങ്ങി.
4 ഏഴാം മാസം പതിനേഴാം തിയ്യതി പെട്ടകം
അരരാത്ത് പർവ്വതത്തിൽ ഉറെച്ചു.
5 പത്താം മാസം വരെ വെള്ളം ഇടവിടാതെ കുറഞ്ഞു;

പത്താം മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി പർവ്വതശിഖരങ്ങൾ
കാണായി.
6 നാല്പതു ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം നോഹ താൻ
പെട്ടകത്തിന്നു ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന
കിളിവാതിൽ തുറന്നു.
7 അവൻ ഒരു മലങ്കാക്കയെ പുറത്തു വിട്ടു; അതു
പുറപ്പെട്ടു ഭൂമിയിൽ വെള്ളം വറ്റിപ്പോയതു
വരെ പോയും വന്നും കൊണ്ടിരുന്നു.
8 ഭൂമിയിൽ വെള്ളം കുറഞ്ഞുവോ എന്നു
അറിയേണ്ടതിന്നു അവൻ ഒരു പ്രാവിനെയും തന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു പുറത്തു വിട്ടു .
9 എന്നാൽ സർവ്വഭൂമിയിലും വെള്ളം
കിടക്കകൊണ്ടു പ്രാവു കാൽ വെപ്പാൻ സ്ഥലം
കാണാതെ അവന്റെ അടുക്കൽ പെട്ടകത്തിലേക്കു
മടങ്ങിവന്നു ; അവൻ കൈനീട്ടി അതിനെ പിടിച്ചു
തന്റെ അടുക്കൽ പെട്ടകത്തിൽ ആക്കി.
10 ഏഴു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ വീണ്ടും ആ
പ്രാവിനെ പെട്ടകത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു
വിട്ടു .
11 പ്രാവു വൈകുന്നേരത്തു അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു ; അതിന്റെ വായിൽ അതാ, ഒരു പച്ച ഒലിവില;
അതിനാൽ ഭൂമിയിൽ വെള്ളം കുറഞ്ഞു എന്നു നോഹ
അറിഞ്ഞു.
12 പിന്നെയും ഏഴു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ ആ
പ്രാവിനെ പുറത്തു വിട്ടു ; അതു പിന്നെ അവന്റെ
അടുക്കൽ മടങ്ങി വന്നില്ല .
13 ആറുനൂറ്റൊന്നാം സംവത്സരം ഒന്നാം മാസം
ഒന്നാം തിയ്യതി ഭൂമിയിൽ വെള്ളം
വറ്റിപ്പോയിരുന്നു ; നോഹ പെട്ടകത്തിന്റെ
മേല്ത്തട്ടു നീക്കി , ഭൂതലം
ഉണങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടു .
14 രണ്ടാം മാസം ഇരുപത്തേഴാം തിയ്യതി ഭൂമി
ഉണങ്ങിയിരുന്നു .
15 ദൈവം നോഹയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
16 നീയും നിന്റെ ഭാര്യയും പുത്രന്മാരും
പുത്രന്മാരുടെ ഭാര്യമാരും
പെട്ടകത്തിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങുവിൻ .
17 പറവകളും മൃഗങ്ങളും നിലത്തു ഇഴയുന്ന
ഇഴജാതിയുമായ സർവ്വജഡത്തിൽനിന്നും
നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്ന സകല ജീവികളെയും
പുറത്തു കൊണ്ടുവരിക; അവ ഭൂമിയിൽ അനവധിയായി
വർദ്ധിക്കയും പെറ്റു പെരുകുകയും ചെയ്യട്ടെ .
18 അങ്ങനെ നോഹയും അവന്റെ പുത്രന്മാരും
ഭാര്യയും പുത്രന്മാരുടെ ഭാര്യമാരും
പുറത്തിറങ്ങി .

19 സകല മൃഗങ്ങളും ഇഴജാതികൾ ഒക്കെയും എല്ലാ
പറവകളും ഭൂചരങ്ങളൊക്കെയും ജാതിജാതിയായി
പെട്ടകത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങി .
20 നോഹ യഹോവെക്കു ഒരു യാഗപീഠം പണിതു,
ശുദ്ധിയുള്ള സകല മൃഗങ്ങളിലും ശുദ്ധിയുള്ള
എല്ലാപറവകളിലും ചിലതു എടുത്തു
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ഹോമയാഗം അർപ്പിച്ചു.
21 യഹോവ സൌരഭ്യവാസന മണത്തപ്പോൾ യഹോവ തന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്തതു: ഞാൻ മനുഷ്യന്റെ
നിമിത്തം ഇനി ഭൂമിയെ ശപിക്കയില്ല . മനുഷ്യന്
റെ മനോനിരൂപണം ബാല്യംമുതൽ ദോഷമുള്ളതു
ആകുന്നു; ഞാൻ ചെയ്തതു പോലെ സകല ജീവികളെയും
ഇനി നശിപ്പിക്കയില്ല .
22 ഭൂമിയുള്ള കാലത്തോളം വിതയും കൊയിത്തും,
ശീതവും ഉഷ്ണവും, വേനലും വർഷവും, രാവും പകലും
നിന്നുപോകയുമില്ല .

അദ്ധ്യായം 9

1 ദൈവം നോഹയെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും
അനുഗ്രഹിച്ചു അവരോടു
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: നിങ്ങൾ
സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി പെരുകി ഭൂമിയിൽ
നിറവിൻ.
2 നിങ്ങളെയുള്ള പേടിയും നടുക്കവും ഭൂമിയിലെ
സകലമൃഗങ്ങൾക്കും ആകാശത്തിലെ എല്ലാ
പറവകൾക്കും സകല ഭൂചരങ്ങൾക്കും
സമുദ്രത്തിലെ സകലമത്സ്യങ്ങൾക്കും
ഉണ്ടാകും ; അവയെ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു .
3 ഭൂചരജന്തുക്കളൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു ആഹാരം
ആയിരിക്കട്ടെ ; പച്ച സസ്യംപോലെ ഞാൻ സകലവും
നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു .
4 പ്രാണനായിരിക്കുന്ന രക്തത്തോടുകൂടെ
മാത്രം നിങ്ങൾ മാംസം തിന്നരുതു .
5 നിങ്ങളുടെ പ്രാണനായിരിക്കുന്ന
നിങ്ങളുടെ രക്തത്തിന്നു ഞാൻ പകരം
ചോദിക്കും; സകലമൃഗത്തോടും മനുഷ്യനോടും
ചോദിക്കും; അവനവന്റെ സഹോദരനോടും ഞാൻ
മനുഷ്യന്റെ പ്രാണന്നു പകരം ചോദിക്കും .
6 ആരെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ രക്തം ചൊരിയിച്ചാൽ
അവന്റെ രക്തം മനുഷ്യൻ ചൊരിയിക്കും;
ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിലല്ലോ മനുഷ്യനെ
ഉണ്ടാക്കിയതു .
7 ആകയാൽ നിങ്ങൾ സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി
പെരുകുവിൻ; ഭൂമിയിൽ അനവധിയായി പെറ്റു
പെരുകുവിൻ.

8 ദൈവം പിന്നെയും നോഹയോടും അവന്റെ
പുത്രന്മാരോടും അരുളിച്ചെയ്തതു :
9 ഞാൻ, ഇതാ, നിങ്ങളോടും നിങ്ങളുടെ
സന്തതിയോടും
10 ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉള്ള പക്ഷികളും
കന്നുകാലികളും കാട്ടുമൃഗങ്ങളുമായ സകല
ജീവജന്തുക്കളോടും പെട്ടകത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ട സകലവുമായി ഭൂമിയിലെ
സകലമൃഗങ്ങളോടും ഒരു നിയമം ചെയ്യുന്നു.
11 ഇനി സകലജഡവും ജലപ്രളയത്താൽ നശിക്കയില്ല;
ഭൂമിയെ നശിപ്പിപ്പാൻ ഇനി ജലപ്രളയം
ഉണ്ടാകയുമില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഒരു
നിയമം ചെയ്യുന്നു .
12 പിന്നെയും ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തതു: ഞാനും
നിങ്ങളും നിങ്ങളോടു കൂടെ ഉള്ള
സകലജീവജന്തുക്കളും തമ്മിൽ തലമുറതലമുറയോളം
സദാകാലത്തേക്കും ചെയ്യുന്ന നിയമത്തിന്റെ
അടയാളം ആവിതു:
13 ഞാൻ എന്റെ വില്ലു മേഘത്തിൽ വെക്കുന്നു;
അതു ഞാനും ഭൂമിയും തമ്മിലുള്ള നിയമത്തിന്നു
അടയാളമായിരിക്കും.
14 ഞാൻ ഭൂമിയുടെ മീതെ മേഘം വരുത്തുമ്പോൾ
മേഘത്തിൽ വില്ലു കാണും.
15 അപ്പോൾ ഞാനും നിങ്ങളും സർവ്വജഡവുമായ
സകലജീവജന്തുക്കളും തമ്മിലുള്ള എന്റെ നിയമം
ഞാൻ ഓർക്കും; ഇനി സകല ജഡത്തെയും
നശിപ്പിപ്പാൻ വെള്ളം ഒരു പ്രളയമായി
തീരുകയുമില്ല .
16 വില്ലു മേഘത്തിൽ ഉണ്ടാകും ; ദൈവവും
ഭൂമിയിലെ സർവ്വ ജഡവുമായ സകല ജീവികളും
തമ്മിൽ എന്നേക്കുമുള്ള നിയമം
ഓർക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അതിനെ നോക്കും.
17 ഞാൻ ഭൂമിയിലുള്ള സർവ്വ ജഡത്തോടും
ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിയമത്തിന്നു ഇതു അടയാളം
എന്നും ദൈവം നോഹയോടു അരുളിച്ചെയ്തു.
18 പെട്ടകത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടവരായ
നോഹയുടെ പുത്രന്മാർ ശേമും ഹാമും യാഫെത്തും
ആയിരുന്നു; ഹാം എന്നവനോ കനാന്റെ പിതാവു.
19 ഇവർ മൂവരും നോഹയുടെ പുത്രന്മാർ;
അവരെക്കൊണ്ടു ഭൂമി ഒക്കെയും നിറഞ്ഞു.
20 നോഹ കൃഷിചെയ്വാൻ തുടങ്ങി; ഒരു
മുന്തിരിത്തോട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി .
21 അവൻ അതിലെ വീഞ്ഞുകുടിച്ചു ലഹരിപിടിച്ചു
തന്റെ കൂടാരത്തിൽ വസ്ത്രം നീങ്ങി കിടന്നു .
22 കനാന്റെ പിതാവായ ഹാം പിതാവിന്റെ നഗ്നത

കണ്ടു വെളിയിൽ ചെന്നു തന്റെ രണ്ടു
സഹോദരന്മാരെയും അറിയിച്ചു.
23 ശേമും യാഫെത്തും ഒരു വസ്ത്രം എടുത്തു,
ഇരുവരുടെയും തോളിൽ ഇട്ടു വിമുഖരായി ചെന്നു
പിതാവിന്റെ നഗ്നത മറെച്ചു ; അവരുടെ മുഖം
തിരിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ പിതാവിന്റെ
നഗ്നത കണ്ടില്ല .
24 നോഹ ലഹരിവിട്ടുണർന്നപ്പോൾ തന്റെ ഇളയ മകൻ
ചെയ്തതു അറിഞ്ഞു.
25 അപ്പോൾ അവൻ: കനാൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ; അവൻ
തന്റെ സഹോദരന്മാർക്കു അധമദാസനായ്തീരും
എന്നു പറഞ്ഞു.
26 ശേമിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ ; കനാൻ അവരുടെ ദാസനാകും.
27 ദൈവം യാഫെത്തിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ ; അവൻ
ശേമിന്റെ കൂടാരങ്ങളിൽ വസിക്കും; കനാൻ
അവരുടെ ദാസനാകും എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു.
28 ജലപ്രളയത്തിന്റെ ശേഷം നോഹ
മുന്നൂറ്റമ്പതു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു .
29 നോഹയുടെ ആയുഷ്കാലം ആകെ
തൊള്ളായിരത്തമ്പതു സംവത്സരമായിരുന്നു;
പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 10

1 നോഹയുടെ പുത്രന്മാരായ ശേം, ഹാം, യാഫെത്ത്
എന്നവരുടെ വംശപാരമ്പര്യമാവിതു:
ജലപ്രളയത്തിന്റെ ശേഷം അവർക്കു പുത്രന്മാർ
ജനിച്ചു .
2 യാഫെത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ : ഗോമെർ, മാഗോഗ്,
മാദായി, യാവാൻ, തൂബൽ, മേശെക്, തീരാസ്.
3 ഗോമെരിന്റെ പുത്രന്മാർ : അസ്കെനാസ്,
രീഫത്ത് , തോഗർമ്മാ.
4 യാവാന്റെ പുത്രന്മാർ : എലീശാ, തർശീശ്,
കിത്തീം , ദോദാനീം.
5 ഇവരാൽ ജാതികളുടെ ദ്വീപുകൾ അതതു ദേശത്തിൽ
ഭാഷഭാഷയായും ജാതിജാതിയായും കുലംകുലമായും
പിരിഞ്ഞു.
6 ഹാമിന്റെ പുത്രന്മാർ : കൂശ്, മിസ്രയീം ,
പൂത്ത് , കനാൻ.
7 കൂശിന്റെ പുത്രന്മാർ : സെബാ, ഹവീലാ, സബ്താ,
രമാ, സബ്തെക്കാ; രമയുടെ പുത്രന്മാർ : ശെബയും
ദെദാനും.
8 കൂശ് നിമ്രോദിനെ ജനിപ്പിച്ചു ; അവൻ
ഭൂമിയിൽ ആദ്യവീരനായിരുന്നു.
9 അവൻ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ നായാട്ടു
വീരനായിരുന്നു ; അതുകൊണ്ടു: യഹോവയുടെ

മുമ്പാകെ നിമ്രോദിനെപ്പോലെ നായാട്ടു വീരൻ
എന്നു പഴഞ്ചൊല്ലായി .
10 അവന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ ആരംഭം
ശിനാർദേശത്തു ബാബേൽ, ഏരെക്, അക്കാദ്, കൽനേ
എന്നിവ ആയിരുന്നു.
11 ആ ദേശത്തെനിന്നു അശ്ശൂർ പുറപ്പെട്ടു
നീനവേ, രെഹോബത്ത് പട്ടണം, കാലഹ്,
12 നീനവെക്കും കാലഹിന്നും മദ്ധ്യേ
മഹാനഗരമായ രേശെൻ എന്നിവ പണിതു.
13 മിസ്രയീമോ; ലൂദീം , അനാമീം, ലെഹാബീം,
നഫ്തൂഹീം, പത്രൂസീം , കസ്ളൂഹീം--
14 ഇവരിൽനിന്നു ഫെലിസ്ഥ്യർ ഉത്ഭവിച്ചു --
കഫ്തോരീം എന്നിവരെ ജനിപ്പിച്ചു .
15 കനാൻ തന്റെ ആദ്യജാതനായ സീദോൻ, ഹേത്ത്,
16 യെബൂസ്യൻ, അമോർയ്യൻ,
17 ഗിർഗ്ഗശ്യൻ , ഹിവ്യൻ, അർക്ക്യൻ, സീന്യൻ,
18 അർവ്വാദ്യൻ , സെമാർയ്യൻ, ഹമാത്യൻ
എന്നിവരെ ജനിപ്പിച്ചു . പിന്നീടു
കനാന്യവംശങ്ങൾ പരന്നു.
19 കനാന്യരുടെ അതിർ സീദോൻ തുടങ്ങി
ഗെരാർവഴിയായി ഗസ്സാവരെയും സൊദോമും
ഗൊമോരയും ആദ്മയും സെബോയീമും വഴിയായി
ലാശവരെയും ആയിരുന്നു.
20 ഇവർ അതതു ദേശത്തിൽ ജാതിജാതിയായും
കുലംകുലമായും ഭാഷഭാഷയായും ഹാമിന്റെ
പുത്രന്മാർ .
21 ഏബെരിന്റെ പുത്രന്മാർക്കൊക്കെയും
പിതാവും യാഫെത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠനുമായ
ശേമിന്നും പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു .
22 ശേമിന്റെ പുത്രന്മാർ : ഏലാം, അശ്ശൂർ,
അർപ്പക്ഷാദ് , ലൂദ് , അരാം.
23 അരാമിന്റെ പുത്രന്മാർ : ഊസ്, ഹൂൾ, ഗേഥെർ,
മശ്.
24 അർപ്പക്ഷാദ് ശാലഹിനെ ജനിപ്പിച്ചു ; ശാലഹ്
ഏബെരിനെ ജനിപ്പിച്ചു .
25 ഏബെരിന്നു രണ്ടു പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു ;
ഒരുത്തുന്നു പേലെഗ് എന്നു പേർ ; അവന്റെ
കാലത്തായിരുന്നു ഭൂവാസികൾ പിരിഞ്ഞുപോയതു;
അവന്റെ സഹോദരന്നു യൊക്താൻ എന്നു പേർ.
26 യൊക്താനോ: അല്മോദാദ്,
27 ശാലെഫ്, ഹസർമ്മാവെത്ത്, യാരഹ്, ഹദോരാം,
28 ഊസാൽ, ദിക്ളാ , ഓബാൽ, അബീമയേൽ,
29 ശെബാ, ഓഫീർ, ഹവീലാ, യോബാബ് എന്നിവരെ
ജനിപ്പിച്ചു ; ഇവർ എല്ലാവരും യൊക്താന്റെ
പുത്രന്മാർ ആയിരുന്നു .

30 അവരുടെ വാസസ്ഥലം മേശാതുടങ്ങി കിഴക്കൻ
മലയായ സെഫാർവരെ ആയിരുന്നു.
31 ഇവർ അതതു ദേശത്തിൽ ജാതിജാതിയായും
കുലംകുലമായും ഭാഷഭാഷയായും ശേമിന്റെ
പുത്രന്മാർ .
32 ഇവർ തന്നേ ജാതിജാതിയായും കുലംകുലമായും
നോഹയുടെ പുത്രന്മാരുടെ വംശങ്ങൾ.
അവരിൽനിന്നാകുന്നു ജലപ്രളയത്തിന്റെശേഷം
ഭൂമിയിൽ ജാതികൾ പിരിഞ്ഞുപോയതു.

അദ്ധ്യായം 11

1 ഭൂമിയിൽ ഒക്കെയും ഒരേ ഭാഷയും ഒരേ വാക്കും
ആയിരുന്നു.
2 എന്നാൽ അവർ കിഴക്കോട്ടു യാത്ര ചെയ്തു,
ശിനാർദേശത്തു ഒരു സമഭൂമി കണ്ടു അവിടെ
കുടിയിരുന്നു .
3 അവർ തമ്മിൽ: വരുവിൻ, നാം ഇഷ്ടക അറുത്തു
ചുടുക എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ ഇഷ്ടക
കല്ലായും പശമണ്ണു കുമ്മായമായും ഉപയോഗിച്ചു.
4 വരുവിൻ, നാം ഭൂതലത്തിൽ ഒക്കെയും
ചിതറിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ ഒരു പട്ടണവും
ആകാശത്തോളം എത്തുന്ന ഒരു ഗോപുരവും പണിക;
നമുക്കു ഒരു പേരുമുണ്ടാക്കുക എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു.
5 മനുഷ്യർ പണിത പട്ടണവും ഗോപുരവും
കാണേണ്ടതിന്നു യഹോവ ഇറങ്ങിവന്നു.
6 അപ്പോൾ യഹോവ: ഇതാ, ജനം ഒന്നു
അവർക്കെല്ലാവർക്കും ഭാഷയും ഒന്നു; ഇതും അവർ
ചെയ്തു തുടങ്ങുന്നു ; അവർ ചെയ്വാൻ
നിരൂപിക്കുന്നതൊന്നും അവർക്കു
അസാദ്ധ്യമാകയില്ല .
7 വരുവിൻ; നാം ഇറങ്ങിച്ചെന്നു , അവർ തമ്മിൽ
ഭാഷതിരിച്ചറിയാതിരിപ്പാൻ അവരുടെ ഭാഷ
കലക്കിക്കളക എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
8 അങ്ങനെ യഹോവ അവരെ അവിടെനിന്നു
ഭൂതലത്തിലെങ്ങും ചിന്നിച്ചു ; അവർ പട്ടണം
പണിയുന്നതു വിട്ടുകളഞ്ഞു.
9 സർവ്വഭൂമിയിലെയും ഭാഷ യഹോവ അവിടെവെച്ചു
കലക്കിക്കളകയാൽ അതിന്നു ബാബേൽ എന്നു
പേരായി; യഹോവ അവരെ അവിടെനിന്നു ഭൂതലത്തിൽ
എങ്ങും ചിന്നിച്ചുകളഞ്ഞു .
10 ശേമിന്റെ വംശപാരമ്പര്യമാവിതു : ശേമിന്നു
നൂറു വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ ജലപ്രളയത്തിന്നു
പിമ്പു രണ്ടു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞശേഷം
അർപ്പക്ഷാദിനെ ജനിപ്പിച്ചു .
11 അർപ്പക്ഷാദിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം ശേം

അഞ്ഞൂറു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു .
12 അർപ്പക്ഷാദിന്നു മുപ്പത്തഞ്ചു
വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ ശാലഹിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
13 ശാലഹിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം അർപ്പക്ഷാദ്
നാനൂറ്റിമൂന്നു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു .
14 ശാലഹിന്നു മുപ്പതു വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ
ഏബെരിനെ ജനിപ്പിച്ചു .
15 ഏബെരിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം ശാലഹ് നാനൂറ്റി
മൂന്നു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു .
16 ഏബെരിന്നു മുപ്പത്തിനാലു വയസ്സായപ്പോൾ
അവൻ പേലെഗിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
17 പേലെഗിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം ഏബെർ
നാനൂറ്റിമുപ്പതു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു .
18 പേലെഗിന്നു മുപ്പതു വയ്സായപ്പോൾ അവൻ
രെയൂവിനെ ജനിപ്പിച്ചു .
19 രെയൂവിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം പേലെഗ്
ഇരൂനൂറ്റൊമ്പതു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു .
20 രെയൂവിന്നു മുപ്പത്തിരണ്ടു
വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ ശെരൂഗിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
21 ശെരൂഗിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം രെയൂ
ഇരുനൂറ്റേഴു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു .
22 ശെരൂഗിന്നു മുപ്പതു വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ
നാഹോരിനെ ജനിപ്പിച്ചു .
23 നാഹോരിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം ശേരൂഗ് ഇരുനൂറു
സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു .
24 നാഹോരിന്നു ഇരുപത്തൊമ്പതു വയസ്സായപ്പോൾ
അവൻ തേരഹിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
25 തേരഹിനെ ജനിപ്പിച്ചശേഷം നാഹോർ നൂറ്റി
പത്തൊമ്പതു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു .
26 തേരഹിന്നു എഴുപതു വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ

അബ്രാം, നാഹോർ, ഹാരാൻ എന്നിവരെ ജനിപ്പിച്ചു .
27 തേരഹിന്റെ വംശപാരമ്പര്യമാവിതു: തേരഹ്
അബ്രാമിനെയും നാഹോരിനെയും ഹാരാനെയും
ജനിപ്പിച്ചു ; ഹാരാൻ ലോത്തിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
28 എന്നാൽ ഹാരാൻ തന്റെ ജന്മദേശത്തുവെച്ചു,
കൽദയരുടെ ഒരു പട്ടണമായ ഊരിൽവെച്ചു തന്നേ,
തന്റെ അപ്പനായ തേരഹിന്നു മുമ്പെ
മരിച്ചുപോയി.
29 അബ്രാമും നാഹോരും ഭാര്യമാരെ എടുത്തു;
അബ്രാമിന്റെ ഭാര്യക്കു സാറായി എന്നും
നാഹോരിന്റെ ഭാര്യക്കു മിൽക്കാ എന്നും പേർ .
ഇവൾ മിൽക്കയുടെയും യിസ്കയുടെയും അപ്പനായ
ഹാരാന്റെ മകൾ തന്നെ.
30 സാറായി മച്ചിയായിരുന്നു ; അവൾക്കു സന്തതി
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല .
31 തേരഹ് തന്റെ മകനായ അബ്രാമിനെയും ഹാരാന്
റെ മകനായ തന്റെ പൌത്രൻ ലോത്തിനെയും തന്റെ
മകനായ അബ്രാമിന്റെ ഭാര്യയായി മരുമകളായ
സാറായിയെയും കൂട്ടി കൽദയരുടെ പട്ടണമായ
ഊരിൽനിന്നു കനാൻ ദേശത്തേക്കു പോകുവാൻ
പുറപ്പെട്ടു ; അവർ ഹാരാൻ വരെ വന്നു അവിടെ
പാർത്തു.
32 തേരഹിന്റെ ആയുഷ്കാലം ഇരുനൂറ്റഞ്ചു
സംവത്സരം ആയിരുന്നു; തേരഹ് ഹാരാനിൽവെച്ചു
മരിച്ചു .

അദ്ധ്യായം 12

1 യഹോവ അബ്രാമിനോടു
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: നീ നിന്റെ
ദേശത്തെയും ചാർച്ചക്കാരെയും
പിതൃഭവനത്തെയും വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു ഞാൻ
നിന്നെ കാണിപ്പാനിരിക്കുന്ന ദേശത്തേക്കു
പോക.
2 ഞാൻ നിന്നെ വലിയോരു ജാതിയാക്കും; നിന്നെ
അനുഗ്രഹിച്ചു നിന്റെ പേർ വലുതാക്കും ; നീ ഒരു
അനുഗ്രഹമായിരിക്കും.
3 നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരെ ഞാൻ
അനുഗ്രഹിക്കും. നിന്നെ ശപിക്കുന്നവരെ ഞാൻ
ശപിക്കും ; നിന്നിൽ ഭൂമിയിലെ സകല വംശങ്ങളും
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും .
4 യഹോവ തന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ അബ്രാം
പുറപ്പെട്ടു ; ലോത്തും അവനോടുകൂടെ പോയി;
ഹാരാനിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ അബ്രാമിന്നു
എഴുപത്തഞ്ചു വയസ്സായിരുന്നു.
5 അബ്രാം തന്റെ ഭാര്യയായ സാറായിയെയും
സഹോദരന്റെ മകനായ ലോത്തിനെയും തങ്ങൾ

ഉണ്ടാക്കിയ സമ്പത്തുകളെയൊക്കെയും തങ്ങൾ
ഹാരാനിൽ വെച്ചു സമ്പാദിച്ച ആളുകളെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കനാൻ ദേശത്തേക്കു പോകുവാൻ
പുറപ്പെട്ടു കനാൻ ദേശത്തു എത്തി .
6 അബ്രാം ശേഖേമെന്ന സ്ഥലംവരെയും ഏലോൻ
മോരെവരെയും ദേശത്തുകൂടി സഞ്ചരിച്ചു. അന്നു
കനാന്യൻ ദേശത്തു പാർത്തിരുന്നു .
7 യഹോവ അബ്രാമിന്നു പ്രത്യക്ഷനായി: നിന്റെ
സന്തതിക്കു ഞാൻ ഈ ദേശം കൊടുക്കുമെന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. തനിക്കു പ്രത്യക്ഷനായ
യഹോവെക്കു അവൻ അവിടെ ഒരു യാഗപീഠം പണിതു.
8 അവൻ അവിടെനിന്നു ബേഥേലിന്നു കിഴക്കുള്ള
മലെക്കു പുറപ്പെട്ടു ; ബേഥേൽ പടിഞ്ഞാറും
ഹായി കിഴക്കുമായി കൂടാരം അടിച്ചു; അവിടെ അവൻ
യഹോവെക്കു ഒരു യാഗപീഠം പണിതു യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ ആരാധിച്ചു.
9 അബ്രാം പിന്നെയും തെക്കോട്ടു
യാത്രചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു .
10 ദേശത്തു ക്ഷാമം ഉണ്ടായി; ദേശത്തു ക്ഷാമം
കഠിനമായി തീർന്നതുകൊണ്ടു അബ്രാം
മിസ്രയീമിൽ ചെന്നുപാർപ്പാൻ അവിടേക്കു പോയി.
11 മിസ്രയീമിൽ എത്തുമാറായപ്പോൾ അവൻ തന്റെ
ഭാര്യ സാറായിയോടു പറഞ്ഞതു: ഇതാ, നീ
സൌന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീയെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു .
12 മിസ്രയീമ്യർ നിന്നെ കാണുമ്പോൾ ഇവൾ അവന്
റെ ഭാര്യയെന്നു പറഞ്ഞു എന്നെകൊല്ലുകയും
നിന്നെ ജീവനോടെ രക്ഷിക്കയും ചെയ്യും .
13 നീ എന്റെ സഹോദരിയെന്നു പറയേണം; എന്നാൽ
നിന്റെ നിമിത്തം എനിക്കു നന്മവരികയും ഞാൻ
ജീവിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യും .
14 അങ്ങനെ അബ്രാം മിസ്രയീമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
സ്ത്രീ അതി സുന്ദരി എന്നു മിസ്രയീമ്യർ
കണ്ടു.
15 ഫറവോന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരും അവളെ കണ്ടു,
ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ അവളെ പ്രശംസിച്ചു;
സ്ത്രീ ഫറവോന്റെ അരമനയിൽ പോകേണ്ടിവന്നു.
16 അവളുടെ നിമിത്തം അവൻ അബ്രാമിന്നു നന്മ
ചെയ്തു; അവന്നു ആടുമാടുകളും ആൺകഴുതകളും
ദാസന്മാരും ദാസിമാരും പെൺകഴുതകളും
ഒട്ടകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു .
17 അബ്രാമിന്റെ ഭാര്യയായ സാറായിനിമിത്തം
യഹോവ ഫറവോനെയും അവന്റെ കുടുംബത്തെയും
അത്യന്തം ദണ്ഡിപ്പിച്ചു .
18 അപ്പോൾ ഫറവോൻ അബ്രാമിനെ വിളിച്ചു: നീ
എന്നോടു ഈ ചെയ്തതു എന്തു? അവൾ നിന്റെ

ഭാര്യയെന്നു എന്നെ അറിയിക്കാഞ്ഞതു എന്തു?
19 അവൾ എന്റെ സഹോദരിയെന്നു എന്തിന്നു
പറഞ്ഞു? ഞാൻ അവളെ ഭാര്യയായിട്ടു എടുപ്പാൻ
സംഗതി വന്നുപോയല്ലോ; ഇപ്പോൾ ഇതാ, നിന്റെ
ഭാര്യ ; അവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോക എന്നു
പറഞ്ഞു.
20 ഫറവോൻ അവനെക്കുറിച്ചു തന്റെ ആളുകളോടു
കല്പിച്ചു ; അവർ അവനെയും അവന്റെ ഭാര്യയെയും
അവന്നുള്ള സകലവുമായി പറഞ്ഞയച്ചു.

അദ്ധ്യായം 13

1 ഇങ്ങനെ അബ്രാമും ഭാര്യയും
അവന്നുള്ളതൊക്കെയും അവനോടുകൂടെ ലോത്തും
മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു തെക്കെ
ദേശത്തു വന്നു.
2 കന്നുകാലി, വെള്ളി , പൊന്നു ഈ വകയിൽ അബ്രാം
ബഹുസമ്പന്നനായിരുന്നു.
3 അവൻ തന്റെ യാത്രയിൽ തെക്കുനിന്നു
ബേഥേൽവരെയും ബേഥേലിന്നും ഹായിക്കും
മദ്ധ്യേ തനിക്കു ആദിയിൽ കൂടാരം
ഉണ്ടായിരുന്നതും താൻ ആദിയിൽ ഉണ്ടാക്കിയ
യാഗപീഠമിരുന്നതുമായ സ്ഥലംവരെയും ചെന്നു.
4 അവിടെ അബ്രാം യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
ആരാധിച്ചു.
5 അബ്രാമിനോടുകൂടെവന്ന ലോത്തിന്നും
ആടുമാടുകളും കൂടാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു .
6 അവർ ഒന്നിച്ചുപാർപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
ദേശത്തിന്നു അവരെ വഹിച്ചു കൂടാഞ്ഞു;
സമ്പത്തു വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവർക്കു ഒന്നിച്ചുപാർപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല .
7 അബ്രാമിന്റെ കന്നുകാലികളുടെ
ഇടയന്മാർക്കും ലോത്തിന്റെ കന്നുകാലികളുടെ
ഇടയന്മാർക്കും തമ്മിൽ പിണക്കമുണ്ടായി ;
കനാന്യരും പെരിസ്യരും അന്നു ദേശത്തു
പാർത്തിരുന്നു .
8 അതു കൊണ്ടു അബ്രാം ലോത്തിനോടു: എനിക്കും
നിനക്കും എന്റെ ഇടയന്മാർക്കും നിന്റെ
ഇടയന്മാർക്കും തമ്മിൽ പിണക്കം ഉണ്ടാകരുതേ;
നാം സഹോദരന്മാരല്ലോ.
9 ദേശമെല്ലാം നിന്റെ മുമ്പാകെ ഇല്ലയോ ?
എന്നെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞാലും . നീ
ഇടത്തോട്ടെങ്കിൽ ഞാൻ വലത്തോട്ടു
പൊയ്ക്കൊള്ളാം; നീ വലത്തോട്ടെങ്കിൽ ഞാൻ
ഇടത്തോട്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു.
10 അപ്പോൾ ലോത്ത് നോക്കി,
യോർദ്ദാന്നരികെയുള്ള പ്രദേശം ഒക്കെയും

നീരോട്ടമുള്ളതെന്നു കണ്ടു ; യഹോവ
സൊദോമിനെയും ഗൊമോരയെയും നശിപ്പിച്ചതിന്നു
മുമ്പെ അതു യഹോവയുടെ തോട്ടംപോലെയും സോവർവരെ
മിസ്രയീംദേശംപോലെയും ആയിരുന്നു.
11 ലോത്ത് യോർദ്ദാന്നരികെയുള്ള പ്രദേശം
ഒക്കെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു; ഇങ്ങനെ ലോത്ത്
കിഴക്കോട്ടു യാത്രയായി ; അവർ തമ്മിൽ പരിഞ്ഞു.
12 അബ്രാം കനാൻ ദേശത്തു പാർത്തു; ലോത്ത് ആ
പ്രദേശത്തിലെ പട്ടണങ്ങളിൽ പാർത്തു
സൊദോംവരെ കൂടാരം നീക്കി നീക്കി അടിച്ചു.
13 സൊദോംനിവാസികൾ ദുഷ്ടന്മാരും യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ മഹാപാപികളും ആയിരുന്നു.
14 ലോത്ത് അബ്രാമിനെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞശേഷം
യഹോവ അബ്രാമിനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
തലപൊക്കി, നീ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നു
വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും കിഴക്കോട്ടും
പടിഞ്ഞാറോട്ടും നോക്കുക.
15 നീ കാണുന്ന ഭൂമി ഒക്കെയും ഞാൻ നിനക്കും
നിന്റെ സന്തതിക്കും ശാശ്വതമായി തരും .
16 ഞാൻ നിന്റെ സന്തതിയെ ഭൂമിയിലെ പൊടിപോലെ
ആക്കും: ഭൂമിയിലെ പൊടിയെ എണ്ണുവാൻ
കഴിയുമെങ്കിൽ നിന്റെ സന്തതിയെയും എണ്ണാം.
17 നീ പുറപ്പെട്ടു ദേശത്തു നെടുകെയും
കുറുകെയും സഞ്ചരിക്ക; ഞാൻ അതു നിനക്കു തരും.
18 അപ്പോൾ അബ്രാം കൂടാരം നീക്കി ഹെബ്രോനിൽ
മമ്രേയുടെ തോപ്പിൽ വന്നു പാർത്തു ; അവിടെ
യഹോവെക്കു ഒരു യാഗപീഠം പണിതു.

അദ്ധ്യായം 14

1 ശിനാർ രാജാവായ അമ്രാഫെൽ, എലാസാർരാജാവായ
അർയ്യോക്, ഏലാം രാജാവായ കെദൊർലായോമെർ,
ജാതികളുടെ രാജാവായ തീദാൽ എന്നിവരുടെ
കാലത്തു
2 ഇവർ സൊദോം രാജാവായ ബേരാ, ഗൊമോരാരാജാവായ
ബിർശാ, ആദ്മാരാജാവായ ശിനാബ്, സെബോയീം
രാജാവായ ശെമേബെർ, സോവർ എന്ന ബേലയിലെ രാജാവു
എന്നിവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു.
3 ഇവരെല്ലാവരും സിദ്ദീംതാഴ്വരിയിൽ
ഒന്നിച്ചുകൂടി . അതു ഇപ്പോൾ
ഉപ്പുകടലാകുന്നു .
4 അവർ പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരം
കെദൊർലായോമെരിന്നു കീഴടങ്ങിയിരിന്നു;
പതിമൂന്നാം സംവത്സരത്തിൽ മത്സരിച്ചു .
5 അതുകൊണ്ടു പതിനാലാം സംവത്സരത്തിൽ
കെദൊർലായോമെരും അവനോടുകൂടെയുള്ള
രാജാക്കന്മാരുംവന്നു , അസ്തെരോത്ത്

കർന്നയീമിലെ രെഫായികളെയും ഹാമിലെ
സൂസ്യരെയും ശാവേകിർയ്യാത്തയീമിലെ
ഏമ്യരെയും
6 സേയീർമലയിലെ ഹോർയ്യരെയും മരുഭൂമിക്കു
സമീപമുള്ള ഏൽപാരാൻ വരെ തോല്പിച്ചു.
7 പിന്നെഅവർ തിരിഞ്ഞു കാദേശ് എന്ന ഏൻ
മിശ്പാത്തിൽവന്നു അമലേക്യരുടെ
ദേശമൊക്കെയും ഹസെസോൻ-താമാരിൽ പാർത്തിരുന്ന
അമോർയ്യരെയും കൂടെ തോല്പിച്ചു.
8 അപ്പോൾ സൊദോംരാജാവും ഗൊമോരാരാജാവും
ആദ്മാരാജാവും സെബോയീംരാജാവും സോവർ എന്ന
ബേലയിലെ രാജാവും പുറപ്പെട്ടു
സിദ്ധീംതാഴ്വരയിൽ വെച്ചു
9 ഏലാംരാജാവായ കെദൊർലായോമെർ, ജാതികളുടെ
രാജാവായ തീദാൽ, ശിനാർരാജാവായ അമ്രാഫെൽ,
എലാസാർ രാജാവായ അർയ്യോക് എന്നിവരുടെ നേരെ പട
നിരത്തി ; നാലു രാജാക്കന്മാർ അഞ്ചു
രാജാക്കന്മാരുടെ നേരെ തന്നെ .
10 സിദ്ദീംതാഴ്വരയിൽ കീൽകുഴികൾ
വളരെയുണ്ടായിരുന്നു ; സൊദോംരാജാവും ഗൊമോരാ
രാജാവും ഓടിപ്പോയി അവിടെ വീണു; ശേഷിച്ചവർ
പർവ്വതത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയി .
11 സൊദോമിലും ഗൊമോരയിലും ഉള്ള സമ്പത്തും
ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളും എല്ലാം
അവർഎടുത്തുകൊണ്ടുപോയി.
12 അബ്രാമിന്റെ സഹോദരന്റെ മകനായി സൊദോമിൽ
പാർത്തിരുന്ന ലോത്തിനെയും അവന്റെ
സമ്പത്തിനെയും അവർ കൊണ്ടുപോയി.
13 ഓടിപ്പോന്ന ഒരുത്തൻ വന്നു എബ്രായനായ
അബ്രാമിനെ അറിയിച്ചു. അവൻ എശ്ക്കോലിന്റെയും
ആനേരിന്റെയും സഹോദരനായി അമോർയ്യനായ
മമ്രേയുടെ തോപ്പിൽ പാർത്തിരുന്നു ; അവർ
അബ്രാമിനോടു സഖ്യത ചെയ്തവർ ആയിരുന്നു.
14 തന്റെ സഹോദരനെ ബദ്ധനാക്കികൊണ്ടു പോയി
എന്നു അബ്രാം കേട്ടപ്പോൾ അവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ
ജനിച്ചവരും അഭ്യാസികളുമായ
മുന്നൂറ്റിപതിനെട്ടു പേരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
ദാൻവരെ പിന്തുടർന്നു .
15 രാത്രിയിൽ അവനും അവന്റെ ദാസന്മാരും
അവരുടെ നേരെ ഭാഗംഭാഗമായി പിരിഞ്ഞു ചെന്നു
അവരെ തോല്പിച്ചു ദമ്മേശെക്കിന്റെ
ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ള ഹോബാവരെ അവരെ
പിന്തുടർന്നു .
16 അവൻ സമ്പത്തൊക്കെയും മടക്കിക്കൊണ്ടു
വന്നു ; തന്റെ സഹോദരനായ ലോത്തിനെയും അവന്റെ

സമ്പത്തിനെയും സ്ത്രീകളെയും ജനത്തെയും
കൂടെ മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു .
17 അവൻ കെദൊർലായോമെരിനെയും കൂടെയുള്ള
രാജാക്കന്മാരെയും തോല്പിച്ചിട്ടു
മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ സൊദോംരാജാവു രാജതാഴ്വര
എന്ന ശാവേതാഴ്വരവരെ അവനെ എതിരേറ്റുചെന്നു.
18 ശാലേംരാജാവായ മൽക്കീസേദെക്ക് അപ്പവും
വീഞ്ഞും‌കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ അത്യുന്നതനായ
ദൈവത്തിന്റെ പുരോഹിതനായിരുന്നു.
19 അവൻ അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു:
സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും ഭൂമിക്കും നാഥനായി
അത്യുന്നതനായ ദൈവത്താൽ അബ്രാം
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ ;
20 നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ കൈയില്
ഏല്പിച്ച അത്യുന്നതനായ
ദൈവംസ്തുതിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. അവന്നു അബ്രാം സകലത്തിലും ദശാംശം
കൊടുത്തു.
21 സൊദോംരാജാവു അബ്രാമിനോടു: ആളുകളെ
എനിക്കു തരിക; സമ്പത്തു നീ എടുത്തുകൊൾക
എന്നുപറഞ്ഞു.
22 അതിന്നു അബ്രാം
സൊദോംരാജാവിനോടുപറഞ്ഞതു: ഞാൻ അബ്രാമിനെ
സമ്പന്നനാക്കിയെന്നു നീ പറയാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ
ഒരു ചരടാകട്ടെ ചെരിപ്പുവാറാകട്ടെ
നിനക്കുള്ളതിൽ യാതൊന്നുമാകട്ടെ
എടുക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ
23 സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും ഭൂമിക്കും നാഥനായി
അത്യുന്നതദൈവമായ യഹോവയിങ്കലേക്കു കൈ
ഉയർത്തിസത്യം ചെയ്യുന്നു .
24 ബാല്യക്കാർ ഭക്ഷിച്ചതും എന്നോടുകൂടെ
വന്ന ആനേർ, എശ്കോൽ, മമ്രേ എന്നീ
പുരുഷന്മാരുടെ ഓഹരിയും മാത്രമേ വേണ്ടു; ഇവർ
തങ്ങളുടെ ഓഹരി എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ.

അദ്ധ്യായം 15

1 അതിന്റെ ശേഷം അബ്രാമിന്നു ദർശനത്തിൽ
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ:
അബ്രാമേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ ; ഞാൻ നിന്റെ പരിചയും
നിന്റെ അതി മഹത്തായ പ്രതിഫലവും ആകുന്നു.
2 അതിന്നു അബ്രാം: കർത്താവായ യഹോവേ, നീ
എനിക്കു എന്തു തരും? ഞാൻ
മക്കളില്ലാത്തവനായി നടക്കുന്നുവല്ലോ ; എന്റെ അവകാശി ദമ്മേശെക്കുകാരനായ ഈ എല്യേസർ
അത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു.
3 നീ എനിക്കു സന്തതിയെ തന്നിട്ടില്ല , എന്റെ

വീട്ടിൽ ജനിച്ച ദാസൻ എന്റെ അവകാശിയാകുന്നു
എന്നും അബ്രാം പറഞ്ഞു.
4 അവൻ നിന്റെ അവകാശിയാകയില്ല; നിന്റെ
ഉദരത്തിൽനിന്നുപുറപ്പെടുന്നവൻ തന്നേ നിന്
റെ അവകാശിയാകും. എന്നു അവന്നു യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടുണ്ടായി .
5 പിന്നെ അവൻ അവനെ പുറത്തു കൊണ്ടുചെന്നു: നീ
ആകാശത്തേക്കു നോക്കുക; നക്ഷത്രങ്ങളെ
എണ്ണുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ എണ്ണുക എന്നു
കല്പിച്ചു . നിന്റെ സന്തതിഇങ്ങനെ ആകും
എന്നും അവനോടു കല്പിച്ചു .
6 അവൻ യഹോവയിൽ വിശ്വസിച്ചു; അതു അവൻ അവന്നു
നീതിയായി കണക്കിട്ടു .
7 പിന്നെ അവനോടു: ഈ ദേശത്തെ നിനക്കു
അവകാശമായി തരുവാൻ കൽദയപട്ടണമായ ഊരിൽനിന്നു
നിന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന യഹോവ ഞാൻ
ആകുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
8 കർത്താവായ യഹോവേ, ഞാൻ അതിനെ
അവകാശമാക്കുമെന്നുള്ളതുഎനിക്കു
എന്തൊന്നിനാൽ അറിയാം എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു.
9 അവൻ അവനോടു: നീ മൂന്നു വയസ്സുള്ള ഒരു
പശുക്കിടാവിനെയും മൂന്നുവയസ്സുള്ള ഒരു
കോലാടിനെയും മൂന്നു വയസ്സുള്ള ഒരു
ആട്ടുകൊറ്റനെയും ഒരു കുറുപ്രാവിനെയും ഒരു
പ്രാവിൻ കുഞ്ഞിനെയും കൊണ്ടുവരിക എന്നു
കല്പിച്ചു .
10 ഇവയെയൊക്കെയും അവൻ കൊണ്ടുവന്നു
ഒത്തനടുവെ പിളർന്നു ഭാഗങ്ങളെ നേർക്കുനേരെ
വെച്ചു ; പക്ഷികളെയോ അവൻ പിളർന്നില്ല.
11 ഉടലുകളിന്മേൽ റാഞ്ചൻ പക്ഷികൾഇറങ്ങി
വന്നപ്പോൾ അബ്രാം അവയെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞു.
12 സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ അബ്രാമിന്നു ഒരു
ഗാഢനിദ്ര വന്നു ; ഭീതിയും അന്ധതമസ്സും
അവന്റെ മേൽ വീണു.
13 അപ്പോൾ അവൻ അബ്രാമിനോടു: നിന്റെ സന്തതി
സ്വന്തമല്ലാത്ത ദേശത്തു നാനൂറു സംവത്സരം
പ്രവാസികളായിരുന്നു ആ ദേശക്കാരെ സേവിക്കും;
അവർ അവരെ പീഡിപ്പിക്കുമെന്നു നീ
അറിഞ്ഞുകൊൾക.
14 എന്നാൽ അവർ സേവിക്കുന്ന ജാതിയെ ഞാൻ
വിധിക്കും ; അതിന്റെ ശേഷം അവർ വളരെ
സമ്പത്തോടുംകൂടെ പുറപ്പെട്ടുപോരും .
15 നീയോ സമാധാനത്തോടെ നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരോടു ചേരും ; നല്ല
വാർദ്ധക്യത്തിൽ അടക്കപ്പെടും .

16 നാലാം തലമുറക്കാർ ഇവിടേക്കു മടങ്ങിവരും;
അമോർയ്യരുടെ അക്രമം ഇതുവരെ തികഞ്ഞിട്ടില്ല
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
17 സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചു ഇരുട്ടായശേഷം ഇതാ,
പുകയുന്ന ഒരു തീച്ചൂള ; ആ ഭാഗങ്ങളുടെ നടുവെ
ജ്വലിക്കുന്ന ഒരു പന്തം കടന്നുപോയി .
18 അന്നു യഹോവ അബ്രാമിനോടു ഒരു നിയമം
ചെയ്തു: നിന്റെ സന്തതിക്കു ഞാൻ മിസ്രയീംനദി
തുടങ്ങി ഫ്രാത്ത് നദിയായ മഹാനദിവരെയുള്ള ഈ
ദേശത്തെ,
19 കേന്യർ, കെനിസ്യർ, കദ്മോന്യർ, ഹിത്യർ,
20 പെരിസ്യർ, രെഫായീമ്യർ, അമോർയ്യർ,
21 കനാന്യർ, ഗിർഗ്ഗശ്യർ , യെബൂസ്യർ
എന്നിവരുടെ ദേശത്തെ തന്നേ, തന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .

അദ്ധ്യായം 16

1 അബ്രാമിന്റെ ഭാര്യയായ സാറായി മക്കളെ
പ്രസവിച്ചിരുന്നില്ല ; എന്നാൽ അവൾക്കു ഹാഗാർ
എന്നു പേരുള്ള ഒരു മിസ്രയീമ്യദാസി
ഉണ്ടായിരുന്നു .
2 സാറായി അബ്രാമിനോടു: ഞാൻ
പ്രസവിക്കാതിരിപ്പാൻ യഹോവ എന്റെ ഗർഭം
അടെച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ . എന്റെ ദാസിയുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നാലും; പക്ഷേ അവളാൽ എനിക്കു
മക്കൾ ലഭിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അബ്രാം
സാറായിയുടെ വാക്കു അനുസരിച്ചു.
3 അബ്രാം കനാൻ ദേശത്തു പാർത്തു പത്തു
സംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അബ്രാമിന്റെ
ഭാര്യയായ സാറായി മിസ്രയീമ്യദാസിയായ
ഹാഗാറിനെ തന്റെ ഭർത്താവായ അബ്രാമിന്നു
ഭാര്യയായി കൊടുത്തു.
4 അവൻ ഹാഗാരിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അവൾ ഗർഭം
ധരിച്ചു ; താൻ ഗർഭം ധരിച്ചു എന്നു അവൾ
കണ്ടപ്പോൾ യജമാനത്തി അവളുടെ കണ്ണിന്നു
നിന്ദിതയായി .
5 അപ്പോൾ സാറായി അബ്രാമിനോടു: എനിക്കു
ഭവിച്ച അന്യായത്തിന്നു നീ ഉത്തരവാദി ; ഞാൻ
എന്റെ ദാസിയെ നിന്റെ മാർവ്വിടത്തിൽ തന്നു ;
എന്നാൽ താൻ ഗർഭം ധരിച്ചു എന്നു അവൾ
കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ അവളുടെ കണ്ണിന്നു
നിന്ദിതയായി ; യഹോവ എനിക്കും നിനക്കും
മദ്ധ്യേ ന്യായം വിധിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു .
6 അബ്രാം സാറായിയോടു: നിന്റെ ദാസി നിന്റെ
കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നു : ഇഷ്ടംപോലെ അവളോടു
ചെയ്തുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. സാറായി അവളോടു

കാഠിന്യം തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ അവളെ വിട്ടു
ഓടിപ്പോയി.
7 പിന്നെ യഹോവയുടെ ദൂതൻ മരുഭൂമിയിൽ ഒരു
നീരുറവിന്റെ അരികെ, ശൂരിന്നു പോകുന്ന
വഴിയിലെ നീരുറവിന്റെ അരികെ വെച്ചു തന്നേ
അവളെ കണ്ടു.
8 സാറായിയുടെ ദാസിയായ ഹാഗാരേ, നീ എവിടെ
നിന്നു വരുന്നു ? എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു . അതിന്നു അവൾ: ഞാൻ എന്റെ യജമാനത്തി
സാറായിയെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകയാകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
9 യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവളോടു: നിന്റെ
യജമാനത്തിയുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു
അവൾക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്ക എന്നു കല്പിച്ചു .
10 യഹോവയുടെ ദൂതൻ പിന്നെയും അവളോടു: ഞാൻ
നിന്റെ സന്തതിയെ ഏറ്റവും വർദ്ധിപ്പിക്കും ;
അതു എണ്ണിക്കൂടാതവണ്ണം
പെരുപ്പമുള്ളതായിരിക്കും .
11 നീ ഗർഭിണിയല്ലോ; നീ ഒരു മകനെ
പ്രസവിക്കും ; യഹോവ നിന്റെ സങ്കടം
കേൾക്കകൊണ്ടു അവന്നു യിശ്മായേൽ എന്നു പേർ
വിളിക്കേണം;
12 അവൻ കാട്ടുകഴുതയെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യൻ
ആയിരിക്കും: അവന്റെ കൈ എല്ലാവർക്കും
വിരോധമായും എല്ലാവരുടെയും കൈ അവന്നു
വിരോധമായും ഇരിക്കും; അവൻ തന്റെ സകല
സഹോദരന്മാർക്കും എതിരെ പാർക്കും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.
13 എന്നാറെ അവൾ: എന്നെ കാണുന്നവനെ ഞാൻ
ഇവിടെയും കണ്ടുവോ എന്നു പറഞ്ഞു തന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്ത യഹോവെക്കു: ദൈവമേ, നീ എന്നെ
കാണുന്നു എന്നു പേർ വിളിച്ചു .
14 അതുകൊണ്ടു ആ കിണറ്റിന്നു ബേർ-ലഹയീ-രോയീ
എന്നു പേരായി; അതു കാദേശിന്നും ബേരെദിന്നും
മദ്ധ്യേ ഇരിക്കുന്നു .
15 പിന്നെ ഹാഗാർ അബ്രാമിന്നു ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു : ഹാഗാർ പ്രസവിച്ച തന്റെ മകന്നു
അബ്രാം യിശ്മായേൽ എന്നു പേരിട്ടു.
16 ഹാഗാർ അബ്രാമിന്നു യിശ്മായേലിനെ
പ്രസവിച്ചപ്പോൾ അബ്രാമിന്നു എണ്പത്താറു
വയസ്സായിരുന്നു .

അദ്ധ്യായം 17

1 അബ്രാമിന്നു തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു
വയസ്സായപ്പോൾ യഹോവ അബ്രാമിന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി അവനോടു: ഞാൻ സർവ്വശക്തിയുള്ള

ദൈവം ആകുന്നു; നീ എന്റെ മുമ്പാകെ നടന്നു
നിഷ്കളങ്കനായിരിക്ക .
2 എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ ഞാൻ എന്റെ
നിയമം സ്ഥാപിക്കും ; നിന്നെ അധികമധികമായി
വർദ്ധിപ്പിക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .
3 അപ്പോൾ അബ്രാം സാഷ്ടാംഗം വീണു; ദൈവം
അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ:
4 എനിക്കു നിന്നോടു ഒരു നിയമമുണ്ടു ; നീ
ബഹുജാതികൾക്കു പിതാവാകും;
5 ഇനി നിന്നെ അബ്രാം എന്നല്ല
വിളിക്കേണ്ടതു ; ഞാൻ നിന്നെ ബഹു ജാതികൾക്കു
പിതാവാക്കിയിരിക്കയാൽ നിന്റെ പേർ അബ്രാഹാം
എന്നിരിക്കേണം.
6 ഞാൻ നിന്നെ അധികമധികമായി വർദ്ധിപ്പിച്ചു,
അനേകജാതികളാക്കും; നിന്നിൽ നിന്നു
രാജാക്കന്മാരും ഉത്ഭവിക്കും .
7 ഞാൻ നിനക്കും നിന്റെ ശേഷം നിന്റെ
സന്തതിക്കും ദൈവമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
എനിക്കും നിനക്കും നിന്റെ ശേഷം
തലമുറതലമുറയായി നിന്റെ സന്തതിക്കും
മദ്ധ്യേ എന്റെ നിയമത്തെ നിത്യനിയമമായി
സ്ഥാപിക്കും .
8 ഞാൻ നിനക്കും നിന്റെ ശേഷം നിന്റെ
സന്തതിക്കും നീ പ്രവാസം ചെയ്യുന്ന ദേശമായ
കനാൻ ദേശം ഒക്കെയും ശാശ്വതാവകാശമായി തരും;
ഞാൻ അവർക്കു ദൈവമായുമിരിക്കും.
9 ദൈവം പിന്നെയും അബ്രാഹാമിനോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു: നീയും നിന്റെശേഷം
തലമുറതലമുറയായി നിന്റെ സന്തതിയും എന്റെ
നിയമം പ്രമാണിക്കേണം.
10 എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും നിന്റെ ശേഷം നിന്
റെ സന്തതിക്കും മദ്ധ്യേയുള്ളതും നിങ്ങൾ
പ്രമാണിക്കേണ്ടതുമായ എന്റെ നിയമം ആവിതു:
നിങ്ങളിൽ പുരുഷപ്രജയൊക്കെയും പരിച്ഛേദന
ഏൽക്കേണം.
11 നിങ്ങളുടെ അഗ്രചർമ്മം പരിച്ഛേദന
ചെയ്യേണം; അതു എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും
മദ്ധ്യേയുള്ള നിയമത്തിന്റെ അടയാളം ആകും.
12 തലമുറതലമുറയായി നിങ്ങളിൽ
പുരുഷപ്രജയൊക്കെയും എട്ടുദിവസം
പ്രായമാകുമ്പോൾ പരിച്ഛേദനഏൽക്കേണം;
വീട്ടിൽ ജനിച്ച ദാസനായാലും നിന്റെ
സന്തതിയല്ലാത്തവനായി അന്യനോടുവിലയ്ക്കു
വാങ്ങിയവനായാലും ശരി.
13 നിന്റെ വീട്ടിൽ ജനിച്ച ദാസനും നീ

വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയവനും പരിച്ഛേദന
ഏറ്റേകഴിയൂ; എന്റെ നിയമം നിങ്ങളുടെ
ദേഹത്തിൽ നിത്യനിയമമായിരിക്കേണം.
14 അഗ്രചർമ്മിയായ പുരുഷപ്രജയെ പരിച്ഛേദന
ഏൽക്കാതിരുന്നാൽ ജനത്തിൽ നിന്നു
ഛേദിച്ചുകളയേണം; അവൻ എന്റെ നിയമം
ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു .
15 ദൈവം പിന്നെയും അബ്രാഹാമിനോടു: നിന്റെ
ഭാര്യയായ സാറായിയെ സാറായി എന്നല്ല
വിളിക്കേണ്ടതു ; അവളുടെ പേർ സാറാ എന്നു
ഇരിക്കേണം.
16 ഞാൻ അവളെ അനുഗ്രഹിച്ചു അവളിൽനിന്നു
നിനക്കു ഒരു മകനെ തരും; ഞാൻ അവളെ
അനുഗ്രഹിക്കയും അവൾ ജാതികൾക്കു മാതാവായി
തീരുകയും ജാതികളുടെ രാജാക്കന്മാർ
അവളിൽനിന്നു ഉത്ഭവിക്കയും ചെയ്യും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.
17 അപ്പോൾ അബ്രാഹാം കവിണ്ണുവീണു ചിരിച്ചു:
നൂറു വയസ്സുള്ളവന്നു മകൻ ജനിക്കുമോ?
തൊണ്ണൂറു വയസ്സുള്ള സാറാ പ്രസവിക്കുമോ?
എന്നു തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു.
18 യിശ്മായേൽ നിന്റെ മുമ്പാകെ
ജീവിച്ചിരുന്നാൽമതി എന്നു അബ്രാഹാം
ദൈവത്തോടു പറഞ്ഞു.
19 അതിന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തതു: അല്ല, നിന്
റെ ഭാര്യയായ സാറാ തന്നേ നിനക്കൊരു മകനെ
പ്രസവിക്കും ; നീ അവന്നു യിസ്ഹാൿ എന്നു
പേരിടേണം; ഞാൻ അവനോടു അവന്റെ ശേഷം അവന്റെ
സന്തതിയോടും എന്റെ നിയമത്തെ നിത്യനിയമമായി
ഉറപ്പിക്കും
20 യിശ്മായേലിനെ കുറിച്ചും ഞാൻ നിന്റെ
അപേക്ഷ കേട്ടിരിക്കുന്നു ; ഞാൻ അവനെ
അനുഗ്രഹിച്ചു അത്യന്തം
സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവനാക്കി
വർദ്ധിപ്പിക്കും . അവൻ പന്ത്രണ്ടു
പ്രഭുക്കന്മാരെ ജനിപ്പിക്കും ; ഞാൻ അവനെ
വലിയോരു ജാതിയാക്കും.
21 എന്റെ നിയമം ഞാൻ ഉറപ്പിക്കുന്നതോ,
ഇനിയത്തെ ആണ്ടു ഈ സമയത്തു സാറാ നിനക്കു
പ്രസവിപ്പാനുള്ള യിസ്ഹാക്കിനോടു ആകുന്നു .
22 ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു അരുളിച്ചെയ്തു
തീർന്നശേഷം അവനെ വിട്ടു കയറിപ്പോയി.
23 അനന്തരം അബ്രാഹാം തന്റെ മകനായ
യിശ്മായേലിനെയും തന്റെ വീട്ടിൽ ജനിച്ച സകല
ദാസന്മാരെയും താൻ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയവരെ

ഒക്കെയും അബ്രാഹാമിന്റെ വീട്ടിലുള്ള സകല
പുരുഷന്മാരെയും കൂട്ടി ദൈവം തന്നോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ അവരുടെ അഗ്രചർമ്മത്തെ
അന്നുതന്നേ പരിച്ഛേദന കഴിച്ചു .
24 അബ്രാഹാം പരിച്ഛേദനയേറ്റപ്പോൾ അവന്നു
തൊണ്ണൂറ്റെമ്പതു വയസ്സായിരുന്നു .
25 അവന്റെ മകനായ യിശ്മായേൽ
പരിച്ഛേദനയേറ്റപ്പോൾ അവന്നു പതിമൂന്നു
വയസ്സായിരുന്നു .
26 അബ്രാഹാമും അവന്റെ മകനായ യിശ്മായേലും
ഒരേ ദിവസത്തിൽപരിച്ഛേദന ഏറ്റു.
27 വീട്ടിൽ ജനിച്ച ദാസന്മാരും അന്യരോടു അവൻ
വിലെക്കു വാങ്ങിയവരുമായി അവന്റെ
വീട്ടിലുള്ളവർ എല്ലാവരും അവനോടുകൂടെ
പരിച്ഛേദന ഏറ്റു .

അദ്ധ്യായം 18

1 അനന്തരം യഹോവ അവന്നു മമ്രേയുടെ
തോപ്പിൽവെച്ചു പ്രത്യക്ഷനായി ;
വെയിലുറെച്ചപ്പോൾ അവൻ കൂടാരവാതിൽക്കൽ
ഇരിക്കയായിരുന്നു .
2 അവൻ തലപൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ മൂന്നു
പുരുഷന്മാർ തന്റെ നേരെ നില്ക്കുന്നതു
കണ്ടു; അവരെ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ കൂടാരവാതിൽക്കൽ
നിന്നു അവരെ എതിരേല്പാൻ ഓടിച്ചെന്നു
നിലംവരെ കുനിഞ്ഞു:
3 യജമാനനേ, എന്നോടു കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ അടിയനെ
കടന്നുപോകരുതേ.
4 അസാരം വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു നിങ്ങളുടെ
കാലുകളെ കഴുകട്ടെ; വൃക്ഷത്തിൻ കീഴിൽ
ഇരിപ്പിൻ .
5 ഞാൻ ഒരു മുറി അപ്പം കൊണ്ടുവരാം; വിശപ്പു
അടക്കീട്ടു നിങ്ങൾക്കു പോകാം ;
ഇതിന്നായിട്ടല്ലോ നിങ്ങൾ അടിയന്റെ അടുക്കൽ
കയറിവന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. നീ പറഞ്ഞതുപോലെ
ആകട്ടെ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
6 അബ്രഹാം ബദ്ധപ്പെട്ടു കൂടാരത്തിൽ സാറയുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു: നീ ക്ഷണത്തിൽ മൂന്നിടങ്ങഴി
മാവു എടുത്തു കുഴെച്ചു അപ്പമുണ്ടാക്കുക
എന്നു പറഞ്ഞു.
7 അബ്രാഹാം പശുക്കൂട്ടത്തിൽ ഓടിച്ചെന്നു
ഇളയതും നല്ലതുമായൊരു കാളക്കുട്ടിയെ
പിടിച്ചു ഒരു ബാല്യക്കാരന്റെ പക്കൽ
കൊടുത്തു; അവൻ അതിനെ ക്ഷണത്തിൽ പാകം ചെയ്തു.
8 പിന്നെ അവൻ വെണ്ണയും പാലും താൻ പാകം
ചെയ്യിച്ച കാളക്കുട്ടിയെയും കൊണ്ടുവന്നു

അവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു. അവരുടെ അടുക്കൽ
വൃക്ഷത്തിൻ കീഴിൽ ശുശ്രൂഷിച്ചു നിന്നു ; അവർ
ഭക്ഷണം കഴിച്ചു .
9 അവർ അവനോടു: നിന്റെ ഭാര്യ സാറാ എവിടെ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു : കൂടാരത്തിൽ ഉണ്ടു
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
10 ഒരു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ നിന്റെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിവരും; അപ്പോൾ നിന്റെ ഭാര്യ
സാറെക്കു ഒരു മകൻ ഉണ്ടാകും എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. സാറാ കൂടാരവാതിൽക്കൽ അവന്റെ
പിൻവശത്തു കേട്ടുകൊണ്ടു നിന്നു .
11 എന്നാൽ അബ്രാഹാമും സാറയും വയസ്സു ചെന്നു
വൃദ്ധരായിരുന്നു . സ്ത്രീകൾക്കുള്ള പതിവു
സാറെക്കു നിന്നു പോയിരുന്നു .
12 ആകയാൽ സാറാ ഉള്ളുകൊണ്ടു ചിരിച്ചു:
വൃദ്ധയായിരിക്കുന്ന എനിക്കു
സുഖഭോഗമുണ്ടാകുമോ? എന്റെ ഭർത്താവും
വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
13 യഹോവ അബ്രാഹാമിനോടു: വൃദ്ധയായ ഞാൻ
പ്രസവിക്കുന്നതു വാസ്തവമോ എന്നു പറഞ്ഞു
സാറാ ചിരിച്ചതു എന്തു ?
14 യഹോവയാൽ കഴിയാത്ത കാര്യം ഉണ്ടോ? ഒരു
ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഈ സമയമാകുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്
റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരും; സാറെക്കു ഒരു മകൻ
ഉണ്ടാകും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .
15 സാറാ ഭയപ്പെട്ടു : ഇല്ല , ഞാൻ ചിരിച്ചില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെയല്ല, നീ ചിരിച്ചു
എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു.
16 ആ പുരുഷന്മാർ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
സൊദോംവഴിക്കു തിരിഞ്ഞു; അബ്രാഹാം അവരെ
യാത്ര അയപ്പാൻ അവരോടുകൂടെ പോയി.
17 അപ്പോൾ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതു: ഞാൻ ചെയ്
വാനിരിക്കുന്നതു അബ്രാഹാമിനോടു
മറെച്ചുവെക്കുമോ?
18 അബ്രാഹാം വലിയതും ബലമുള്ളതുമായ ജാതിയായി
തീരുകയും അവനിൽ ഭൂമിയിലെ ജാതികളൊക്കെയും
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമല്ലോ .
19 യഹോവ അബ്രാഹാമിനെക്കുറിച്ചു
അരുളിച്ചെയ്തതു അവന്നു
നിവൃത്തിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അബ്രാഹാം
തന്റെ മക്കളോടും തനിക്കു പിമ്പുള്ള
കുടുംബത്തോടും നീതിയും ന്യായവും
പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടു യഹോവയുടെ വഴിയിൽ
നടപ്പാൻ കല്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവനെ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു .

20 പിന്നെ യഹോവ: സൊദോമിന്റെയും
ഗൊമോരയുടെയും നിലവിളി വലിയതും അവരുടെ പാപം
അതി കഠിനവും ആകുന്നു.
21 ഞാൻ ചെന്നു എന്റെ അടുക്കൽ വന്നെത്തിയ
നിലവിളിപോലെ അവർ കേവലം
പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു
നോക്കി അറിയും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
22 അങ്ങനെ ആ പുരുഷന്മാർ അവിടെനിന്നു
തിരിഞ്ഞു സൊദോമിലേക്കു പോയി. അബ്രാഹാമോ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ തന്നേ നിന്നു.
23 അബ്രാഹാം അടുത്തുചെന്നു പറഞ്ഞതു:
ദുഷ്ടനോടുകൂടെ നീതിമാനെയും നീ
സംഹരിക്കുമോ?
24 പക്ഷേ ആ പട്ടണത്തിൽ അമ്പതു നീതിമാന്മാർ
ഉണ്ടെങ്കിൽ നീ അതിനെ സംഹരിക്കുമോ? അതിലെ
അമ്പതു നീതിമാന്മാർ നിമിത്തം ആ സ്ഥലത്തോടു
ക്ഷമിക്കയില്ലയോ ?
25 ഇങ്ങനെ നീ ഒരുനാളും ചെയ്യുന്നതല്ലല്ലോ ?
നീതിമാൻ ദുഷ്ടനെപ്പോലെ ആകത്തക്കവണ്ണം
ദുഷ്ടനോടുകൂടെ നീതിമാനെ നീ ഒരുനാളും
കൊല്ലുകയില്ല . സർവ്വ ഭൂമിക്കും
ന്യായാധിപതിയായവൻ നീതി
പ്രവൃത്തിക്കാതിരിക്കുമോ ?
26 അതിന്നു യഹോവ: ഞാൻ സൊദോമിൽ,
പട്ടണത്തിന്നകത്തു , അമ്പതു നീതിമാന്മാരെ
കാണുന്നു എങ്കിൽ അവരുടെ നിമിത്തം ആ
സ്ഥലത്തോടൊക്കെയും ക്ഷമിക്കും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.
27 പൊടിയും വെണ്ണീറുമായ ഞാൻ കർത്താവിനോടു
സംസാരിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞുവല്ലോ.
28 അമ്പതു നീതിമാന്മാരിൽ പക്ഷേ അഞ്ചുപേർ
കുറഞ്ഞു പോയെങ്കിലോ? അഞ്ചുപേർ
കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടു നീ ആ പട്ടണം മുഴുവനും
നശിപ്പിക്കുമോ എന്നു അബ്രാഹാം പറഞ്ഞതിന്നു:
നാല്പത്തഞ്ചു പേരെ ഞാൻ അവിടെ കണ്ടാൽ അതിനെ
നശിപ്പിക്കയില്ല എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു .
29 അവൻ പിന്നെയും അവനോടു സംസാരിച്ചു: പക്ഷേ
നാല്പതുപേരെ അവിടെ കണ്ടാലോ എന്നു
പറഞ്ഞതിന്നു: ഞാൻ നാല്പതുപേരുടെ നിമിത്തം
നശിപ്പിക്കയില്ല എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു .
30 അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ പിന്നെയും
സംസാരിക്കുന്നു ; കർത്താവു കോപിക്കരുതേ;
പക്ഷേ മുപ്പതുപേരെ അവിടെ കണ്ടാലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. ഞാൻ മുപ്പതുപേരെ അവിടെ കണ്ടാൽ
നശിപ്പിക്കയില്ല എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു .

31 ഞാൻ കർത്താവിനോടു സംസാരിപ്പാൻ
തുനിഞ്ഞുവല്ലോ; പക്ഷേ ഇരുപതുപേരെ അവിടെ
കണ്ടാലോ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതിന്നു: ഞാൻ
ഇരുപതുപേരുടെ നിമിത്തം നശിപ്പിക്കയില്ല
എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു.
32 അപ്പോൾ അവൻ: കർത്താവു കോപിക്കരുതേ; ഞാൻ
ഇനി ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രം സംസാരിക്കും ;
പക്ഷേ പത്തു പേരെ അവിടെ കണ്ടാലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. ഞാൻ പത്തുപേരുടെ നിമിത്തം
നശിപ്പിക്കയില്ല എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു .
33 യഹോവ അബ്രാഹാമിനോടു അരുളിച്ചെയ്തു
തീർന്നശേഷം അവിടെനിന്നു പോയി. അബ്രാഹാമും
തന്റെ സ്ഥലത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി .

അദ്ധ്യായം 19

1 ആ രണ്ടുദൂതന്മാർ വൈകുന്നേരത്തു സൊദോമിൽ
എത്തി; ലോത്ത് സൊദോംപട്ടണ വാതിൽക്കൽ
ഇരിക്കയായിരുന്നു ; അവരെ കാണ്ടിട്ടു ലോത്ത്
എഴുന്നേറ്റു എതിരേറ്റു ചെന്നു നിലംവരെ
കുനിഞ്ഞു നമസ്കരിച്ചു:
2 യജമാനന്മാരേ, അടിയന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു
നിങ്ങളുടെ കാലുകളെ കഴുകി രാപാർപ്പിൻ;
കാലത്തു എഴുന്നേറ്റു നിങ്ങളുടെ വഴിക്കു
പോകയുമാം എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: അല്ല, ഞങ്ങൾ
വീഥിയിൽ തന്നേ രാപാർക്കും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
3 അവൻ അവരെ ഏറ്റവും നിർബന്ധിച്ചു; അപ്പോൾ
അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ തിരിഞ്ഞു അവന്റെ
വീട്ടിൽ ചെന്നു ; അവൻ അവർക്കു
വിരുന്നൊരുക്കി , പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം
ചുട്ടു ; അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.
4 അവർ ഉറങ്ങുവാൻ പോകുമ്മുമ്പെ
സൊദോംപട്ടണത്തിലെ പുരുഷന്മാർ സകല
ഭാഗത്തുനിന്നും ആബാലവൃദ്ധം എല്ലാവരുംവന്നു
വീടു വളഞ്ഞു.
5 അവർ ലോത്തിനെ വിളിച്ചു: ഈരാത്രി നിന്റെ
അടുക്കൽ വന്ന പുരുഷന്മാർ എവിടെ? ഞങ്ങൾ അവരെ
ഭോഗിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
പുറത്തു കൊണ്ടുവാ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
6 ലോത്ത് വാതിൽക്കൽ അവരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തു
ചെന്നു , കതകു അടെച്ചുംവെച്ചു:
7 സഹോദരന്മാരേ, ഇങ്ങനെ ദോഷം ചെയ്യരുതേ.
8 പുരുഷൻ തൊടാത്ത രണ്ടു പുത്രിമാർ
എനിക്കുണ്ടു ; അവരെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
പുറത്തു കൊണ്ടുവരാം; നിങ്ങൾക്കു
ബോധിച്ചതുപോലെ അവരോടു ചെയ്തുകൊൾവിൻ; ഈ
പുരുഷന്മാരോടു മാത്രം ഒന്നും ചെയ്യരുതേ ;

ഇതിന്നായിട്ടല്ലോ അവർ എന്റെ വീട്ടിന്റെ
നിഴലിൽ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
9 മാറിനിൽക്ക എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. ഇവനൊരുത്തൻ
പരദേശിയായി വന്നു പാർക്കുന്നു ;
ന്യായംവിധിപ്പാനും ഭാവിക്കുന്നു . ഇപ്പോൾ
ഞങ്ങൾ അവരോടു ഭാവിച്ചതിലധികം നിന്നോടു ദോഷം
ചെയ്യും എന്നും അവർ പറഞ്ഞു ലോത്തിനെ
ഏറ്റവും തിക്കി വാതിൽ പൊളിപ്പാൻ അടുത്തു.
10 അപ്പോൾ ആ പുരുഷന്മാർ കൈ പുറത്തോട്ടു
നീട്ടി ലോത്തിനെ തങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അകത്തു
കയറ്റി വാതിൽഅടെച്ചു,
11 വാതിൽക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷന്മാർക്കു
അബാലവൃദ്ധം അന്ധത പിടിപ്പിച്ചു . അതുകൊണ്ടു
അവർ വാതിൽ തപ്പി നടന്നു വിഷമിച്ചു.
12 ആ പുരുഷന്മാർ ലോത്തിനോടു: ഇവിടെ നിനക്കു
മറ്റു വല്ലവരുമുണ്ടോ ? മരുമക്കളോ
പുത്രന്മാരോ പുത്രിമാരോ ഇങ്ങനെ പട്ടണത്തിൽ
നിനക്കുള്ളവരെയൊക്കെയും ഈ സ്ഥലത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുപൊയ്ക്കെൾക;
13 ഇവരെക്കുറിച്ചുള്ള ആവലാധി യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ വലുതായിത്തീർന്നിരിക്കകൊണ്ടു
ഞങ്ങൾ ഈ സ്ഥലത്തെ നശിപ്പിക്കും. അതിനെ
നശിപ്പിപ്പാൻ യഹോവ ഞങ്ങളെ
അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
14 അങ്ങനെ ലോത്ത് ചെന്നു തന്റെ പുത്രിമാരെ
വിവാഹം ചെയ്വാനുള്ള മരുമക്കളോടു
സംസാരിച്ചു : നിങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റു ഈ സ്ഥലം
വിട്ടു പുറപ്പെടുവിൻ ; യഹോവ ഈ പട്ടണം
നശിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു . എന്നാൽ അവൻ കളി
പറയുന്നു എന്നു അവന്റെ മരുമക്കൾക്കു
തോന്നി.
15 ഉഷസ്സായപ്പോൾ ദൂതന്മാർ ലോത്തിനെ
ബദ്ധപ്പെടുത്തി : ഈ പട്ടണത്തിന്റെ
അകൃത്യത്തിൽ നശിക്കാതിരിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു
നിന്റെ ഭാര്യയെയും ഇവിടെ കാണുന്ന നിന്റെ
രണ്ടു പുത്രിമാരെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൾക എന്നു പറഞ്ഞു.
16 അവൻ താമസിച്ചപ്പോൾ, യഹോവ അവനോടു കരുണ
ചെയ്കയാൽ, ആ പുരുഷന്മാർ അവനെയും ഭാര്യയെയും
രണ്ടു പുത്രിമാരെയും കൈക്കു പിടിച്ചു
പട്ടണത്തിന്റെ പുറത്തു കൊണ്ടുപോയിആക്കി.
17 അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്ന ശേഷം അവൻ:
ജീവരക്ഷെക്കായി ഓടിപ്പോക: പുറകോട്ടു
നോക്കരുതു; ഈ പ്രദേശത്തെങ്ങും
നിൽക്കയുമരുതു; നിനക്കു നാശം

ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പർവ്വതത്തിലേക്കു
ഓടിപ്പോക എന്നുപറഞ്ഞു.
18 ലോത്ത് അവരോടു പറഞ്ഞതു: അങ്ങനെയല്ല
കർത്താവേ;
19 നിനക്കു അടിയനോടു കൃപ തോന്നിയല്ലോ; എന്
റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ എനിക്കു വലിയ കൃപ നീ
കാണിച്ചിരിക്കുന്നു ; പർവ്വതത്തിൽ ഓടി
എത്തുവാൻ എനിക്കു കഴികയില്ല; പക്ഷേ എനിക്കു
ദോഷം തട്ടി മരണം ഭവിക്കും.
20 ഇതാ, ഈ പട്ടണം സമീപമാകുന്നു; അവിടേക്കു
എനിക്കു ഓടാം; അതു ചെറിയതുമാകുന്നു; ഞാൻ
അവിടേക്കു ഓടിപ്പേകട്ടെ . അതു ചെറിയതല്ലോ;
എന്നാൽ എനിക്കു ജീവരക്ഷ ഉണ്ടാകും.
21 അവൻ അവനോടു: ഇക്കാര്യത്തിലും ഞാൻ നിന്നെ
കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു ; നീ പറഞ്ഞ പട്ടണം
ഞാൻ മറിച്ചുകളകയില്ല.
22 ബദ്ധപ്പെട്ടു അവിടേക്കു ഓടിപ്പോക ; നീ
അവിടെ എത്തുവോളം എനിക്കു ഒന്നും ചെയ്വാൻ
കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കൊണ്ടു ആ
പട്ടണത്തിന്നു സോവർ എന്നു പേരായി.
23 ലോത്ത് സോവരിൽ കടന്നപ്പോൾ സൂര്യൻ
ഉദിച്ചിരുന്നു .
24 യഹോവ സൊദോമിന്റെയും ഗൊമോരയുടെയും മേൽ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്നു, ആകാശത്തു
നിന്നു തന്നെ , ഗന്ധകവും തീയും വർഷിപ്പിച്ചു .
25 ആ പട്ടണങ്ങൾക്കും പ്രദേശത്തിന്നും
മുഴുവനും ആ പട്ടണങ്ങളിലെ സകലനിവാസികൾക്കും
നിലത്തെ സസ്യങ്ങൾക്കും ഉന്മൂലനാശം വരുത്തി.
26 ലോത്തിന്റെ ഭാര്യ അവന്റെ പിന്നിൽനിന്നു
തിരിഞ്ഞുനോക്കി ഉപ്പുതൂണായി ഭവിച്ചു .
27 അബ്രാഹാം രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു താൻ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തു
ചെന്നു ,
28 സൊദോമിന്നും ഗൊമോരെക്കും ആ പ്രദേശത്തിലെ
സകലദിക്കിന്നും നേരെ നോക്കി, ദേശത്തിലെ പുക
തീച്ചൂളയിലെ പുകപോലെ പൊങ്ങുന്നതു കണ്ടു.
29 എന്നാൽ ആ പ്രദേശത്തിലെ പട്ടണങ്ങളെ
നശിപ്പിക്കുമ്പോൾ ദൈവം അബ്രാഹാമിനെ ഓർത്തു
ലോത്ത് പാർത്ത പട്ടണങ്ങൾക്കു ഉന്മൂലനാശം
വരുത്തുകയിൽ ലോത്തിനെ ആ
ഉന്മൂലനാശത്തിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു .
30 അനന്തരം ലോത്ത് സോവർ വിട്ടുപോയി; അവനും
അവന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാരും പർവ്വതത്തിൽ
ചെന്നു പാർത്തു; സോവരിൽ പാർപ്പാൻ അവൻ
ഭയപ്പെട്ടു ; അവനും അവന്റെ രണ്ടു

പുത്രിമാരും ഒരു ഗുഹയിൽ പാർത്തു.
31 അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ മൂത്തവൾ ഇളയവളോടു:
നമ്മുടെ അപ്പൻ വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു ;
ഭൂമിയിൽ എല്ലാടവും ഉള്ള നടപ്പുപോലെ നമ്മുടെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ ഭൂമിയിൽ ഒരു പുരുഷനും ഇല്ല.
32 വരിക; അപ്പനാൽ സന്തതി ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
അവനെ വീഞ്ഞുകുടിപ്പിച്ചു അവനോടുകൂടെ
ശയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
33 അങ്ങനെ അന്നു രാത്രി അവർ അപ്പനെ
വീഞ്ഞുകുടിപ്പിച്ചു ; മൂത്തവൾ അകത്തു ചെന്നു
അപ്പനോടുകൂടെ ശയിച്ചു; അവൾ ശയിച്ചതും
എഴുന്നേറ്റതും അവൻ അറിഞ്ഞില്ല.
34 പിറ്റെന്നാൾ മൂത്തവൾ ഇളയവളോടു: ഇന്നലെ
രാത്രി ഞാൻ അപ്പനോടുകൂടെ ശയിച്ചു; നാം അവനെ
ഇന്നു രാത്രിയും വീഞ്ഞു കുടിപ്പിക്ക ;
അപ്പനാൽ സന്തതി ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു നീയും
അകത്തുചെന്നു അവനോടു കൂടെ ശയിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു.
35 അങ്ങനെ അന്നു രാത്രിയും അവർ അപ്പനെ
വീഞ്ഞു കുടിപ്പിച്ചു ; ഇളയവൾ ചെന്നു അവനോടു
കൂടെ ശയിച്ചു ; അവൾ ശയിച്ചതും എഴുന്നേറ്റതും
അവൻ അറിഞ്ഞില്ല.
36 ഇങ്ങനെ ലോത്തിന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാരും
അപ്പനാൽ ഗർഭം ധരിച്ചു.
37 മൂത്തവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു അവന്നു
മോവാബ് എന്നു പേരിട്ടു ; അവൻ ഇന്നുള്ള
മോവാബ്യർക്കു പിതാവു.
38 ഇളയവളും ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു; അവന്നു
ബെൻ-അമ്മീ എന്നു പേരിട്ടു ; അവൻ ഇന്നുള്ള
അമ്മോന്യർക്കു പിതാവു.

അദ്ധ്യായം 20

1 അനന്തരം അബ്രാഹാം അവിടെനിന്നു തെക്കെ
ദേശത്തേക്കു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു
കാദേശിന്നും സൂരിന്നും മദ്ധ്യേ
കുടിയിരുന്നു ഗെരാരിൽ പരദേശിയായി പാർത്തു.
2 അബ്രാഹാം തന്റെ ഭാര്യയായ
സാറയെക്കുറിച്ചു : അവൾ എന്റെ പെങ്ങൾ എന്നു
പറഞ്ഞു. ഗെരാർ രാജാവായ അബീമേലെക് ആളയച്ചു
സാറയെ കൊണ്ടുപോയി.
3 എന്നാൽ രാത്രിയിൽ ദൈവം സ്വപ്നത്തിൽ
അബീമേലെക്കിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു: നീ
എടുത്ത സ്ത്രീയുടെ നിമിത്തം നീ മരിക്കും ;
അവൾ ഒരു പുരുഷന്റെ ഭാര്യ എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.
4 എന്നാൽ അബീമേലെക് അവളുടെ അടുക്കൽ

ചെന്നിരുന്നില്ല : ആകയാൽ അവൻ: കർത്താവേ,
നീതിയുള്ള ജാതിയെയും നീ കൊല്ലുമോ?
5 ഇവൾ എന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു എന്നു അവൻ
എന്നോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവൻ എന്റെ ആങ്ങള എന്നു
അവളും പറഞ്ഞു. ഹൃദയപരമാർത്ഥതയോടും കയ്യുടെ
നിർമ്മലതയോടും കൂടെ ഞാൻ ഇതു
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
6 അതിന്നു ദൈവം സ്വപ്നത്തിൽ അവനോടു: നീ ഇതു
ഹൃദയപരമാർത്ഥതയോടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു; നീ എന്നോടു പാപം
ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ നിന്നെ തടുത്തു ;
അതുകൊണ്ടാകുന്നു അവളെ തൊടുവാൻ ഞാൻ നിന്നെ
സമ്മതിക്കാതിരുന്നതു .
7 ഇപ്പോൾ ആ പുരുഷന്നു അവന്റെ ഭാര്യയെ
മടക്കിക്കൊടുക്ക ; അവൻ ഒരു പ്രവാചകൻ
ആകുന്നു; നീ ജീവനോടിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
നിനക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ . അവളെ
മടക്കിക്കൊടുക്കാതിരുന്നാലോ , നീയും
നിനക്കുള്ളവരൊക്കെയും മരിക്കേണ്ടിവരും
എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾക എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
8 അബീമേലെക് അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു തന്റെ
സകലഭൃത്യന്മാരെയും വരുത്തി ഈ കാര്യം
ഒക്കെയും അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ ഏറ്റവും
ഭയപ്പെട്ടു .
9 അബീമേലെക് അബ്രാഹാമിനെ വിളിപ്പിച്ചു
അവനോടു: നീ ഞങ്ങളോടു ചെയ്തതു എന്തു? നീ എന്
റെ മേലും എന്റെ രാജ്യത്തിന്മേലും ഒരു
മഹാപാപം വരുത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം ഞാൻ നിന്നോടു
എന്തു ദോഷം ചെയ്തു? ചെയ്യരുതാത്ത കാര്യം നീ
എന്നോടു ചെയ്തുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
10 നീ എന്തു കണ്ടിട്ടാകുന്നു ഇക്കാര്യം
ചെയ്തതു എന്നു അബീമേലെക് അബ്രാഹാമിനോടു
ചോദിച്ചതിന്നു അബ്രാഹാം പറഞ്ഞതു:
11 ഈ സ്ഥലത്തു ദൈവഭയം ഇല്ല നിശ്ചയം; എന്റെ
ഭാര്യനിമിത്തം അവർ എന്നെ കൊല്ലും എന്നു ഞാൻ
നിരൂപിച്ചു .
12 വാസ്തവത്തിൽ അവൾ എന്റെ പെങ്ങളാകുന്നു;
എന്റെ അപ്പന്റെ മകൾ; എന്റെ അമ്മയുടെ മകളല്ല
താനും; അവൾ എനിക്കു ഭാര്യയായി.
13 എന്നാൽ ദൈവം എന്നെ എന്റെ
പിതൃഭവനത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ
ഞാൻ അവളോടു: നീ എനിക്കു ഒരു ദയ ചെയ്യേണം: നാം
ഏതൊരു ദിക്കിൽ ചെന്നാലും അവിടെ: അവൻ എന്റെ
ആങ്ങള എന്നു എന്നെക്കുറിച്ചു പറയേണം എന്നു
പറഞ്ഞിരുന്നു .

14 അബീമേലെക് അബ്രാഹാമിന്നു ആടുമാടുകളെയും
ദാസീദാസന്മാരെയും കൊടുത്തു; അവന്റെ
ഭാര്യയായ സാറയെയും അവന്നു
മടക്കിക്കൊടുത്തു :
15 ഇതാ, എന്റെ രാജ്യം നിന്റെ മുമ്പാകെ
ഇരിക്കുന്നു ; നിനക്കു ബോധിച്ചേടത്തു
പാർത്തുകൊൾക എന്നു അബീമേലെക് പറഞ്ഞു.
16 സാറയോടു അവൻ: നിന്റെ ആങ്ങളെക്കു ഞാൻ
ആയിരം വെള്ളിക്കാശു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു ;
നിന്നോടുകൂടെയുള്ള എല്ലാവരുടെയും മുമ്പാകെ
ഇതു നിനക്കു ഒരു പ്രതിശാന്തി ; നീ
എല്ലാവർക്കും മുമ്പാകെ
നീതീകരിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
17 അബ്രാഹാം ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിച്ചു; അപ്പോൾ
ദൈവം അബീമേലെക്കിനെയും അവന്റെ ഭാര്യയെയും
അവന്റെ ദാസിമാരെയും സൌഖ്യമാക്കി, അവർ
പ്രസവിച്ചു .
18 അബ്രാഹാമിന്റെ ഭാര്യയായ സാറയുടെ
നിമിത്തം യഹോവ അബീമേലെക്കിന്റെ ഭവനത്തിലെ
ഗർഭം ഒക്കെയും അടെച്ചിരുന്നു .

അദ്ധ്യായം 21

1 അനന്തരം യഹോവ താൻ
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ സാറയെ
സന്ദർശിച്ചു ; താൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരുന്നതു
യഹോവ സാറെക്കു നിവൃത്തിച്ചുകൊടുത്തു.
2 അബ്രാഹാമിന്റെ വാർദ്ധക്യത്തിൽ ദൈവം
അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തിരുന്ന അവധിക്കു സാറാ
ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു .
3 സാറാ അബ്രാഹാമിന്നു പ്രസവിച്ച മകന്നു അവൻ
യിസ്ഹാക് എന്നു പേരിട്ടു.
4 ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു
കല്പിച്ചിരുന്നതുപോലെ അവൻ തന്റെ മകനായ
യിസ്ഹാക്കിന്നു എട്ടാം ദിവസം പരിച്ഛേദന
കഴിച്ചു .
5 തന്റെ മകനായ യിസ്ഹാക് ജനിച്ചപ്പോൾ
അബ്രാഹാമിന്നു നൂറു വയസ്സായിരുന്നു .
6 ദൈവം എനിക്കു ചിരിയുണ്ടാക്കി;
കേൾക്കുന്നവരെല്ലാം എന്നെച്ചൊല്ലി
ചിരിക്കും എന്നു സാറാ പറഞ്ഞു.
7 സാറാ മക്കൾക്കു മുലകൊടുക്കുമെന്നു
അബ്രാഹാമിനോടു ആർ പറയുമായിരുന്നു. അവന്റെ
വാർദ്ധക്യത്തിലല്ലോ ഞാൻ ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചതു എന്നും അവൾ പറഞ്ഞു.
8 പൈതൽ വളർന്നു മുലകുടി മാറി; യിസ്ഹാക്കിന്

റെ മുലകുടി മാറിയ നാളിൽ അബ്രാഹാം ഒരു വലിയ
വിരുന്നു കഴിച്ചു .
9 മിസ്രയീമ്യദാസി ഹാഗാർ അബ്രാഹാമിന്നു
പ്രസവിച്ച മകൻ പരിഹാസി എന്നു സാറാ കണ്ടു
അബ്രാഹാമിനോടു:
10 ഈ ദാസിയെയുംമകനെയും പുറത്താക്കിക്കളക; ഈ
ദാസിയുടെ മകൻ എന്റെ മകൻ യിസ്ഹാക്കിനോടു
കൂടെ അവകാശിയാകരുതു എന്നു പറഞ്ഞു.
11 തന്റെ മകൻ നിമിത്തം ഈ കാര്യം
അബ്രാഹാമിന്നു അനിഷ്ടമായി.
12 എന്നാൽ ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു: ബാലന്റെ
നിമിത്തവും ദാസിയുടെ നിമിത്തവും നിനക്കു
അനിഷ്ടം തോന്നരുതു; സാറാ നിന്നോടു
പറഞ്ഞതിലൊക്കെയുംഅവളുടെ വാക്കു കേൾക്ക;
യിസ്ഹാക്കിൽനിന്നുള്ളവരല്ലോ നിന്റെ
സാക്ഷാൽ സന്തതിയെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതു .
13 ദാസിയുടെമകനെയും ഞാൻ ഒരു ജാതിയാക്കും;
അവൻ നിന്റെ സന്തതിയല്ലോ എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.
14 അബ്രാഹാം അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു
അപ്പവും ഒരു തുരുത്തി വെള്ളവും എടുത്തു
ഹാഗാരിന്റെ തോളിൽവെച്ചു, കുട്ടിയെയും
കൊടുത്തു അവളെ അയച്ചു; അവൾ പുറപ്പെട്ടുപോയി
ബേർ-ശേബ മരുഭൂമിയിൽ ഉഴന്നു നടന്നു.
15 തുരുത്തിയിലെ വെള്ളം ചെലവായശേഷം അവൾ
കുട്ടിയെ ഒരു കുറുങ്കാട്ടിൻ തണലിൽ ഇട്ടു .
16 അവൾ പോയി അതിന്നെതിരെ ഒരു അമ്പിൻ പാടു
ദൂരത്തു ഇരുന്നു : കുട്ടിയുടെ മരണം എനിക്കു
കാണേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു എതിരെ ഇരുന്നു
ഉറക്കെ കരഞ്ഞു.
17 ദൈവം ബാലന്റെ നിലവിളി കേട്ടു; ദൈവത്തിന്
റെ ദൂതൻ ആകാശത്തു നിന്നു ഹാഗാരിനെ വിളിച്ചു
അവളോടു: ഹാഗാരേ, നിനക്കു എന്തു ? നീ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ ; ബാലൻ
ഇരിക്കുന്നേടത്തുനിന്നു അവന്റെ
നിലവിളികേട്ടിരിക്കുന്നു .
18 നീ ചെന്നു ബാലനെ താങ്ങി
എഴുന്നേല്പിച്ചുകൊൾക ; ഞാൻ അവനെ ഒരു വലിയ
ജാതിയാക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
19 ദൈവം അവളുടെ കണ്ണു തുറന്നു; അവൾ ഒരു
നീരുറവു കണ്ടു, ചെന്നു തുരുത്തിയിൽ വെള്ളം
നിറച്ചു ബാലനെ കുടിപ്പിച്ചു .
20 ദൈവം ബാലനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു, മുതിർന്നപ്പോൾ ഒരു
വില്ലാളിയായി തീർന്നു .

21 അവൻ പാരാൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു; അവന്റെ
അമ്മ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു അവന്നു ഒരു
ഭാര്യയെ കൊണ്ടുവന്നു.
22 അക്കാലത്തു അബിമേലെക്കും അവന്റെ
സേനാപതിയായ പീക്കോലും അബ്രാഹാമിനോടു
സംസാരിച്ചു: നിന്റെ സകലപ്രവൃത്തിയിലും ദൈവം
നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടു ;
23 ആകയാൽ നീ എന്നോടോ എന്റെ സന്തതിയോടോ എന്
റെ കുലത്തോടോ വ്യാജം പ്രവൃത്തിക്കാതെ ഞാൻ
നിന്നോടു ദയ കാണിച്ചതുപോലെ നീ എന്നോടും നീ
പാർത്തുവരുന്ന ദേശത്തോടും
ദയകാണിക്കുമെന്നു ദൈവത്തെച്ചൊല്ലി
ഇവിടെവെച്ചു എന്നോടു സത്യം ചെയ്ക എന്നു
പറഞ്ഞു.
24 സത്യം ചെയ്യാം എന്നു അബ്രാഹാം പറഞ്ഞു.
25 എന്നാൽ അബീമേലെക്കിന്റെ ദാസന്മാർ
അപഹരിച്ച കിണർനിമിത്തം അബ്രാഹാം
അബീമേലെക്കിനോടു ഭത്സിച്ചുപറഞ്ഞു.
26 അതിന്നു അബീമേലെക്; ഇക്കാര്യം ചെയ്തതു
ആരെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; നീ എന്നെ
അറിയിച്ചിട്ടില്ല ; ഇന്നല്ലാതെ ഞാൻ
അതിനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടുമില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു.
27 പിന്നെ അബ്രാഹാം അബീമേലെക്കിന്നു
ആടുമാടുകളെ കൊടുത്തു; അവർ ഇരുവരും തമ്മിൽ
ഉടമ്പടി ചെയ്തു .
28 അബ്രാഹാം ഏഴു പെണ്ണാട്ടുകുട്ടികളെ
വേറിട്ടു നിർത്തി .
29 അപ്പോൾ അബീമേലെക് അബ്രാഹാമിനോടു: നീ
വേറിട്ടു നിർത്തിയ ഈ ഏഴു
പെണ്ണാട്ടുകുട്ടികൾ എന്തിന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു .
30 ഞാൻ ഈ കിണർ കുഴിച്ചു എന്നതിന്നു
സാക്ഷിയായി നീ ഈ ഏഴു പെണ്ണാട്ടുകുട്ടികളെ
എന്നോടു വാങ്ങേണം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
31 അവർ ഇരുവരും അവിടെവെച്ചു സത്യം ചെയ്ക
കൊണ്ടു അവൻ ആ സ്ഥലത്തിന്നു ബേർ-ശേബ എന്നു
പേരിട്ടു .
32 ഇങ്ങനെ അവർ ബേർ-ശേബയിൽവെച്ചു ഉടമ്പടി
ചെയ്തു. അബീമേലെക്കും അവന്റെ സേനാപതിയായ
പീക്കോലും എഴുന്നേറ്റു ഫെലിസ്ത്യരുടെ
ദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി .
33 അബ്രാഹാം ബേർ-ശേബയിൽ ഒരു പിചുലവൃക്ഷം
നട്ടു , നിത്യദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
അവിടെവെച്ചു ആരാധന കഴിച്ചു.

34 അബ്രാഹാം കുറേക്കാലം ഫെലിസ്ത്യരുടെ
ദേശത്തു പാർത്തു.

അദ്ധ്യായം 22

1 അതിന്റെ ശേഷം ദൈവം അബ്രാഹാമിനെ
പരീക്ഷിച്ചതു എങ്ങനെയെന്നാൽ: അബ്രാഹാമേ,
എന്നു വിളിച്ചതിന്നു : ഞാൻ ഇതാ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു.
2 അപ്പോൾ അവൻ: നിന്റെ മകനെ, നീ
സ്നേഹിക്കുന്ന നിന്റെ ഏകജാതനായ
യിസ്ഹാക്കിനെ തന്നേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
മോരിയാദേശത്തു ചെന്നു, അവിടെ ഞാൻ നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്ന ഒരു മലയിൽ അവനെ ഹോമയാഗം
കഴിക്ക എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .
3 അബ്രാഹാം അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു
കഴുതെക്കു കോപ്പിട്ടു കെട്ടി ബാല്യക്കാരിൽ
രണ്ടുപേരെയും തന്റെ മകൻ യിസ്ഹാക്കിനെയും
കൂട്ടി ഹോമയാഗത്തിന്നു വിറകു കീറി
എടുത്തുംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു , ദൈവം തന്നോടു
കല്പിച്ച സ്ഥലത്തേക്കു പോയി .
4 മൂന്നാം ദിവസം അബ്രാഹാം നോക്കി ദൂരത്തു
നിന്നു ആ സ്ഥലം കണ്ടു.
5 അബ്രാഹാം ബാല്യക്കാരോടു: നിങ്ങൾ
കഴുതയുമായി ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ; ഞാനും ബാലനും
അവിടത്തോളം ചെന്നു ആരാധന കഴിച്ചു
മടങ്ങിവരാം എന്നു പറഞ്ഞു.
6 അബ്രാഹാം ഹോമയാഗത്തിന്നുള്ള വിറകു
എടുത്തു തന്റെ മകനായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ ചുമലിൽ
വെച്ചു ; തീയും കത്തിയും താൻ എടുത്തു;
ഇരുവരും ഒന്നിച്ചു നടന്നു .
7 അപ്പോൾ യിസ്ഹാക്ക് തന്റെ അപ്പനായ
അബ്രാഹാമിനോടു: അപ്പാ, എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു
അവൻ: എന്താകുന്നു മകനേ എന്നു പറഞ്ഞു. തീയും
വിറകുമുണ്ടു ; എന്നാൽ ഹോമയാഗത്തിന്നു ആട്ടിൻ
കുട്ടി എവിടെ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു.
8 ദൈവം തനിക്കു ഹോമയാഗത്തിന്നു ഒരു ആട്ടിൻ
കുട്ടിയെ നോക്കിക്കൊള്ളും , മകനേ, എന്നു
അബ്രാഹാം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർ ഇരുവരും
ഒന്നിച്ചു നടന്നു .
9 ദൈവം കല്പിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു അവർ എത്തി;
അബ്രാഹാം ഒരു യാഗപീഠം പണിതു, വിറകു അടുക്കി,
തന്റെ മകൻ യിസ്ഹാക്കിനെ കെട്ടി
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ വിറകിന്മീതെ കിടത്തി .
10 പിന്നെ അബ്രാഹാം കൈ നീട്ടി തന്റെ മകനെ
അറുക്കേണ്ടതിന്നു കത്തി എടുത്തു .
11 ഉടനെ യഹോവയുടെ ദൂതൻ ആകാശത്തുനിന്നു:

അബ്രാഹാമേ, അബ്രാഹാമേ, എന്നു വിളിച്ചു ; ഞാൻ
ഇതാ, എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
12 ബാലന്റെ മേൽ കൈവെക്കരുതു; അവനോടു ഒന്നും
ചെയ്യരുതു ; നിന്റെ ഏകജാതനായ മകനെ തരുവാൻ നീ
മടിക്കായ്കകൊണ്ടു നീ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു
എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു എന്നു അവൻ
അരുളിച്ചെയ്തു.
13 അബ്രാഹാം തലപൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ
പിമ്പുറത്തു ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ കൊമ്പു
കാട്ടിൽ പിടിപെട്ടു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു ;
അബ്രാഹാം ചെന്നു ആട്ടുകൊറ്റനെ പിടിച്ചു തന്
റെ മകന്നു പകരം ഹോമയാഗം കഴിച്ചു.
14 അബ്രാഹാം ആ സ്ഥലത്തിന്നു യഹോവ-യിരേ
എന്നു പേരിട്ടു . യഹോവയുടെ പർവ്വതത്തിൽ അവൻ
പ്രത്യക്ഷനാകും എന്നു ഇന്നുവരെയും
പറഞ്ഞുവരുന്നു.
15 യഹോവയുടെ ദൂതൻ രണ്ടാമതും ആകാശത്തുനിന്നു
അബ്രാഹാമിനോടു വിളിച്ചു അരുളിച്ചെയ്തതു:
16 നീ ഈ കാര്യം ചെയ്തു, നിന്റെ ഏകജാതനായ
മകനെ തരുവാൻ മടിക്കായ്കകൊണ്ടു
17 ഞാൻ നിന്നെ ഐശ്വര്യമായി അനുഗ്രഹിക്കും;
നിന്റെ സന്തതിയെ ആകാശത്തിലെ
നക്ഷത്രങ്ങൾപോലെയും കടൽക്കരയിലെ
മണൽപോലെയും അത്യന്തം വർദ്ധിപ്പിക്കും; നിന്
റെ സന്തതി ശത്രുക്കളുടെ പട്ടണങ്ങളെ
കൈവശമാക്കും.
18 നീ എന്റെ വാക്കു അനുസരിച്ചതു കൊണ്ടു
നിന്റെ സന്തതി മുഖാന്തരം ഭൂമിയിലുള്ള
സകലജാതികളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും എന്നു ഞാൻ
എന്നെക്കൊണ്ടു തന്നേ സത്യം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു .
19 പിന്നെ അബ്രാഹാം ബാല്യക്കാരുടെ അടുക്കൽ
മടങ്ങിവന്നു ; അവർ ഒന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടു
ബേർ--ശേബയിലേക്കു പോന്നു; അബ്രാഹാം ബേർ-
ശേബയിൽ പാർത്തു.
20 അനന്തരം മിൽക്കയും നിന്റെ സഹോദരനായ
നാഹോരിന്നു മക്കളെ പ്രസവിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു അബ്രാഹാമിന്നു വർത്തമാനം കിട്ടി .
21 അവർ ആരെന്നാൽ: ആദ്യജാതൻ ഊസ്, അവന്റെ
അനുജൻ ബൂസ്, അരാമിന്റെ പിതാവായ കെമൂവേൽ,
22 കേശെദ്, ഹസോ, പിൽദാശ്, യിദലാഫ്, ബെഥൂവേൽ.
23 ബെഥൂവേൽ റിബെക്കയെ ജനിപ്പിച്ചു. ഈ എട്ടു
പേരെ മിൽക്കാ അബ്രാഹാമിന്റെ സഹോദരനായ
നാഹോരിന്നു പ്രസവിച്ചു .

24 അവന്റെ വെപ്പാട്ടി രെയൂമാ എന്നവളും
തേബഹ്, ഗഹാം, തഹശ്, മാഖാ എന്നിവരെ
പ്രസവിച്ചു .

അദ്ധ്യായം 23

1 സാറെക്കു നൂറ്റിരുപത്തേഴു വയസ്സു
ആയിരുന്നു: ഇതു സാറയുടെ ആയുഷ്കാലം.
2 സാറാ കനാൻ ദേശത്തു ഹെബ്രോൻ എന്ന
കിർയ്യത്തർബ്ബയിൽവെച്ചു മരിച്ചു ; അബ്രാഹാം
സാറയെക്കുറിച്ചു വിലപിച്ചു കരവാൻ വന്നു .
3 പിന്നെ അബ്രാഹാം മരിച്ചവളുടെ അടുക്കൽ
നിന്നു എഴുന്നേറ്റു ഹിത്യരോടു സംസാരിച്ചു :
4 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരദേശിയും വന്നു
പാർക്കുന്നവനും ആകുന്നു; ഞാൻ എന്റെ
മരിച്ചവളെ കൊണ്ടുപോയി അടക്കേണ്ടതിന്നു
എനിക്കു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു ശ്മശാനഭൂമി
അവകാശമായി തരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
5 ഹിത്യർ അബ്രാഹാമിനോടു: യജമാനനേ,
കേട്ടാലും :
6 നീ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു
പ്രഭുവാകുന്നു ; ഞങ്ങളുടെ
ശ്മശാനസ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു വിശേഷമായതിൽ
മരിച്ചവളെ അടക്കിക്കൊൾക; മരിച്ചവളെ
അടക്കുവാൻ ഞങ്ങളിൽ ആരും ശ്മശാനസ്ഥലം
നിനക്കു തരാതിരിക്കയില്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു.
7 അപ്പോൾ അബ്രാഹാം എഴുന്നേറ്റു ആ
ദേശക്കാരായ ഹിത്യരെ നമസ്കരിച്ചു അവരോടു
സംസാരിച്ചു :
8 എന്റെ മരിച്ചവളെ കൊണ്ടുപോയി അടക്കുവാൻ
സമ്മതമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ അപേക്ഷ
കേട്ടു എനിക്കുവേണ്ടി സോഹരിന്റെ മകനായ
എഫ്രോനോടു,
9 അവൻ തന്റെ നിലത്തിന്റെ അറുതിയിൽ
തനിക്കുള്ള മക്പേലാ എന്ന ഗുഹ എനിക്കു
തരേണ്ടതിന്നു അപേക്ഷിപ്പിൻ ; നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ശ്മശാനാവകാശമായിട്ടു അവൻ അതിനെ
പിടിപ്പതു വിലെക്കു തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
10 എന്നാൽ എഫ്രോൻ ഹിത്യരുടെ നടുവിൽ
ഇരിക്കയായിരുന്നു ; ഹിത്യനായ എഫ്രോൻ തന്റെ
നഗരവാസികളായ ഹിത്യർ എല്ലാവരും കേൾക്കെ
അബ്രാഹാമിനോടു:
11 അങ്ങനെയല്ല, യജമാനനേ, കേൾക്കേണമേ; നിലം
ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നു; അതിലെ ഗുഹയും നിനക്കു
തരുന്നു ; എന്റെ സ്വജനം കാൺകെ തരുന്നു;
മരിച്ചവളെ അടക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടാലും എന്നു

ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
12 അപ്പോൾ അബ്രാഹാം ദേശത്തിലെ ജനത്തെ
നമസ്കരിച്ചു .
13 ദേശത്തിലെ ജനം കേൾക്കെ അവൻ എഫ്രോനോടു: ദയ
ചെയ്തു കേൾക്കേണം; നിലത്തിന്റെ വില ഞാൻ
നിനക്കു തരുന്നതു എന്നോടു വാങ്ങേണം; എന്നാൽ
ഞാൻ മരിച്ചവളെ അവിടെ അടക്കം ചെയ്യും എന്നു
പറഞ്ഞു.
14 എഫ്രോൻ അബ്രാഹാമിനോടു: യജമാനനേ,
കേട്ടാലും :
15 നാനൂറു ശേക്കെൽ വെള്ളി വിലയുള്ള ഒരു
ഭൂമി , അതു എനിക്കും നിനക്കും എന്തുള്ളു?
മരിച്ചവളെ അടക്കം ചെയ്തുകൊൾക എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു.
16 അബ്രാഹാം എഫ്രോന്റെ വാക്കു സമ്മതിച്ചു
ഹിത്യർ കേൾക്കെ എഫ്രോൻ പറഞ്ഞതുപോലെ
കച്ചവടക്കാർക്കു നടപ്പുള്ള വെള്ളിശേക്കെൽ
നാനൂറു അവന്നു തൂക്കിക്കൊടുത്തു.
17 ഇങ്ങനെ മമ്രേക്കരികെ എഫ്രോന്നുള്ള
മക്പേലാനിലവും അതിലെ ഗുഹയും നിലത്തിന്റെ
അതിർക്കകത്തുള്ള സകലവൃക്ഷങ്ങളും
18 അവന്റെ നഗരവാസികളായ ഹിത്യരുടെ മുമ്പാകെ
അബ്രാഹാമിന്നു അവകാശമായി ഉറെച്ചുകിട്ടി.
19 അതിന്റെ ശേഷം അബ്രാഹാം തന്റെ ഭാര്യയായ
സാറയെ കനാൻ ദേശത്തിലെ ഹെബ്രോൻ എന്ന
മമ്രേക്കരികെയുള്ള മക്പേലാനിലത്തിലെ ഗുഹയിൽ
അടക്കം ചെയ്തു.
20 ഇങ്ങനെ ഹിത്യർ ആ നിലവും അതിലെ ഗുഹയും
അബ്രാഹാമിന്നു ശ്മശാനാവകാശമായി
ഉറപ്പിച്ചുകൊടുത്തു .

അദ്ധ്യായം 24

1 അബ്രാഹാം വയസ്സുചെന്നു വൃദ്ധനായി; യഹോവ
അബ്രാഹാമിനെ സകലത്തിലും
അനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നു .
2 തന്റെ വീട്ടിൽ മൂപ്പനും
തനിക്കുള്ളതിന്നൊക്കെയും വിചാരകനുമായ
ദാസനോടു അബ്രാഹാം പറഞ്ഞതു: നിന്റെ കൈ എന്റെ
തുടയിൻ കീഴിൽ വെക്കുക;
3 ചുറ്റും പാർക്കുന്ന കനാന്യരുടെ
കന്യകമാരിൽനിന്നു നീ എന്റെ മകന്നു ഭാര്യയെ
എടുക്കാതെ,
4 എന്റെ ദേശത്തും എന്റെ ചാർച്ചക്കാരുടെ
അടുക്കലും ചെന്നു എന്റെ മകനായ
യിസ്ഹാക്കിന്നു ഭാര്യയെ എടുക്കുമെന്നു
സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും ഭൂമിക്കും ദൈവമായ

യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെക്കൊണ്ടു
സത്യം ചെയ്യിക്കും .
5 ദാസൻ അവനോടു: പക്ഷേ സ്ത്രീക്കു
എന്നോടുകൂടെ ഈ ദേശത്തേക്കു വരുവാൻ
മനസ്സില്ലെങ്കിലോ ? നീ വിട്ടുപോന്ന
ദേശത്തേക്കു ഞാൻ നിന്റെ മകനെ
മടക്കിക്കൊണ്ടുപോകേണമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
6 അബ്രാഹാം അവനോടു പറഞ്ഞതു: എന്റെ മകനെ
അവിടെക്കു മടക്കിക്കൊണ്ടു പോകാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക.
7 എന്റെ പിതൃഭവനത്തിൽനിന്നും
ജന്മദേശത്തുനിന്നും എന്നെ കൊണ്ടുവന്നവനും
എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തവനും നിന്റെ
സന്തതിക്കു ഞാൻ ഈ ദേശം കൊടുക്കുമെന്നു
എന്നോടു സത്യം ചെയ്തവനുമായി സ്വർഗ്ഗത്തിന്
റെ ദൈവമായ യഹോവ എന്റെ മകന്നു നീ ഒരു ഭാര്യയെ
അവിടെനിന്നു കൊണ്ടുവരുവാൻ തക്കവണ്ണം
നിനക്കു മുമ്പായി തന്റെ ദൂതനെ അയക്കും.
8 എന്നാൽ സ്ത്രീക്കു നിന്നോടുകൂടെ വരുവാൻ
മനസ്സില്ലെങ്കിൽ നീ ഈ സത്യത്തിൽ നിന്നു
ഒഴിഞ്ഞിരിക്കും ; എന്റെ മകനെ അവിടേക്കു
മടക്കിക്കൊണ്ടുപോക മാത്രം അരുതു.
9 അപ്പോൾ ദാസൻ തന്റെ യജമാനനായ അബ്രാഹാമിന്
റെ തുടയിൻ കീഴിൽ കൈവെച്ചു അങ്ങനെ അവനോടു
സത്യം ചെയ്തു.
10 അനന്തരം ആ ദാസൻ തന്റെ യജമാനന്റെ
ഒട്ടകങ്ങളിൽ പത്തു ഒട്ടകങ്ങളെയും
യജമാനന്നുള്ള വിവിധമായ വിശേഷവസ്തുക്കളെയും
കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു മെസൊപ്പൊത്താമ്യയിൽ
നാഹോരിന്റെ പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു.
11 വൈകുന്നേരം സ്ത്രീകൾ വെള്ളം കോരുവാൻ
വരുന്ന സമയത്തു അവൻ ഒട്ടകങ്ങളെ
പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തു ഒരു കിണറ്റിന്നരികെ
നിറുത്തി പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
12 എന്റെ യജമാനനായ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവേ, എന്റെ യജമാനനായ അബ്രാഹാമിനോടു
കൃപചെയ്തു ഇന്നുതന്നെ കാര്യം
സാധിപ്പിച്ചുതരേണമേ .
13 ഇതാ, ഞാൻ കിണറ്റിന്നരികെ നില്ക്കുന്നു ; ഈ
പട്ടണക്കാരുടെ കന്യകമാർ വെള്ളം കോരുവാൻ
വരുന്നു .
14 നിന്റെ പാത്രം ഇറക്കി എനിക്കു കുടിപ്പാൻ
തരേണം എന്നു ഞാൻ പറയുമ്പോൾ: കുടിക്ക ; നിന്റെ
ഒട്ടകങ്ങൾക്കും കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കാമെന്നു
പറയുന്ന സ്ത്രീ തന്നേ നീ നിന്റെ ദാസനായ

യിസ്ഹാക്കിന്നു നിയമിച്ചവളായിരിക്കട്ടെ ;
നീ എന്റെ യജമാനനോടു കൃപ ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ
അതിനാൽ ഗ്രഹിക്കും.
15 അവൻ പറഞ്ഞു തീരുംമുമ്പെ അബ്രാഹാമിന്റെ
സഹോദരനായ നാഹോരിന്റെ ഭാര്യ മിൽക്കയുടെ മകൻ
ബെഥൂവേലിന്റെ മകൾ റിബെക്കാ തോളിൽ
പാത്രവുമായി വന്നു .
16 ബാല അതിസുന്ദരിയും പുരുഷൻ തൊടാത്ത
കന്യകയും ആയിരുന്നു; അവൾ കിണറ്റിൽ ഇറങ്ങി
പാത്രം നിറച്ചു കയറിവന്നു .
17 ദാസൻ വേഗത്തിൽ അവളെ എതിരേറ്റു ചെന്നു:
നിന്റെ പാത്രത്തിലെ വെള്ളം കുറെ എനിക്കു
കുടിപ്പാൻ തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
18 യജമാനനേ, കുടിക്ക എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു വേഗം
പാത്രം കയ്യിൽ ഇറക്കി അവന്നു കുടിപ്പാൻ
കൊടുത്തു.
19 അവന്നു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്ത ശേഷം: നിന്റെ
ഒട്ടകങ്ങൾക്കും വേണ്ടുവോളം ഞാൻ
കോരിക്കൊടുക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു,
20 പാത്രത്തിലെ വെള്ളം വേഗം തൊട്ടിയിൽ
ഒഴിച്ചു , പിന്നെയും കോരിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ
കിണറ്റിലേക്കു ഓടി ഇറങ്ങി അവന്റെ
ഒട്ടകങ്ങൾക്കും എല്ലാം കോരിക്കൊടുത്തു .
21 ആ പുരുഷൻ അവളെ ഉറ്റുനോക്കി, യഹോവ തന്റെ
യാത്രയെ സഫലമാക്കിയോ ഇല്ലയോ എന്നു
അറിയേണ്ടതിന്നു മിണ്ടാതിരുന്നു .
22 ഒട്ടകങ്ങൾ കുടിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ അവൻ അര
ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള ഒരു പൊന്മൂക്കുത്തിയും
അവളുടെ കൈക്കിടുവാൻ പത്തു ശേക്കെൽ
തൂക്കമുള്ള രണ്ടു പൊൻവളയും എടുത്തു അവളോടു:
23 നീ ആരുടെ മകൾ? പറക; നിന്റെ അപ്പന്റെ
വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾക്കു രാപാർപ്പാൻ സ്ഥലമുണ്ടോ
എന്നു ചോദിച്ചു .
24 അവൾ അവനോടു: നാഹോരിന്നു മിൽക്കാ
പ്രസവിച്ച മകനായ ബെഥൂവേലിന്റെ മകൾ ആകുന്നു
ഞാൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
25 ഞങ്ങളുടെയവിടെ വയ്ക്കോലും തീനും
വേണ്ടുവോളം ഉണ്ടു; രാപാർപ്പാൻ സ്ഥലവും
ഉണ്ടു എന്നും അവൾ പറഞ്ഞു.
26 അപ്പോൾ ആ പുരുഷൻ കുനിഞ്ഞു യഹോവയെ
നമസ്കരിച്ചു :
27 എന്റെ യജമാനനായ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അവൻ എന്റെ
യജമാനനോടുള്ള ദയയും വിശ്വസ്തതയും
ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല . ഈ യാത്രയിൽ യഹോവ എന്നെ

എന്റെ യജമാനന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ
വീട്ടിലേക്കു നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു.
28 ബാല ഓടിച്ചെന്നു അമ്മയുടെ വീട്ടുകാരെ ഈ
വസ്തുത അറിയിച്ചു.
29 റിബെക്കെക്കു ഒരു സഹോദരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവന്നു ലാബാൻ എന്നു പേർ. ലാബാൻ പുറത്തു
കിണറ്റിങ്കൽ ആ പുരുഷന്റെ അടുക്കൽ
ഓടിച്ചെന്നു .
30 അവൻ മൂക്കുത്തിയും സഹോദരിയുടെ കൈമേൽ
വളയും കാണുകയും ആ പുരുഷൻ ഇന്നപ്രകാരം
എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു തന്റെ സഹോദരിയായ
റിബെക്കയുടെ വാക്കു കേൾക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ ആ
പുരുഷന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അവൻ കിണറ്റിങ്കൽ
ഒട്ടകങ്ങളുടെ അരികെ നിൽക്കയായിരുന്നു.
31 അപ്പോൾ അവൻ: യഹോവയാൽ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനേ , അകത്തു വരിക;
എന്തിന്നു പുറത്തു നില്ക്കുന്നു ? വീടും
ഒട്ടകങ്ങൾക്കു സ്ഥലവും ഞാൻ
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
32 അങ്ങനെ ആ പുരുഷൻ വീട്ടിൽ ചെന്നു. അവൻ
ഒട്ടകങ്ങളെ കോപ്പഴിച്ചു ഒട്ടകങ്ങൾക്കു
വയ്ക്കോലും തീനും അവന്നും
കൂടെയുള്ളവർക്കും കാലുകളെ കഴുകുവാൻ
വെള്ളവും കൊടുത്തു, അവന്റെ മുമ്പിൽ ഭക്ഷണം
വെച്ചു .
33 ഞാൻ വന്ന കാര്യം അറിയിക്കും മുമ്പെ
ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. പറക
എന്നു അവനും പറഞ്ഞു.
34 അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞതു: ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്റെ
ദാസൻ.
35 യഹോവ എന്റെ യജമാനനെ ഏറ്റവും
അനുഗ്രഹിച്ചു അവൻ മഹാനായിത്തീർന്നു; അവൻ
അവന്നു ആടു, മാടു , പൊന്നു, വെള്ളി ,
ദാസീദാസന്മാർ, ഒട്ടകങ്ങൾ കഴുതകൾ
എന്നീവകയൊക്കെയും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.
36 എന്റെ യജമാനന്റെ ഭാര്യയായ സാറാ
വൃദ്ധയായശേഷം എന്റെ യജമാനന്നു ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു ; അവൻ തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും
അവന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു .
37 ഞാൻ പാർക്കുന്ന കനാൻ ദേശത്തിലെ കനാന്യ
കന്യകമാരിൽനിന്നു നീ എന്റെ മകന്നു ഭാര്യയെ
എടുക്കാതെ,
38 എന്റെ പിതൃഭവനത്തിലും വംശക്കാരുടെ
അടുക്കലും ചെന്നു എന്റെ മകന്നു ഭാര്യയെ

എടുക്കേണമെന്നു പറഞ്ഞു യജമാനൻ
എന്നെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിച്ചു .
39 ഞാൻ യജമാനനോടു: പക്ഷേ സ്ത്രീ
എന്നോടുകൂടെ പേരുന്നില്ലെങ്കിലോ എന്നു
പറഞ്ഞതിന്നു അവൻ എന്നോടു:
40 ഞാൻ സേവിച്ചുപോരുന്ന യഹോവ തന്റെ ദൂതനെ
നിന്നോടുകൂടെ അയച്ചു, നീ എന്റെ
വംശത്തിൽനിന്നും പിതൃഭവനത്തിൽനിന്നും എന്
റെ മകന്നു ഭാര്യയെ എടുപ്പാന്തക്കവണ്ണം നിന്
റെ യാത്രയെ സഫലമാക്കും;
41 എന്റെ വംശക്കാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നാൽ നീ ഈ
സത്യത്തിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കും ; അവർ
നിനക്കു തരുന്നില്ല എന്നു വരികിലും നീ ഈ
സത്യത്തിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു.
42 ഞാൻ ഇന്നു കിണറ്റിന്നരികെ വന്നപ്പോൾ
പറഞ്ഞതു: എന്റെ യജമാനനായ അബ്രാഹാമിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവേ, ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്ന ഈ യാത്രയെ
നീ സഫലമാക്കി എങ്കിൽ--
43 ഇതാ, ഞാൻ കിണറ്റിന്നരികെ നില്ക്കുന്നു ;
വെള്ളം കോരുവാൻ ഒരു കന്യക വരികയും ഞാൻ
അവളോടു: നിന്റെ പാത്രത്തിലെ വെള്ളം കുറെ
എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരിക എന്നു പറയുമ്പോൾ,
അവൾ എന്നോടു: കുടിക്ക ,
44 ഞാൻ നിന്റെ ഒട്ടകങ്ങൾക്കും കോരി
കൊടുക്കാമെന്നു പറകയും ചെയ്താൽ അവൾ തന്നേ
യഹോവ എന്റെ യജമാനന്റെ മകന്നു നിയമിച്ച
സ്ത്രീയായിരിക്കട്ടെ .
45 ഞാൻ ഇങ്ങനെ ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു
തീരുമ്മുമ്പെ ഇതാ , റിബെക്കാ തോളിൽ
പാത്രവുമായി വന്നു കിണറ്റിൽ ഇറങ്ങി വെള്ളം
കോരി; ഞാൻ അവളോടു: എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരേണം
എന്നു പറഞ്ഞു.
46 അവൾ വേഗം തോളിൽനിന്നു പാത്രം ഇറക്കി:
കുടിക്ക , ഞാൻ നിന്റെ ഒട്ടകങ്ങൾക്കും
കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
ഞാൻ കുടിച്ചു; അവൾ ഒട്ടകങ്ങൾക്കും
കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു .
47 ഞാൻ അവളോടു: നീ ആരുടെ മകൾ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു അവൾ: മിൽക്കാ നാഹോറിന്നു
പ്രസവിച്ച മകനായ ബെഥൂവേലിന്റെ മകൾ എന്നു
പറഞ്ഞു. ഞാൻ അവളുടെ മൂക്കിന്നു
മൂക്കുത്തിയും കൈകൾക്കു വളയും ഇട്ടു.
48 ഞാൻ കുനിഞ്ഞു യഹോവയെ നമസ്കരിച്ചു, എന്റെ
യജമാനന്റെ സഹോദരന്റെ മകളെ അവന്റെ

മകനായിട്ടു എടുപ്പാൻ എന്നെ നേർവ്വഴിക്കു
കൊണ്ടുവന്നവനായി എന്റെ യജമാനൻ അബ്രാഹാമിന്
റെ ദൈവമായ യഹോവയെ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു.
49 ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ യജമാനനോടു ദയയും
വിശ്വസ്തതയും കാണിക്കുമെങ്കിൽ എന്നോടു
പറവിൻ; അല്ല എന്നു വരികിൽ അതും പറവിൻ;
എന്നാൽ ഞാൻ ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ
തിരിഞ്ഞുകൊള്ളാം.
50 അപ്പോൾ ലാബാനും ബെഥൂവേലും: ഈ കാര്യം
യഹോവയാൽ വരുന്നു; നിന്നോടു ഗുണമെങ്കിലും
ദോഷമെങ്കിലും പറവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴികയില്ല.
51 ഇതാ, റിബെക്കാ നിന്റെ മുമ്പാകെ ഉണ്ടല്ലോ ;
അവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോക; യഹോവ
കല്പിച്ചതുപോലെ അവൾ നിന്റെ യജമാനന്റെ
മകന്നു ഭാര്യയാകട്ടെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു .
52 അബ്രാഹാമിന്റെ ദാസൻ അവരുടെ വാക്കു
കേട്ടപ്പോൾ യഹോവയെ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു.
53 പിന്നെ ദാസൻ വെള്ളിയാഭരണങ്ങളും
പൊന്നാഭരണങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും എടുത്തു
റിബെക്കെക്കു കൊടുത്തു; അവളുടെ സഹോദരന്നും
അമ്മെക്കും വിശേഷവസ്തുക്കൾ കൊടുത്തു.
54 അവനും കൂടെയുള്ളവരും ഭക്ഷിച്ചു പാനം
ചെയ്തു രാപാർത്തു. രാവിലെ അവർ
എഴുന്നേറ്റശേഷം അവൻ: എന്റെ യജമാനന്റെ
അടുക്കൽ എന്നെ അയക്കേണമെന്നു പറഞ്ഞു.
55 അതിന്നു അവളുടെ സഹോദരനും അമ്മയും: ബാല
ഒരു പത്തുദിവസമെങ്കിലും ഞങ്ങളോടുകൂടെ
പാർത്തിട്ടു പിന്നെ പോരട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു .
56 അവൻ അവരോടു: എന്നെ താമസിപ്പിക്കരുതേ ;
യഹോവ എന്റെ യാത്ര
സഫലമാക്കിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ ; യജമാനന്റെ
അടുക്കൽ പോകുവാൻ എന്നെ പറഞ്ഞയക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു.
57 ഞങ്ങൾ ബാലയെ വിളിച്ചു അവളോടു
ചോദിക്കട്ടെ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
58 അവർ റിബെക്കയെ വിളിച്ചു അവളോടു: നീ ഈ
പുരുഷനോടുകൂടെ പോകുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
ഞാൻ പോകുന്നു എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു.
59 അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ സഹോദരിയായ
റിബെക്കയെയും അവളുടെ ധാത്രിയെയും
അബ്രാഹാമിന്റെ ദാസനെയും അവന്റെ ആളുകളെയും
പറഞ്ഞയച്ചു.
60 അവർ റിബെക്കയെ അനുഗ്രഹിച്ചു അവളോടു:
സഹോദരീ, നീ അനേകായിരമായി തീരുക; നിന്റെ
സന്തതി, തന്നെ ദ്വേഷിക്കുന്നവരുടെ പടിവാതിൽ

കൈവശമാക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
61 പിന്നെ റിബെക്കയും അവളുടെ ദാസിമാരും
എഴുന്നേറ്റു ഒട്ടകപ്പുറത്തു കയറി ആ
പുരുഷനോടുകൂടെ പോയി; അങ്ങനെ ദാസൻ റിബെക്കയെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി .
62 എന്നാൽ യിസ്ഹാക് ബേർലഹയിരോയീവരെ വന്നു;
അവൻ തെക്കേദേശത്തു പാർക്കയായിരുന്നു.
63 വൈകുന്നേരത്തു യിസ്ഹാക് ധ്യാനിപ്പാൻ
വെളിൻ പ്രദേശത്തു പോയിരുന്നു; അവൻ തലപൊക്കി
നോക്കി ഒട്ടകങ്ങൾ വരുന്നതു കണ്ടു .
64 റിബെക്കയും തലപൊക്കി യിസ്ഹാക്കിനെ
കണ്ടിട്ടു ഒട്ടകപ്പുറത്തുനിന്നു ഇറങ്ങി .
65 അവൾ ദാസനോടു: വെളിൻ പ്രദേശത്തു നമ്മെ
എതിരേറ്റു വരുന്ന പുരുഷൻ ആരെന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു എന്റെ യജമാനൻ തന്നേ എന്നു
ദാസൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൾ ഒരു മൂടുപടം
എടുത്തു തന്നെ മൂടി .
66 താൻ ചെയ്ത കാര്യം ഒക്കെയും ദാസൻ
യിസ്ഹാക്കിനോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു.
67 യിസ്ഹാക് അവളെ തന്റെ അമ്മയായ സാറയുടെ
കൂടാരത്തിൽ കൊണ്ടു പോയി. അവൻ റിബെക്കയെ
പരിഗ്രഹിച്ചു അവൾ അവന്നു
ഭാര്യയായിത്തീർന്നു ; അവന്നു അവളിൽ
സ്നേഹമായി. ഇങ്ങനെ യിസ്ഹാക്കിന്നു തന്റെ
അമ്മയുടെ മരണദുഃഖം തീർന്നു.

അദ്ധ്യായം 25

1 അബ്രാഹാം വേറൊരു ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചു;
അവൾക്കു കെതൂറാ എന്നു പേർ.
2 അവൾ സിമ്രാൻ, യൊക്ശാൻ, മെദാൻ, മിദ്യാൻ ,
യിശ്ബാക്, ശൂവഹ് എന്നിവരെ പ്രസവിച്ചു.
3 യൊക്ശാൻ ശെബയെയും ദെദാനെയും ജനിപ്പിച്ചു;
ദെദാന്റെ പുത്രന്മാർ അശ്ശൂരീം , ലെത്തൂശീം,
ലെയുമ്മീം എന്നിവർ.
4 മിദ്യാന്റെ പുത്രന്മാർ ഏഫാ , ഏഫെർ, ഹനോക്,
അബീദാ, എൽദാഗാ എന്നിവർ. ഇവർ എല്ലാവരും
കെതൂറയുടെ മക്കൾ.
5 എന്നാൽ അബ്രാഹാം തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും
യിസ്ഹാക്കിന്നു കൊടുത്തു.
6 അബ്രാഹാമിന്നു ഉണ്ടായിരുന്ന
വെപ്പാട്ടികളുടെ മക്കൾക്കോ അബ്രാഹാം
ദാനങ്ങൾ കൊടുത്തു; താൻ ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ അവരെ തന്റെ മകനായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു കിഴക്കോട്ടു
കിഴക്കുദേശത്തേക്കു അയച്ചു.
7 അബ്രാഹാമിന്റെ ആയുഷ്കാലം

നൂറ്റെഴുപത്തഞ്ചു സംവത്സരം ആയിരുന്നു.
8 അബ്രാഹാം വയോധികനും കാലസമ്പൂർണ്ണനുമായി
നല്ല വാർദ്ധക്യത്തിൽ പ്രാണനെ വിട്ടു
മരിച്ചു , തന്റെ ജനത്തോടു ചേർന്നു.
9 അവന്റെ പുത്രന്മാരായ യിസ്ഹാക്കും
യിശ്മായേലും കൂടി മമ്രേക്കരികെ സോഹരിന്റെ
മകനായ എഫ്രോനെന്ന ഹിത്യന്റെ നിലത്തു
മക്പേലാഗുഹയിൽ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു.
10 അബ്രാഹാം ഹിത്യരോടു വിലെക്കു വാങ്ങിയ
നിലത്തു തന്നേ; അവിടെ അബ്രാഹാമിനെയും അവന്
റെ ഭാര്യയായ സാറയെയും അടക്കം ചെയ്തു.
11 അബ്രാഹാം മരിച്ചശേഷം ദൈവം അവന്റെ മകനായ
യിസ്ഹാക്കിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു; യിസ്ഹാക്
ബേർലഹയിരോയീക്കരികെ പാർത്തു.
12 സാറയുടെ മിസ്രയീമ്യദാസി ഹാഗാർ
അബ്രാഹാമിന്നു പ്രസവിച്ച മകനായ
യിശ്മായേലിന്റെ വംശപാരമ്പര്യം അവരുടെ
വംശാവലിപ്രകാരം പേരുപേരായി യിശ്മായേലിന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ പേരുകൾ ആവിതു:
13 യിശ്മായേലിന്റെ ആദ്യജാതൻ നെബായോത്ത്,
14 കേദാർ, അദ്ബെയേൽ, മിബ്ശാം, മിശ്മാ , ദൂമാ,
15 മശ്ശാ , ഹദാദ്, തേമാ, യെതൂർ, നാഫീശ്,
കേദെമാ.
16 പന്ത്രണ്ടു പ്രഭുക്കന്മാരായ
യിശ്മായേലിന്റെ പുത്രന്മാർ അവരുടെ
ഊരുകളിലും പാളയങ്ങളിലും വംശംവംശമായി ഇവർ
ആകുന്നു; അവരുടെ പേരുകൾ ഇവ തന്നേ.
17 യിശ്മായേലിന്റെ ആയുഷ്കാലം നൂറ്റി
മുപ്പത്തേഴു സംവത്സരം ആയിരുന്നു ; അവൻ
പ്രാണനെ വിട്ടു മരിച്ചു , തന്റെ ജനത്തോടു
ചേർന്നു .
18 ഹവീലാ തുടങ്ങി അശ്ശൂരിലേക്കു പോകുന്ന
വഴിയിൽ മിസ്രയീമിന്നു കിഴക്കുള്ള ശൂർവരെ
അവർ കുടിയിരുന്നു; അവൻ തന്റെ
സകലസഹോദരന്മാർക്കും എതിരെ പാർത്തു.
19 അബ്രാഹാമിന്റെ മകനായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ
വംശപാരമ്പര്യമാവിതു: അബ്രാഹാം
യിസ്ഹാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു .
20 യിസ്ഹാക്കിന്നു നാല്പതു വയസ്സായപ്പോൾ
അവൻ പദ്ദൻ-അരാമിലുള്ള അരാമ്യനായ ബെഥൂവേലിന്
റെ പുത്രിയും അരാമ്യനായ ലാബാന്റെ
സഹോദരിയുമായ റിബെക്കയെ ഭാര്യയായി
പരിഗ്രഹിച്ചു .
21 തന്റെ ഭാര്യ മച്ചിയായിരുന്നതുകൊണ്ടു
യിസ്ഹാക് അവൾക്കു വേണ്ടി യഹോവയോടു

പ്രാർത്ഥിച്ചു ; യഹോവ അവന്റെ പ്രാർത്ഥന
കേട്ടു ; അവന്റെ ഭാര്യ റിബെക്കാ ഗർഭം
ധരിച്ചു .
22 അവളുടെ ഉള്ളിൽ ശിശുക്കൾ തമ്മിൽ
തിക്കിയപ്പോൾ അവൾ: ഇങ്ങനെയായാൽ ഞാൻ
എന്തിന്നു ജീവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
യഹോവയോടു ചോദിപ്പാൻ പോയി.
23 യഹോവ അവളോടു: രണ്ടുജാതികൾ നിന്റെ
ഗർഭത്തിൽ ഉണ്ടു. രണ്ടു വംശങ്ങൾ നിന്റെ
ഉദരത്തിൽനിന്നു തന്നേ പിരിയും ; ഒരു വംശം
മറ്റേ വംശത്തിലും ശക്തിപ്പെടും മൂത്തവൻ
ഇളയവനെ സേവിക്കും. എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
24 അവൾക്കു പ്രസവകാലം തികഞ്ഞപ്പോൾ
ഇരട്ടപ്പിള്ളകൾ അവളുടെ ഗർഭത്തിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു .
25 ഒന്നാമത്തവൻ ചുവന്നവനായി പുറത്തുവന്നു,
മേൽ മുഴുവനും രോമംകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രംപോലെ
ഇരുന്നു ; അവന്നു ഏശാവ് എന്നു പേരിട്ടു.
26 പിന്നെ അവന്റെ സഹോദരൻ പുറത്തുവന്നു;
അവന്റെ കൈ ഏശാവിന്റെ കുതികാൽ
പിടിച്ചിരുന്നു ; അവന്നു യാക്കോബ് എന്നു
പേരിട്ടു . അവൾ അവരെ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ
യിസ്ഹാക്കിന്നു അറുപതു വയസ്സു ആയിരുന്നു.
27 കുട്ടികൾ വളർന്നു ; ഏശാവ് വേട്ടയിൽ
സമർത്ഥനും വനസഞ്ചാരിയും യാക്കോബ്
സാധുശീലനും കൂടാരവാസിയും ആയിരുന്നു.
28 ഏശാവിന്റെ വേട്ടയിറച്ചിയിൽ
രുചിപിടിച്ചരുന്നതുകൊണ്ടു യിസ്ഹാക്ക് അവനെ
സ്നേഹിച്ചു ; റിബെക്കയോ യാക്കോബിനെ
സ്നേഹിച്ചു .
29 ഒരിക്കൽ യാക്കോബ് ഒരു പായസം വെച്ചു;
ഏശാവ് വെളിൻ പ്രദേശത്തു നിന്നു വന്നു; അവൻ
നന്നാ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു .
30 ആ ചുവന്ന പായസം കുറെ എനിക്കു തരേണം; ഞാൻ
നന്നാ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അതുകൊണ്ടു അവന്നു ഏദോം (ചുവന്നവൻ) എന്നു
പേരായി.
31 നിന്റെ ജ്യേഷ്ഠാവകാശം ഇന്നു എനിക്കു
വിൽകുക എന്നു യാക്കോബ് പറഞ്ഞു.
32 അതിന്നു ഏശാവ്: ഞാൻ
മരിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ ; ഈ ജ്യേഷ്ഠാവകാശം
എനിക്കു എന്തിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
33 ഇന്നു എന്നോടു സത്യം ചെയ്ക എന്നു
യാക്കോബ് പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോടു സത്യം ചെയ്തു;
തന്റെ ജ്യേഷ്ഠാവകാശം യാക്കോബിന്നു വിറ്റു .

34 യാക്കോബ് ഏശാവിന്നു അപ്പവും
പയറുകൊണ്ടുള്ള പായസവും കൊടുത്തു; അവൻ
ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്തു , എഴുന്നേറ്റുപോയി ;
ഇങ്ങനെ ഏശാവ് ജ്യേഷ്ഠാവകാശത്തെ
അലക്ഷ്യമാക്കിക്കളഞ്ഞു

അദ്ധ്യായം 26

1 അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ മുമ്പിലത്തെ
ക്ഷാമം കൂടാതെ പിന്നെയും ആ ദേശത്തു ഒരു
ക്ഷാമം ഉണ്ടായി . അപ്പോൾ യിസ്ഹാക് ഗെരാരിൽ
ഫെലിസ്ത്യരുടെ രാജാവായ അബീമേലെക്കിന്റെ
അടുക്കൽ പോയി.
2 യഹോവ അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: നീ
മിസ്രയീമിലേക്കു പോകരുതു; ഞാൻ നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്ന ദേശത്തു പാർക്ക .
3 ഈ ദേശത്തു താമസിക്ക; ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ
ഇരുന്നു നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും ; നിനക്കും
നിന്റെ സന്തതിക്കും ഈ ദേശം ഒക്കെയും തരും;
നിന്റെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിനോടു ഞാൻ ചെയ്ത
സത്യം നിവർത്തിക്കും .
4 അബ്രാഹാം എന്റെ വാക്കു കേട്ടു എന്റെ
നിയോഗവും കല്പനകളും ചട്ടങ്ങളും
പ്രമാണങ്ങളും ആചരിച്ചതുകൊണ്ടു
5 ഞാൻ നിന്റെ സന്തതിയെ ആകാശത്തിലെ
നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു നിന്റെ
സന്തതിക്കു ഈ ദേശമൊക്കെയും കൊടുക്കും; നിന്
റെ സന്തതിമുഖാന്തരം ഭൂമിയിലെ സകലജാതികളും
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും .
6 അങ്ങനെ യിസ്ഹാക് ഗെരാരിൽ പാർത്തു.
7 ആ സ്ഥലത്തെ ജനം അവന്റെ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചു
അവനോടു ചോദിച്ചു; അവൾ എന്റെ സഹോദരിയെന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു; റിബെക്കാ
സൌന്ദര്യമുള്ളവളാകകൊണ്ടു ആ സ്ഥലത്തെ ജനം
അവളുടെ നിമിത്തം തന്നേ
കൊല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൾ എന്റെ ഭാര്യ
എന്നു പറവാൻ അവൻ ശങ്കിച്ചു.
8 അവൻ അവിടെ ഏറെക്കാലം പാർത്തശേഷം
ഫെലിസ്ത്യരുടെ രാജാവായ അബീമേലെക്
കിളിവാതിൽക്കൽ കൂടി നോക്കി യിസ്ഹാക് തന്റെ
ഭാര്യയായ റിബെക്കയോടുകൂടെ വിനോദിക്കുന്നതു
കണ്ടു.
9 അബീമേലെക് യിസ്ഹാക്കിനെ വിളിച്ചു: അവൾ
നിന്റെ ഭാര്യയാകുന്നു നിശ്ചയം ; പിന്നെ എന്
റെ സഹോദരിയെന്നു നീ പറഞ്ഞതു എങ്ങനെ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു യിസ്ഹാക് അവനോടു: അവളുടെ

നിമിത്തം മരിക്കാതിരിപ്പാൻ ആകുന്നു ഞാൻ
അങ്ങനെ പറഞ്ഞതു എന്നു പറഞ്ഞു.
10 അപ്പോൾ അബീമേലെക്: നീ ഞങ്ങളോടു ഈ ചെയ്തതു
എന്തു? ജനത്തിൽ ആരെങ്കിലും നിന്റെ
ഭാര്യയോടുകൂടെ ശയിപ്പാനും നീ ഞങ്ങളുടെ മേൽ
കുറ്റം വരുത്തുവാനും സംഗതി
വരുമായിരുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
11 പിന്നെ അബീമേലെക്: ഈ പുരുഷനെയോ അവന്റെ
ഭാര്യയെയോ തൊടുന്നവന്നു മരണശിക്ഷ ഉണ്ടാകും
എന്നു സകലജനത്തോടും കല്പിച്ചു.
12 യിസ്ഹാക് ആ ദേശത്തു വിതെച്ചു; ആയാണ്ടിൽ
നൂറുമേനി വിളവു കിട്ടി ; യഹോവ അവനെ
അനുഗ്രഹിച്ചു .
13 അവൻ വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു
മഹാധനവാനായിത്തീർന്നു.
14 അവന്നു ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങളും മാട്ടിൻ
കൂട്ടങ്ങളും വളരെ ദാസീദാസന്മാരും
ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഫെലിസ്ത്യർക്കു
അവനോടു അസൂയ തോന്നി.
15 എന്നാൽ അവന്റെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിന്റെ
കാലത്തു അവന്റെ പിതാവിന്റെ ദാസന്മാർ
കുഴിച്ചിരുന്ന കിണറൊക്കെയും ഫെലിസ്ത്യർ
മണ്ണിട്ടു നികത്തിക്കളഞ്ഞിരുന്നു .
16 അബീമേലെക് യിസ്ഹാക്കിനോടു: നീ
ഞങ്ങളെക്കാൾ ഏറ്റവും ബലവാനാകകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ
വിട്ടു പോക എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അങ്ങനെ യിസ്ഹാക് അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
ഗേരാർതാഴ്വരയിൽ കൂടാരമടിച്ചു, അവിടെ
പാർത്തു.
18 തന്റെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തു
കുഴിച്ചതും അബ്രാഹാം മരിച്ചശേഷം
ഫെലിസ്ത്യർ നികത്തിക്കളഞ്ഞതുമായ കിണറുകൾ
യിസ്ഹാക് പിന്നെയും കുഴിച്ചു തന്റെ പിതാവു
അവെക്കു ഇട്ടിരുന്ന പേർ തന്നേ ഇട്ടു .
19 യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദാസന്മാർ ആ താഴ്വരയിൽ
കുഴിച്ചു നീരുറവുള്ള ഒരു കിണറ് കണ്ടു .
20 അപ്പോൾ ഗെരാർദേശത്തിലെ ഇടയന്മാർ: ഈ
വെള്ളം ഞങ്ങൾക്കുള്ളതു എന്നു പറഞ്ഞു
യിസ്ഹാക്കിന്റെ ഇടയന്മാരോടു ശണ്ഠയിട്ടു ;
അവർ തന്നോടു ശണ്ഠയിട്ടതുകൊണ്ടു അവൻ ആ
കിണറ്റിനു ഏശെക് എന്നു പേർ വിളിച്ചു.
21 അവർ മറ്റൊരു കിണറു കുഴിച്ചു;
അതിനെക്കുറിച്ചും അവർ ശണ്ഠയിട്ടതുകൊണ്ടു
അവൻ അതിന്നു സിത്നാ എന്നു പേർ വിളിച്ചു.
22 അവൻ അവിടെനിന്നു മാറിപ്പോയി മറ്റൊരു

കിണറ് കുഴിച്ചു ; അതിനെക്കുറിച്ചു അവർ
ശണ്ഠയിട്ടില്ല . യഹോവ ഇപ്പോൾ നമുക്കു ഇടം
ഉണ്ടാക്കി നാം ദേശത്തു വർദ്ധിക്കുമെന്നു
പറഞ്ഞു അവൻ അതിന്നു രെഹോബോത്ത് എന്നു
പേരിട്ടു .
23 അവിടെ നിന്നു അവൻ ബേർ-ശേബെക്കു പോയി.
24 അന്നു രാത്രി യഹോവ അവന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി : ഞാൻ നിന്റെ പിതാവായ
അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവം ആകുന്നു; നീ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ ; ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു; എന്
റെ ദാസനായ അബ്രാഹാംനിമിത്തം ഞാൻ നിന്നെ
അനുഗ്രഹിച്ചു നിന്റെ സന്തതിയെ
വർദ്ധിപ്പിക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .
25 അവിടെ അവൻ ഒരു യാഗപീഠം പണിതു, യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ ആരാധിച്ചു. അവിടെ തന്റെ കൂടാരം
അടിച്ചു ; അവിടെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദാസന്മാർ
ഒരു കിണറ് കുഴിച്ചു .
26 അനന്തരം അബീമേലെക്കും സ്നേഹിതനായ
അഹൂസത്തും സേനാപതിയായ ഫീക്കോലും
ഗെരാരിൽനിന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
27 യിസ്ഹാക് അവരോടു: നിങ്ങൾ എന്തിന്നു എന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്നു? നിങ്ങൾ എന്നെ ദ്വേഷിച്ചു
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു അയച്ചുകളഞ്ഞുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു.
28 അതിന്നു അവർ: യഹോവ നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടു
എന്നു ഞങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായി കണ്ടു; അതുകൊണ്ടു
നമുക്കു തമ്മിൽ , ഞങ്ങൾക്കും നിനക്കും
തമ്മിൽ തന്നെ, ഒരു
സത്യബന്ധമുണ്ടായിരിക്കേണം.
29 ഞങ്ങൾ നിന്നെ
തൊട്ടിട്ടില്ലാത്തതുപോലെയും നന്മമാത്രം
നിനക്കു ചെയ്തു നിന്നെ സമാധാനത്തോടെ
അയച്ചതുപോലെയും നീ ഞങ്ങളോടു ഒരു ദോഷവും
ചെയ്കയില്ല എന്നു ഞങ്ങളും നീയും തമ്മിൽ ഒരു
ഉടമ്പടി ചെയ്ക. നീ യഹോവയാൽ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു .
30 അവൻ അവർക്കു ഒരു വിരുന്നു ഒരുക്കി; അവർ
ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്തു .
31 അവർ അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു, തമ്മിൽ
സത്യം ചെയ്തശേഷം യിസ്ഹാക് അവരെ യാത്രയയച്ചു
അവർ സമാധാനത്തോടെ പിരിഞ്ഞുപോയി.
32 ആ ദിവസം തന്നേ യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദാസന്മാർ
വന്നു തങ്ങൾ കുഴിച്ച കിണറ്റിന്റെ വസ്തുത
അവനെ അറിയിച്ചു:
33 ഞങ്ങൾ വെള്ളം കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ

അതിന്നു ശിബാ എന്നു പേരിട്ടു ; അതുകൊണ്ടു ആ
പട്ടണത്തിന്നു ഇന്നുവരെ ബേർ -ശേബ എന്നു പേർ.
34 ഏശാവിന്നു നാല്പതു വയസ്സായപ്പോൾ അവൻ
ഹിത്യനായ ബേരിയുടെ മകൾ യെഹൂദീത്തിനെയും
ഹിത്യനായ ഏലോന്റെ മകൾ ബാസമത്തിനെയും
ഭാര്യമാരായി പരിഗ്രഹിച്ചു .
35 ഇവർ യിസ്ഹാക്കിന്നും റിബെക്കെക്കും
മനോവ്യസനകാരണമായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 27

1 യിസ്ഹാക് വൃദ്ധനായി അവന്റെ കണ്ണു കാണ്മാൻ
വഹിയാതവണ്ണം മങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ ഒരു ദിവസം
മൂത്ത മകനായ ഏശാവിനെ വിളിച്ചു അവനോടു: മകനേ
എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോടു: ഞാൻ ഇതാ എന്നു
പറഞ്ഞു.
2 അപ്പോൾ അവൻ: ഞാൻ വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു ; എന്
റെ മരണദിവസം അറിയുന്നതുമില്ല.
3 നീ ഇപ്പോൾ നിന്റെ ആയുധങ്ങളായ വില്ലും
പൂണിയും എടുത്തു കാട്ടിൽ ചെന്നു എനിക്കു
വേണ്ടി വേട്ട തേടി
4 എനിക്കു ഇഷ്ടവും രുചികരവുമായ ഭോജനം
ഉണ്ടാക്കി , ഞാൻ മരിക്കുമ്മുമ്പെ തിന്നു
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക എന്നു പറഞ്ഞു.
5 യിസ്ഹാക് തന്റെ മകനായ ഏശാവിനോടു പറയുമ്പോൾ
റിബെക്കാ കേട്ടു ഏശാവോ വേട്ട തേടി
കൊണ്ടുവരുവാൻ കാട്ടിൽ പോയി.
6 റിബെക്കാ തന്റെ മകനായ യാക്കോബിനോടു
പറഞ്ഞതു: നിന്റെ അപ്പൻ നിന്റെ സഹോദരനായ
ഏശാവിനോടു സംസാരിച്ചു:
7 ഞാൻ എന്റെ മരണത്തിന്നു മുമ്പെ തിന്നു
നിന്നെ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു നീ വേട്ടയിറച്ചി
കൊണ്ടുവന്നു രുചികരമായ ഭോജനം
ഉണ്ടാക്കിത്തരിക എന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ
കേട്ടു .
8 ആകയാൽ മകനേ, നീ എന്റെ വാക്കു കേട്ടു ഞാൻ
നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതു ചെയ്ക .
9 ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നു അവിടെനിന്നു
രണ്ടു നല്ല കോലാട്ടിൻ കുട്ടികളെ
കൊണ്ടുവരിക; ഞാൻ അവയെക്കൊണ്ടു നിന്റെ
അപ്പന്നു ഇഷ്ടവും രുചികരവുമായ ഭോജനം
ഉണ്ടാക്കും .
10 നിന്റെ അപ്പൻ തിന്നു തന്റെ മരണത്തിന്നു
മുമ്പെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു നീ അതു അവന്
റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെല്ലേണം.

11 അതിന്നു യാക്കോബ് തന്റെ അമ്മയായ
റിബെക്കയോടു: എന്റെ സഹോദരനായ ഏശാവു
രോമമുള്ളവനും ഞാൻ രോമമില്ലാത്തവനും
ആകുന്നുവല്ലോ.
12 പക്ഷേ അപ്പൻ എന്നെ തപ്പിനോക്കും; ഞാൻ
ഉപായി എന്നു അവന്നു തോന്നീട്ടു ഞാൻ എന്റെ
മേൽ അനുഗ്രഹമല്ല ശാപം തന്നേ വരുത്തും എന്നു
പറഞ്ഞു.
13 അവന്റെ അമ്മ അവനോടു: മകനേ, നിന്റെ ശാപം
എന്റെ മേൽ വരട്ടെ; എന്റെ വാക്കു മാത്രം
കേൾക്ക; പോയി കൊണ്ടുവാ എന്നു പറഞ്ഞു.
14 അവൻ ചെന്നു പിടിച്ചു അമ്മയുടെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; അമ്മ അവന്റെ അപ്പന്നു ഇഷ്ടവും
രുചികരവുമായ ഭോജനം ഉണ്ടാക്കി.
15 പിന്നെ റിബെക്കാ വീട്ടിൽ തന്റെ പക്കൽ
ഉള്ളതായ മൂത്തമകൻ ഏശാവിന്റെ വിശേഷ വസ്ത്രം
എടുത്തു ഇളയമകൻ യാക്കോബിനെ ധരിപ്പിച്ചു.
16 അവൾ കോലാട്ടിൻ കുട്ടികളുടെ തോൽകൊണ്ടു
അവന്റെ കൈകളും രോമമില്ലാത്ത കഴുത്തും
പൊതിഞ്ഞു.
17 താൻ ഉണ്ടാക്കിയ രുചികരമായ ഭോജനവും
അപ്പവും തന്റെ മകനായ യാക്കോബിന്റെ കയ്യിൽ
കൊടുത്തു.
18 അവൻ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: അപ്പാ
എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ഞാൻ ഇതാ; നീ ആർ, മകനേ
എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു.
19 യാക്കോബ് അപ്പനോടു: ഞാൻ നിന്റെ ആദ്യജാതൻ
ഏശാവു; എന്നോടു കല്പിച്ചതു ഞാൻ
ചെയ്തിരിക്കുന്നു ; എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നു എന്
റെ വേട്ടയിറച്ചി തിന്നു എന്നെ
അനുഗ്രഹിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
20 യിസ്ഹാക് തന്റെ മകനോടു: മകനേ, നിനക്കു
ഇത്ര വേഗത്തിൽ കിട്ടിയതു എങ്ങനെ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ എന്റെ
നേർക്കു വരുത്തിത്തന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
21 യിസ്ഹാക് യാക്കോബിനോടു: മകനെ,
അടുത്തുവരിക; നീ എന്റെ മകനായ ഏശാവു തന്നേയോ
അല്ലയോ എന്നു ഞാൻ തപ്പിനോക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു.
22 യാക്കോബ് തന്റെ അപ്പനായ യിസ്ഹാക്കിനോടു
അടുത്തു ചെന്നു; അവൻ അവനെ തപ്പിനോക്കി:
ശബ്ദം യാക്കോബിന്റെ ശബ്ദം; കൈകൾ ഏശാവിന്റെ
കൈകൾ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.
23 അവന്റെ കൈകൾ സഹോദരനായ ഏശാവിന്റെകൈകൾ
പോലെ രോമമുള്ളവയാകകൊണ്ടു അവൻ

തിരിച്ചറിയാതെ അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു.
24 നീ എന്റെ മകൻ ഏശാവ് തന്നേയോ എന്നു അവൻ
ചോദിച്ചതിന്നു : അതേ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
25 അപ്പോൾ അവൻ: എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവാ; ഞാൻ
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ മകന്
റെ വേട്ടയിറച്ചി ഞാൻ തിന്നാം എന്നു പറഞ്ഞു ;
അവൻ അടുക്കൽ കൊണ്ടു ചെന്നു, അവൻ തിന്നു; അവൻ
വീഞ്ഞും കൊണ്ടുചെന്നു, അവൻ കുടിച്ചു.
26 പിന്നെ അവന്റെ അപ്പനായ യിസ്ഹാക് അവനോടു:
മകനേ, നീ അടുത്തുവന്നു എന്നെ ചുംബിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു.
27 അവൻ അടുത്തുചെന്നു അവനെ ചുംബിച്ചു; അവൻ
അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളുടെ വാസന മണത്തു അവനെ
അനുഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞതു: ഇതാ, എന്റെ മകന്റെ
വാസന യഹോവ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന വയലിലെ
വാസനപോലെ.
28 ദൈവം ആകാശത്തിന്റെ മഞ്ഞും ഭൂമിയുടെ
പുഷ്ടിയും അനവധി ധാന്യവും വീഞ്ഞും നിനക്കു
തരുമാറാകട്ടെ .
29 വംശങ്ങൾ നിന്നെ സേവിക്കട്ടെ ; ജാതികൾ
നിന്നെ വണങ്ങട്ടെ ; നിന്റെ സഹോദരന്മാർക്കു
നീ പ്രഭുവായിരിക്ക ; നിന്റെ മാതാവിന്റെ
പുത്രന്മാർ നിന്നെ വണങ്ങട്ടെ . നിന്നെ
ശപിക്കുന്നവൻ എല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ ;
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ .
30 യിസ്ഹാക് യാക്കോബിനെ
അനുഗ്രഹിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ യാക്കോബ് തന്റെ
അപ്പനായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു ; ഉടനെ അവന്റെ സഹോദരൻ ഏശാവ്
വേട്ടകഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവന്നു .
31 അവനും രുചികരമായ ഭോജനം ഉണ്ടാക്കി അപ്പന്
റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു അപ്പനോടു: അപ്പൻ
എഴുന്നേറ്റു മകന്റെ വേട്ടയിറച്ചി തിന്നു
എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
32 അവന്റെ അപ്പനായ യിസ്ഹാക് അവനോടു: നീ ആർ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു : ഞാൻ നിന്റെ മകൻ, നിന്
റെ ആദ്യജാതൻ ഏശാവ് എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
33 അപ്പോൾ യിസ്ഹാക് അത്യന്തം ഭ്രമിച്ചു
നടുങ്ങി : എന്നാൽ വേട്ടതേടി എന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നവൻ ആർ? നീ വരുംമുമ്പെ ഞാൻ സകലവും
തിന്നു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു ; അവൻ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനുമാകും എന്നു പറഞ്ഞു .
34 ഏശാവ് അപ്പന്റെ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ അതി
ദുഃഖിതനായി ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു : അപ്പാ,

എന്നെ, എന്നെയും കൂടെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ
എന്നു അപ്പനോടു പറഞ്ഞു.
35 അതിന്നു അവൻ: നിന്റെ സഹോദരൻ ഉപായത്തോടെ
വന്നു നിന്റെ അനുഗ്രഹം അപഹരിച്ചുകളഞ്ഞു
എന്നു പറഞ്ഞു.
36 ശരി, യാക്കോബ് എന്നല്ലോ അവന്റെ പേർ;
രണ്ടു പ്രാവശ്യം അവൻ എന്നെ ചതിച്ചു; അവൻ എന്
റെ ജ്യേഷ്ഠാവകാശം അപഹരിച്ചു; ഇപ്പോൾ ഇതാ,
എന്റെ അനുഗ്രഹവും അപഹരിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. നീ എനിക്കു ഒരു അനുഗ്രഹവും
കരുതിവെച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു .
37 യിസ്ഹാക്ക് ഏശാവിനോടു: ഞാൻ അവനെ നിനക്കു
പ്രഭുവാക്കി അവന്റെ സഹോദരന്മാരെ ഒക്കെയും
അവന്നു ദാസന്മാരാക്കി; അവന്നു ധാന്യവും
വീഞ്ഞുംകൊടുത്തു; ഇനി നിനക്കു ഞാൻ എന്തു
തരേണ്ടു മകനേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
38 ഏശാവ് പിതാവിനോടു: നിനക്കു ഒരു അനുഗ്രഹം
മാത്രമേ ഉള്ളുവോ, അപ്പാ? എന്നെ, എന്നെയും
കൂടെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ, അപ്പാ എന്നു പറഞ്ഞു
പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു .
39 എന്നാറെ അവന്റെ അപ്പനായ യിസ്ഹാക്ക്
ഉത്തരമായിട്ടു അവനോടു പറഞ്ഞതു: നിന്റെ വാസം
ഭൂമിയിലെ പുഷ്ടിക്കുടാതെയും മീതെ
ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞു കൂടാതെയും ഇരിക്കും.
40 നിന്റെ വാളുകൊണ്ടു നീ ഉപജീവിക്കും ; നിന്
റെ സഹോദരനെ നീ സേവിക്കും. നിന്റെ കെട്ടു
അഴിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ നീ അവന്റെ നുകം
കഴുത്തിൽനിന്നു കുടഞ്ഞുകളയും.
41 തന്റെ അപ്പൻ യാക്കോബിനെ അനുഗ്രഹിച്ച
അനുഗ്രഹം നിമിത്തം ഏശാവു അവനെ ദ്വേഷിച്ചു:
അപ്പനെക്കുറിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്ന കാലം
അടുത്തിരിക്കുന്നു ; അപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ
സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ കൊല്ലും എന്നു ഏശാവു
ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു.
42 മൂത്തമകനായ ഏശാവിന്റെ വാക്കു റിബെക്കാ
അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൾ ഇളയമകനായ യാക്കോബിനെ
ആളയച്ചു വിളിപ്പിച്ചു അവനോടു പറഞ്ഞതു: നിന്
റെ സഹോദരൻ ഏശാവ് നിന്നെ കൊന്നു പകവീട്ടുവാൻ
ഭാവിക്കുന്നു .
43 ആകയാൽ മകനേ: എന്റെ വാക്കു കേൾക്ക: നീ
എഴുന്നേറ്റു ഹാരാനിൽ എന്റെ സഹോദരനായ ലാബാന്
റെ അടുക്കലേക്കു ഓടിപ്പോക.
44 നിന്റെ സഹോദരന്റെ ക്രോധം ശമിക്കുവോളം
കുറെ നാൾ അവന്റെ അടുക്കൽ പാർക്ക.
45 നിന്റെ സഹോദരന്നു നിന്നോടുള്ള കോപം മാറി

നീ അവനോടു ചെയ്തതു അവൻ മറക്കുംവരെ അവിടെ
താമസിക്ക; പിന്നെ ഞാൻ ആളയച്ചു നിന്നെ അവിടെ
നിന്നു വരുത്തിക്കൊള്ളാം ; ഒരു ദിവസം തന്നേ
നിങ്ങൾ ഇരുവരും എനിക്കു ഇല്ലാതെയാകുന്നതു
എന്തിനു?
46 പിന്നെ റിബെക്കാ യിസ്ഹാക്കിനോടു: ഈ
ഹിത്യസ്ത്രീകൾ നിമിത്തം എന്റെ ജീവൻ എനിക്കു
അസഹ്യമായിരിക്കുന്നു; ഈ ദേശക്കാരത്തികളായ
ഇവരെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ഹിത്യ സ്ത്രീയെ
യാക്കോബ് വിവാഹം കഴിച്ചാൽ ഞാൻ എന്തിന്നു
ജീവിക്കുന്നു ? എന്നു പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 28

1 അനന്തരം യിസ്ഹാക് യാക്കോബിനെ വിളിച്ചു,
അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു, അവനോടു ആജ്ഞാപിച്ചു
പറഞ്ഞതു: നീ കനാന്യ സ്ത്രീകളിൽനിന്നു
ഭാര്യയെ എടുക്കരുതു.
2 പുറപ്പെട്ടു പദ്ദൻ -അരാമിൽ നിന്റെ
അമ്മയുടെ അപ്പനായ ബെഥൂവേലിന്റെ വീട്ടിൽ
ചെന്നു നിന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരനായ ലാബാന്റെ
പുത്രിമാരിൽ നിന്നു നിനക്കു ഒരു ഭാര്യയെ
എടുക്ക.
3 സർവ്വശക്തനായ ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കയും
നീ ജനസമൂഹമായി തീരത്തക്കവണ്ണം നിന്നെ
സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവനായി പെരുക്കുകയും
4 ദൈവം അബ്രാഹാമിന്നു കൊടുത്തതും നീ
പരദേശിയായി പാർക്കുന്നതുമായ ദേശം നീ
കൈവശമാക്കേണ്ടതിന്നു അബ്രാഹാമിന്റെ
അനുഗ്രഹം നിനക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും
തരികയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ .
5 അങ്ങനെ യിസ്ഹാക് യാക്കോബിനെ പറഞ്ഞയച്ചു;
അവൻ പദ്ദൻ-അരാമിൽ അരാമ്യനായ ബെഥൂവേലിന്റെ
മകനും യാക്കോബിന്റെയും ഏശാവിന്റെയും
അമ്മയായ റിബെക്കയുടെ സഹോദരനുമായ ലാബാന്റെ
അടുക്കൽ പോയി.
6 യിസ്ഹാക് യാക്കോബിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു പദ്ദൻ-
അരാമിൽനിന്നു ഒരു ഭാര്യയെ എടുപ്പാൻ അവനെ
അവിടെക്കു അയച്ചതും, അവനെ
അനുഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ: നീ
കനാന്യസ്ത്രീകളിൽനിന്നു ഭാര്യയെ
എടുക്കരുതെന്നു അവനോടു കല്പിച്ചതും
7 യാക്കോബ് അപ്പനെയും അമ്മയെയും അനുസരിച്ചു
പദ്ദൻ -അരാമിലേക്കു പോയതും ഏശാവ്
അറിഞ്ഞപ്പോൾ,
8 കനാന്യസ്ത്രീകൾ തന്റെ അപ്പനായ
യിസ്ഹാക്കിന്നു ഇഷ്ടമുള്ളവരല്ല എന്നു

കണ്ടു
9 ഏശാവ് യിശ്മായേലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
തനിക്കുള്ള ഭാര്യമാരെ കൂടാതെ അബ്രാഹാമിന്
റെ മകനായ യിശ്മായേലിന്റെ മകളും
നെബായോത്തിന്റെ സഹോദരിയുമായ മഹലത്തിനെയും
വിവാഹം കഴിച്ചു.
10 എന്നാൽ യാക്കോബ് ബേർ-ശേബയിൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടു ഹാരാനിലേക്കു പോയി .
11 അവൻ ഒരു സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ സൂര്യൻ
അസ്തമിക്കകൊണ്ടു അവിടെ രാപാർത്തു; അവൻ ആ
സ്ഥലത്തെ കല്ലുകളിൽ ഒന്നു എടുത്തു തലയണയായി
വെച്ചു അവിടെ കിടന്നുറങ്ങി .
12 അവൻ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു: ഇതാ, ഭൂമിയിൽ
വെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കോവണി; അതിന്റെ തല
സ്വർഗ്ഗത്തോളം എത്തിയിരുന്നു ; ദൈവത്തിന്റെ
ദൂതന്മാർ അതിന്മേൽകൂടി കയറുകയും
ഇറങ്ങുകയുമായിരുന്നു.
13 അതിന്മീതെ യഹോവ നിന്നു അരുളിച്ചെയ്തതു:
ഞാൻ നിന്റെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും,
യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവുമായ യഹോവ ആകുന്നു; നീ
കിടക്കുന്ന ഭൂമിയെ ഞാൻ നിനക്കും നിന്റെ
സന്തതിക്കും തരും.
14 നിന്റെ സന്തതി ഭൂമിയിലെ പൊടിപോലെ ആകും;
നീ പടിഞ്ഞാറോട്ടും കിഴക്കോട്ടും
വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും പരക്കും ; നീ
മുഖാന്തരവും നിന്റെ സന്തതി മുഖാന്തരവും
ഭൂമിയിലെ സകലവംശങ്ങളും
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും .
15 ഇതാ, ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടു; നീ
പോകുന്നേടത്തൊക്കെയും നിന്നെ കാത്തു ഈ
രാജ്യത്തേക്കു നിന്നെ മടക്കിവരുത്തും ; ഞാൻ
നിന്നെ കൈവിടാതെ നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു
നിവർത്തിക്കും .
16 അപ്പോൾ യാക്കോബ് ഉറക്കമുണർന്നു: യഹോവ ഈ
സ്ഥലത്തുണ്ടു സത്യം ; ഞാനോ അതു അറിഞ്ഞില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അവൻ ഭയപ്പെട്ടു: ഈ സ്ഥലം എത്ര ഭയങ്കരം!
ഇതു ദൈവത്തിന്റെ ആലയമല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല;
ഇതു സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാതിൽ തന്നേ എന്നു
പറഞ്ഞു.
18 യാക്കോബ് അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു
തലയണയായി വെച്ചിരുന്ന കല്ലു എടുത്തു തൂണായി
നിർത്തി, അതിന്മേൽ എണ്ണ ഒഴിച്ചു.
19 അവൻ ആ സ്ഥലത്തിന്നു ബേഥേൽ എന്നു
പേർവിളിച്ചു ; ആദ്യം ആ പട്ടണത്തിന്നു ലൂസ്

എന്നു പേരായിരുന്നു .
20 യാക്കോബ് ഒരു നേർച്ചനേർന്നു: ദൈവം
എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കയും ഞാൻ പോകുന്ന ഈ
യാത്രയിൽ എന്നെ കാക്കുകയും ഭക്ഷിപ്പാൻ
ആഹാരവും ധരിപ്പാൻ വസ്ത്രവും എനിക്കു
തരികയും
21 എന്നെ എന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിലേക്കു
സൌഖ്യത്തോടെ മടക്കി വരുത്തുകയും
ചെയ്യുമെങ്കിൽ യഹോവ എനിക്കു
ദൈവമായിരിക്കും.
22 ഞാൻ തൂണായി നിർത്തിയ ഈ കല്ലു ദൈവത്തിന്
റെ ആലയവും ആകും. നീ എനിക്കു തരുന്ന
സകലത്തിലും ഞാൻ നിനക്കു ദശാംശം തരും എന്നു
പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 29

1 പിന്നെ യാക്കോബ് പ്രയാണം ചെയ്തു
കിഴക്കരുടെ ദേശത്തു എത്തി.
2 അവൻ വെളിൻ പ്രദേശത്തു ഒരു കിണർ കണ്ടു.
അതിന്നരികെ മൂന്നു ആട്ടിൻ കൂട്ടം
കിടക്കുന്നു . ആ കിണറ്റിൽനിന്നു ആയിരുന്നു
ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങൾക്കു വെള്ളം
കൊടുക്കുന്നതു; എന്നാൽ കിണറ്റിന്റെ
വായ്ക്കലുള്ള കല്ലു വലുതായിരുന്നു .
3 ആ സ്ഥലത്തു കൂട്ടങ്ങൾ ഒക്കെ കൂടുകയും അവർ
കിണറ്റിന്റെ വായ്ക്കൽനിന്നു കല്ലു ഉരുട്ടി
ആടുകൾക്കു വെള്ളം കൊടുക്കയും കല്ലു
കിണറ്റിന്റെ വായക്ക്ൽ അതിന്റെ സ്ഥലത്തു
തന്നേ തിരികെ വെക്കയും ചെയ്യും.
4 യാക്കോബ് അവരോടു: സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ
എവിടുത്തുകാർ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു : ഞങ്ങൾ
ഹാരാന്യർ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
5 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ നാഹോരിന്റെ മകനായ
ലാബാനെ അറിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
അറിയും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
6 അവൻ അവരോടു: അവൻ സുഖമായിരിക്കുന്നുവോ
എന്നു ചോദിച്ചു . സുഖം തന്നേ; അവന്റെ മകൾ
റാഹേൽ അതാ ആടുകളോടു കൂടെ വരുന്നു എന്നു അവർ
അവനോടു പറഞ്ഞു.
7 പകൽ ഇനിയും വളരെയുണ്ടല്ലോ; കൂട്ടം
ഒന്നിച്ചു കൂടുന്ന നേരമായിട്ടില്ല ;
ആടുകൾക്കു വെള്ളം കൊടുത്തു കൊണ്ടുപോയി
തീറ്റുവിൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതിന്നു
8 അവർ: കൂട്ടങ്ങൾ ഒക്കെയും കൂടുവോളം
ഞങ്ങൾക്കു വഹിയാ; അവർ കിണറ്റിന്റെ
വായ്ക്കൽനിന്നു കല്ലു ഉരുട്ടും ; പിന്നെ

ഞങ്ങൾ ആടുകൾക്കു വെള്ളം കൊടുക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു.
9 അവൻ അവരോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ റാഹേൽ തന്റെ അപ്പന്റെ ആടുകളോടുകൂടെ
വന്നു . അവളായിരുന്നു അവയെ മേയിച്ചുവന്നതു.
10 തന്റെ അമ്മയുടെ സഹോദരനായ ലാബാന്റെ മകൾ
റാഹേലിനെയും അമ്മയുടെ സഹോദരനായ ലാബാന്റെ
ആടുകളെയും കണ്ടപ്പോൾ യാക്കോബ് അടുത്തു
ചെന്നു കണററിന്റെ വായ്ക്കൽനിന്നു കല്ലു
ഉരുട്ടി , അമ്മയുടെ സഹോദരനായ ലാബാന്റെ
ആടുകൾക്കു വെള്ളം കൊടുത്തു.
11 യാക്കോബ് റാഹേലിനെ ചുംബിച്ചു
പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു .
12 താൻ അവളുടെ അപ്പന്റെ സഹോദരൻ എന്നും
റിബെക്കയുടെ മകനെന്നും യാക്കോബ്
റാഹേലിനോടു പറഞ്ഞു. അവൾ ഓടിച്ചെന്നു തന്റെ
അപ്പനെ അറിയിച്ചു.
13 ലാബാൻ തന്റെസഹോദരിയുടെ മകനായ യാക്കോബിന്
റെ വസ്തുത കേട്ടപ്പോൾ അവനെ എതിരേല്പാൻ
ഓടിച്ചെന്നു അവനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു ചുംബിച്ചു
വീട്ടിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ; അവൻ ലാബാനോടു
വിവരം ഒക്കെയും പറഞ്ഞു.
14 ലാബാൻ അവനോടു: നീ എന്റെ അസ്ഥിയും മാംസവും
തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ ഒരു മാസകാലം അവന്റെ
അടുക്കൽ പാർത്തു.
15 പിന്നെ ലാബാൻ യാക്കോബിനോടു: നീ എന്റെ
സഹോദരനാകകൊണ്ടു വെറുതെ എന്നെ സേവിക്കേണമോ?
നിനക്കു എന്തു പ്രതിഫലം വേണം? എന്നോടു പറക
എന്നു പറഞ്ഞു.
16 എന്നാൽ ലാബാന്നു രണ്ടു പുത്രിമാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു : മൂത്തവൾക്കു ലേയാ എന്നും
ഇളയവൾക്കു റാഹേൽ എന്നും പേർ.
17 ലേയയുടെ കണ്ണു ശോഭ കുറഞ്ഞതായിരുന്നു;
റാഹേലോ സുന്ദരിയും മനോഹരരൂപിണിയും
ആയിരുന്നു.
18 യാക്കോബ് റാഹേലിനെ സ്നേഹിച്ചു; നിന്റെ
ഇളയമകൾ റാഹേലിന്നു വേണ്ടി ഞാൻ ഏഴു സംവത്സരം
നിന്നെ സേവിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
19 അതിന്നു ലാബാൻ: ഞാൻ അവളെ
അന്യപുരുഷന്നുകൊടുക്കുന്നതിലും നിനക്കു
തരുന്നതു നല്ലതു ; എന്നോടുകൂടെ പാർക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു.
20 അങ്ങനെ യാക്കോബ് റാഹേലിന്നു വേണ്ടി ഏഴു
സംവത്സരം സേവ ചെയ്തു; അവൻ അവളെ
സ്നേഹിക്കകൊണ്ടു അതു അവന്നു അല്പകാലം പോലെ

തോന്നി.
21 അനന്തരം യാക്കോബ് ലാബാനോടു: എന്റെ സമയം
തികഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഞാൻ എന്റെ ഭാര്യയുടെ
അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ അവളെ തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
22 അപ്പോൾ ലാബാൻ ആ സ്ഥലത്തെ ജനങ്ങളെ എല്ലാം
ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി ഒരു വിരുന്നു കഴിച്ചു .
23 എന്നാൽ രാത്രിയിൽ അവൻ തന്റെ മകൾ ലേയയെ
കൂട്ടി അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു പോയി ആക്കി;
അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു.
24 ലാബാൻ തന്റെ മകൾ ലേയെക്കു തന്റെ ദാസി
സില്പയെ ദാസിയായി കൊടുത്തു.
25 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അതു ലേയാ എന്നു കണ്ടു
അവൻ ലാബാനോടു: നീ എന്നോടു ചെയ്തതു എന്തു?
റാഹേലിന്നു വേണ്ടി അല്ലയോ ഞാൻ നിന്നെ
സേവിച്ചതു? നീ എന്തിന്നു എന്നെ ചതിച്ചു
എന്നു പറഞ്ഞു.
26 അതിന്നു ലാബാൻ: മൂത്തവൾക്കു മുമ്പെ
ഇളയവളെ കൊടുക്ക ഞങ്ങളുടെ ദിക്കിൽ
നടപ്പില്ല .
27 ഇവളുടെ ആഴ്ചവട്ടം നിവർത്തിക്ക; എന്നാൽ
നീ ഇനിയും ഏഴു സംവത്സരം എന്റെ അടുക്കൽ
ചെയ്യുന്ന സേവെക്കു വേണ്ടി ഞങ്ങൾ അവളെയും
നിനക്കു തരാം എന്നു പറഞ്ഞു.
28 യാക്കോബ് അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു, അവളുടെ
ആഴ്ചവട്ടം നിവർത്തിച്ചു ; അവൻ തന്റെ മകൾ
റാഹേലിനെയും അവന്നു ഭാര്യയായി കൊടുത്തു.
29 തന്റെ മകൾ റാഹേലിന്നു ലാബാൻ തന്റെ ദാസി
ബിൽഹയെ ദാസിയായി കൊടുത്തു.
30 അവൻ റാഹേലിന്റെ അടുക്കലും ചെന്നു;
റാഹേലിനെ ലേയയെക്കാൾ അധികം സ്നേഹിച്ചു;
പിന്നെയും ഏഴു സംവത്സരം അവന്റെ അടുക്കൽ
സേവചെയ്തു.
31 ലേയാ അനിഷ്ടയെന്നു യഹോവ കണ്ടപ്പോൾ
അവളുടെ ഗർഭത്തെ തുറന്നു; റാഹേലോ
മച്ചിയായിരുന്നു .
32 ലേയാ ഗർഭംധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു:
യഹോവ എന്റെ സങ്കടം കണ്ടു; ഇപ്പോൾ എന്റെ
ഭർത്താവു എന്നെ സ്നേഹിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു
അവൾ അവന്നു രൂബേൻ എന്നു പേരിട്ടു.
33 അവൾ പിന്നെയും ഗർഭംധരിച്ചു ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു : ഞാൻ അനിഷ്ട എന്നു യഹോവ
കേട്ടതുകൊണ്ടു ഇവനെയും എനിക്കു തന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു അവന്നു ശിമെയോൻ എന്നു പേരിട്ടു.
34 അവൾ പിന്നെയും ഗർഭംധരിച്ചു ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു : ഇപ്പോൾ ഈ സമയം എന്റെ ഭർത്താവു

എന്നോടു പറ്റിച്ചേരും ; ഞാൻ അവന്നു മൂന്നു
പുത്രന്മാരെ പ്രസവിച്ചുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു ;
അതുകൊണ്ടു അവൾ അവന്നു ലേവി എന്നു പേരിട്ടു.
35 അവൾ പിന്നെയും ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു ; ഇപ്പോൾ ഞാൻ യഹോവയെ സ്തുതിക്കും
എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു; അതുകൊണ്ടു അവൾ അവന്നു
യെഹൂദാ എന്നു പേരിട്ടു . പിന്നെ അവൾക്കു
പ്രസവം നിന്നു .

അദ്ധ്യായം 30

1 താൻ യാക്കോബിന്നു മക്കളെ
പ്രസവിക്കുന്നില്ല എന്നു റാഹേൽ കണ്ടു തന്റെ
സഹോദരിയോടു അസൂയപ്പെട്ടു യാക്കോബിനോടു:
എനിക്കു മക്കളെ തരേണം; അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ
മരിച്ചുപോകും എന്നു പറഞ്ഞു.
2 അപ്പോൾ യാക്കോബിന്നു റാഹേലിനോടു കോപം
ജ്വലിച്ചു : നിനക്കു ഗർഭഫലം തരാതിരിക്കുന്ന
ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തോ ഞാൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
3 അതിന്നു അവൾ: എന്റെ ദാസി ബിൽഹാ ഉണ്ടല്ലോ;
അവളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക; അവൾ എന്റെ മടിയിൽ
പ്രസവിക്കട്ടെ ; അവളാൽ എനിക്കും മക്കൾ
ഉണ്ടാകും എന്നു പറഞ്ഞു.
4 അങ്ങനെ അവൾ തന്റെ ദാസി ബിൽഹയെ അവന്നു
ഭാര്യയായി കൊടുത്തു; യാക്കോബ് അവളുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു.
5 ബിൽഹാ ഗർഭം ധരിച്ചു യാക്കേബിന്നു ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു .
6 അപ്പോൾ റാഹേൽ: ദൈവം എനിക്കു ന്യായം നടത്തി
എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടു എനിക്കു ഒരു മകനെ തന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു; അതു കൊണ്ടു അവന്നു ദാൻ എന്നു
പേരിട്ടു .
7 റാഹേലിന്റെ ദാസി ബിൽഹാ പിന്നെയും ഗർഭം
ധരിച്ചു യാക്കോബിന്നു രണ്ടാമതൊരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു .
8 ഞാൻ എന്റെ സഹോദരിയോടു വലിയോരു പോർ പൊരുതു
ജയിച്ചുമിരിക്കുന്നു എന്നു റാഹേൽ പറഞ്ഞു
അവന്നു നഫ്താലി എന്നു പേരിട്ടു .
9 തനിക്കു പ്രസവം നിന്നുപോയി എന്നു ലേയാ
കണ്ടാറെ തന്റെ ദാസി സില്പയെ വിളിച്ചു അവളെ
യാക്കോബിന്നു ഭാര്യയായി കൊടുത്തു.
10 ലേയയുടെ ദാസി സില്പാ യാക്കോബിന്നു ഒരു
മകനെ പ്രസവിച്ചു.
11 അപ്പോൾ ലേയാ: ഭാഗ്യം എന്നു പറഞ്ഞു അവന്നു
ഗാദ് എന്നു പേരിട്ടു .
12 ലേയയുടെ ദാസി സില്പാ യാക്കോബിന്നു
രണ്ടാമതു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു.

13 ഞാൻ ഭാഗ്യവതി; സ്ത്രീകൾ എന്നെ
ഭാഗ്യവതിയെന്നു പറയും എന്നു ലേയാ പറഞ്ഞു
അവന്നു ആശേർ എന്നു പേരിട്ടു.
14 കോതമ്പുകൊയിത്തുകാലത്തു രൂബേൻ
പുറപ്പെട്ടു വയലിൽ ദൂദായിപ്പഴം കണ്ടു തന്റെ
അമ്മയായ ലേയയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
റാഹേൽ ലേയയോടു: നിന്റെ മകന്റെ ദൂദായിപ്പഴം
കുറെ എനിക്കു തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
15 അവൾ അവളോടു: നീ എന്റെ ഭർത്താവിനെ
എടുത്തതു പോരയോ? എന്റെ മകന്റെ
ദൂദായിപ്പഴവും കൂടെ വേണമോ എന്നു
പറഞ്ഞതിന്നു റാഹേൽ: ആകട്ടെ; നിന്റെ മകന്റെ
ദൂദായിപ്പഴത്തിന്നു വേണ്ടി ഇന്നു രാത്രി
അവൻ നിന്നോടുകൂടെ ശയിച്ചുകൊള്ളട്ടേ എന്നു
പറഞ്ഞു.
16 യാക്കോബ് വൈകുന്നേരം വയലിൽനിന്നു
വരുമ്പോൾ ലേയാ അവനെ എതിരേറ്റു ചെന്നു: നീ
എന്റെ അടുക്കൽ വരേണം; എന്റെ മകന്റെ
ദൂദായിപ്പഴം കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ കൂലിക്കു
വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ; അന്നു
രാത്രി അവൻ അവളോടുകൂടെ ശയിച്ചു.
17 ദൈവം ലേയയുടെ അപേക്ഷ കേട്ടു; അവൾ ഗർഭം
ധരിച്ചു യാക്കോബിന്നു അഞ്ചാമതു ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു .
18 അപ്പോൾ ലേയാ: ഞാൻ എന്റെ ദാസിയെ എന്റെ
ഭർത്താവിന്നു കൊടുത്തതുകൊണ്ടു ദൈവം
എനിക്കു കൂലി തന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവന്നു
യിസ്സാഖാർ എന്നു പേരിട്ടു .
19 ലേയാ പിന്നെയും ഗർഭം ധരിച്ചു ,
യാക്കോബിന്നു ആറാമതു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു;
20 ദൈവം എനിക്കു ഒരു നല്ലദാനം
തന്നിരിക്കുന്നു ; ഇപ്പോൾ എന്റെ ഭർത്താവു
എന്നോടുകൂടെ വസിക്കും; ഞാൻ അവന്നു ആറു
മക്കളെ പ്രസവിച്ചുവല്ലോ എന്നു ലേയാ പറഞ്ഞു
അവന്നു സെബൂലൂൻ എന്നു പേരിട്ടു.
21 അതിന്റെ ശേഷം അവൾ ഒരു മകളെ പ്രസവിച്ചു
അവൾക്കു ദീനാ എന്നു പേരിട്ടു .
22 ദൈവം റാഹേലിനെ ഓർത്തു; ദൈവം അവളുടെ
അപേക്ഷ കേട്ടു അവളുടെ ഗർഭത്തെ തുറന്നു.
23 അവൾ ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു;
ദൈവം എന്റെ നിന്ദ
നീക്കിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
24 യഹോവ എനിക്കു ഇനിയും ഒരു മകനെ
തരുമെന്നും പറഞ്ഞു അവന്നു യോസേഫ് എന്നു
പേരിട്ടു .

25 റാഹേൽ യോസേഫിനെ പ്രസവിച്ചശേഷം യാക്കോബ്
ലാബാനോടു: ഞാൻ എന്റെ സ്ഥലത്തേക്കും
ദേശത്തേക്കും പോകുവാൻ എന്നെ അയക്കേണം.
26 ഞാൻ നിന്നെ സേവിച്ചതിന്റെ പ്രതിഫലമായ
എന്റെ ഭാര്യമാരേയും മക്കളെയും എനിക്കു
തരേണം; ഞാൻ പോകട്ടെ; ഞാൻ നിന്നെ സേവിച്ച സേവ
നീ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
27 ലാബാൻ അവനോടു: നിനക്കു എന്നോടു ദയ
ഉണ്ടെങ്കിൽ പോകരുതേ; നിന്റെ നിമിത്തം യഹോവ
എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു എന്നു എനിക്കു
ബോദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നു .
28 നിനക്കു എന്തു പ്രതിഫലം വേണം എന്നു പറക;
ഞാൻ തരാം എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അവൻ അവനോടു: ഞാൻ നിന്നെ എങ്ങനെ സേവിച്ചു
എന്നും നിന്റെ ആട്ടിൻ കൂട്ടം എന്റെ പക്കൽ
എങ്ങനെ ഇരുന്നു എന്നും നീ അറിയുന്നു.
30 ഞാൻ വരുംമുമ്പെ നിനക്കു അല്പമേ
ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു ; ഇപ്പോൾ അതു അത്യന്തം
വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു ; ഞാൻ കാൽ
വെച്ചേടത്തൊക്കെയും യഹോവ നിന്നെ
അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു . ഇനി എന്റെ
സ്വന്തഭവനത്തിന്നു വേണ്ടി ഞാൻ എപ്പോൾ
കരുതും എന്നും പറഞ്ഞു.
31 ഞാൻ നിനക്കു എന്തു തരേണം എന്നു അവൻ
ചോദിച്ചതിന്നു യാക്കോബ് പറഞ്ഞതു: നീ ഒന്നും
തരേണ്ടാ; ഈ കാര്യം നീ ചെയ്തുതന്നാൽ ഞാൻ നിന്
റെ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ ഇനിയും മേയിച്ചു
പാലിക്കാം .
32 ഞാൻ ഇന്നു നിന്റെ എല്ലാ കൂട്ടങ്ങളിലും
കൂടി കടന്നു , അവയിൽനിന്നു പുള്ളിയും
മറുവുമുള്ള ആടുകളെ ഒക്കെയും
ചെമ്മരിയാടുകളിൽ കറുത്തതിനെയൊക്കെയും
കോലാടുകളിൽ പുള്ളിയും മറുവുമുള്ളതിനെയും
വേർതിരിക്കാം; അതു എന്റെ
പ്രതിഫലമായിരിക്കട്ടെ .
33 നാളെ ഒരിക്കൽ എന്റെ പ്രതിഫലം
സംബന്ധിച്ചു നീ നോക്കുവാൻ വരുമ്പോൾ എന്റെ
നീതി തെളിവായിരിക്കും ; കോലാടുകളിൽ
പുള്ളിയും മറുവുമില്ലാത്തതും
ചെമ്മരിയാടുകളിൽ കറുത്തനിറമില്ലാത്തതും
എല്ലാം മോഷ്ടിച്ചതായി എണ്ണാം .
34 അതിന്നു ലാബാൻ: നീ പറഞ്ഞതുപോലെ ആകട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു.
35 അന്നു തന്നേ അവൻ വരയും മറുവുമുള്ള
മുട്ടാടുകളെയും പുള്ളിയും മറുവുമുള്ള

പെൺകോലാടുകളെ ഒക്കെയും വെണ്മയുള്ളതിനെ
ഒക്കെയും ചെമ്മരിയാടുകളിൽ
കറുത്തനിറമുള്ളതിനെ ഒക്കെയും വേർതിരിച്ചു
അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു .
36 അവൻ തനിക്കും യാക്കോബിന്നും ഇടയിൽ
മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴിയകലം വെച്ചു; ലാബാന്റെ
ശേഷമുള്ള ആട്ടിൻ കൂട്ടങ്ങളെ യാക്കോബ്
മേയിച്ചു .
37 എന്നാൽ യാക്കോബ് പുന്നവൃക്ഷത്തിന്റെയും
ബദാംവൃക്ഷത്തിന്റെയും അരിഞ്ഞിൽവൃക്ഷത്തിന്
റെയും പച്ചക്കൊമ്പുകളെ എടുത്തു അവയിൽ വെള്ള
കാണത്തക്കവണ്ണം വെള്ളവരയായി തോലുരിച്ചു.
38 ആടുകൾ കുടിപ്പാൻ വന്നപ്പോൾ അവൻ, താൻ
തോലുരിച്ച കൊമ്പുകളെ പാത്തികളിലും വെള്ളം
പകരുന്ന തൊട്ടികളിലും ആടുകളുടെ മുമ്പിൽ
വെച്ചു ; അവ വെള്ളം കുടിപ്പാൻ വന്നപ്പോൾ
ചനയേറ്റു.
39 ആടുകൾ കൊമ്പുകളെ കണ്ടുകൊണ്ടു ചനയേറ്റു
വരയും പുള്ളിയും മറുവുമുള്ള കുട്ടികളെ
പെറ്റു .
40 ആ ആട്ടിൻ കുട്ടികളെ യാക്കോബ്
വേർതിരിച്ചു ആടുകളെ ലാബാന്റെ ആടുകളിൽ വരയും
മറുവുമുള്ള എല്ലാറ്റിന്നും അഭിമുഖമായി
നിർത്തി; തന്റെ സ്വന്തകൂട്ടങ്ങളെ ലാബാന്റെ
ആടുകളോടു ചേർക്കാതെ വേറെയാക്കി.
41 ബലമുള്ള ആടുകൾ ചനയേല്ക്കുമ്പോഴൊക്കെയും
കൊമ്പുകളെ കണ്ടുകൊണ്ടു ചനയേൽക്കേണ്ടതിന്നു
യാക്കോബ് ആ കൊമ്പുകളെ പാത്തികളിൽ ആടുകളുടെ
കണ്ണിന്നു മുമ്പിൽ വെച്ചു .
42 ബലമില്ലാത്ത ആടുകൾ ചനയേല്ക്കുമ്പോൾ അവയെ
വെച്ചില്ല ; അങ്ങനെ ബലമില്ലാത്തവ ലാബാന്നും
ബലമുള്ളവ യാക്കോബിന്നും ആയിത്തീർന്നു.
43 അവൻ മഹാസമ്പന്നനായി അവന്നു വളരെ ആടുകളും
ദാസീദാസന്മാരും ഒട്ടകങ്ങളും കഴുതകളും
ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 31

1 എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ അപ്പന്നുള്ളതൊക്കെയും
യാക്കോബ് എടുത്തുകളഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ
വകകൊണ്ടു അവൻ ഈ ധനം ഒക്കെയും സമ്പാദിച്ചു
എന്നു ലാബാന്റെ പുത്രന്മാർ പറഞ്ഞ വാക്കുകളെ
അവൻ കേട്ടു.
2 യാക്കോബ് ലാബാന്റെ മുഖത്തു നോക്കിയാറെ
അതു തന്റെ നേരെ മുമ്പെ ഇരുന്നതു പോലെ അല്ല
എന്നു കണ്ടു .
3 അപ്പോൾ യഹോവ യാക്കോബിനോടു: നിന്റെ

പിതാക്കന്മാരുടെ ദേശത്തേക്കും നിന്റെ
ചാർച്ചക്കാരുടെ അടുക്കലേക്കും
മടങ്ങിപ്പോക ; ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .
4 യാക്കോബ് ആളയച്ചു റാഹേലിനേയും ലേയയെയും
വയലിൽ തന്റെ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിന്റെ അടുക്കൽ
വിളിപ്പിച്ചു .
5 അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ മുഖം
എന്റെ നേരെ മുമ്പെപ്പോലെ അല്ല എന്നു ഞാൻ
കാണുന്നു; എങ്കിലും എന്റെ അപ്പന്റെ ദൈവം
എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു .
6 നിങ്ങളുടെ അപ്പനെ ഞാൻ എന്റെ
സർവ്വബലത്തോടും കൂടെ സേവിച്ചു എന്നു
നിങ്ങൾക്കു തന്നെ അറിയാമല്ലോ.
7 നിങ്ങളുടെ അപ്പനോ എന്നെ ചതിച്ചു എന്റെ
പ്രതിഫലം പത്തു പ്രാവശ്യം മാറ്റി ; എങ്കിലും
എന്നോടു ദോഷം ചെയ്വാൻ ദൈവം അവനെ
സമ്മതിച്ചില്ല .
8 പുള്ളിയുള്ളവ നിന്റെ പ്രതിഫലം
ആയിരിക്കട്ടെ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു എങ്കിൽ
കൂട്ടമൊക്കെയും പുള്ളിയുള്ള കുട്ടികളെ
പെറ്റു ; വരയുള്ളവ നിന്റെ പ്രതിഫലം
ആയിരിക്കട്ടെ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു എങ്കിൽ
കൂട്ടമൊക്കെയും വരയുള്ള കുട്ടികളെ പെറ്റു .
9 ഇങ്ങനെ ദൈവം നിങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ ആട്ടിൻ
കൂട്ടത്തെ എടുത്തു എനിക്കു
തന്നിരിക്കുന്നു .
10 ആടുകൾ ചനയേല്ക്കുന്ന കാലത്തു ഞാൻ
സ്വപ്നത്തിൽ ആടുകളിന്മേൽ കയറുന്ന
മുട്ടാടുകൾ വരയും പുള്ളിയും മറുവും ഉള്ളവ
എന്നു കണ്ടു .
11 ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ സ്വപ്നത്തിൽ എന്നോടു:
യാക്കോബേ എന്നു വിളിച്ചു; ഞാൻ ഇതാ, എന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞു.
12 അപ്പോൾ അവൻ: നീ തലപൊക്കി നോക്കുക;
ആടുകളുടെ മേൽ കയറുന്ന മുട്ടാടുകൾ ഒക്കെയും
വരയും പുള്ളിയും മറുവുമുള്ളവയല്ലോ; ലാബാൻ
നിന്നോടു ചെയ്യുന്നതു ഒക്കെയും ഞാൻ
കണ്ടിരിക്കുന്നു .
13 നീ തൂണിനെ അഭിഷേകം ചെയ്കയും എന്നോടു
നേർച്ചനേരുകയും ചെയ്ത സ്ഥലമായ ബേഥേലിന്റെ
ദൈവം ആകുന്നു ഞാൻ; ആകയാൽ നീ എഴുന്നേറ്റ, ഈ
ദേശംവിട്ടു നിന്റെ ജന്മദേശത്തേക്കു
മടങ്ങിപ്പോക എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു .
14 റാഹേലും ലേയയും അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:

അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഇനി ഓഹരിയും
അവകാശവും ഉണ്ടോ?
15 അവൻ ഞങ്ങളെ അന്യരായിട്ടല്ലയോ
വിചാരിക്കുന്നതു ? ഞങ്ങളെ വിറ്റു വിലയും
എല്ലാം തിന്നു കളഞ്ഞുവല്ലോ .
16 ദൈവം ഞങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ പക്കൽനിന്നു
എടുത്തുകളഞ്ഞ സമ്പത്തൊക്കെയും ഞങ്ങൾക്കും
ഞങ്ങളുടെ മക്കൾക്കും ഉള്ളതല്ലോ; ആകയാൽ ദൈവം
നിന്നോടു കല്പിച്ചതു ഒക്കെയും ചെയ്തുകൊൾക.
17 അങ്ങനെ യാക്കോബ് എഴുന്നേറ്റു തന്റെ
ഭാര്യമാരെയും പുത്രന്മാരെയും
ഒട്ടകപ്പുറത്തു കയറ്റി .
18 തന്റെ കന്നുകാലികളെ ഒക്കെയും താൻ
സമ്പാദിച്ച സമ്പത്തു ഒക്കെയും താൻ പദ്ദൻ -
അരാമിൽ സമ്പാദിച്ച മൃഗസമ്പത്തു ഒക്കെയും
ചേർത്തുകൊണ്ടു കനാൻ ദേശത്തു തന്റെ അപ്പനായ
യിസ്ഹാക്കിന്റെ അടുക്കൽ പോകുവാൻ
പുറപ്പെട്ടു .
19 ലാബാൻ തന്റെ ആടുകളെ രോമം കത്രിപ്പാൻ
പോയിരുന്നു; റാഹേൽ തന്റെ അപ്പനുള്ള
ഗൃഹവിഗ്രഹങ്ങളെ മോഷ്ടിച്ചു .
20 താൻ ഓടിപ്പോകുന്നതു യാക്കോബ് അരാമ്യനായ
ലാബാനോടു അറിയിക്കായ്കയാൽ അവനെ
തോല്പിച്ചായിരുന്നു പോയതു .
21 ഇങ്ങനെ അവൻ തനിക്കുള്ള സകലവുമായി
ഓടിപ്പോയി; അവൻ പുറപ്പെട്ടു നദി കടന്നു .
ഗിലെയാദ് പർവ്വതത്തിന്നു നേരെ തിരിഞ്ഞു .
22 യാക്കോബ് ഓടിപ്പോയി എന്നു ലാബാന്നു
മൂന്നാം ദിവസം അറിവു കിട്ടി .
23 ഉടനെ അവൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഏഴു ദിവസത്തെ വഴി അവനെ
പിന്തുടർന്നു ഗിലെയാദ് പർവ്വതത്തിൽ അവനോടു
ഒപ്പം എത്തി .
24 എന്നാൽ ദൈവം രാത്രി സ്വപ്നത്തിൽ
അരാമ്യനായ ലാബാന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു:
നീ യാക്കോബിനോടു ഗുണമെങ്കിലും
ദോഷമെങ്കിലും പറയാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക എന്നു കല്പിച്ചു .
25 ലാബാൻ യാക്കോബിനോടു ഒപ്പം എത്തി;
യാക്കോബ് പർവ്വതത്തിൽ കൂടാരം
അടിച്ചിരുന്നു ; ലാബാനും തന്റെ
സഹോദരന്മാരുമായി ഗിലെയാദ് പർവ്വതത്തിൽ
കൂടാരം അടിച്ചു .
26 ലാബാൻ യാക്കോബിനോടു പറഞ്ഞതു: നീ എന്നെ
ഒളിച്ചു പോയ്ക്കളകയും എന്റെ പുത്രിമാരെ

വാളാൽ പിടിച്ചവരെപ്പോലെ കൊണ്ടുപോകയും
ചെയ്തതു എന്തു?
27 നീ എന്നെ തോല്പിച്ചു രഹസ്യമായിട്ടു
ഓടിപ്പോകയും ഞാൻ സന്തോഷത്തോടും
സംഗീതത്തോടും മുരജത്തോടും വീണയോടുംകൂടെ
നിന്നെ അയപ്പാന്തക്കവണ്ണം എന്നെ
അറിയിക്കാതിരിക്കയും
28 എന്റെ പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
ചുംബിപ്പാൻ എനിക്കു ഇടതരാതിരിക്കയും
ചെയ്തതു എന്തു? ഭോഷത്വമാകുന്നു നീ ചെയ്തതു.
29 നിങ്ങളോടു ദോഷം ചെയ്വാൻ എന്റെ പക്കൽ
ശക്തിയുണ്ടു ; എങ്കിലും നീ യാക്കോബിനോടു
ഗുണമെങ്കിലും ദോഷമെങ്കിലും
ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക എന്നു
നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ ദൈവം കഴിഞ്ഞ രാത്രി
എന്നോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു .
30 ആകട്ടെ, നിന്റെ പിതൃഭവനത്തിന്നായുള്ള
അതിവാഞ്ഛയാൽ നീ പുറപ്പെട്ടുപോന്നു; എന്നാൽ
എന്റെ ദേവന്മാരെ മോഷ്ടിച്ചതു എന്തിന്നു ?
31 യാക്കോബ് ലാബാനോടു: പക്ഷെ നിന്റെ
പുത്രിമാരെ നീ എന്റെ പക്കൽനിന്നു
അപഹരിക്കും എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു.
32 എന്നാൽ നീ ആരുടെ പക്കൽ എങ്കിലും നിന്റെ
ദേവന്മാരെ കണ്ടാൽ അവൻ ജീവനോടിരിക്കരുതു;
എന്റെ പക്കൽ നിന്റെ വക വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നു
നീ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ കാൺകെ നോക്കി എടുക്ക
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. റാഹേൽ അവയെ
മോഷ്ടിച്ചതു യാക്കോബ് അറിഞ്ഞില്ല.
33 അങ്ങനെ ലാബാൻ യാക്കോബിന്റെ കൂടാരത്തിലും
ലേയയുടെ കൂടാരത്തിലും രണ്ടു ദാസിമാരുടെ
കൂടാരത്തിലും ചെന്നു നോക്കി , ഒന്നും
കണ്ടില്ല താനും ; അവൻ ലേയയുടെ കൂടാരത്തിൽ
നിന്നു ഇറങ്ങി റാഹേലിന്റെ കൂടാരത്തിൽ
ചെന്നു .
34 എന്നാൽ റാഹേൽ വിഗ്രഹങ്ങളെ എടുത്തു
ഒട്ടകക്കോപ്പിനകത്തു ഇട്ടു അതിന്മേൽ
ഇരിക്കയായിരുന്നു . ലാബാൻ കൂടാരത്തിൽ
ഒക്കെയും തിരഞ്ഞു നോക്കി, കണ്ടില്ല താനും .
35 അവൾ അപ്പനോടു: യജമാനൻ കോപിക്കരുതേ; നിന്
റെ മുമ്പാകെ എഴുന്നേല്പാൻ എനിക്കു
കഴിവില്ല ; സ്ത്രീകൾക്കുള്ള മുറ എനിക്കു
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു . അങ്ങനെ അവൻ
ശോധന കഴിച്ചു; ഗൃഹവിഗ്രഹങ്ങളെ കണ്ടില്ല
താനും.
36 അപ്പോൾ യാക്കോബിന്നു കോപം ജ്വലിച്ചു,

അവൻ ലാബാനോടു വാദിച്ചു. യാക്കോബ് ലാബാനോടു
പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: എന്റെ കുറ്റം എന്തു ? നീ
ഇത്ര ഉഗ്രതയോടെ എന്റെ പിന്നാലെ ഓടി
വരേണ്ടതിന്നു എന്റെ തെറ്റു എന്തു ?
37 നീ എന്റെ സാമാനം ഒക്കെയും ശോധന
കഴിച്ചുവല്ലോ ; നിന്റെ വീട്ടിലെ സാമാനം
വല്ലതും കണ്ടുവോ? എന്റെ സഹോദരന്മാർക്കും
നിന്റെ സഹോദരന്മാർക്കും മുമ്പാകെ ഇവിടെ
വെക്കുക; അവർ നമുക്കിരുവർക്കും മദ്ധ്യേ
വിധിക്കട്ടെ .
38 ഈ ഇരുപതു സംവത്സരം ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
പാർത്തു; നിന്റെ ചെമ്മരിയാടുകൾക്കും
കോലാടുകൾക്കും ചനനാശം വന്നിട്ടില്ല . നിന്റെ
കൂട്ടത്തിലെ ആട്ടുകൊറ്റന്മാരെ ഞാൻ
തിന്നുകളഞ്ഞിട്ടുമില്ല .
39 ദുഷ്ടമൃഗം കടിച്ചുകീറിയതിനെ നിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരാതെ ഞാൻ അതിന്നു
ഉത്തരവാദിയായിരുന്നു ; പകൽ കളവു പോയതിനെയും
രാത്രി കളവുപോയതിനെയും നീ എന്നോടു
ചോദിച്ചു .
40 ഇങ്ങനെയായിരുന്നു എന്റെ വസ്തുത; പകൽ
വെയിൽകൊണ്ടും രാത്രി ശീതംകൊണ്ടും ഞാൻ
ക്ഷയിച്ചു ; എന്റെ കണ്ണിന്നു
ഉറക്കമില്ലാതെയായി .
41 ഈ ഇരുപതു സംവത്സരം ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ
പാർത്തു; പതിന്നാലു സംവത്സരം നിന്റെ രണ്ടു
പുത്രിമാർക്കായിട്ടും ആറു സംവത്സരം നിന്റെ
ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിന്നായിട്ടും നിന്നെ
സേവിച്ചു ; പത്തു പ്രാവശ്യം നീ എന്റെ
പ്രതിഫലം മാറ്റി .
42 എന്റെ പിതാവിന്റെ ദൈവമായി അബ്രാഹാമിന്റെ
ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ ഭയവുമായവൻ എനിക്കു
ഇല്ലാതിരുന്നു എങ്കിൽ നീ ഇപ്പോൾ എന്നെ
വെറുതെ അയച്ചുകളയുമായിരുന്നു; ദൈവം എന്റെ
കഷ്ടതയും എന്റെ കൈകളുടെ പ്രയത്നവും കണ്ടു
കഴിഞ്ഞ രാത്രി ന്യായം വിധിച്ചു .
43 ലാബാൻ യാക്കോബിനോടു: പുത്രിമാർ എന്റെ
പുത്രിമാർ , മക്കൾ എന്റെ മക്കൾ, ആട്ടിൻ
കൂട്ടം എന്റെ ആട്ടിൻ കൂട്ടം ; നീ
കാണുന്നതൊക്കെയും എനിക്കുള്ളതു തന്നേ; ഈ
എന്റെ പുത്രിമാരോടോ അവർ പ്രസവിച്ച മക്കളോടോ
ഞാൻ ഇന്നു എന്തു ചെയ്യും?
44 ആകയാൽ വരിക, ഞാനും നീയും തമ്മിൽ ഒരു
ഉടമ്പടി ചെയ്ക; അതു എനിക്കും നിനക്കും
മദ്ധ്യേ സാക്ഷിയായിരിക്കട്ടെ എന്നു ഉത്തരം

പറഞ്ഞു.
45 അപ്പോൾ യാക്കോബ് ഒരു കല്ലു എടുത്തു
തൂണായി നിർത്തി.
46 കല്ലു കൂട്ടുവിൻ എന്നു യാക്കോബ് തന്റെ
സഹോദരന്മാരോടു പറഞ്ഞു; അവർ കല്ലു എടുത്തു
ഒരു കൂമ്പാരമുണ്ടാക്കി ; കൂമ്പാരത്തിന്മേൽ
വെച്ചു അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.
47 ലാബാൻ അതിന്നു യെഗർ-സഹദൂഥാ
(സാക്ഷ്യത്തിന്റെ കൂമ്പാരം) എന്നു
പേരിട്ടു ; യാക്കോബ് അതിന്നു ഗലേദ്
(സാക്ഷ്യത്തിന്റെ കൂമ്പാരം) എന്നു
പേരിട്ടു .
48 ഈ കൂമ്പാരം ഇന്നു എനിക്കും നിനക്കും
മദ്ധ്യേ സാക്ഷി എന്നു ലാബാൻ പറഞ്ഞു.
അതുകൊണ്ടു അതിന്നു ഗലേദ് എന്നും മിസ്പാ
(കാവൽ മാടം) എന്നും പേരായി:
49 നാം തമ്മിൽ അകന്നിരിക്കുമ്പോൾ യഹോവ
എനിക്കും നിനക്കും നടുവെ കാവലായിരിക്കട്ടെ .
50 നീ എന്റെ പുത്രിമാരെ ഉപദ്രവിക്കയോ എന്റെ
പുത്രിമാരെയല്ലാതെ വേറെ സ്ത്രീകളെ
പരിഗ്രഹിക്കയോ ചെയ്യുമെങ്കിൽ നമ്മോടുകൂടെ
ആരും ഇല്ല; നോക്കുക, ദൈവം തന്നേ എനിക്കും
നിനക്കും മദ്ധ്യേ സാക്ഷി എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
51 ലാബാൻ പിന്നെയും യാക്കോബിനോടു: ഇതാ, ഈ
കൂമ്പാരം ; ഇതാ, എനിക്കും നിനക്കും മദ്ധ്യേ
നിർത്തിയ തൂൺ.
52 ദോഷത്തിന്നായി ഞാൻ ഈ കൂമ്പാരം കടന്നു
നിന്റെ അടുക്കൽ വരാതെയും നീ ഈ കൂമ്പാരവും ഈ
തൂണും കടന്നു എന്റെ അടുക്കൽ വരാതെയും
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഈ കൂമ്പാരവും സാക്ഷി, ഈ
തൂണും സാക്ഷി.
53 അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും നാഹോരിന്റെ ദൈവവും
അവരുടെ പിതാവിന്റെ ദൈവവുമായവൻ നമുക്കു
മദ്ധ്യേ വിധിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു .
യാക്കോബ് തന്റെ പിതാവായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ
ഭയമായവനെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്തു.
54 പിന്നെ യാക്കോബ് പർവ്വതത്തിൽ യാഗം
അർപ്പിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ തന്റെ
സഹോദരന്മാരെ വിളിച്ചു; അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു
പർവ്വതത്തിൽ രാപാർത്തു.
55 ലാബാൻ അതി കാലത്തു എഴുന്നേറ്റു തന്റെ
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ചുംബിക്കയും
അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തശേഷം അവിടെനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി .

അദ്ധ്യായം 32

1 യാക്കോബ് തന്റെ വഴിക്കു പോയി; ദൈവത്തിന്
റെ ദൂതന്മാർ അവന്റെ എതിരെ വന്നു.
2 യാക്കോബ് അവരെ കണ്ടപ്പോൾ: ഇതു ദൈവത്തിന്
റെ സേന എന്നു പറഞ്ഞു. ആ സ്ഥലത്തിന്നു മഹനയീം
എന്നു പേർ ഇട്ടു .
3 അനന്തരം യാക്കോബ് എദോംനാടായ സേയീർദേശത്തു
തന്റെ സഹോദരനായ ഏശാവിന്റെ അടുക്കൽ തനിക്കു
മുമ്പായി ദൂതന്മാരെ അയച്ചു .
4 അവരോടു കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: എന്റെ
യജമാനനായ ഏശാവിനോടു ഇങ്ങനെ പറവിൻ: നിന്റെ
അടിയാൻ യാക്കോബ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ഞാൻ
ലാബാന്റെ അടുക്കൽ പരദേശിയായി പാർത്തു
ഇന്നുവരെ അവിടെ താമസിച്ചു.
5 എനിക്കു കാളയും കഴുതയും ആടും
ദാസീദാസന്മാരും ഉണ്ടു ; നിനക്കു എന്നൊടു കൃപ
തോന്നേണ്ടതിന്നാകുന്നു യജമാനനെ അറിയിപ്പാൻ
ആളയക്കുന്നതു.
6 ദൂതന്മാർ യാക്കോബിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങി
വന്നു : ഞങ്ങൾ നിന്റെ സഹോദരനായ ഏശാവിന്റെ
അടുക്കൽ പോയി വന്നു; അവൻ നാനൂറു ആളുമായി
നിന്നെ എതിരേല്പാൻ വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
7 അപ്പോൾ യാക്കോബ് ഏറ്റവും ഭ്രമിച്ചു
ഭയവശനായി, തന്നോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന
ജനത്തെയും ആടുകളെയും കന്നുകാലികളെയും
ഒട്ടകങ്ങളെയും രണ്ടു കൂട്ടമായി വിഭാഗിച്ചു .
8 ഏശാവ് ഒരു കൂട്ടത്തിന്റെ നേരെ വന്നു അതിനെ
നശിപ്പിച്ചാൽ മറ്റേ കൂട്ടത്തിന്നു
ഓടിപ്പോകാമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
9 പിന്നെ യാക്കോബ് പ്രാർത്ഥിച്ചതു : എന്റെ
പിതാവായ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും എന്റെ
പിതാവായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവുമായുള്ളോവേ,
നിന്റെ ദേശത്തേക്കും നിന്റെ
ചാർച്ചക്കാരുടെ അടുക്കലേക്കും
മടങ്ങിപ്പോക ; ഞാൻ നിനക്കു നന്മ
ചെയ്യുമെന്നു എന്നൊടു അരുളിച്ചെയ്ത യഹോവേ,
10 അടിയനോടു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന
സകലദയെക്കും സകലവിശ്വസ്തതെക്കും ഞാൻ
അപാത്രമത്രേ; ഒരു വടിയോടുകൂടെ മാത്രമല്ലോ
ഞാൻ ഈ യോർദ്ദാൻ കടന്നതു; ഇപ്പോഴോ ഞാൻ രണ്ടു
കൂട്ടമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു .
11 എന്റെ സഹോദരനായ ഏശാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു
എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ; പക്ഷേ അവൻ വന്നു
എന്നെയും മക്കളോടുകൂടെ തള്ളയെയും
നശിപ്പിക്കും എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു .

12 നീയോ: ഞാൻ നിന്നോടു നന്മ ചെയ്യും; നിന്റെ
സന്തതിയെ പെരുപ്പംകൊണ്ടു എണ്ണിക്കൂടാത്ത
കടൽകരയിലെ മണൽപോലെ ആക്കുമെന്നു
അരുളിച്ചെയ്തുവല്ലോ.
13 അന്നു രാത്രി അവൻ അവിടെ പാർത്തു; തന്റെ
പക്കൽ ഉള്ളതിൽ തന്റെ സഹോദരനായ ഏശാവിന്നു
സമ്മാനമായിട്ടു
14 ഇരുനൂറു കോലാടിനെയും ഇരുപതു
കോലാട്ടുകൊറ്റനെയും ഇരുനൂറു
ചെമ്മരിയാടിനെയും ഇരുപതു
ചെമ്മരിയാട്ടുകൊറ്റനെയും
15 കറവുള്ള മുപ്പതു ഒട്ടകത്തെയും അവയുടെ
കുട്ടികളെയും നാല്പതു പശുവിനെയും പത്തു
കാളയെയും ഇരുപതു പെൺകഴുതയെയും പത്തു
കഴുതക്കുട്ടിയെയും വേർതിരിച്ചു .
16 തന്റെ ദാസന്മാരുടെ പക്കൽ ഓരോ
കൂട്ടത്തെപ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി
ഏല്പിച്ചു , തന്റെ ദാസന്മാരോടു: നിങ്ങൾ
എനിക്കു മുമ്പായി കടന്നുപോയി അതതു
കൂട്ടത്തിന്നു മദ്ധ്യേ ഇടയിടുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
17 ഒന്നാമതു പോകുന്നവനോടു അവൻ: എന്റെ
സഹോദരനായ ഏശാവ് നിന്നെ കണ്ടു: നീ ആരുടെ ആൾ?
എവിടെ പോകുന്നു? നിന്റെ മുമ്പിൽ പോകുന്ന ഇവ
ആരുടെ വക എന്നിങ്ങനെ നിന്നോടു ചോദിച്ചാൽ:
18 നിന്റെ അടിയാൻ യാക്കോബിന്റെ വക ആകുന്നു;
ഇതു യജമാനനായ ഏശാവിന്നു അയച്ചിരിക്കുന്ന
സമ്മാനം; അതാ, അവനും പിന്നാലെ വരുന്നു എന്നു
നീ പറയേണം എന്നു കല്പിച്ചു .
19 രണ്ടാമത്തവനോടും മൂന്നാമത്തവനോടും
കൂട്ടങ്ങളെ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന
എല്ലാവരോടും: നിങ്ങൾ ഏശാവിനെ കാണുമ്പോൾ
ഇപ്രകാരം അവനോടുപറവിൻ;
20 അതാ, നിന്റെ അടിയാൻ യാക്കോബ് പിന്നാലെ
വരുന്നു എന്നും പറവിൻ എന്നു അവൻ കല്പിച്ചു.
എനിക്കു മുമ്പായിപോകുന്ന സമ്മാനംകൊണ്ടു
അവനെ ശാന്തമാക്കീട്ടു പിന്നെ ഞാൻ അവന്റെ
മുഖം കണ്ടുകൊള്ളാം; പക്ഷേ അവന്നു എന്നോടു ദയ
തോന്നുമായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
21 അങ്ങനെ സമ്മാനം അവന്റെ മുമ്പായി പോയി;
അവനോ അന്നു രാത്രി കൂട്ടത്തോടുകൂടെ
പാർത്തു.
22 രാത്രിയിൽ അവൻ എഴുന്നേറ്റു. തന്റെ രണ്ടു
ഭാര്യമാരെയും രണ്ടു ദാസിമാരെയും പതിനൊന്നു
പുത്രന്മാരയും കൂട്ടി യാബ്ബോക്ക് കടവു കടന്നു .

23 അങ്ങനെ അവൻ അവരെ കൂട്ടി ആറ്റിന്നക്കരെ
കടത്തി; തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും അക്കരെ
കടത്തിയശേഷം യാക്കോബ് തനിയേ ശേഷിച്ചു;
24 അപ്പോൾ ഒരു പുരുഷൻ ഉഷസ്സാകുവോളം അവനോടു
മല്ലു പിടിച്ചു .
25 അവനെ ജയിക്കയില്ല എന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവൻ
അവന്റെ തുടയുടെ തടം തൊട്ടു; ആകയാൽ അവനോടു
മല്ലുപിടിക്കയിൽ യാക്കോബിന്റെ തുടയുടെ തടം
ഉളുക്കിപ്പോയി .
26 എന്നെ വിടുക; ഉഷസ്സു ഉദിക്കുന്നുവല്ലോ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതിന്നു: നീ എന്നെ
അനുഗ്രഹിച്ചല്ലാതെ ഞാൻ നിന്നെ വിടുകയില്ല
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
27 നിന്റെ പേർ എന്തു എന്നു അവൻ അവനോടു
ചോദിച്ചതിന്നു : യാക്കോബ് എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
28 നീ ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും
മല്ലുപിടിച്ചു ജയിച്ചതുകൊണ്ടു നിന്റെ പേർ
ഇനി യാക്കോബ് എന്നല്ല യിസ്രായേൽ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
29 യാക്കോബ് അവനോടു: നിന്റെ പേർ എനിക്കു
പറഞ്ഞുതരേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു: നീ എന്റെ
പേർ ചോദിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു,
അവിടെവെച്ചു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു.
30 ഞാൻ ദൈവത്തെ മുഖാമുഖമായി കണ്ടിട്ടും
എനിക്കു ജീവഹാനി വിന്നില്ല എന്നു യാക്കോബ്
പറഞ്ഞു, ആ സ്ഥലത്തിന്നു പെനീയേൽ എന്നു
പേരിട്ടു .
31 അവൻ പെനീയേൽ കടന്നു പോകുമ്പോൾ സൂര്യൻ
ഉദിച്ചു ; എന്നാൽ തുടയുടെ ഉളുക്കുനിമിത്തം
അവൻ മുടന്തിനടന്നു.
32 അവൻ യാക്കോബിന്റെ തുടയുടെ തടത്തിലെ
ഞരമ്പു തൊടുകകൊണ്ടു യിസ്രായേൽമക്കൾ
ഇന്നുവരെയും തുടയുടെ തടത്തിലെ ഞരമ്പു
തിന്നാറില്ല .

അദ്ധ്യായം 33

1 അനന്തരം യാക്കോബ് തലപൊക്കി നോക്കി,
ഏശാവും അവനോടുകൂടെ നാനൂറു ആളും വരുന്നതു
കണ്ടു; തന്റെ മക്കളെ ലേയയുടെ അടുക്കലും
റാഹേലിന്റെ അടുക്കലും രണ്ടു ദാസിമാരുടെ
അടുക്കലും വിഭാഗിച്ചു നിർത്തി .
2 അവൻ ദാസിമാരെയും അവരുടെ മക്കളെയും
മുമ്പായും ലേയയെയും അവളുടെ മക്കളെയും
പിന്നാലെയും റാഹേലിനെയും യോസേഫിനെയും
ഒടുക്കമായും നിർത്തി .
3 അവൻ അവർക്കു മുമ്പായി കടന്നു ഏഴു

പ്രാവശ്യം സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടു
തന്റെ സഹോദരനോടു അടുത്തുചെന്നു.
4 ഏശാവ് ഓടിവന്നു അവനെ എതിരേറ്റു, ആലിംഗനം
ചെയ്തു; അവന്റെ കഴുത്തിൽ വീണു അവനെ
ചുംബിച്ചു , രണ്ടുപേരും കരഞ്ഞു.
5 പിന്നെ അവൻ തലപൊക്കി സ്ത്രീകളെയും
കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കണ്ടു: നിന്നോടുകൂടെയുള്ള
ഇവർ ആർ എന്നു ചോദിച്ചുതിന്നു: ദൈവം അടിയന്നു
നല്കിയിരിക്കുന്ന മക്കൾ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
6 അപ്പോൾ ദാസിമാരും മക്കളും അടുത്തുവന്നു
നമസ്കരിച്ചു ;
7 ലേയയും മക്കളും അടുത്തുവന്നു
നമസ്കരിച്ചു ; ഒടുവിൽ യോസേഫും റാഹേലും
അടുത്തുവന്നു നമസ്കരിച്ചു .
8 ഞാൻ വഴിക്കു കണ്ട ആ കൂട്ടമൊക്കെയും
എന്തിന്നു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു :
യജമാനന്നു എന്നോടു കൃപതോന്നേണ്ടതിന്നു
ആകുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
9 അതിന്നു ഏശാവ്: സഹോദരാ, എനിക്കു
വേണ്ടുന്നതു ഉണ്ടു ; നിനക്കുള്ളതു നിനക്കു
ഇരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു .
10 അതിന്നു യാക്കോബ്: അങ്ങനെയല്ല, എന്നോടു
കൃപ ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ സമ്മാനം എന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങേണമേ; ദൈവത്തിന്റെ മുഖം
കാണുന്നതുപോലെ ഞാൻ നിന്റെ മുഖം കാണുകയും
നിനക്കു എന്നോടു ദയ തോന്നുകയും
ചെയ്തുവല്ലോ;
11 ഞാൻ അയച്ചിരിക്കുന്ന കാഴ്ച വാങ്ങേണമേ;
ദൈവം എന്നോടു കൃപ ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
എനിക്കു വേണ്ടുവോളം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു
അവനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു ; അങ്ങനെ അവൻ അതു
വാങ്ങി .
12 പിന്നെ അവൻ: നാം പ്രയാണംചെയ്തു പോക; ഞാൻ
നിനക്കു മുമ്പായി നടക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു .
13 അതിന്നു അവൻ അവനോടു: കുട്ടികൾ നന്നാ
ഇളയവർ എന്നും കുറവുള്ള ആടുകളും
കന്നുകാലികളും കൂടെ ഉണ്ടെന്നും യജമാനൻ
അറിയുന്നുവല്ലോ; അവയെ ഒരു ദിവസം അധികമായി
ഓടിച്ചാൽ കൂട്ടമെല്ലാം ചത്തുപോകും .
14 യജമാനൻ അടിയന്നു മുമ്പായി പോയാലും; എന്
റെ കൂടെയുള്ള കന്നുകാലികളുടെയും
കുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും പ്രാപ്തിക്കു ഒത്തവണ്ണം
ഞാൻ സാവധാനത്തിൽ അവയെ നടത്തിക്കൊണ്ടു
സേയീരിൽ യജമാനന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൊള്ളാം
എന്നു പറഞ്ഞു.

15 എന്റെ ആളുകളിൽ ചിലരെ ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
നിർത്തട്ടെ എന്നു ഏശാവു പറഞ്ഞതിന്നു:
എന്തിന്നു ? യജമാനന്റെ കൃപയുണ്ടായാൽ മതി
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
16 അങ്ങനെ ഏശാവ് അന്നു തന്റെ വഴിക്കു
സേയീരിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി .
17 യാക്കോബോ സുക്കോത്തിന്നു
യാത്രപുറപ്പെട്ടു ; തനിക്കു ഒരു വീടു പണിതു;
കന്നുകാലിക്കൂട്ടത്തിന്നു തൊഴുത്തുകളും
കെട്ടി ; അതുകൊണ്ടു ആ സ്ഥലത്തിന്നു
സുക്കോത്ത് എന്നു പേർ പറയുന്നു.
18 യാക്കോബ് പദ്ദൻ-അരാമിൽനിന്നു വന്നശേഷം
കനാൻ ദേശത്തിലെ ശേഖേംപട്ടണത്തിൽ
സമാധാനത്തോടെ എത്തി പട്ടണത്തിന്നരികെ
പാളയമടിച്ചു .
19 താൻ കൂടാരമടിച്ച നിലം ശെഖേമിന്റെ
അപ്പനായ ഹമോരിന്റെ പുത്രന്മാരോടു നൂറു
വെള്ളിക്കാശിന്നു വാങ്ങി .
20 അവിടെ അവൻ ഒരു യാഗപീഠം പണിതു, അതിന്നു
ഏൽ-എലോഹേ-യിസ്രായേൽ എന്നു പേർ ഇട്ടു.

അദ്ധ്യായം 34

1 ലേയാ യാക്കോബിന്നു പ്രസവിച്ച മകളായ ദീനാ
ദേശത്തിലെ കന്യകമാരെ കാണ്മാൻ പോയി.
2 എന്നാറെ ഹിവ്യനായ ഹമോരിന്റെ മകനായി
ദേശത്തിന്റെ പ്രഭുവായ ശെഖേം അവളെ കണ്ടിട്ടു
പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അവളോടുകൂടെ ശയിച്ചു
അവൾക്കു പോരായ്കവരുത്തി.
3 അവന്റെ ഉള്ളം യാക്കോബിന്റെ മകളായ
ദീനയൊടുപറ്റിച്ചേർന്നു ; അവൻ ബാലയെ
സ്നേഹിച്ചു , ബാലയോടു ഹൃദ്യമായി സംസാരിച്ചു.
4 ശെഖേം തന്റെ അപ്പനായ ഹമോരിനോടു: ഈ ബാലയെ
എനിക്കു ഭാര്യയായിട്ടു എടുക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു.
5 തന്റെ മകളായ ദീനയെ അവൻ വഷളാക്കിഎന്നു
യാക്കോബ് കേട്ടു ; അവന്റെ പുത്രന്മാർ ആട്ടിൻ
കൂട്ടത്തോടുകൂടെ വയലിൽ ആയിരുന്നു; അവർ
വരുവോളം യാക്കോബ് മിണ്ടാതിരുന്നു.
6 ശെഖേമിന്റെ അപ്പനായ ഹമോർ യാക്കോബിനോടു
സംസാരിപ്പാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
7 യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാർ വസ്തുത കേട്ടു
വയലിൽ നിന്നു വന്നു. അവൻ യാക്കോബിന്റെ
മകളോടുകൂടെ ശയിച്ചു, അങ്ങനെ അരുതാത്ത
കാര്യം ചെയ്തു യിസ്രായേലിൽ വഷളത്വം
പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു ആ പുരുഷന്മാർക്കു
വ്യസനം തോന്നി മഹാകോപവും ജ്വലിച്ചു.

8 ഹമോർ അവരോടു സംസാരിച്ചു: എന്റെ മകൻ
ശെഖേമിന്റെ ഉള്ളം നിങ്ങളുടെ മകളോടു
പറ്റിയിരിക്കുന്നു ; അവളെ അവന്നു ഭാര്യയായി
കൊടുക്കേണം.
9 നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോടു വിവാഹസംബന്ധം കൂടി
നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ ഞങ്ങൾക്കു തരികയും
ഞങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ നിങ്ങൾക്കു എടുക്കയും
ചെയ്വിൻ.
10 നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കാം;
ദേശത്തു നിങ്ങൾക്കു
സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടാകും ; അതിൽ പാർത്തു
വ്യാപാരം ചെയ്തു വസ്തു സമ്പാദിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
11 ശെഖേമും അവളുടെ അപ്പനോടും
സഹോദരന്മാരോടും: നിങ്ങൾക്കുഎന്നോടു കൃപ
തോന്നിയാൽ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ഞാൻ തരാം.
12 എന്നോടു സ്ത്രീധനവും ദാനവും
എത്രയെങ്കിലും ചോദിപ്പിൻ ; നിങ്ങൾ പറയുംപോലെ
ഞാൻ തരാം; ബാലയെ എനിക്കു ഭാര്യയായിട്ടു
തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
13 തങ്ങളുടെ സഹോദരിയായ ദീനയെ ഇവൻ
വഷളാക്കിയതുകൊണ്ടു യാക്കോബിന്റെ
പുത്രന്മാർ ശെഖേമിനോടും അവന്റെ അപ്പനായ
ഹമോരിനോടും സംസാരിച്ചു കപടമായി ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു:
14 ഞങ്ങളുടെ സഹോദരിയെ അഗ്രചർമ്മിയായ
പുരുഷനു കൊടുക്കുന്ന കാര്യം ഞങ്ങൾക്കു
പാടുള്ളതല്ല ; അതു ഞങ്ങൾക്കു അവമാനമാകുന്നു.
എങ്കിലും ഒന്നു ചെയ്താൽ ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കാം.
15 നിങ്ങളിലുള്ള ആണെല്ലാം പരിച്ഛേദന ഏറ്റു
നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെപ്പോലെ ആയ്തീരുമെങ്കിൽ
16 ഞങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ നിങ്ങൾക്കു തരികയും
നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ ഞങ്ങൾ എടുക്കയും
നിങ്ങളോടുകൂടെ പാർത്തു ഒരു ജനമായ്തീരുകയും
ചെയ്യാം .
17 പരിച്ഛേദന ഏല്ക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങളുടെ
വാക്കു സമ്മതിക്കാഞ്ഞാലോ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ
ബാലയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോരും.
18 അവരുടെ വാക്കു ഹമോരിന്നും ഹാമോരിന്റെ
മകനായ ശെഖേമിന്നും ബോധിച്ചു.
19 ആ യൌവനക്കാരന്നു യാക്കോബിന്റെ മകളോടു
അനുരാഗം വർദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടു അവൻ ആ കാര്യം
നടത്തുവാൻ താമസം ചെയ്തില്ല; അവൻ തന്റെ
പിതൃഭവനത്തിൽ എല്ലാവരിലും
ശ്രേഷ്ഠനായിരുന്നു .

20 അങ്ങനെ ഹമോരും അവന്റെ മകനായ ശെഖേമും
തങ്ങളുടെ പട്ടണഗോപുരത്തിങ്കൽ ചെന്നു,
പട്ടണത്തിലെ പുരുഷന്മാരോടു സംസാരിച്ചു:
21 ഈ മനുഷ്യർ നമ്മോടു
സമാധാനമായിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു അവർ
ദേശത്തു പാർത്തു വ്യാപാരം ചെയ്യട്ടെ ;
അവർക്കും നമുക്കും മതിയാകംവണ്ണം ദേശം
വിസ്താരമുള്ളതല്ലോ; അവരുടെ സ്ത്രീകളെ നാം
വിവാഹം കഴിക്കയും നമ്മുടെ സ്ത്രീകളെ
അവർക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്ക.
22 എങ്കിലും അവർ
പരിച്ഛേദനയുള്ളവരായിരിക്കുംപോലെ
നമ്മിലുള്ള ആണെല്ലാം പരിച്ഛേദന ഏറ്റാൽ
മാത്രമേ അവർ നമ്മോടുകൂടെ പാർത്തു ഒരു
ജനമായിരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കയുള്ളു .
23 അവരുടെ ആട്ടിൻ കൂട്ടവും സമ്പത്തും
മൃഗങ്ങളൊക്കെയും നമുക്കു ആകയില്ലയോ? അവർ
പറയുംവണ്ണം സമ്മതിച്ചാൽ മതി; എന്നാൽ അവർ
നമ്മോടുകൂടെ പാർക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
24 അപ്പോൾ ഹമോരിന്റെ പട്ടണക്കാർ എല്ലാവരും
അവന്റെയും മകൻ ശെഖേമിന്റെയും വാക്കു കേട്ടു
പട്ടണക്കാരിൽ ആണെല്ലാം പരിച്ഛേദനം ഏറ്റു .
25 മൂന്നാം ദിവസം അവർ
വേദനപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ യാക്കോബിന്റെ
രണ്ടു പുത്രന്മാരായി ദീനയുടെ സഹോദരന്മാരായ
ശിമെയോനും ലേവിയും താന്താന്റെ വാൾ എടുത്തു
നിർഭയമായിരുന്ന പട്ടണത്തിന്റെ നേരെ ചെന്നു
ആണിനെയൊക്കെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു.
26 അവർ ഹമോരിനെയും അവന്റെ മകനായ
ശേഖേമിനെയും വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽകൊന്നു
ദീനയെ ശെഖേമിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നു .
27 പിന്നെ യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാർ
നിഹതന്മാരുടെ ഇടയിൽ ചെന്നു,തങ്ങളുടെ
സഹോദരിയെ അവർ വഷളാക്കിയതുകൊണ്ടു പട്ടണത്തെ
കൊള്ളയിട്ടു .
28 അവർഅവരുടെ ആടു, കന്നുകാലി, കഴുത ഇങ്ങനെ
പട്ടണത്തിലും വെളിയിലുമുള്ളവയൊക്കെയും
അപഹരിച്ചു.
29 അവരുടെസമ്പത്തൊക്കെയും
എല്ലാപൈതങ്ങളെയും സ്ത്രീകളെയും അവർ
കൊണ്ടുപോയി; വീടുകളിലുള്ളതൊക്കെയും
കൊള്ളയിട്ടു .
30 അപ്പോൾ യാക്കോബ് ശിമെയോനോടും ലേവിയോടും:
ഈ ദേശനിവാസികളായ കനാന്യരുടെയും

പെരിസ്യരുടെയും ഇടയിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
നാറ്റിച്ചു വിഷമത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു ;
ഞാൻ ആൾ ചുരുക്കമുള്ളവനല്ലോ; അവർ എനിക്കു
വിരോധമായി കൂട്ടംകൂടി എന്നെ തോല്പിക്കയും
ഞാനും എന്റെ ഭവനവും നശിക്കയും ചെയ്യും
എന്നു പറഞ്ഞു.
31 അതിന്നു അവർ: ഞങ്ങളുടെ സഹോദരിയോടു
അവന്നു ഒരു വേശ്യയോടു എന്നപോലെ പെരുമാറാമോ
എന്നു പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 35

1 അനന്തരം ദൈവം യാക്കോബിനോടു: നീ
പുറപ്പെട്ടു ബേഥേലിൽ ചെന്നു പാർക്ക ; നിന്റെ
സഹോദരനായ ഏശാവിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു നീ
ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനായ
ദൈവത്തിന്നു അവിടെ ഒരു യാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കുക
എന്നു കല്പിച്ചു .
2 അപ്പോൾ യാക്കോബ് തന്റെ കുടുംബത്തോടും
കൂടെയുള്ള എല്ലാവരോടും: നിങ്ങളുടെ
ഇടയിലുള്ള അന്യദേവന്മാരെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു
നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ചു വസ്ത്രം മാറുവിൻ .
3 നാം പുറപ്പെട്ടു ബേഥേലിലേക്കു പോക; എന്റെ
കഷ്ടകാലത്തു എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കയും ഞാൻ
പോയ വഴിയിൽ എന്നോടു കൂടെയിരിക്കയും ചെയ്ത
ദൈവത്തിന്നു ഞാൻ അവിടെ ഒരു യാഗപീഠം
ഉണ്ടാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു .
4 അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള
അന്യദേവന്മാരെ ഒക്കെയും കാതുകളിലെ
കുണുക്കുകളെയും യാക്കോബിന്റെ പക്കൽ
കൊടുത്തു; യാക്കോബ് അവയെ
ശെഖേമിന്നരികെയുള്ള കരുവേലകത്തിൻ കീഴിൽ
കുഴിച്ചിട്ടു .
5 പിന്നെ അവർ യാത്രപുറപ്പെട്ടു ; അവരുടെ
ചുറ്റുമിരുന്ന പട്ടണങ്ങളുടെ മേൽ ദൈവത്തിന്
റെ ഭീതി വീണതു കൊണ്ടു യാക്കോബിന്റെ
പുത്രന്മാരെ ആരും പിന്തുടർന്നില്ല .
6 യാക്കോബും കൂടെയുള്ള ജനമൊക്കെയും കനാൻ
ദേശത്തിലെ ലൂസ് എന്ന ബേഥേലിൽ എത്തി.
7 അവിടെ അവൻ ഒരു യാഗപീഠം പണിതു; തന്റെ
സഹോദരന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകുമ്പോൾ
അവന്നു അവിടെവെച്ചു ദൈവം
പ്രത്യക്ഷനായതുകൊണ്ടു അവൻ ആ സ്ഥലത്തിന്നു
ഏൽ-ബേഥേൽ എന്നു പേർ വിളിച്ചു.
8 റിബെക്കയുടെ ധാത്രിയായ ദെബോരാ മരിച്ചു,
അവളെ ബേഥേലിന്നു താഴെ ഒരു കരുവേലകത്തിൻ
കീഴിൽ അടക്കി; അതിന്നു അല്ലോൻ-ബാഖൂത്ത്

(വിലാപവൃക്ഷം)എന്നു പേരിട്ടു .
9 യാക്കോബ് പദ്ദൻ-അരാമിൽനിന്നു വന്ന ശേഷം
ദൈവം അവന്നു പിന്നെയും പ്രത്യക്ഷനായി അവനെ
അനുഗ്രഹിച്ചു .
10 ദൈവം അവനോടു: നിന്റെ പേർ യാക്കോബ്
എന്നല്ലോ; ഇനി നിനക്കു യാക്കോബ് എന്നല്ല
യിസ്രായേൽ എന്നു തന്നെ പേരാകേണം എന്നു
കല്പിച്ചു അവന്നു യിസ്രായേൽ എന്നു
പേരിട്ടു .
11 ദൈവം പിന്നെയും അവനോടു: ഞാൻ
സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവം ആകുന്നു; നീ
സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവനായി പെരുകുക; ഒരു
ജാതിയും ജാതികളുടെ കൂട്ടവും നിന്നിൽ നിന്നു
ഉത്ഭവിക്കും ; രാജാക്കന്മാരും നിന്റെ
കടിപ്രദേശത്തു നിന്നു പുറപ്പെടും .
12 ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്നും യിസ്ഹാക്കിന്നും
കൊടുത്തദേശം നിനക്കു തരും; നിന്റെ ശേഷം നിന്
റെ സന്തതിക്കും ഈ ദേശം കൊടുക്കും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.
13 അവനോടു സംസാരിച്ച സ്ഥലത്തുനിന്നു ദൈവം
അവനെ വിട്ടു കയറിപ്പോയി.
14 അവൻ തന്നോടു സംസാരിച്ചേടത്തു യാക്കോബ്
ഒരു കൽത്തൂൺ നിർത്തി; അതിന്മേൽ ഒരു
പാനീയയാഗം ഒഴിച്ചു എണ്ണയും പകർന്നു.
15 ദൈവം തന്നോടു സംസാരിച്ച സ്ഥലത്തിന്നു
യാക്കോബ് ബേഥേൽ എന്നു പേരിട്ടു.
16 അവർ ബേഥേലിൽനിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു,
എഫ്രാത്തയിൽ എത്തുവാൻ അല്പദൂരം
മാത്രമുള്ളപ്പോൾ റാഹേൽ പ്രസവിച്ചു ;
പ്രസവിക്കുമ്പോൾ അവൾക്കു കഠിന
വേദനയുണ്ടായി.
17 അങ്ങനെ പ്രസവത്തിൽ അവൾക്കു
കഠിനവേദനയായിരിക്കുമ്പോൾ സൂതികർമ്മിണി
അവളോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ ; ഇതും ഒരു
മകനായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
18 എന്നാൽ അവൾ മരിച്ചുപോയി; ജീവൻ പോകുന്ന
സമയം അവൾ അവന്നു ബെനോനീ എന്നു പേർ ഇട്ടു;
അവന്റെ അപ്പനോ അവന്നു ബെന്യാമീൻ എന്നു
പേരിട്ടു .
19 റാഹേൽ മരിച്ചിട്ടു അവളെ ബേത്ത്ളേഹെം
എന്ന എഫ്രാത്തിന്നു പോകുന്ന വഴിയിൽ അടക്കം
ചെയ്തു.
20 അവളുടെ കല്ലറയിന്മേൽ യാക്കോബ് ഒരു തൂൺ
നിർത്തി അതു റാഹേലിന്റെ കല്ലറത്തൂൺ എന്ന
പേരോടെ ഇന്നുവരെയും നില്ക്കുന്നു.

21 പിന്നെ യിസ്രായേൽ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു ,
ഏദെർഗോപുരത്തിന്നു അപ്പുറം കൂടാരം അടിച്ചു.
22 യിസ്രായേൽ ആ ദേശത്തു പാർത്തിരിക്കുമ്പോൾ
രൂബേൻ ചെന്നു തന്റെ അപ്പന്റെ വെപ്പാട്ടിയായ
ബിൽഹയോടുകൂടെ ശയിച്ചു; യിസ്രായേൽ
അതുകേട്ടു.
23 യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാർ പന്ത്രണ്ടു
പേരായിരുന്നു . ലേയയുടെ പുത്രന്മാർ:
യാക്കോബിന്റെ ആദ്യജാതൻ രൂബേൻ, ശിമെയോൻ,
ലേവി, യെഹൂദാ, യിസ്സാഖാർ, സെബൂലൂൻ.
24 റാഹേലിന്റെ പുത്രന്മാർ : യോസേഫും
ബെന്യാമീനും.
25 റാഹേലിന്റെ ദാസിയായ ബിൽഹയുടെ
പുത്രന്മാർ : ദാനും നഫ്താലിയും.
26 ലേയയുടെ ദാസിയായ സില്പയുടെ പുത്രന്മാർ
ഗാദും ആശേരും. ഇവർ യാക്കോബിന്നു പദ്ദൻ-
അരാമിൽവെച്ചു ജനിച്ച പുത്രന്മാർ .
27 പിന്നെ യാക്കോബ് കിര്യാത്തർബ്ബാ എന്ന
മമ്രേയിൽ തന്റെ അപ്പനായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു; അബ്രാഹാമും യിസ്ഹാക്കും
പാർത്തിരുന്നഹെബ്രോൻ ഇതു തന്നേ.
28 യിസ്ഹാക്കിന്റെ ആയുസ്സു നൂറ്റെണ്പതു
സംവത്സരമായിരുന്നു.
29 യിസ്ഹാക് വയോധികനും കാലസമ്പൂർണ്ണനുമായി
പ്രാണനെ വിട്ടു മരിച്ചു തന്റെ ജനത്തോടു
ചേർന്നു ; അവന്റെ പുത്രന്മാരായ ഏശാവും
യാക്കോബും കൂടി അവനെ അടക്കംചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 36

1 എദോം എന്ന ഏശാവിന്റെ വംശപാരമ്പര്യമാവിതു:
2 ഏശാവ് ഹിത്യനായ ഏലോന്റെ മകൾ ആദാ, ഹിവ്യനായ
സിബെയോന്റെ മകളായ അനയുടെ മകൾ ഒഹൊലീബാ എന്നീ
കനാന്യകന്യകമാരെയും
3 യിശ്മായേലിന്റെ മകളും നെബായോത്തിന്റെ
സഹോദരിയുമായ ബാസമത്തിനെയും ഭാര്യമാരായി
പരിഗ്രഹിച്ചു .
4 ആദാ ഏശാവിന്നു എലീഫാസിനെ പ്രസവിച്ചു;
ബാസമത്ത് രെയൂവേലിനെ പ്രസവിച്ചു;
5 ഒഹൊലീബാമാ യെയൂശിനെയും യലാമിനെയും
കോരഹിനെയും പ്രസവിച്ചു; ഇവർ ഏശാവിന്നു കനാൻ
ദേശത്തുവെച്ചു ജനിച്ച പുത്രന്മാർ .
6 എന്നാൽ ഏശാവ് തന്റെ ഭാര്യമാരെയും
പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും
വീട്ടിലുള്ളവരെയൊക്കെയും തന്റെ
ആടുമാടുകളെയും സകലമൃഗങ്ങളെയും കനാൻ
ദേശത്തു സമ്പാദിച്ച സമ്പത്തൊക്കെയും

കൊണ്ടു തന്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബിന്റെ
സമീപത്തുനിന്നു ദൂരെ ഒരു ദേശത്തേക്കു പോയി.
7 അവർക്കു ഒന്നിച്ചു പാർപ്പാൻ വഹിയാതവണ്ണം
അവരുടെ സമ്പത്തു അധികമായിരുന്നു; അവരുടെ
ആടുമാടുകൾ ഹേതുവായി അവർ പരദേശികളായി
പാർത്തിരുന്ന ദേശത്തിന്നു അവരെ
വഹിച്ചുകൂടാതെയിരുന്നു .
8 അങ്ങനെ എദോം എന്നും പേരുള്ള ഏശാവ് സേയീർ
പർവ്വതത്തിൽ കുടിയിരുന്നു .
9 സേയീർപർവ്വതത്തിലുള്ള എദോമ്യരുടെ
പിതാവായ ഏശാവിന്റെ വംശപാരമ്പര്യമാവിതു:
10 ഏശാവിന്റെ പുത്രന്മാരുടെ പേരുകൾ ഇവ:
ഏശാവിന്റെ ഭാര്യയായ ആദയുടെ മകൻ എലീഫാസ്;
ഏശാവിന്റെ ഭാര്യയായ ബാസമത്തിന്റെ മകൻ
രെയൂവേൽ.
11 എലീഫാസിന്റെ പുത്രന്മാർ : തേമാൻ, ഓമാർ,
സെഫോ, ഗത്ഥാം, കെനസ്.
12 തിമ്നാ എന്നവൾ ഏശാവിന്റെ മകനായ
എലീഫാസിന്റെ വെപ്പാട്ടി ആയിരുന്നു . അവൾ
എലീഫാസിന്നു അമാലേക്കിനെ പ്രസവിച്ചു; ഇവർ
ഏശാവിന്റെ ഭാര്യയായ ആദയുടെ പുത്രന്മാർ.
13 രെയൂവേലിന്റെ പുത്രന്മാർ : നഹത്ത്, സേറഹ്,
ശമ്മാ, മിസ്സാ ; ഇവർ ഏശാവിന്റെ ഭാര്യയായ
ബാസമത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ .
14 സിബെയോന്റെ മകളായ അനയുടെ മകൾ ഒഹൊലീബാമാ
എന്ന ഏശാവിന്റെ ഭാര്യയുടെ പുത്രന്മാർ
ആരെന്നാൽ: അവൾ ഏശാവിന്നു യെയൂശ്, യലാം,
കോരഹ് എന്നിവരെ പ്രസവിച്ചു.
15 ഏശാവിന്റെ പുത്രന്മാരിലെ പ്രഭുക്കന്മാർ
ആരെന്നാൽ: ഏശാവിന്റെ ആദ്യജാതൻ എലീഫാസിന്റെ
പുത്രന്മാർ : തേമാൻ പ്രഭു, ഓമാർപ്രഭു,
സെഫോപ്രഭു, കെനസ്പ്രഭു,
16 കോരഹ്പ്രഭു, ഗത്ഥാംപ്രഭു , അമാലേക്പ്രഭു;
ഇവർ ഏദോംദേശത്തു എലീഫാസിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ച
പ്രഭുക്കന്മാർ ; ഇവർ ആദയുടെ പുത്രന്മാർ.
17 ഏശാവിന്റെ മകനായ രെയൂവേലിന്റെ
പുത്രന്മാർ ആരെന്നാൽ: നഹത്ത്പ്രഭു ,
സേരഹ്പ്രഭു, ശമ്മാപ്രഭു , മിസ്സാപ്രഭു , ഇവർ
എദോംദേശത്തു രെയൂവേലിൽ നിന്നു ഉത്ഭവിച്ച
പ്രഭുക്കന്മാർ , ഇവർ ഏശാവിന്റെ ഭാര്യ
ബാസമത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ .
18 ഏശാവിന്റെ ഭാര്യയായ ഒഹൊലീബാമയുടെ
പുത്രന്മാർ ആരെന്നാൽ: യെയൂശ്പ്രഭു,
യലാംപ്രഭു , കോരഹ്പ്രഭു; ഇവർ അനയുടെ മകളായി
ഏശാവിന്റെ ഭാര്യയായ ഒഹൊലീബാമയിൽ നിന്നു

ഉത്ഭവിച്ച പ്രഭുക്കന്മാർ .
19 ഇവർ എദോം എന്നും പേരുള്ള ഏശാവിന്റെ
പുത്രന്മാരും അവരിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ച
പ്രഭുക്കന്മാരും ആകുന്നു .
20 ഹോർയ്യനായ സേയീരിന്റെ പുത്രന്മാരായി
ദേശത്തിലെ പൂർവ്വനിവാസികളായവർ ആരെന്നാൽ:
ലോതാൻ, ശോബാൽ, സിബെയോൻ,
21 അനാ, ദീശോൻ, ഏസെർ, ദീശാൻ; ഇവർ എദോംദേശത്തു
സേയീരിന്റെ പുത്രന്മാരായ
ഹോര്യപ്രഭുക്കന്മാർ .
22 ലോതാന്റെ പുത്രന്മാർ ഹോരിയും ഹേമാമും
ആയിരുന്നു. ലോതാന്റെ സഹോദരി തിമ്നാ.
23 ശോബാലിന്റെ പുത്രന്മാർ ആരെന്നാൽ: അൽവാൻ,
മാനഹത്ത്, ഏബാൽ, ശെഫോ, ഓനാം.
24 സിബെയോന്റെ പുത്രന്മാർ: അയ്യാവും അനാവും
ആയിരുന്നു; മരുഭൂമിയിൽ തന്റെ അപ്പനായ
സിബെയോന്റെ കഴുതകളെ മേയക്കുമ്പോൾ
ചൂടുറവുകൾ കണ്ടെത്തിയ അനാ ഇവൻ തന്നേ.
25 അനാവിന്റെ മക്കൾ ഇവർ: ദീശോനും അനാവിന്റെ
മകൾ ഒഹൊലീബാമയും ആയിരുന്നു.
26 ദീശോന്റെ പുത്രന്മാർ ആരെന്നാൽ: ഹെംദാൻ,
എശ്ബാൻ, യിത്രാൻ, കെരാൻ.
27 ഏസെരിന്റെ പുത്രന്മാർ : ബിൽഹാൻ, സാവാൻ,
അക്കാൻ.
28 ദീശാന്റെ പുത്രന്മാർ ഊസും അരാനും
ആയിരുന്നു.
29 ഹോർയ്യപ്രഭുക്കന്മാർ ആരെന്നാൽ: ലോതാൻ
പ്രഭു , ശോബാൽ പ്രഭു, സിബെയോൻ പ്രഭു,
അനാപ്രഭു,
30 ദീശോൻ പ്രഭു, ഏസെർപ്രഭു, ദീശാൻ പ്രഭു ,
ഇവർ സേയീർദേശത്തു വാണ ഹോർയ്യപ്രഭുക്കന്മാർ
ആകുന്നു.
31 യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
രാജാവുണ്ടാകുംമുമ്പെ എദോംദേശത്തു വാണ
രാജാക്കന്മാർ ആരെന്നാൽ:
32 ബെയോരിന്റെ പുത്രനായ ബേല എദോമിൽ
രാജാവായിരുന്നു; അവന്റെ പട്ടണത്തിന്നു ദിൻ
ഹാബാ എന്നു പേർ.
33 ബേല മരിച്ചശേഷം ബൊസ്രക്കാരനായ സേരഹിന്റെ
മകൻ യോബാബ്, അവന്നു പകരം രാജാവായി.
34 യോബാബ് മരിച്ച ശേഷം തേമാന്യദേശക്കാരനായ
ഹൂശാം അവന്നു പകരം രാജാവായി.
35 ഹൂശാം മരിച്ചശേഷം മോവാബ്
സമഭൂമിയിൽവെച്ചു മിദ്യാനെ തോല്പിച്ച
ബെദദിന്റെ മകൻ ഹദദ് അവന്നു പകരം രാജാവായി;

അവന്റെ പട്ടണത്തിന്നു അവീത്ത് എന്നു പേർ.
36 ഹദദ് മരിച്ച ശേഷം മസ്രേക്കക്കാരൻ സമ്ലാ
അവന്നു പകരം രാജാവായി.
37 സമ്ലാ മരിച്ചശേഷം നദീതീരത്തുള്ള
രെഹോബോത്ത് പട്ടണക്കാരനായ ശൌൽ അവന്നു പകരം
രാജാവായി.
38 ശൌൽ മരിച്ചശേഷം അക്ബോരിന്റെ മകൻ
ബാൽഹാനാൻ അവന്നു പകരം രാജാവായി.
39 അക്ബോരിന്റെ മകനായ ബാൽഹാനാൻ മരിച്ചശേഷം
ഹദർ അവന്നു പകരം രാജാവായി. അവന്റെ
പട്ടണത്തിന്നു പാവൂ എന്നു പേർ . അവന്റെ
ഭാര്യക്കു മെഹേതബേൽ എന്നു പേർ; അവൾ
മേസാഹാബിന്റെ മകളായ മത്രേദിന്റെ മകൾ
ആയിരുന്നു.
40 വംശംവംശമായും ദേശംദേശമായും പേരുപേരായും
ഏശാവിൽ നിന്നു ഉത്ഭവിച്ച പ്രഭുക്കന്മാരുടെ
പേരുകൾ ആവിതു: തിമ്നാ പ്രഭു , അൽവാ പ്രഭു,
യെഥേത്ത് പ്രഭു , ഒഹൊലീബാമാ പ്രഭു,
41 ഏലാപ്രഭു, പീനോൻ പ്രഭു, കെനസ്പ്രഭു,
തേമാൻ പ്രഭു;
42 മിബ്സാർ പ്രഭു, മഗ്ദീയേൽ പ്രഭു,
ഈരാംപ്രഭു;
43 ഇവർ താന്താങ്ങളുടെ അവകാശദേശത്തും
വാസസ്ഥലങ്ങളിലും വാണ എദോമ്യപ്രഭുക്കന്മാർ
ആകുന്നു; എദോമ്യരുടെ പിതാവു ഏശാവ് തന്നേ.

അദ്ധ്യായം 37

1 യാക്കോബ് തന്റെ പിതാവു പരദേശിയായി പാർത്ത
ദേശമായ കനാൻ ദേശത്തു വസിച്ചു.
2 യാക്കോബിന്റെ വംശപാരമ്പര്യം എന്തെന്നാൽ:
യോസേഫിന്നു പതിനേഴുവയസ്സായപ്പോൾ അവൻ തന്റെ
സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ ആടുകളെ മേയിച്ചുകൊണ്ടു
ഒരു ബാലനായി തന്റെ അപ്പന്റെ ഭാര്യമാരായ
ബിൽഹയുടെയും സില്പയുടെയും
പുത്രന്മാരോടുകൂടെ ഇരുന്നു
അവരെക്കുറിച്ചുള്ള ദുഃശ്രുതി യോസേഫ്
അപ്പനോടു വന്നു പറഞ്ഞു.
3 യോസേഫ് വാർദ്ധക്യത്തിലെ മകനാകകൊണ്ടു
യിസ്രായേൽ എല്ലാമക്കളിലുംവെച്ചു അവനെ
അധികം സ്നേഹിച്ചു ഒരു നിലയങ്കി അവന്നു
ഉണ്ടാക്കിച്ചുകൊടുത്തു .
4 അപ്പൻ തങ്ങളെ എല്ലാവരെക്കാളും അവനെ അധികം
സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു അവന്റെ സഹോദരന്മാർ
കണ്ടിട്ടു അവനെ പകെച്ചു; അവനോടു സമാധാനമായി
സംസാരിപ്പാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.
5 യോസേഫ് ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു; അതു തന്റെ

സഹോദരന്മാരോടു അറിയിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ അവനെ
പിന്നെയും അധികം പകെച്ചു.
6 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഞാൻ കണ്ട സ്വപ്നം
കേട്ടുകൊൾവിൻ.
7 നാം വയലിൽ കറ്റകെട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു ;
അപ്പോൾ എന്റെ കറ്റ എഴുന്നേറ്റു
നിവിർന്നുനിന്നു ; നിങ്ങളുടെ കറ്റകൾ ചുറ്റും
നിന്നു എന്റെ കറ്റയെ നമസ്കരിച്ചു .
8 അവന്റെ സഹോദരന്മാർ അവനോടു: നീ ഞങ്ങളുടെ
രാജാവാകുമോ? നീ ഞങ്ങളെ വാഴുമോ എന്നു പറഞ്ഞു,
അവന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ നിമത്തവും അവന്റെ
വാക്കുനിമിത്തവും അവനെ പിന്നെയും അധികം
ദ്വേഷിച്ചു .
9 അവൻ മറ്റൊരു സ്വപ്നം കണ്ടു തന്റെ
സഹോദരന്മാരോടു അറിയിച്ചു: ഞാൻ പിന്നെയും
ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു ; സൂര്യനും ചന്ദ്രനും
പതിനൊന്നു നക്ഷത്രങ്ങളും എന്നെ
നമസ്കരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.
10 അവൻ അതു അപ്പനോടും സഹോദരന്മാരോടും
അറിയിച്ചപ്പോൾ അപ്പൻ അവനെ ശാസിച്ചു അവനോടു:
നീ ഈ കണ്ട സ്വപ്നം എന്തു? ഞാനും നിന്റെ
അമ്മയും നിന്റെ സഹോദരന്മാരും സാഷ്ടാംഗം
വീണു നിന്നെ നമസ്കരിപ്പാൻ വരുമോ എന്നു
പറഞ്ഞു.
11 അവന്റെ സഹോദരന്മാർക്കു അവനോടു അസൂയ
തോന്നി; അപ്പനോ ഈ വാക്കു മനസ്സിൽ
സംഗ്രഹിച്ചു .
12 അവന്റെ സഹോദരന്മാർ അപ്പന്റെ ആടുകളെ
മേയ്പാൻ ശെഖേമിൽ പോയിരുന്നു.
13 യിസ്രായേൽ യോസേഫിനോടു: നിന്റെ
സഹോദരന്മാർ ശെഖേമിൽ
ആടുമേയിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ ; വരിക, ഞാൻ നിന്നെ
അവരുടെ അടുക്കൽ അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു
അവൻ അവനോടു: ഞാൻ പോകാം എന്നു പറഞ്ഞു.
14 അവൻ അവനോടു: നീ ചെന്നു നിന്റെ
സഹോദരന്മാർക്കു സുഖം തന്നേയോ? ആടുകൾ
നന്നായിരിക്കുന്നുവോ എന്നു നോക്കി , വന്നു
വസ്തുത അറിയിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു ഹെബ്രോൻ
താഴ്വരയിൽ നിന്നു അവനെ അയച്ചു; അവൻ ശെഖേമിൽ
എത്തി.
15 അവൻ വെളിൻ പ്രദേശത്തു ചുറ്റിനടക്കുന്നതു
ഒരുത്തൻ കണ്ടു: നീ എന്തു അന്വേഷിക്കുന്നു
എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു.
16 അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ എന്റെ സഹോദരന്മാരെ
അന്വേഷിക്കുന്നു ; അവർ എവിടെ ആടു

മേയിക്കുന്നു എന്നു എന്നോടു അറിയിക്കേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അവർ ഇവിടെ നിന്നു പോയി; നാം ദോഥാനിലേക്കു
പോക എന്നു അവർ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ യോസേഫ് തന്റെ
സഹോദരന്മാരെ അന്വേഷിച്ചു ചെന്നു
ദോഥാനിൽവെച്ചു കണ്ടു.
18 അവർ അവനെ ദൂരത്തു നിന്നു കണ്ടിട്ടു അവനെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നു അവൻ അടുത്തുവരുംമുമ്പെ
അവന്നു വിരോധമായി ദുരാലോചന ചെയ്തു:
19 അതാ, സ്വപ്നക്കാരൻ വരുന്നു ; വരുവിൻ, നാം
അവനെ കൊന്നു ഒരു കുഴിയിൽ ഇട്ടുകളക;
20 ഒരു ദുഷ്ടമൃഗം അവനെ തിന്നുകളഞ്ഞു എന്നു
പറയാം; അവന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ എന്താകുമെന്നു
നമുക്കു കാണാമല്ലോ എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു.
21 രൂബേൻ അതു കേട്ടിട്ടു : നാം അവന്നു
ജീവഹാനി വരുത്തരുതു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു വിടുവിച്ചു .
22 അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു അവനെ വിടുവിച്ചു
അപ്പന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു പോകേണമെന്നു
കരുതിക്കൊണ്ടു രൂബേൻ അവരോടു: രക്തം
ചൊരിയിക്കരുതു; നിങ്ങൾ അവന്റെമേൽ കൈ
വെക്കാതെ മരുഭൂമിയിലുള്ള ആ കുഴിയിൽ അവനെ
ഇടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
23 യേസേഫ് തന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ
വന്നപ്പോൾ അവൻ ഉടുത്തിരുന്ന നിലയങ്കി അവർ
ഊരി, അവനെ എടുത്തു ഒരു കുഴിയിൽ ഇട്ടു.
24 അതു വെള്ളമില്ലാത്ത പൊട്ടക്കുഴി
ആയിരുന്നു.
25 അവർ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ ഇരുന്നപ്പോൾ
തലപൊക്കി നോക്കി, ഗിലെയാദിൽനിന്നു
സാംപ്രാണിയും സുഗന്ധപ്പശയും സന്നിനായകവും
ഒട്ടകപ്പുറത്തു കയറ്റി മിസ്രയീമിലേക്കു
കൊണ്ടുപോകുന്ന യിശ്മായേല്യരുടെ ഒരു
യാത്രക്കൂട്ടം വരുന്നതു കണ്ടു .
26 അപ്പോൾ യെഹൂദാ തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു: നാം
നമ്മുടെ സഹോദരനെ കൊന്നു അവന്റെ രക്തം
മറെച്ചിട്ടു എന്തു ഉപകാരം ?
27 വരുവിൻ, നാം അവനെ യിശ്മായേല്യർക്കു
വില്ക്കുക ; നാം അവന്റെ മേൽ കൈ വെക്കരുതു;
അവൻ നമ്മുടെ സഹോദരനും നമ്മുടെ മാംസവുമല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു; അവന്റെ സാഹോദരന്മാർ അതിന്നു
സമ്മതിച്ചു .
28 മിദ്യാന്യകച്ചവടക്കാർ കടന്നുപോകുമ്പോൾ

അവർ യോസേഫിനെ കുഴിയിൽനിന്നു വലിച്ചു
കയറ്റി , യിശ്മായേല്യർക്കു ഇരുപതു
വെള്ളിക്കാശിന്നു വിറ്റു . അവർ യോസേഫിനെ
മിസ്രയീമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.
29 രൂബേൻ തിരികെ കുഴിയുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നപ്പോൾ യോസേഫ് കുഴിയിൽ ഇല്ല എന്നു
കണ്ടു തന്റെ വസ്ത്രം കീറി ,
30 സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ വന്നു: ബാലനെ
കാണുന്നില്ലല്ലോ ; ഞാൻ ഇനി എവിടെ പോകേണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞു.
31 പിന്നെ അവർ ഒരു കോലാട്ടുകൊറ്റനെ കൊന്നു,
യോസേഫിന്റെ അങ്കി എടുത്തു രക്തത്തിൽ
മുക്കി .
32 അവർ നിലയങ്കി തങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ
കൊടുത്തയച്ചു: ഇതു ഞങ്ങൾക്കു കണ്ടുകിട്ടി ;
ഇതു നിന്റെ മകന്റെ അങ്കിയോ അല്ലയോ എന്നു
നോക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
33 അവൻ അതു തിരിച്ചറിഞ്ഞു: ഇതു എന്റെ മകന്റെ
അങ്കി തന്നേ ; ഒരു ദുഷ്ടമൃഗം അവനെ
തിന്നുകളഞ്ഞു: യോസേഫിനെ പറിച്ചുകീറിപ്പോയി
എന്നു പറഞ്ഞു.
34 യാക്കോബ് വസ്ത്രം കീറി, അരയിൽ രട്ടുശീല
ചുറ്റി ഏറിയനാൾ തന്റെ മകനെച്ചൊല്ലി
ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു
35 അവന്റെ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും എല്ലാം
അവനെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ വന്നു; അവനോ ആശ്വാസം
കൈക്കൊൾവാൻ മനസ്സില്ലാതെ: ഞാൻ ദുഃഖത്തോടെ
എന്റെ മകന്റെ അടുക്കൽ പാതാളത്തിൽ
ഇറങ്ങുമെന്നു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ അവന്റെ അപ്പൻ
അവനെക്കുറിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.
36 എന്നാൽ മിദ്യാന്യർ അവനെ മിസ്രയീമിൽ
ഫറവോന്റെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായി അകമ്പടി
നായകനായ പോത്തീഫറിന്നു വിറ്റു.

അദ്ധ്യായം 38

1 അക്കാലത്തു യെഹൂദാ തന്റെ സഹോദരന്മാരെ
വിട്ടു ഹീരാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു
അദുല്ലാമ്യന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു ;
2 അവിടെ ശൂവാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു കനാന്യന്റെ
മകളെ കണ്ടു; അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു അവളുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു.
3 അവൾ ഗർഭംധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു;
അവന്നു ഏർ എന്നു പേരിട്ടു .
4 അവൾ പിന്നെയും ഗർഭംധരിച്ചു ഒരു മകനെ
പ്രസവിച്ചു ; അവന്നു ഓനാൻ എന്നു പേരിട്ടു.
5 അവൾ പിന്നെയും ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ

പ്രസവിച്ചു ; അവന്നു ശേലാ എന്നു പേരിട്ടു .
അവൾ ഇവനെ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ അവൻ കെസീബിൽ
ആയിരുന്നു.
6 യെഹൂദാ തന്റെ ആദ്യജാതനായ ഏരിന്നു താമാർ
എന്നു പേരുള്ള ഒരു ഭാര്യയെ എടുത്തു .
7 യെഹൂദയുടെ ആദ്യജാതനായ ഏർ യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടനായിരുന്നതുകൊണ്ടു യഹോവ അവനെ
മരിപ്പിച്ചു .
8 അപ്പോൾ യെഹൂദാ ഓനാനോടു: നിന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്
റെ ഭാര്യയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവളോടു
ദേവരധർമ്മം അനുഷ്ഠിച്ചു, ജ്യേഷ്ഠന്റെ
പേർക്കു സന്തതിയെ ഉളവാക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു.
9 എന്നാൽ ആ സന്തതി തന്റേതായിരിക്കയില്ല
എന്നു ഓനാൻ അറികകൊണ്ടു ജ്യേഷ്ഠന്റെ
ഭാര്യയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ ജ്യേഷ്ഠന്നു
സന്തതിയെ കൊടുക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിലത്തു വീഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞു .
10 അവൻ ചെയ്തതു യഹോവെക്കു
അനിഷ്ടമായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ ഇവനെയും
മരിപ്പിച്ചു .
11 അപ്പോൾ യെഹൂദാ തന്റെ മരുമകളായ താമാരോടു:
എന്റെ മകൻ ശേലാ പ്രാപ്തിയാകുവോളം നീ അപ്പന്
റെ വീട്ടിൽ വിധവയായി പാർക്ക എന്നു പറഞ്ഞു;
ഇവനും സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ മരിച്ചുപോകരുതു
എന്നു അവൻ വിചാരിച്ചു; അങ്ങനെ താമാർ അപ്പന്
റെ വീട്ടിൽപോയി പാർത്തു.
12 കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു ശൂവയുടെ മകൾ
യെഹൂദയുടെ ഭാര്യ മരിച്ചു ; യെഹൂദയുടെ ദുഃഖം
മാറിയശേഷം അവൻ തന്റെ സ്നേഹിതൻ
അദുല്ലാമ്യനായ ഹീരയോടുകൂടെ തന്റെ ആടുകളെ
രോമം കത്രിക്കുന്ന അടിയന്തരത്തിന്നു പോയി .
13 നിന്റെ അമ്മായപ്പൻ തന്റെ ആടുകളെ രോമം
കത്രിക്കുന്ന അടിയന്തരത്തിന്നു തിമ്നെക്കു
പോകുന്നു എന്നു താമാരിന്നു അറിവു കിട്ടി .
14 ശേലാ പ്രാപ്തിയായിട്ടും തന്നെ അവന്നു
ഭാര്യയായി കൊടുത്തില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു അവൾ
വൈധവ്യവസ്ത്രം മാറ്റിവെച്ചു , ഒരു മൂടുപടം
മൂടി പുതെച്ചു തിമ്നെക്കു പോകുന്ന
വഴിക്കുള്ള എനയീംപട്ടണത്തിന്റെ ഗോപുരത്തിൽ
ഇരുന്നു .
15 യെഹൂദാ അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അവൾ മുഖം
മൂടിയിരുന്നതു കൊണ്ടു ഒരു വേശ്യ എന്നു
നിരൂപിച്ചു .
16 അവൻ വഴിയരികെ അവളുടെ അടുക്കലേക്കു
തിരിഞ്ഞു തന്റെ മരുമകൾ എന്നു അറിയാതെ: വരിക,

ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ വരട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതിന്നു നീ എനിക്കു
എന്തു തരും എന്നു അവൾ ചോദിച്ചു.
17 ഞാൻ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു ഒരു
കോലാട്ടിൻ കുട്ടിയെ നിനക്കു കൊടുത്തയക്കാം
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. നീ
കൊടുത്തയക്കുവോളത്തിന്നു ഒരു പണയം തരുമോ
എന്നു അവൾ ചോദിച്ചു.
18 എന്തു പണയം തരേണം എന്നു അവൻ
ചോദിച്ചതിന്നു നിന്റെ മുദ്രമോതിരവും
മോതിരച്ചരടും നിന്റെ കയ്യിലെ വടിയും എന്നു
അവൾ പറഞ്ഞു. ഇവ അവൾക്കു കൊടുത്തു, അവൻ
അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അവൾ ഗർഭം ധരിക്കയും
ചെയ്തു.
19 പിന്നെ അവൾ എഴുന്നേറ്റു പോയി, തന്റെ
മൂടുപടം നീക്കി വൈധവ്യവസ്ത്രം ധരിച്ചു .
20 സ്ത്രീയുടെ കയ്യിൽനിന്നു പണയം
മടക്കിവാങ്ങേണ്ടതിന്നു യെഹൂദാ
അദുല്ലാമ്യനായ സ്നേഹിതന്റെ കൈവശം ആട്ടിൻ
കുട്ടിയെ കൊടുത്തയച്ചു ; അവൻ അവളെ
കണ്ടില്ലതാനും .
21 അവൻ ആ സ്ഥലത്തെ ആളുകളോടു: ഏനയീമിൽ
വഴിയരികെ ഇരുന്ന വേശ്യ എവിടെ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു : ഇവിടെ ഒരു വേശ്യയും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞു .
22 അവൻ യെഹൂദയുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നു: ഞാൻ
അവളെ കണ്ടില്ല; ഈ സ്ഥലത്തു ഒരു വേശ്യയും
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു അവിടെയുള്ള ആളുകൾ
പറഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു
23 അപ്പോൾ യെഹൂദാ നമുക്കു അപകീർത്തി
ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ അവൾ അതു
എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ; ഞാൻ ഈ ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ
കൊടുത്തയച്ചുവല്ലോ; നീ അവളെ കണ്ടില്ലതാനും
എന്നു പറഞ്ഞു.
24 ഏകദേശം മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു: നിന്റെ
മരുമകൾ താമാർ പരസംഗംചെയ്തു, പരസംഗത്താൽ
ഗർഭിണിയായിരിക്കുന്നു എന്നു യെഹൂദെക്കു
അറിവുകിട്ടി . അപ്പോൾ യെഹൂദാ: അവളെ
പുറത്തുകൊണ്ടു വരുവിൻ; അവളെ ചുട്ടുകളയേണം
എന്നു പറഞ്ഞു.
25 അവളെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അവൾ
അമ്മായപ്പന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു: ഇവയുടെ
ഉടമസ്ഥനായ പുരുഷനാൽ ആകുന്നു ഞാൻ
ഗർഭിണിയായിരിക്കുന്നതു; ഈ മുദ്രമോതിരവും
മോതിരച്ചരടും വടിയും ആർക്കുള്ളതു എന്നു

നോക്കി അറിയേണം എന്നു പറയിച്ചു.
26 യെഹൂദാ അവയെ അറിഞ്ഞു: അവൾ എന്നിലും
നീതിയുള്ളവൾ; ഞാൻ അവളെ എന്റെ മകൻ ശേലാവിന്നു
കൊടുത്തില്ല എന്നു പറഞ്ഞു; അതിൽ പിന്നെ അവളെ
പരിഗ്രഹിച്ചതുമില്ല .
27 അവൾക്കു പ്രസവകാലം ആയപ്പോൾ അവളുടെ
ഗർഭത്തിൽ ഇരട്ടപ്പിള്ളകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു .
28 അവൾ പ്രസവിക്കുമ്പോൾ ഒരു പിള്ള കൈ
പുറത്തു നീട്ടി ; അപ്പോൾ സൂതികർമ്മിണി ഒരു
ചുവന്ന നൂൽ എടുത്തു അവന്റെ കൈക്കു കെട്ടി;
ഇവൻ ആദ്യം പുറത്തുവന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അവനോ കൈ പിന്നെയും അകത്തേക്കു വലിച്ചു.
അപ്പോൾ അവന്റെ സഹോദരൻ പുറത്തുവന്നു: നീ
ഛിദ്രം ഉണ്ടാക്കിയതു എന്തു എന്നു അവൾ
പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു അവന്നു പെരെസ്സ് എന്നു
പേരിട്ടു .
30 അതിന്റെ ശേഷം കൈമേൽ ചുവന്ന നൂലുള്ള അവന്
റെ സഹോദരൻ പുറത്തുവന്നു; അവന്നു സേരഹ് എന്നു
പേരിട്ടു .

അദ്ധ്യായം 39

1 എന്നാൽ യോസേഫിനെ മിസ്രയീമിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി; അവനെ അവിടെ കൊണ്ടുവന്ന
യിശ്മായേല്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഫറവോന്റെ
ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായി അകമ്പടിനായകനായ
പോത്തീഫർ എന്ന ഒരു മിസ്രയീമ്യൻ അവനെ
വിലെക്കു വാങ്ങി .
2 യഹോവ യോസേഫിനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ കൃതാർത്ഥനായി,
മിസ്രയീമ്യനായ യജമാനന്റെ വീട്ടിൽ പാർത്തു .
3 യഹോവ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടെന്നും അവൻ
ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും യഹോവ സാധിപ്പിക്കുന്നു
എന്നും അവന്റെ യജമാനൻ കണ്ടു.
4 അതുകൊണ്ടു യോസേഫ് അവന്നു ഇഷ്ടനായി
ശുശ്രൂഷചെയ്തു; അവൻ അവനെ ഗൃഹവിചാരകനാക്കി,
തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും അവന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു .
5 അവൻ തന്റെ വീട്ടിന്നും തനിക്കുള്ള
സകലത്തിന്നും അവനെ വിചാരകനാക്കിയതുമുതൽ
യഹോവ യോസേഫിന്റെ നിമിത്തം മിസ്രയീമ്യന്റെ
വീട്ടിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു ; വീട്ടിലും വയലിലും
അവന്നുള്ള സകലത്തിന്മേലും യഹോവയുടെ
അനുഗ്രഹം ഉണ്ടായി.
6 അവൻ തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും യോസേഫിന്റെ
കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു ; താൻ ഭക്ഷിക്കുന്ന ഭക്ഷണം
ഒഴികെ അവന്റെ വൈശം ഉള്ള മറ്റു യാതൊന്നും അവൻ

അറിഞ്ഞില്ല .
7 യോസേഫ് കോമളനും മനോഹരരൂപിയും
ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു യജമാനന്റെ ഭാര്യ
യോസേഫിന്മേൽ കണ്ണു പതിച്ചു: എന്നോടുകൂടെ
ശയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
8 അവൻ അതിന്നു സമ്മതിക്കാതെ യജമാനന്റെ
ഭാര്യയോടു: ഇതാ, വീട്ടിൽ എന്റെ കൈവശമുള്ള
യാതൊന്നും എന്റെ യജമാനൻ അറിയുന്നില്ല;
തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും എന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു .
9 ഈ വീട്ടിൽ എന്നെക്കാൾ വലിയവനില്ല; നീ അവന്
റെ ഭാര്യയാകയാൽ നിന്നെയല്ലാതെ മറ്റു
യാതൊന്നും അവൻ എനിക്കു
വിരോധിച്ചിട്ടുമില്ല ; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ
മഹാദോഷം പ്രവർത്തിച്ചു ദൈവത്തോടു പാപം
ചെയ്യുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു പറഞ്ഞു.
10 അവൾ ദിനം പ്രതിയും യോസേഫിനോടു
പറഞ്ഞിട്ടും അവളോടുകൂടെ ശയിപ്പാനോ അവളുടെ
അരികെ ഇരിപ്പാനോ അവൻ അവളെ അനുസരിച്ചില്ല .
11 ഒരു ദിവസം അവൻ തന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്വാൻ
വീട്ടിന്നകത്തു ചെന്നു ; വീട്ടിലുള്ളവർ ആരും
അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു .
12 അവൾ അവന്റെ വസ്ത്രം പിടിച്ചു: എന്നോടു
കൂടെ ശയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു: എന്നാൽ അവൻ തന്റെ
വസ്ത്രം അവളുടെ കയ്യിൽ വിട്ടേച്ചു
പുറത്തേക്കു ഓടിക്കളഞ്ഞു.
13 അവൻ വസ്ത്രം തന്റെ കയ്യിൽ വിട്ടേച്ചു
പുറത്തേക്കു ഓടിപ്പോയി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ,
14 അവൾ വീട്ടിലുള്ളവരെ വിളിച്ചു അവരോടു:
കണ്ടോ, നമ്മെ ഹാസ്യമാക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ ഒരു
എബ്രായനെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടിരിക്കുന്നു ; അവൻ
എന്നോടുകൂടെ ശയിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ ഉറക്കെ
നിലവിളിച്ചു .
15 ഞാൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചതു കേട്ടപ്പോൾ അവൻ
തന്റെ വസ്ത്രം എന്റെ അടുക്കൽ വിട്ടേച്ചു
ഓടി പൊയ്ക്കളഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു.
16 യജമാനൻ വീട്ടിൽ വരുവോളം അവൾ ആ വസ്ത്രം
തന്റെ പക്കൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു .
17 അവനോടു അവൾ അവ്വണം തന്നേ സംസാരിച്ചു: നീ
കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന എബ്രായദാസൻ എന്നെ
ഹാസ്യമാക്കുവാൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
18 ഞാൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചപ്പോൾ അവൻ തന്റെ
വസ്ത്രം എന്റെ അടുക്കൽ വിട്ടേച്ചു
പുറത്തേക്കു ഓടിപ്പോയി എന്നു പറഞ്ഞു.

19 നിന്റെ ദാസൻ ഇങ്ങനെ എന്നോടു ചെയ്തു
എന്നു തന്റെ ഭാര്യ പറഞ്ഞ വാക്കു യജമാനൻ
കേട്ടപ്പോൾ അവന്നു കോപം ജ്വലിച്ചു .
20 യോസേഫിന്റെ യജമാനൻ അവനെ പിടിച്ചു
രാജാവിന്റെ ബദ്ധന്മാർ കിടക്കുന്ന
കാരാഗൃഹത്തിൽ ആക്കി; അങ്ങനെ അവൻ
കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടന്നു.
21 എന്നാൽ യഹോവ യോസേഫിനോടുകൂടെ ഇരുന്നു,
കാരാഗൃഹപ്രമാണിക്കു അവനോടു ദയ
തോന്നത്തക്കവണ്ണം അവന്നു കൃപ നല്കി.
22 കാരാഗൃഹത്തിലെ സകലബദ്ധന്മാരെയും
കാരാഗൃഹപ്രമാണി യോസേഫിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചു ; അവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കൊക്കെയും
അവൻ വിചാരകനായിരുന്നു.
23 യഹോവ അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നു അവൻ
ചെയ്തതൊക്കെയും സഫലമാക്കുകകൊണ്ടു അവന്റെ
കൈക്കീഴുള്ള യാതൊന്നും കാരാഗൃഹ പ്രമാണി
നോക്കിയില്ല .

അദ്ധ്യായം 40

1 അനന്തരം മിസ്രയീം രാജാവിന്റെ
പാനപാത്രവാഹകനും അപ്പക്കാരനും മിസ്രയീം
രാജാവായ തങ്ങളുടെ യജമാനനോടു കുറ്റം ചെയ്തു.
2 ഫറവോൻ പാനപാത്രവാഹകന്മാരുടെ പ്രമാണിയും
അപ്പക്കാരുടെ പ്രമാണിയുമായ തന്റെ രണ്ടു
ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു കോപിച്ചു .
3 അവരെ അകമ്പടിനായകന്റെ വീട്ടിൽ യോസേഫ്
ബദ്ധനായി കിടന്ന കാരാഗൃഹത്തിൽ ആക്കി.
4 അകമ്പടിനായകൻ അവരെ യോസേഫിന്റെ പക്കൽ
ഏല്പിച്ചു ; അവൻ അവർക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്തു; അവർ
കുറെക്കാലം തടവിൽ കിടന്നു.
5 മിസ്രയീം രാജാവിന്റെ പാനപാത്രവാഹകനും
അപ്പക്കാരനും ഇങ്ങനെ കാരാഗൃഹത്തിൽ
ബദ്ധന്മാരായിരുന്ന രണ്ടുപേരും ഒരു
രാത്രയിൽ തന്നേ വെവ്വേറെ അർത്ഥമുള്ള ഓരോ
സ്വപ്നം കണ്ടു .
6 രാവിലെ യോസേഫ് അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു
നോക്കിയപ്പോൾ അവർ വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നതു
കണ്ടു.
7 അവൻ യജമാനന്റെ വീട്ടിൽ തന്നോടുകൂടെ തടവിൽ
കിടക്കുന്നവരായ ഫറവോന്റെ
ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു : നിങ്ങൾ ഇന്നു
വിഷാദഭാവത്തോടിരിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു .
8 അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ സ്വപ്നം കണ്ടു;
വ്യാഖ്യാനിച്ചുതരുവാൻ ആരുമില്ല എന്നു

പറഞ്ഞു. യോസേഫ് അവരോടു: സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനം
ദൈവത്തിന്നുള്ളതല്ലയോ? അതു എന്നോടു പറവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു.
9 അപ്പോൾ പാനപാത്രവാഹകന്മാരുടെ പ്രമാണി
യോസേഫിനെ തന്റെ സ്വപ്നം അറിയിച്ചു പറഞ്ഞതു:
എന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ ഇതാ, എന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു
മുന്തിരി വള്ളി .
10 മുന്തിരിവള്ളിയിൽ മൂന്നു കൊമ്പു ; അതു
തളിർത്തു പൂത്തു; കുലകളിൽ മുന്തിരിങ്ങാ
പഴുത്തു.
11 ഫറവോന്റെ പാനപാത്രം എന്റെ കയ്യിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു ; ഞാൻ മുന്തിരിപ്പഴം പറിച്ചു
ഫറവോന്റെ പാനപാത്രത്തിൽ പിഴിഞ്ഞു:
പാനപാത്രം ഫറവോന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു.
12 യോസേഫ് അവനോടു പറഞ്ഞതു: അതിന്റെ അർത്ഥം
ഇതാകുന്നു: മൂന്നു കൊമ്പു മൂന്നു ദിവസം .
13 മൂന്നു ദിവസത്തിന്നകം ഫറവോൻ നിന്നെ
കടാക്ഷിച്ചു , വീണ്ടും നിന്റെ സ്ഥാനത്തു
ആക്കും. നീ പാനപാത്രവാഹകനായി മുമ്പിലത്തെ
പതിവു പോലെ ഫറവോന്റെ കയ്യിൽ പാനപാത്രം
കൊടുക്കും.
14 എന്നാൽ നീ ശുഭമായിരിക്കുമ്പോൾ എന്നെ
ഓർത്തു എന്നോടു ദയ ചെയ്തു ഫറവോനെ എന്റെ
വസ്തുത ബോധിപ്പിച്ചു എന്നെ ഈ വീട്ടിൽനിന്നു
വിടുവിക്കേണമേ.
15 എന്നെ എബ്രായരുടെ ദേശത്തുനിന്നു
കട്ടുകൊണ്ടുപോന്നതാകുന്നു ; ഈ കുണ്ടറയിൽ
എന്നെ ഇടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇവിടെയും യാതൊന്നും
ചെയ്തിട്ടില്ല .
16 അർത്ഥം നല്ലതെന്നു അപ്പക്കാരുടെ പ്രമാണി
കണ്ടിട്ടു യോസേഫിനോടു: ഞാനും സ്വപ്നത്തിൽ
എന്റെ തലയിൽ വെളുത്ത അപ്പമുള്ള മൂന്നു
കൊട്ട കണ്ടു .
17 മേലത്തെ കൊട്ടയിൽ ഫറവോന്റെ വക
അപ്പത്തരങ്ങൾ ഒക്കെയും ഉണ്ടായിരുന്നു ;
പക്ഷികൾ എന്റെ തലയിലെ കൊട്ടയിൽ നിന്നു അവയെ
തിന്നുകളഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു.
18 അതിന്നു യോസേഫ്: അതിന്റെ അർത്ഥം
ഇതാകുന്നു: മൂന്നു കൊട്ട മൂന്നു ദിവസം .
19 മൂന്നു ദിവസത്തിന്നകം ഫറവോൻ നിന്റെ തല
വെട്ടി നിന്നെ ഒരു മരത്തിന്മേൽ തൂക്കും ;
പക്ഷികൾ നിന്റെ മാംസം തിന്നുകളയും എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
20 മൂന്നാം നാളിൽ ഫറവോന്റെ തിരുനാളിൽ അവൻ
തന്റെ സകലദാസന്മാർക്കും ഒരു

വിരുന്നുകഴിച്ചു . തന്റെ ദാസന്മാരുടെ
മദ്ധ്യേ പാനപാത്ര വാഹകന്മാരുടെ
പ്രമാണിയെയും അപ്പക്കാരുടെ പ്രമാണിയെയും
ഓർത്തു.
21 പാനപാത്രവാഹകന്മാരുടെ പ്രമാണിയെ ഫറവോന്
റെ കയ്യിൽ പാനപാത്രം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
വീണ്ടും അവന്റെ സ്ഥാനത്തു ആക്കി.
22 അപ്പക്കാരുടെ പ്രമാണിയെയോ അവൻ
തൂക്കിച്ചു ; യോസേഫ് അർത്ഥം പറഞ്ഞതുപോലെ
തന്നെ.
23 എങ്കിലും പാനപാത്രവാഹകന്മാരുടെ പ്രമാണി
യോസേഫിനെ ഓർക്കാതെ അവനെ മറന്നുകളഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 41

1 രണ്ടു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞശേഷം ഫറവോൻ ഒരു
സ്വപ്നം കണ്ടതെന്തെന്നാൽ:
2 അവൻ നദീതീരത്തു നിന്നു. അപ്പോൾ രൂപഗുണവും
മാംസപുഷ്ടിയുമുള്ള ഏഴു പശുനദിയിൽ നിന്നു
കയറി, ഞാങ്ങണയുടെ ഇടയിൽ
മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു .
3 അവയുടെ പിന്നാലെ മെലിഞ്ഞും
വിരൂപമായുമുള്ള വേറെ ഏഴു പശു നദിയിൽ നിന്നു
കയറി, നദീതീരത്തു മറ്റേ പശുക്കളുടെ അരികെ
നിന്നു .
4 മെലിഞ്ഞും വിരൂപമായുമുള്ള പശുക്കൾ രൂപ
ഗുണവും മാംസപുഷ്ടിയുമുള്ള ഏഴു പശുക്കളെ
തിന്നുകളഞ്ഞു; അപ്പോൾ ഫറവോൻ ഉണർന്നു.
5 അവൻ പിന്നെയും ഉറങ്ങി, രണ്ടാമതും ഒരു
സ്വപ്നം കണ്ടു ; പുഷ്ടിയുള്ളതും നല്ലതുമായ
ഏഴു കതിർ ഒരു തണ്ടിൽ നിന്നു പൊങ്ങി വന്നു.
6 അവയുടെ പിന്നാലെ നേർത്തും കിഴക്കൻ
കാറ്റിനാൽ കരിഞ്ഞുമിരിക്കുന്ന ഏഴു കതിർ
പൊങ്ങിവന്നു.
7 നേർത്ത ഏഴു കതിരുകൾ പുഷ്ടിയും
മണിക്കരുത്തുമുള്ള ഏഴു കതിരുകളെ
വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു . അപ്പോൾ ഫറവോൻ ഉണർന്നു,
അതു സ്വപ്നം എന്നു അറിഞ്ഞു.
8 പ്രാതഃകാലത്തു അവൻ വ്യാകുലപ്പെട്ടു
മിസ്രയീമിലെ മന്ത്രവാദികളെയും
ജ്ഞാനികളെയും എല്ലാം ആളയച്ചു വരുത്തി
അവരോടു തന്റെ സ്വപ്നം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ
വ്യാഖ്യാനിപ്പാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല .
9 അപ്പോൾ പാനപാത്രവാഹകന്മാരുടെ പ്രമാണി
ഫറവോനോടു പറഞ്ഞതു: ഇന്നു ഞാൻ എന്റെ കുറ്റം
ഓർക്കുന്നു .
10 ഫറവോൻ അടിയങ്ങളോടു കോപിച്ചു, എന്നെയും

അപ്പക്കാരുടെ പ്രമാണിയെയും അകമ്പടിനായകന്
റെ വീട്ടിൽ തടവിലാക്കിയിരുന്നുവല്ലോ .
11 അവിടെവെച്ചു ഞാനും അവനും ഒരു രാത്രിയിൽ
തന്നേ സ്വപ്നം കണ്ടു ; വെവ്വേറെ അർത്ഥമുള്ള
സ്വപ്നം ആയിരുന്നു ഓരോരുത്തൻ കണ്ടതു.
12 അവിടെ അകമ്പടി നായകന്റെ ദാസനായ ഒരു
എബ്രായ യൌവനക്കാരൻ ഞങ്ങളോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു ; ഞങ്ങൾ അവനോടു അറിയിച്ചാറെ
അവൻ സ്വപ്നങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു ;
ഓരോരുത്തന്നു താന്താന്റെ സ്വപ്നത്തിന്റെ
അർത്ഥം പറഞ്ഞുതന്നു.
13 അവൻ അർത്ഥം പറഞ്ഞതു പോലെ തന്നേ
സംഭവിച്ചു ; എന്നെ വീണ്ടും സ്ഥാനത്തു
ആക്കുകയും മറ്റവനെ തൂക്കിക്കളകയും
ചെയ്തുവല്ലോ.
14 ഉടനെ ഫറവോൻ ആളയച്ചു യോസേഫിനെ
വിളിപ്പിച്ചു . അവർ അവനെ വേഗത്തിൽ
കുണ്ടറയിൽനിന്നു ഇറക്കി ; അവൻ ക്ഷൌരം
ചെയ്യിച്ചു , വസ്ത്രം മാറി , ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു .
15 ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു: ഞാൻ ഒരു സ്വപ്നം
കണ്ടു; അതിനെ വ്യാഖ്യനിപ്പാൻ ആരുമില്ല ;
എന്നാൽ നീ ഒരു സ്വപ്നം കേട്ടാൽ
വ്യാഖ്യാനിക്കുമെന്നു നിന്നെക്കുറിച്ചു
ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
16 അതിന്നു യോസേഫ് ഫറവോനോടു: ഞാനല്ല ദൈവം
തന്നേ ഫറവോന്നു ശുഭമായോരു ഉത്തരം നല്കും
എന്നു പറഞ്ഞു.
17 പിന്നെ ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു പറഞ്ഞതു: എന്റെ
സ്വപ്നത്തിൽ ഞാൻ നദീതീരത്തു നിന്നു.
18 അപ്പോൾ മാംസപുഷ്ടിയും രൂപഗുണവുമുള്ള ഏഴു
പശു നദിയിൽനിന്നു കയറി ഞാങ്ങണയുടെ ഇടയിൽ
മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു .
19 അവയുടെ പിന്നാലെ ക്ഷീണിച്ചും മെലിഞ്ഞും
എത്രയും വിരൂപമായുമുള്ള വേറെ ഏഴു പശു കയറി
വന്നു ; അത്ര വിരൂപമായവയെ ഞാൻ
മിസ്രയീംദേശത്തു എങ്ങും കണ്ടിട്ടില്ല .
20 എന്നാൽ മെലിഞ്ഞും വിരൂപമായുമുള്ള
പശുക്കൾ പുഷ്ടിയുള്ള മുമ്പിലത്തെ ഏഴു
പശുക്കളെ തിന്നുകളഞ്ഞു;
21 ഇവ അവയുടെ വയറ്റിൽ ചെന്നിട്ടും വയറ്റിൽ
ചെന്നു എന്നു അറിവാനില്ലായിരന്നു ; അവ
മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ തന്നേ വിരൂപമുള്ളവ
ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ ഉണർന്നു.
22 പിന്നെയും ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടതു:

നിറഞ്ഞതും നല്ലതുമായ ഏഴു കതിർ ഒരു തണ്ടിൽ
പൊങ്ങിവന്നു.
23 അവയുടെ പിന്നാലെ ഉണങ്ങിയും നേർത്തും
കിഴക്കൻ കാറ്റിനാൽ കരിഞ്ഞുമിരിക്കുന്ന ഏഴു
കതിർ പൊങ്ങിവന്നു.
24 നേർത്ത കതിരുകൾ ഏഴു നല്ല കതിരുകളെ
വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു . ഇതു ഞാൻ മന്ത്രവാദികളോടു
പറഞ്ഞു; എന്നാൽ വ്യാഖ്യാനിപ്പാൻ ആർക്കും
കഴഞ്ഞില്ല .
25 അപ്പോൾ യോസേഫ് ഫറവോനോടു പറഞ്ഞതു: ഫറവോന്
റെ സ്വപ്നം ഒന്നുതന്നേ ; താൻ ചെയ്വാൻ
ഭാവിക്കുന്നതു ദൈവം ഫറവോന്നു
വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു .
26 ഏഴു നല്ല പശു ഏഴു സംവത്സരം; നല്ല കതിരും
ഏഴു സംവത്സരം; സ്വപ്നം ഒന്നു തന്നേ .
27 അവയുടെ പിന്നാലെ കയറിവന്ന മെലിഞ്ഞും
വിരൂപമായുമുള്ള ഏഴു പശുവും കിഴക്കൻ
കാറ്റിനാൽ കരിഞ്ഞു പതിരായുള്ള ഏഴു കതിരും
ഏഴു സംവത്സരം; അവ ക്ഷാമമുള്ള ഏഴു സംവത്സരം
ആകുന്നു.
28 ദൈവം ചെയ്വാൻ ഭാവിക്കുന്നതു ഫറവോന്നു
കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു അതാകുന്നു ഞാൻ
ഫറവോനോടു പറഞ്ഞതു.
29 മിസ്രയീംദേശത്തു ഒക്കെയും ബഹു
സുഭിക്ഷമായ ഏഴു സംവത്സരം വരും.
30 അതു കഴിഞ്ഞിട്ടു ക്ഷാമമുള്ള ഏഴു
സംവത്സരം വരും; അപ്പോൾ മിസ്രയീംദേശത്തു ആ
സുഭിക്ഷതയൊക്കെയും മറന്നിരിക്കും;
ക്ഷാമത്താൽ ദേശം ഒക്കെയും ക്ഷയിച്ചുപോകും.
31 പിൻവരുന്ന ക്ഷാമം അതികഠിനമായിരിക്കയാൽ
ദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന സുഭിക്ഷത
അറിയാതെയായിപ്പോകും.
32 ഫറവോന്നു സ്വപ്നം രണ്ടുവട്ടം ഉണ്ടായതോ
കാര്യം ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
സ്ഥിരമായിരിക്കകൊണ്ടും ദൈവം അതിനെ
വേഗത്തിൽ വരുത്തുവാനിരിക്കകൊണ്ടും
ആകുന്നു.
33 ആകയാൽ ഫറവോൻ വിവേകവും ജ്ഞാനവുമുള്ള
ഒരുത്തനെ അന്വേഷിച്ചു മിസ്രയീംദേശത്തിന്നു
മേലധികാരി ആക്കി വെക്കേണം.
34 അതുകൂടാതെ ഫറവോൻ ദേശത്തിന്മേൽ
വിചാരകന്മാരെ ആക്കി, സുഭിക്ഷതയുള്ള ഏഴു
സംവത്സരത്തിൽ മിസ്രയീംദേശത്തിലെ വിളവിൽ
അഞ്ചിലൊന്നു വാങ്ങേണം.
35 ഈ വരുന്ന നല്ല സംവത്സരങ്ങളിലെ

വിളവൊക്കെയും ശേഖരിച്ചു പട്ടണങ്ങളിൽ
ഫറവോന്റെ അധീനത്തിൽ ധാന്യം
സൂക്ഷിച്ചുവെക്കേണം .
36 ആ ധാന്യം മിസ്രയീംദേശത്തു വരുവാൻ
പോകുന്ന ക്ഷാമമമുള്ള ഏഴുസംവത്സരത്തേക്കു
ദേശത്തിന്നു സംഗ്രഹമായിട്ടിരിക്കേണം ;
എന്നാൽ ദേശം ക്ഷാമം കൊണ്ടു നശിക്കയില്ല.
37 ഈ വാക്കു ഫറവോന്നും അവന്റെ
സകലഭൃത്യന്മാർക്കും ബോധിച്ചു .
38 ഫറവോൻ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു:
ദൈവാത്മാവുള്ള ഈ മനുഷ്യനെപ്പോലെ ഒരുത്തനെ
കണ്ടുകിട്ടുമോ എന്നു പറഞ്ഞു .
39 പിന്നെ ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു: ദൈവം
ഇതൊക്കെയും നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തി തന്നതു
കൊണ്ടു നിന്നെപ്പോലെ വിവേകവും
ജ്ഞാനവുമുള്ളവൻ ഒരുത്തനുമില്ല.
40 നീ എന്റെ ഗൃഹത്തിന്നു മേലധികാരിയാകും;
നിന്റെ വാക്കു എന്റെ ജനമെല്ലാം അനുസരിച്ചു
നടക്കും ; സിംഹാസനംകൊണ്ടു മാത്രം ഞാൻ
നിന്നെക്കാൾ വലിയവനായിരിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു.
41 ഇതാ, മിസ്രയീംദേശത്തിന്നൊക്കെയും ഞാൻ
നിന്നെ മേലധികാരി ആക്കിയിരിക്കുന്നു ,
എന്നും ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു പറഞ്ഞു.
42 ഫറവോൻ തന്റെ കയ്യിൽനിന്നു മുദ്രമോതിരം
ഊരി, യോസേഫിന്റെ കൈക്കു ഇട്ടു, അവനെ
നേർമ്മയുള്ള വസ്ത്രംധരിപ്പിച്ചു , ഒരു
സ്വർണ്ണസരപ്പളിയും അവന്റെ കഴുത്തിൽ ഇട്ടു .
43 തന്റെ രണ്ടാം രഥത്തിൽ അവനെ കയറ്റി:
മുട്ടുകുത്തുവിൻ എന്നു അവന്റെ മുമ്പിൽ
വിളിച്ചു പറയിച്ചു ; ഇങ്ങനെ അവനെ
മിസ്രയീംദേശത്തിന്നൊക്കെയും
മേലധികാരിയാക്കി.
44 പിന്നെ ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു: ഞാൻ ഫറവോൻ
ആകുന്നു; നിന്റെ കല്പന കൂടാതെ
മിസ്രയീംദേശത്തു എങ്ങും യാതൊരുത്തനും
കയ്യോ കാലോ അനക്കുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
45 ഫറവോൻ യോസേഫിന്നു സാപ്നത്ത് പനേഹ് എന്നു
പേരിട്ടു ; ഓനിലെ പുരോഹിതനായ പോത്തിഫേറയുടെ
മകൾ ആസ്നത്തിനെ അവന്നു ഭാര്യയായി കൊടുത്തു.
പിന്നെ യോസേഫ് മിസ്രയീംദേശത്തു സഞ്ചരിച്ചു.
46 യോസേഫ് മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോന്റെ
മുമ്പാകെ നില്ക്കുമ്പോൾ അവന്നു മുപ്പതു
വയസ്സായിരുന്നു യോസേഫ് ഫറവോന്റെ
സന്നിധാനത്തിൽ നിന്നു പറപ്പെട്ടു

മിസ്രയീംദേശത്തു ഒക്കെയും സഞ്ചരിച്ചു .
47 എന്നാൽ സുഭിക്ഷമായ ഏഴു സംവത്സരവും ദേശം
സമൃദ്ധിയായി വിളഞ്ഞു.
48 മിസ്രയീംദേശത്തു സുഭിക്ഷത ഉണ്ടായ ഏഴു
സംവത്സരത്തിലെ ധാന്യം ഒക്കെയും അവൻ
ശേഖരിച്ചു പട്ടണങ്ങളിൽ സൂക്ഷിച്ചു ; ഓരോ
പട്ടണത്തിൽ ചുറ്റുവട്ടത്തുള്ള നിലത്തിലെ
ധാന്യം സൂക്ഷിച്ചു .
49 അങ്ങനെ യോസേഫ് കടൽകരയിലെ മണൽപോലെ
എത്രയും വളരെ ധാന്യം ശേഖരിച്ചു വെച്ചു ;
അളപ്പാൻ കഴിവില്ലായ്കയാൽ അളവു
നിർത്തിക്കളഞ്ഞു.
50 ക്ഷാമകാലം വരുംമുമ്പെ യോസേഫിന്നു രണ്ടു
പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു ; അവരെ ഓനിലെ പുരോഹിതനായ
പോത്തിഫേറയുടെ മകൾ ആസ്നത്ത് പ്രസവിച്ചു.
51 എന്റെ സകല കഷ്ടതയും എന്റെ പിതൃഭവനം
ഒക്കെയും ദൈവം എന്നെ മറക്കുമാറാക്കി എന്നു
പറഞ്ഞു യോസേഫ് തന്റെ ആദ്യജാതന്നു മനശ്ശെ
എന്നു പേരിട്ടു .
52 സങ്കടദേശത്തു ദൈവം എന്നെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു
എന്നു പറഞ്ഞു, അവൻ രണ്ടാമത്തവന്നു എഫ്രയീം
എന്നു പേരിട്ടു .
53 മിസ്രയീംദേശത്തുണ്ടായ സുഭിക്ഷതയുള്ള
ഏഴു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
54 യോസേഫ് പറഞ്ഞതുപോലെ ക്ഷാമമുള്ള ഏഴു
സംവത്സരം തുടങ്ങി; സകലദേശങ്ങളിലും
ക്ഷാമമുണ്ടായി ; എന്നാൽ മിസ്രയീംദേശത്തു
എല്ലാടവും ആഹാരം ഉണ്ടായിരുന്നു.
55 പിന്നെ മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും
ക്ഷാമം ഉണ്ടായപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ആഹാരത്തിന്നായി
ഫറവോനോടു നിലവിളിച്ചു; ഫറവോൻ
മിസ്രയീമ്യരോടു ഒക്കെയും : നിങ്ങൾ യോസേഫിന്
റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുവിൻ; അവൻ നിങ്ങളോടു
പറയുംപോലെ ചെയ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
56 ക്ഷാമം ഭൂതലത്തിലൊക്കെയും ഉണ്ടായി;
യോസേഫ് പാണ്ടികശാലകൾ ഒക്കെയും തുറന്നു,
മിസ്രയീമ്യർക്കു ധാന്യം വിറ്റു ; ക്ഷാമം
മിസ്രയീംദേശത്തും കഠിനമായ്തീർന്നു .
57 ഭൂമിയിൽ എങ്ങും ക്ഷാമം
കഠിനമായയ്തീർന്നതുകൊണ്ടു സകലദേശക്കാരും
ധാന്യം കൊള്ളുവാൻ മിസ്രയീമിൽ യോസേഫിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു.

അദ്ധ്യായം 42

1 മിസ്രയീമിൽ ധാന്യം ഉണ്ടെന്നു യാക്കോബ്
അറിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ പുത്രന്മാരോടു: നിങ്ങൾ

തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കിനില്ക്കുന്നതു എന്തു ?
2 മിസ്രയീമിൽ ധാന്യം ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ
കേട്ടിരിക്കുന്നു ; നാം മരിക്കാതെ
ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവിടെ ചെന്നു
അവിടെ നിന്നു നമുക്കു ധാന്യം കൊള്ളുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു.
3 യോസേഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ പത്തുപേർ
മിസ്രയീമിൽ ധാന്യം കൊള്ളുവാൻ പോയി.
4 എന്നാൽ യോസേഫിന്റെ അനുജനായ ബെന്യാമീന്നു
പക്ഷേ വല്ല ആപത്തും ഭവിക്കും എന്നുവെച്ചു
യാക്കോബ് അവനെ സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ
അയച്ചില്ല .
5 അങ്ങനെ ധാന്യം കൊള്ളുവാൻ വന്നവരുടെ ഇടയിൽ
യിസ്രായേലിന്റെ പുത്രന്മാരും വന്നു ; കനാൻ
ദേശത്തും ക്ഷാമം ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ .
6 യോസേഫ് ദേശത്തിന്നു അധിപതിയായിരുന്നു;
അവൻ തന്നേ ആയിരുന്നു ദേശത്തിലെ സകല
ജനങ്ങൾക്കും ധാന്യം വിറ്റതു ; യോസേഫിന്റെ
സഹോദരന്മാരും വന്നു അവനെ സാഷ്ടാംഗം
നമസ്കരിച്ചു .
7 യോസഫ് തന്റെ സഹോദരന്മാരെ കണ്ടാറെ അവരെ
അറിഞ്ഞു എങ്കിലും അറിയാത്ത ഭാവം നടിച്ചു
അവരോടു കഠിനമായി സംസാരിച്ചു: നിങ്ങൾ എവിടെ
നിന്നു വരുന്നു എന്നു അവരോടു
ചോദിച്ചതിന്നു : ആഹാരം കൊള്ളുവാൻ കനാൻ
ദേശത്തു നിന്നു വരുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
8 യേസേഫ് സഹോദരന്മാരെ അറിഞ്ഞു എങ്കിലും അവർ
അവനെ അറിഞ്ഞില്ല.
9 യോസേഫ് അവരെക്കുറിച്ചു കണ്ടിരുന്ന
സ്വപ്നങ്ങൾ ഓർത്തു അവരോടു: നിങ്ങൾ
ഒറ്റുകാരാകുന്നു ; ദേശത്തിന്റെ ദുർബ്ബലഭാഗം
നോക്കുവാൻ നിങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
10 അവർ അവനോടു: അല്ല, യജമാനനേ, അടിയങ്ങൾ
ആഹാരം കൊള്ളുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നു;
11 ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒരാളുടെ മക്കൾ; ഞങ്ങൾ
പരമാർത്ഥികളാകുന്നു; അടിയങ്ങൾ ഒറ്റുകാരല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു.
12 അവൻ അവരോടു: അല്ല, നിങ്ങൾ ദേശത്തിന്റെ
ദുർബ്ബലഭാഗം നോക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.
13 അതിന്നു അവർ: അടിയങ്ങൾ കനാൻ ദേശത്തുള്ള
ഒരാളുടെ മക്കൾ; പന്ത്രണ്ടു സഹോദരന്മാർ
ആകുന്നു; ഇളയവൻ ഇന്നു ഞങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ
അടുക്കൽ ഉണ്ടു; ഒരുത്തൻ ഇപ്പോൾ ഇല്ല എന്നു

പറഞ്ഞു.
14 യോസേഫ് അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ
നിങ്ങൾ ഒറ്റുകാർ തന്നേ .
15 ഇതിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കും;
നിങ്ങളുടെ ഇളയസഹോദരൻ ഇവിടെ വന്നല്ലാതെ,
ഫറവോനാണ, നിങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നു
പുറപ്പെടുകയില്ല .
16 നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനെ
അയപ്പിൻ; നിങ്ങളോ ബദ്ധന്മാരായിരിക്കേണം;
നിങ്ങൾ നേരുള്ളവരോ എന്നു നിങ്ങളുടെ വാക്കു
പരീക്ഷിച്ചറിയാമല്ലോ ; അല്ലെന്നുവരികിൽ;
ഫറവോനാണ, നിങ്ങൾ ഒറ്റുകാർ തന്നേ .
17 അങ്ങനെ അവൻ അവരെ മൂന്നു ദിവസം തടവിൽ
ആക്കി.
18 മൂന്നാം ദിവസം യോസേഫ് അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ഞാൻ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു; നിങ്ങൾ
ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഇതു ചെയ്വിൻ :
19 നിങ്ങൾ പരമാർത്ഥികൾ എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
ഒരു സഹോദരൻ കരാഗൃഹത്തിൽ കിടക്കട്ടെ; നിങ്ങൾ
പുറപ്പെട്ടു , നിങ്ങളുടെ വീടുകളിലെ
ബുദ്ധിമുട്ടിന്നു ധാന്യം കൊണ്ടുപോകുവിൻ .
20 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഇളയസഹോദരനെ എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരേണം; അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ
വാക്കു നേരെന്നു തെളിയും; നിങ്ങൾ
മരിക്കേണ്ടിവരികയില്ല ; അവർ അങ്ങനെ
സമ്മതിച്ചു .
21 ഇതു നമ്മുടെ സഹോദരനോടു നാം ചെയ്ത
ദ്രോഹമാകുന്നു ; അവൻ നമ്മോടു കെഞ്ചിയപ്പോൾ
നാം അവന്റെ പ്രാണസങ്കടം കണ്ടാറെയും അവന്റെ
അപേക്ഷ കേട്ടില്ലല്ലോ ; അതുകൊണ്ടു ഈ സങ്കടം
നമുക്കു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു.
22 അതിന്നു രൂബേൻ: ബാലനോടു ദോഷം
ചെയ്യരുതെന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞില്ലയോ? എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ കേട്ടില്ല ;
ഇപ്പോൾ ഇതാ, അവന്റെ രക്തം നമ്മോടു
ചോദിക്കുന്നു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
23 യോസേഫ് അവരോടു സംസാരിച്ചതു
ദ്വിഭാഷിമുഖാന്തരം ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ
ഇതു ഗ്രഹിച്ചു എന്നു അവർ അറിഞ്ഞില്ല.
24 അവൻ അവരെ വിട്ടു മാറിപ്പോയി കരഞ്ഞു;
പിന്നെ അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു അവരോടു
സംസാരിച്ചു അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു
ശിമെയോനെ പിടിച്ചു അവർ കാൺകെ ബന്ധിച്ചു.

25 അവരുടെ ചാക്കിൽ ധാന്യം നിറെപ്പാനും
അവരുടെ ദ്രവ്യം അവനവന്റെ ചാക്കിൽ തിരികെ
വെപ്പാനും വഴിക്കു വേണ്ടിയ ആഹാരം അവർക്കു
കൊടുപ്പാനും യോസേഫ് കല്പിച്ചു ; അങ്ങനെ
തന്നേ അവർക്കു ചെയ്തുകൊടുത്തു.
26 അവർ ധാന്യം കഴുതപ്പുറത്തു കയറ്റി
അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു .
27 വഴിയമ്പലത്തിൽവെച്ചു അവരിൽ ഒരുത്തൻ
കഴുതെക്കു തീൻ കൊടുപ്പാൻ ചാക്കു
അഴിച്ചപ്പോൾ തന്റെ ദ്രവ്യം ചാക്കിന്റെ
വായ്ക്കൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു ,
28 തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു: എന്റെ ദ്രവ്യം
എനിക്കു തിരികെ കിട്ടി അതു ഇതാ, എന്റെ
ചാക്കിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു . അപ്പോൾ
അവരുടെ ഉള്ളം തളർന്നു, അവർ വിറെച്ചു: ദൈവം
നമ്മോടു ഈ ചെയ്തതു എന്തെന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു.
29 അവർ കനാൻ ദേശത്തു തങ്ങളുടെ അപ്പനായ
യാക്കോബിന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയാറെ, തങ്ങൾക്കു
സംഭവിച്ചതു ഒക്കെയും അവനോടു അറിയിച്ചു
പറഞ്ഞതു:
30 ദേശത്തിലെ അധിപതിയായവൻ ഞങ്ങൾ ദേശത്തെ
ഒറ്റുനോക്കുന്നവർ എന്നു വിചാരിച്ചു
ഞങ്ങളോടു കഠിനമായി സംസാരിച്ചു.
31 ഞങ്ങൾ അവനോടു: ഞങ്ങൾ
പരാമാർത്ഥികളാകുന്നു, ഞങ്ങൾ ഒറ്റുകാരല്ല .
32 ഞങ്ങൾ ഒരു അപ്പന്റെ മക്കൾ; പന്ത്രണ്ടു
സഹോരന്മാരാകുന്നു; ഒരുത്തൻ ഇപ്പോൾ ഇല്ല;
ഇളയവൻ കനാൻ ദേശത്തു ഞങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ
അടുക്കൽ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.
33 അതിന്നു ദേശത്തിലെ അധിപതിയായവൻ ഞങ്ങളോടു
പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ പരമാർത്ഥികൾ എന്നു ഞാൻ
ഇതിനാൽ അറിയും: നിങ്ങളുടെ ഒരു സഹോദരനെ എന്റെ
അടുക്കൽ വിട്ടേച്ചു നിങ്ങളുടെ വീടുകളിലെ
ബുദ്ധിമുട്ടിന്നു ധാന്യം വാങ്ങി
കൊണ്ടുപോകുവിൻ.
34 നിങ്ങളുടെ ഇളയസഹോദരനെ എന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരുവിൻ; അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഒറ്റുകാരല്ല,
പരമാർത്ഥികൾ തന്നേ എന്നു ഞാൻ അറിയും;
നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെ നിങ്ങൾക്കു
ഏല്പിച്ചുതരും ; നിങ്ങൾക്കു ദേശത്തു
വ്യാപാരവും ചെയ്യാം .
35 പിന്നെ അവർ ചാക്കു ഒഴിക്കുമ്പോൾ ഇതാ,
ഓരോരുത്തന്റെ ചാക്കിൽ അവനവന്റെ പണക്കെട്ടു
ഇരിക്കുന്നു ; അവരും അവരുടെ അപ്പനും

പണക്കെട്ടു കണ്ടാറെ ഭയപ്പെട്ടുപോയി .
36 അവരുടെ അപ്പനായ യാക്കോബ് അവരോടു: നിങ്ങൾ
എന്നെ മക്കളില്ലാത്തവനാക്കുന്നു ; യോസേഫ്
ഇല്ല , ശിമെയോൻ ഇല്ല; ബെന്യാമീനെയും നിങ്ങൾ
കൊണ്ടുപോകും; സകലവും എനിക്കു പ്രതികൂലം
തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.
37 അതിന്നു രൂബേൻ അപ്പനോടു: എന്റെ കയ്യിൽ
അവനെ ഏല്പിക്ക; ഞാൻ അവനെ നിന്റെ അടുക്കൽ
മടക്കി കൊണ്ടുവരും; ഞാൻ അവനെ നിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരാത്തപക്ഷം എന്റെ രണ്ടു
പുത്രന്മാരെ കൊന്നുകളക എന്നു പറഞ്ഞു.
38 എന്നാൽ അവൻ: എന്റെ മകൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ
പോരികയില്ല; അവന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ മരിച്ചുപോയി,
അവൻ ഒരുത്തനേ ശേഷിപ്പുള്ളു; നിങ്ങൾ പോകുന്ന
വഴിയിൽ അവന്നു വല്ല ആപത്തും വന്നാൽ നിങ്ങൾ
എന്റെ നരയെ ദുഃഖത്തോടെ പാതാളത്തിലേക്കു
ഇറങ്ങുമാറാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 43

1 എന്നാൽ ക്ഷാമം ദേശത്തു കഠിനമായി തീർന്നു.
2 അവർ മിസ്രയീമിൽനിന്നുകൊണ്ടുവന്ന ധാന്യം
തിന്നു തീർന്നപ്പോൾ അവരുടെ അപ്പൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾ ഇനിയും പോയി കുറെ ആഹാരം കൊള്ളുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു.
3 അതിന്നു യെഹൂദാ അവനോടു പറഞ്ഞതു നിങ്ങളുടെ
സഹോദരൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ
നിങ്ങൾ എന്റെ മുഖം കാണുകയില്ല എന്നു
അദ്ദേഹം തീർച്ചയായി ഞങ്ങളോടു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു .
4 നീ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ ഞങ്ങളുടെകൂടെ
അയച്ചാൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നു ആഹാരം വാങ്ങി
കൊണ്ടുവരാം;
5 അയക്കാഞ്ഞാലോ ഞങ്ങൾ പോകയില്ല. നിങ്ങളുടെ
സഹോദരൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇല്ല എങ്കിൽ നിങ്ങൾ
എന്റെ മുഖം കാണുകയില്ല എന്നു അദ്ദേഹം
ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
6 നിങ്ങൾക്കു ഇനിയും ഒരു സഹോദരൻ ഉണ്ടെന്നു
നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു എനിക്കു ഈ ദോഷം
വരുത്തിയതു എന്തിന്നു എന്നു യിസ്രായേൽ
പറഞ്ഞു.
7 അതിന്നു അവർ: നിങ്ങളുടെ അപ്പൻ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവോ ? നിങ്ങൾക്കു ഇനിയും
ഒരു സഹോദരൻ ഉണ്ടോ എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹം
ഞങ്ങളെയും ഞങ്ങളുടെ വംശത്തെയും കുറിച്ചു
താല്പര്യമായി ചോദിച്ചതു കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ
ഇതൊക്കെയും അറിയിക്കേണ്ടിവന്നു; നിങ്ങളുടെ

സഹോദരനെ ഇവിടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
അദ്ദേഹം പറയുമെന്നു ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നുവോ
എന്നു പറഞ്ഞു.
8 പിന്നെ യെഹൂദാ തന്റെ അപ്പനായ
യിസ്രായേലിനോടു പറഞ്ഞതു: ഞങ്ങളും നീയും
ഞങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുകുട്ടികളും മരിക്കാതെ
ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു ബാലനെ
എന്നോടുകൂടെ അയക്കേണം; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പോകാം.
9 ഞാൻ അവന്നു വേണ്ടി ഉത്തരവാദിയായിരിക്കാം;
നീ അവനെ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു ചോദിക്കേണം; ഞാൻ
അവനെ നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവനെ നിന്
റെ മുമ്പിൽ നിർത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ
സദാകാലം നിനക്കു കുറ്റക്കാരനായിക്കൊള്ളാം .
10 ഞങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ
രണ്ടുപ്രാവശ്യം പോയി വരുമായിരുന്നു .
11 അപ്പോൾ അവരുടെ അപ്പനായ യിസ്രായേൽ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇതു ചെയ്വിൻ:
നിങ്ങളുടെ പാത്രങ്ങളിൽ കുറെ സുഗന്ധപ്പശ,
കുറെ തേൻ, സാംപ്രാണി, സന്നിനായകം, ബോടനണ്ടി,
ബദാമണ്ടി എന്നിങ്ങളെ ദേശത്തിലെ
വിശേഷവസ്തുക്കളിൽ ചിലതൊക്കെയും കൊണ്ടുപോയി
അദ്ദേഹത്തിന്നു കാഴ്ചവെപ്പിൻ .
12 ഇരട്ടിദ്രവ്യവും കയ്യിൽ എടുത്തുകൊൾവിൻ ;
നിങ്ങളുടെ ചാക്കിന്റെ വായ്ക്കൽ മടങ്ങിവന്ന
ദ്രവ്യവും കയ്യിൽ തിരികെ കൊണ്ടുപോകുവിൻ;
പക്ഷേ അതു കൈമറിച്ചലായിരിക്കും.
13 നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെയും കൂട്ടി
പുറപ്പെട്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ
വീണ്ടും ചെല്ലുവിൻ .
14 അവൻ നിങ്ങളുടെ മറ്റേ സഹോദരനെയും
ബെന്യാമീനെയും നിങ്ങളോടുകൂടെ
അയക്കേണ്ടതിന്നു സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവം
അവന്നു നിങ്ങളോടു കരുണ തോന്നിക്കട്ടെ;
എന്നാൽ ഞാൻ മക്കളില്ലാത്തവനാകേണമെങ്കിൽ
ആകട്ടെ.
15 അങ്ങനെ അവർ ആ കാഴ്ചയും ഇരട്ടിദ്രവ്യവും
എടുത്തു ബെന്യാമീനെയും കൂട്ടി പുറപ്പെട്ടു
മിസ്രയീമിൽ ചെന്നു യോസേഫിന്റെ മുമ്പിൽ
നിന്നു .
16 അവരോടുകൂടെ ബെന്യാമീനെ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ
തന്റെ ഗൃഹ വിചാരകനോടു: നീ ഈ പുരുഷന്മാരെ
വീട്ടിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോക ; അവർ ഉച്ചെക്കു
എന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടതാകയാൽ
മൃഗത്തെ അറുത്തു ഒരുക്കിക്കൊൾക എന്നു
കല്പിച്ചു .

17 യോസേഫ് കല്പിച്ചതുപോലെ അവൻ ചെയ്തു; അവരെ
യോസേഫിന്റെ വീട്ടിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി .
18 തങ്ങളെ യോസേഫിന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകയാൽ
അവർ ഭയപ്പെട്ടു : ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യം
നമ്മുടെ ചാക്കിൽ മടങ്ങിവന്ന ദ്രവ്യം
നിമിത്തം നമ്മെ പിടിച്ചു അടിമകളാക്കി
നമ്മുടെ കഴുതകളെയും
എടുത്തുകൊള്ളേണ്ടതിന്നാകുന്നു നമ്മെ
കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു .
19 അവർ യോസേഫിന്റെ ഗൃഹവിചാരകന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു , വീട്ടുവാതിൽക്കൽവെച്ചു അവനോടു
സംസാരിച്ചു :
20 യജമാനനേ, ആഹാരം കൊള്ളുവാൻ ഞങ്ങൾ മുമ്പെ
വന്നിരുന്നു .
21 ഞങ്ങൾ വഴിയമ്പലത്തിൽ ചെന്നു ചാക്കു
അഴിച്ചപ്പോൾ ഓരോരുത്തന്റെ ദ്രവ്യം
മുഴുവനും അവനവന്റെ ചാക്കിന്റെ വായ്ക്കൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു ; അതു ഞങ്ങൾ വീണ്ടും
കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു .
22 ആഹാരം കൊള്ളുവാൻ വേറെ ദ്രവ്യവും ഞങ്ങൾ
കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു ; ദ്രവ്യം ഞങ്ങളുടെ
ചാക്കിൽ വെച്ചതു ആരെന്നു ഞങ്ങൾക്കു
അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞു.
23 അതിന്നു അവൻ: നിങ്ങൾക്കു സാമാധാനം;
നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടാ ; നിങ്ങളുടെ ദൈവം,
നിങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ ദൈവം തന്നേ, നിങ്ങളുടെ
ചാക്കിൽ നിങ്ങൾക്കു നിക്ഷേപം
തന്നിരിക്കുന്നു ; നിങ്ങളുടെ ദ്രവ്യം
എനിക്കു കിട്ടി എന്നു പറഞ്ഞു . ശിമെയോനെയും
അവരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു.
24 പിന്നെ അവൻ അവരെ യോസേഫിന്റെ
വീട്ടിന്നകത്തു കൊണ്ടുപോയി ; അവർക്കു വെള്ളം
കൊടുത്തു, അവർ കാലുകളെ കഴുകി; അവരുടെ
കഴുതകൾക്കു അവൻ തീൻ കൊടുത്തു.
25 ഉച്ചെക്കു യോസേഫ് വരുമ്പോഴേക്കു അവർ
കാഴ്ച ഒരുക്കിവെച്ചു ; തങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണം
അവിടെ എന്നു അവർ കേട്ടിരുന്നു.
26 യോസേഫ് വീട്ടിൽവന്നപ്പോൾ അവർ കൈവശമുള്ള
കാഴ്ച അകത്തുകൊണ്ടു ചെന്നു അവന്റെ മുമ്പാകെ
വെച്ചു അവനെ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു.
27 അവൻ അവരോടു കുശലപ്രശ്നം ചെയ്തു: നിങ്ങൾ
പറഞ്ഞ വൃദ്ധൻ, നിങ്ങളുടെ അപ്പൻ
സൌഖ്യമായിരിക്കുന്നുവോ? അവൻ
ജീവനോടിരിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു .
28 അതിന്നു അവർ: ഞങ്ങളുടെ അപ്പനായ നിന്റെ

അടിയാന്നു സുഖം തന്നേ; അവൻ
ജീവനോടിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു
കുനിഞ്ഞു നമസ്കരിച്ചു.
29 പിന്നെ അവൻ തല ഉയർത്തി, തന്റെ അമ്മയുടെ
മകനും തന്റെ അനുജനുമായ ബെന്യാമീനെ കണ്ടു:
നിങ്ങൾ എന്നോടു പറഞ്ഞ നിങ്ങളുടെ ഇളയസഹോദരനോ
ഇവൻ എന്നു ചോദിച്ചു: ദൈവം നിനക്കു
കൃപനല്കട്ടെ മകനേ എന്നു പറഞ്ഞു.
30 അനുജനെ കണ്ടിട്ടു യോസേഫിന്റെ മനസ്സു
ഇരുകിയതുകൊണ്ടു അവൻ കരയേണ്ടതിന്നു
ബദ്ധപ്പെട്ടു സ്ഥലം അന്വേഷിച്ചു ,
അറയിൽചെന്നു അവിടെവെച്ചു കരഞ്ഞു.
31 പിന്നെ അവൻ മുഖം കഴുകി പുറത്തു വന്നു
തന്നെത്താൻ അടക്കി: ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവരുവിൻ
എന്നു കല്പിച്ചു .
32 അവർ അവന്നു പ്രത്യേകവും അവർക്കു
പ്രത്യേകവും , അവനോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്ന
മിസ്രയീമ്യർക്കു പ്രത്യേകവും കൊണ്ടുവന്നു
വെച്ചു ; മിസ്രയീമ്യർ എബ്രായരോടു കൂടെ
ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല ; അതു മിസ്രയീമ്യർക്കു
വെറുപ്പു ആകുന്നു .
33 മൂത്തവൻ മുതൽ ഇളയവൻ വരെ
പ്രായത്തിന്നൊത്തവണ്ണം അവരെ അവന്റെ
മുമ്പാകെ ഇരുത്തി ; അവർ അന്യോന്യം നോക്കി
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു .
34 അവൻ തന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു അവർക്കു
ഓഹരികൊടുത്തയച്ചു; ബെന്യാമീന്റെ ഓഹരി
മറ്റവരുടെ ഓഹരിയുടെ അഞ്ചിരട്ടിയായിരുന്നു ;
അവർ പാനംചെയ്തു അവനോടുകൂടെ ആഹ്ളാദിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 44

1 അനന്തരം അവൻ തന്റെ ഗൃഹവിചാരകനോടു: നീ
ഇവരുടെ ചാക്കിൽ പിടിപ്പതു ധാന്യം നിറച്ചു ,
ഓരോരുത്തന്റെ ദ്രവ്യം അവനവന്റെ ചാക്കിന്റെ
വായ്ക്കൽ വെക്കുക.
2 ഇളയവന്റെ ചാക്കിന്റെ വായ്ക്കൽ
വെള്ളികൊണ്ടുള്ള എന്റെ പാനപാത്രവും അവന്റെ
ധാന്യവിലയും വെക്കുക എന്നു കല്പിച്ചു ;
യോസേഫ് കല്പിച്ചതുപോലെ അവൻ ചെയ്തു.
3 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അവരുടെ കഴുതകളുമായി
അവരെ യാത്രഅയച്ചു.
4 അവർ പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
ദൂരത്താകുംമുമ്പെ , യോസേഫ് തന്റെ
ഗൃഹവിചാരകനോടു: എഴുന്നേറ്റു ആ
പുരുഷന്മാരുടെ പിന്നാലെ ഓടിച്ചെല്ലുക ;
ഒപ്പം എത്തുമ്പോൾ അവരോടു: നിങ്ങൾ നന്മെക്കു

പകരം തിന്മ ചെയ്തതു എന്തു?
5 അതിലല്ലയോ എന്റെ യജമാനൻ കുടിക്കുന്നതു?
നിങ്ങൾ ഈ ചെയ്തതു ഒട്ടും നന്നല്ല എന്നു പറക
എന്നു കല്പിച്ചു .
6 അവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ ഈ
വാക്കുകൾ അവരോടു പറഞ്ഞു.
7 അവർ അവനോടു പറഞ്ഞതു: യജമാനൻ ഇങ്ങനെ
പറയുന്നതു എന്തു? ഈ വക കാര്യം അടിയങ്ങൾ
ഒരുനാളും ചെയ്കയില്ല.
8 ഞങ്ങളുടെ ചാക്കിന്റെ വായ്ക്കൽ കണ്ട
ദ്രവ്യം ഞങ്ങൾ കനാൻ ദേശത്തുനിന്നു നിന്റെ
അടുക്കൽ വീണ്ടും കൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ; പിന്നെ
ഞങ്ങൾ നിന്റെ യജമാനന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു
വെള്ളിയും പൊന്നും മോഷ്ടിക്കുമോ?
9 അടിയങ്ങളിൽ ആരുടെ പക്കൽ എങ്കിലും അതു
കണ്ടാൽ അവൻ മരിക്കട്ടെ; ഞങ്ങളും യജമാനന്നു
അടിമകളായിക്കൊള്ളാം.
10 അതിന്നു അവൻ: നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ആകട്ടെ;
അതു ആരുടെ പക്കൽ കാണുന്നുവോ അവൻ എനിക്കു
അടിമയാകും; നിങ്ങളോ
കുറ്റമില്ലാത്തവരായിരിക്കും .
11 അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടു ചാക്കു നിലത്തു
ഇറക്കി: ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ചാക്കു
അഴിച്ചു .
12 അവൻ മൂത്തവന്റെ ചാക്കുതുടങ്ങി ഇളയവന്
റേതുവരെ ശോധന കഴിച്ചു. ബെന്യാമീന്റെ
ചാക്കിൽ പാനപാത്രം കണ്ടുപിടിച്ചു .
13 അപ്പോൾ അവർ വസ്ത്രം കീറി, ചുമടു
കഴുതപ്പുറത്തു കയറ്റി പട്ടണത്തിലേക്കു
മടങ്ങിച്ചെന്നു .
14 യെഹൂദയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരും യോസേഫിന്
റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു ; അവൻ അതുവരെയും
അവിടെത്തന്നേ ആയിരുന്നു; അവർ അവന്റെ
മുമ്പാകെ സാഷ്ടാംഗം വീണു.
15 യോസേഫ് അവരോടു: നിങ്ങൾ ഈ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി
എന്തു? എന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരുത്തന്നു
ലക്ഷണവിദ്യ അറിയാമെന്നു നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞിട്ടില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു .
16 അതിന്നു യെഹൂദാ: യജമാനനോടു ഞങ്ങൾ എന്തു
പറയേണ്ടു? എന്തു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടു ? എങ്ങനെ
ഞങ്ങളെത്തന്നേ നീതീകരിക്കേണ്ടു? ദൈവം
അടിയങ്ങളുടെ അകൃത്യം കണ്ടെത്തി; ഇതാ ഞങ്ങൾ
യജമാനന്നു അടിമകൾ; ഞങ്ങളും ആരുടെ കയ്യിൽ
പാത്രം കണ്ടുവോ അവനും തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അതിന്നു അവൻ അങ്ങനെ ഞാൻ ഒരുനാളും

ചെയ്കയില്ല; ആരുടെ പക്കൽ പാത്രം കണ്ടുവോ അവൻ
തന്നേ എനിക്കു അടിമയായിരിക്കും; നിങ്ങളോ
സമാധാനത്തോടെ നിങ്ങളുടെ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ
പോയ്ക്കോൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
18 അപ്പോൾ യെഹൂദാ അടുത്തുചെന്നു പറഞ്ഞതു:
യജമാനനേ, അടിയൻ യജമാനനോടു ഒന്നു
ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടേ ; അടിയന്റെ നേരെ കോപം
ജ്വലിക്കരുതേ ;
19 യജമാനൻ ഫറവോനെപ്പോലെയല്ലോ; നിങ്ങൾക്കു
അപ്പനോ സഹോദരനോ ഉണ്ടോ എന്നു യജമാനൻ
അടിയങ്ങളോടു ചോദിച്ചു.
20 അതിന്നു ഞങ്ങൾ യജമാനനോടു: ഞങ്ങൾക്കു
വൃദ്ധനായോരു അപ്പനും അവന്നു
വാർദ്ധക്യത്തിൽ ജനിച്ച ഒരു മകനും ഉണ്ടു ;
അവന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ മരിച്ചുപോയി; അവന്റെ അമ്മ
പ്രസവിച്ചിട്ടു അവൻ ഒരുത്തനെ ശേഷിപ്പുള്ളു ;
അവൻ അപ്പന്റെ ഇഷ്ടനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
21 അപ്പോൾ യജമാനൻ അടയിങ്ങളോടു: എനിക്കു
കാണേണ്ടതിന്നു അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
കല്പിച്ചുവല്ലോ .
22 ഞങ്ങൾ യജമാനനോടു: ബാലന്നു അപ്പനെ
പിരിഞ്ഞുകൂടാ; പിരിഞ്ഞാൽ അപ്പൻ
മരിച്ചുപോകും എന്നു പറഞ്ഞു.
23 അതിന്നു യജമാനൻ അടിയങ്ങളോടു നിങ്ങളുടെ
ഇളയസഹോദരൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ വരാതിരുന്നാൽ
നിങ്ങൾ എന്റെ മുഖം ഇനി കാണുകയില്ല എന്നു
കല്പിച്ചു .
24 അവിടത്തെ അടിയാനായ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ
ഞങ്ങൾ ചെന്നു യജമാനന്റെ വാക്കുകളെ
അറിയിച്ചു .
25 അനന്തരം ഞങ്ങളുടെ അപ്പൻ നിങ്ങൾ ഇനിയും
പോയി കുറെ ധാന്യം നമുക്കു കൊള്ളുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
26 അതിന്നു ഞങ്ങൾ: ഞങ്ങൾ പൊയ്ക്കൂടാ; അനുജൻ
കൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ പോകാം; അനുജൻ ഇല്ലാതെ
ഞങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം കാണ്മാൻ
പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു .
27 അപ്പോൾ അവിടത്തെ അടിയാനായ അപ്പൻ
ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു: എന്റെ ഭാര്യ എനിക്കു
രണ്ടുപുത്രന്മാരെ പ്രസവിച്ചു എന്നു
നിങ്ങൾക്കു അറിയാമല്ലോ.
28 അവരിൽ ഒരുത്തൻ എന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
പോയി; അവനെ പറിച്ചു കീറിപ്പോയി നിശ്ചയം
എന്നു ഞാൻ ഉറെച്ചു; ഇതുവരെ ഞാൻ അവനെ

കണ്ടിട്ടുമില്ല .
29 നിങ്ങൾ ഇവനെയും കൊണ്ടുപോയിട്ടു അവന്നു
വല്ല ആപത്തും വന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ നരയെ
ദുഃഖത്തോടെ പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങുമാറാക്കും.
30 അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ ബാലൻ കൂടെയില്ലാതെ ഞാൻ
അവിടത്തെ അടിയാനായ അപ്പന്റെ അടുക്കൽ
ചെല്ലുമ്പോൾ , അവന്റെ പ്രാണൻ ഇവന്റെ
പ്രാണനോടു പറ്റിയിരിക്കകൊണ്ടു ,
31 ബാലൻ ഇല്ലെന്നു കണ്ടാൻ അവൻ
മരിച്ചുപോകും ; അങ്ങനെ അടിയങ്ങൾ അവിടെത്തെ
അടിയാനായ അപ്പന്റെ നരയെ ദുഃഖത്തോടെ
പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങുമാറാക്കും.
32 അടിയൻ അപ്പനോടു: അവനെ നിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരാതിരുന്നാൽ ഞാൻ എന്നും അപ്പന്നു
കുറ്റക്കാരനായിക്കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു ,
അപ്പനോടു ബാലന്നുവേണ്ടി
ഉത്തരവാദിയായിരിക്കുന്നു .
33 ആകയാൽ ബാലന്നു പകരം അടിയൻ യജമാനന്നു
അടിമയായിരിപ്പാനും ബാലൻ സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ
പൊയ്ക്കൊൾവാനും അനുവദിക്കേണമേ.
34 ബാലൻ കൂടെ ഇല്ലാതെ ഞാൻ എങ്ങനെ അപ്പന്റെ
അടുക്കൽ പോകും? അപ്പന്നു ഭവിക്കുന്ന ദോഷം
ഞാൻ കാണേണ്ടിവരുമല്ലോ.

അദ്ധ്യായം 45

1 അപ്പോൾ ചുറ്റും നില്ക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ
തന്നെത്താൻ അടക്കുവാൻ വഹിയാതെ: എല്ലാവരെയും
എന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു പുറത്താക്കുവിൻ എന്നു
യോസേഫ് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ യോസേഫ് തന്
റെ സഹോദരന്മാർക്കു തന്നെ
വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ആരും അടുക്കൽ
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല .
2 അവൻ ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു; മിസ്രയീമ്യരും
ഫറവോന്റെ ഗൃഹവും അതു കേട്ടു.
3 യോസേഫ് സഹോദരന്മാരോടു: ഞാൻ യോസേഫ്
ആകുന്നു; എന്റെ അപ്പൻ ജീവനോടിരിക്കുന്നുവോ
എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ സഹോദരന്മാർ അവന്റെ
സന്നിധിയിൽ ഭ്രമിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു അവനോടു
ഉത്തരം പറവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.
4 യോസേഫ് സഹോദരന്മാരോടു: ഇങ്ങോട്ടു
അടുത്തുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ
അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞതു; നിങ്ങൾ
മിസ്രയീമിലേക്കു വിറ്റുകളഞ്ഞ നിങ്ങളുടെ
സഹോദരൻ യോസേഫ് ആകുന്നു ഞാൻ.
5 എന്നെ ഇവിടെ വിറ്റതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
വ്യസനിക്കേണ്ടാ , വിഷാദിക്കയും വേണ്ടാ;

ജീവരക്ഷക്കായി ദൈവം എന്നെ നിങ്ങൾക്കു
മുമ്പെ അയച്ചതാകുന്നു .
6 ദേശത്തു ക്ഷാമം ഉണ്ടായിട്ടു ഇപ്പോൾ രണ്ടു
സംവത്സരമായി; ഉഴവും കൊയ്ത്തും ഇല്ലാത്ത
അഞ്ചു സംവത്സരം ഇനിയും ഉണ്ടു.
7 ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കു സന്തതി
ശേഷിക്കേണ്ടതിന്നും വലിയോരു രക്ഷയാൽ
നിങ്ങളുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നും ദൈവം
എന്നെ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ അയച്ചിരിക്കുന്നു .
8 ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ല, ദൈവം അത്രേ എന്നെ
ഇവിടെ അയച്ചതു; അവൻ എന്നെ ഫറവോന്നു പിതാവും
അവന്റെ ഗൃഹത്തിന്നു ഒക്കെയും യജമാനനും
മിസ്രയീംദേശത്തിന്നൊക്കെയും അധിപതിയും
ആക്കിയിരിക്കുന്നു .
9 നിങ്ങൾ ബദ്ധപ്പെട്ടു എന്റെ അപ്പന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: നിന്റെ മകനായ യോസേഫ് ഇപ്രകാരം
പറയുന്നു: ദൈവം എന്നെ മിസ്രയീമിന്നൊക്കെയും
അധിപതിയാക്കിയിരിക്കുന്നു ; നീ താമസിയാതെ
എന്റെ അടുക്കൽ വരേണം.
10 നീ ഗോശെൻ ദേശത്തു പാർത്തു എനിക്കു
സമീപമായിരിക്കും; നീയും മക്കളും മക്കളുടെ
മക്കളും നിന്റെ ആടുകളും കന്നുകാലികളും
നിനക്കുള്ളതൊക്കെയും തന്നേ.
11 നിനക്കും കുടുംബത്തിന്നും നിനക്കുള്ള
സകലത്തിന്നും ദാരിദ്ര്യം നേരിടാതവണ്ണം ഞാൻ
അവിടെ നിന്നെ പോഷിപ്പിക്കും ; ക്ഷാമം ഇനിയും
അഞ്ചു സംവത്സരം നില്ക്കും.
12 ഇതാ, ഞാൻ തന്നേ നിങ്ങളോടു
സംസാരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങളും എന്റെ അനുജൻ
ബെന്യാമീനും കണ്ണാലെ കാണുന്നുവല്ലോ.
13 മിസ്രയീമിൽ എനിക്കുള്ള മഹത്വവും നിങ്ങൾ
കണ്ടതൊക്കെയും അപ്പനെ അറിയിക്കേണം; എന്റെ
അപ്പനെ വേഗത്തിൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരികയും വേണം.
14 അവൻ തന്റെ അനുജൻ ബെന്യാമീനെ
കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു ; ബെന്യാമീൻ
അവനെയും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു .
15 അവൻ സഹോദരന്മാരെ ഒക്കെയും ചുംബിച്ചു
കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു ; അതിന്റെ ശേഷം
സഹോദരന്മാർ അവനുമായി സല്ലാപിച്ചു.
16 യോസേഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ വന്നിരിക്കുന്നു
എന്നുള്ള കേൾവി ഫറവോന്റെ അരമനയിൽ എത്തി; അതു
ഫറവോന്നും അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർക്കും
സന്തോഷമായി.
17 ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു പറഞ്ഞതു: നിന്റെ

സഹോദരന്മാരോടു നീ പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്വിൻ: നിങ്ങളുടെ മൃഗങ്ങളുടെ
പുറത്തു ചുമടുകയറ്റി പുറപ്പെട്ടു കനാൻ
ദേശത്തു ചെന്നു നിങ്ങളുടെ
18 അപ്പനെയും കുടുംബങ്ങളെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു മിസ്രയീംരാജ്യത്തിലെ നന്മ തരും ;
ദേശത്തിന്റെ പുഷ്ടി നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കും.
19 നിനക്കു കല്പന തന്നിരിക്കുന്നു ;
ഇതാകുന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതു: നിങ്ങളുടെ
പൈതങ്ങൾക്കും ഭാര്യമാർക്കും വേണ്ടി
മിസ്രയീംദേശത്തു നിന്നു രഥങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി
നിങ്ങളുടെ അപ്പനെ കയറ്റി കൊണ്ടുവരേണം.
20 നിങ്ങളുടെ സാമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചു
ചിന്തിക്കേണ്ടാ ; മിസ്രയീംദേശത്തെങ്ങുമുള്ള
നന്മ നിങ്ങൾക്കുള്ളതു ആകുന്നു .
21 യിസ്രായേലിന്റെ പുത്രന്മാർ അങ്ങനെ തന്നേ
ചെയ്തു; യോസേഫ് അവർക്കു ഫറവോന്റെ കല്പന
പ്രകാരം രഥങ്ങൾ കൊടുത്തു; വഴിക്കു
വേണ്ടുന്ന ആഹാരവും കൊടുത്തു.
22 അവരിൽ ഓരോരുത്തന്നു ഓരോ വസ്ത്രവും
ബെന്യാമീന്നോ മുന്നൂറു വെള്ളിക്കാശും
അഞ്ചു വസ്ത്രവും കൊടുത്തു.
23 അങ്ങനെ തന്നേ അവൻ തന്റെ അപ്പന്നു പത്തു
കഴുതപ്പുറത്തു മിസ്രയീമിലെ വിശേഷ
സാധനങ്ങളും പത്തു പെൺകഴുതപ്പുറത്തു
വഴിച്ചെലവിന്നു ധാന്യവും ആഹാരവും കയറ്റി
അയച്ചു.
24 അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരെ യാത്ര
അയച്ചു; അവർ പുറപ്പെടുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ വഴിയിൽ
വെച്ചു ശണ്ഠകൂടരുതെന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
25 അവർ മിസ്രയീമിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു കനാൻ
ദേശത്തു അപ്പനായ യാക്കോബിന്റെ അടുക്കൽ
എത്തി.
26 അവനോടു: യോസേഫ് ജീവനോടിരിക്കുന്നു; അവൻ
മിസ്രയീംദേശത്തിന്നൊക്കെയും
അധിപതിയാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
യാക്കോബ് സ്തംഭിച്ചുപോയി; അവർ പറഞ്ഞതു
വിശ്വസിച്ചതുമില്ല .
27 യോസേഫ് തങ്ങളോടു പറഞ്ഞവാക്കുകളൊക്കെയും
അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു; തന്നെ കയറ്റികൊണ്ടു
പോകുവാൻ യോസേഫ് അയച്ച രഥങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ
അവരുടെ അപ്പനായ യാക്കോബിന്നു വീണ്ടും
ചൈതന്യം വന്നു.
28 മതി; എന്റെ മകൻ യോസേഫ്

ജീവനോടിരിക്കുന്നു ; ഞാൻ മരിക്കുംമുമ്പെ
അവനെ പോയി കാണും എന്നു യിസ്രായേൽ പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 46

1 അനന്തരം യിസ്രായേൽ തനിക്കുള്ള സകലവുമായി
യാത്ര പുറപ്പെട്ടു ബേർ -ശേബയിൽ എത്തി തന്റെ
പിതാവായ യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവത്തിന്നു യാഗം
കഴിച്ചു .
2 ദൈവം യിസ്രായേലിനോടു രാത്രി ദർശനങ്ങളിൽ:
യാക്കോബേ, യാക്കോബേ എന്നു വിളിച്ചതിന്നു
ഞാൻ ഇതാ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
3 അപ്പോൾ അവൻ: ഞാൻ ദൈവം ആകുന്നു; നിന്റെ
പിതാവിന്റെ ദൈവം തന്നേ; മിസ്രയീമിലേക്കു
പോകുവാൻ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; അവിടെ ഞാൻ നിന്നെ
വലിയ ജാതിയാക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
4 ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ മിസ്രയീമിലേക്കു പോരും;
ഞാൻ നിന്നെ മടക്കി വരുത്തും; യോസേഫ്
സ്വന്തകൈകൊണ്ടു നിന്റെ കണ്ണു അടെക്കും
എന്നും അരുളിച്ചെയ്തു .
5 പിന്നെ യാക്കോബ് ബേർ-ശേബയിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു ; യിസ്രായേലിന്റെ പുത്രന്മാർ
അപ്പനായ യാക്കോബിനെ കയറ്റുവാൻ ഫറവോൻ അയച്ച
രഥങ്ങളിൽ അവനെയും തങ്ങളുടെ മക്കളെയും
ഭാര്യമാരെയും കയറ്റി കൊണ്ടുപോയി.
6 തങ്ങളുടെ ആടുമാടുകളെയും കനാൻ
ദേശത്തുവെച്ചു സമ്പാദിച്ച സമ്പത്തുകളെയും
കൊണ്ടുപോയി; അങ്ങനെ യാക്കോബും
സന്തതികളുമെല്ലാം മിസ്രയീമിൽ എത്തി.
7 അവൻ തന്റെ പുത്രിപുത്രന്മാരെയും
പൌത്രിപൌത്രന്മാരെയും തന്റെ
സന്തതികളെയൊക്കെയും കൂട്ടി
മിസ്രയീമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.
8 മിസ്രയീമിൽ വന്ന യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
പേരുകൾ ആവിതു: യാക്കോബും അവന്റെ
പുത്രന്മാരും ; യാക്കോബിന്റെ ആദ്യജാതനായ
രൂബേൻ.
9 രൂബേന്റെ പുത്രന്മാർ : ഹാനോക്, ഫല്ലൂ ,
ഹെസ്രോൻ, കർമ്മി .
10 ശിമെയോന്റെ പുത്രന്മാർ : യെമൂവേൽ, യാമീൻ,
ഓഹദ്, യാഖീൻ, സോഹർ, കനാന്യക്കാരത്തിയുടെ
മകനായ ശൌൽ.
11 ലേവിയുടെ പുത്രന്മാർ : ഗേർശോൻ, കഹാത്ത്,
മെരാരി.
12 യെഹൂദയുടെ പുത്രന്മാർ: ഏർ, ഓനാൻ, ശേലാ,
പേരെസ്, സേരഹ്; എന്നാൽ ഏർ ഓനാൻ എന്നിവർ കനാൻ
ദേശത്തുവെച്ചു മരിച്ചുപോയി . പേരെസിന്റെ

പുത്രന്മാർ :
13 ഹെസ്രോൻ, ഹാമൂൽ. യിസ്സാഖാരിന്റെ
പുത്രന്മാർ : തോലാ, പുവ്വാ , യോബ്, ശിമ്രോൻ.
14 സെബൂലൂന്റെ പുത്രന്മാർ : സേരെദ്, ഏലോൻ,
യഹ്ളെയേൽ.
15 ഇവർ ലേയയുടെ പുത്രന്മാർ; അവൾ അവരെയും
യാക്കോബിന്റെ മകളായ ദീനയെയും അവന്നു പദ്ദൻ-
അരാമിൽവെച്ചു പ്രസവിച്ചു ; അവന്റെ
പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും എല്ലാം കൂടെ
മുപ്പത്തുമൂന്നു പേർ ആയിരുന്നു .
16 ഗാദിന്റെ പുത്രന്മാർ : സിഫ്യോൻ, ഹഗ്ഗീ ,
ശൂനീ, എസ്ബോൻ, ഏരി, അരോദീ, അരേലീ.
17 ആശേരിന്റെ പുത്രന്മാർ : യിമ്നാ, യിശ്വാ ,
യിശ്വീ , ബെരീയാ; ഇവരുടെ സഹോദരി സേരഹ്.
ബെരീയാവിന്റെ പുത്രന്മാർ :
18 ഹേബെർ, മൽക്കീയേൽ. ഇവർ ലാബാൻ തന്റെ മകളായ
ലേയെക്കു കൊടുത്ത സില്പയുടെ പുത്രന്മാർ ;
അവൾ യാക്കോബിന്നു ഈ പതിനാറു പേരെ
പ്രസവിച്ചു .
19 യാക്കോബിന്റെ ഭാര്യയായ റാഹേലിന്റെ
പുത്രന്മാർ :
20 യോസേഫ്, ബെന്യാമീൻ. യോസേഫിന്നു
മിസ്രയീംദേശത്തു മനശ്ശെയും എഫ്രയീമും
ജനിച്ചു ; അവരെ ഓനിലെ പുരോഹിതനായ
പോത്തിഫേറയുടെ മകളായ ആസ്നത്ത് അവന്നു
പ്രസവിച്ചു .
21 ബെന്യാമിന്റെ പുത്രന്മാർ : ബേല, ബേഖെർ,
അശ്ബെൽ, ഗേരാ, നാമാൻ, ഏഹീ, രോശ്, മുപ്പീം ,
ഹുപ്പീം , ആരെദ്.
22 ഇവർ റാഹേൽ യാക്കോബിന്നു പ്രസവിച്ച
പുത്രന്മാർ ; എല്ലാംകൂടെ പതിന്നാലു പേർ.
23 ദാന്റെ പുത്രന്മാർ ഹൂശീം .
24 നഫ്താലിയുടെ പുത്രന്മാർ : യഹസേൽ, ഗൂനീ,
യേസെർ, ശില്ലോ .
25 ഇവർ ലാബാൻ തന്റെ മകളായ റാഹേലിന്നു
കൊടുത്ത ബിൽഹയുടെ പുത്രന്മാർ; അവൾ
യാക്കോബിന്നു ഇവരെ പ്രസവിച്ചു; എല്ലാംകൂടെ
ഏഴുപേർ.
26 യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാരുടെ ഭാര്യമാരെ
കൂടാതെ അവന്റെ കടിപ്രദേശത്തുനിന്നു
ജനിച്ചവരായി അവനോടുകൂടെ മിസ്രയീമിൽ വന്നവർ
ആകെ അറുപത്താറു പേർ.
27 യോസേഫിന്നു മിസ്രയീമിൽവെച്ചു ജനിച്ച
പുത്രന്മാർ രണ്ടുപേർ ; മിസ്രയീമിൽ വന്നരായ
യാക്കോബിന്റെ കുടുംബം ആകെ എഴുപതു പേർ.

28 എന്നാൽ ഗോശെനിലേക്കു യോസേഫ് തനിക്കു വഴി
കാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ യെഹൂദയെ അവന്റെ
അടുക്കൽ മുമ്പിട്ടു അയച്ചു ; ഇങ്ങനെ അവർ
ഗോശെൻ ദേശത്തു എത്തി.
29 യോസേഫ് രഥം കെട്ടിച്ചു അപ്പനായ
യിസ്രായേലിനെ എതിരേല്പാൻ ഗോശെനിലേക്കു
പോയി, അവനെ കണ്ടപ്പോൾ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു
ഏറെനേരം കരഞ്ഞു.
30 യിസ്രായേൽ യോസേഫിനോടു: നീ
ജീവനോടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ നിന്റെ മുഖം
കണ്ടറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇപ്പോൾ തന്നേ
മരിച്ചാലും വേണ്ടതില്ല എന്നു പറഞ്ഞു .
31 പിന്നെ യോസേഫ് സഹോദരന്മാരോടും അപ്പന്റെ
കുടുംബത്തോടും പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ചെന്നു
ഫറവോനോടു: കനാൻ ദേശത്തുനിന്നു എന്റെ
സഹോദരന്മാരും അപ്പന്റെ കുടുംബവും എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയിക്കും .
32 അവർ ഇടയന്മാർ ആകുന്നു; കന്നുകാലികളെ
മേയ്ക്കുന്നതു അവരുടെ തൊഴിൽ; അവർ തങ്ങളുടെ
ആടുകളെയും കന്നുകാലികളെയും
തങ്ങൾക്കുള്ളതൊക്കെയും
കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു എന്നു അവനോടു പറയും.
33 അതുകൊണ്ടു ഫറവോൻ നിങ്ങളെ വിളിച്ചു:
നിങ്ങളുടെ തൊഴിൽ എന്തു എന്നു
ചോദിക്കുമ്പോൾ:
34 അടിയങ്ങൾ ബാല്യംമുതൽ ഇന്നുവരെയും,
ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരും
ഗോപാലകന്മാരാകുന്നു എന്നു പറവിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു ഗോശെനിൽ പാർപ്പാൻ സംഗതിയാകും;
ഇടയന്മാരെല്ലാം മിസ്രയീമ്യർക്കു
വെറുപ്പല്ലോ .

അദ്ധ്യായം 47

1 അങ്ങനെ യോസേഫ് ചെന്നു: എന്റെ അപ്പനും
സഹോദരന്മാരും അവരുടെ ആടുകളും
കന്നുകാലികളും അവർക്കുള്ളതൊക്കെയും കനാൻ
ദേശത്തുനിന്നു വന്നു ; ഗോശെൻ ദേശത്തു
ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഫറവോനെ ബോധിപ്പിച്ചു .
2 പിന്നെ അവൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ അഞ്ചുപേരെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുചെന്നു ഫറവോന്റെ സന്നിധിയിൽ
നിർത്തി.
3 അപ്പോൾ ഫറവോൻ അവന്റെ സഹോദരന്മാരോടു:
നിങ്ങളുടെ തൊഴിൽ എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
അവർ ഫറവോനോടു: അടിയങ്ങളും അടിയങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരും ഇടയന്മാരാകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.

4 ദേശത്തു താമസിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ
വന്നിരിക്കുന്നു ; കനാൻ ദേശത്തു ക്ഷാമം
കഠിനമായിരിക്കയാൽ അടിയങ്ങളുടെ ആടുകൾക്കു
മേച്ചലില്ല ; അടിയങ്ങൾ ഗോശെൻ ദേശത്തു
പാർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നും അവർ ഫറവോനോടു
പറഞ്ഞു.
5 ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു: നിന്റെ അപ്പനും
സഹോദരന്മാരും നിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ .
6 മിസ്രയീംദേശം നിന്റെ മുമ്പാകെ
ഇരിക്കുന്നു ; ദേശത്തിലേക്കും നല്ലഭാഗത്തു
നിന്റെ അപ്പനെയും സഹോദരന്മാരെയും
പാർപ്പിക്ക ; അവർ ഗോശെൻ ദേശത്തുതന്നേ
പാർത്തുകൊള്ളട്ടെ. അവരിൽ പ്രാപ്തന്മാർ
ഉണ്ടെന്നു നീ അറിയുന്നു എങ്കിൽ അവരെ എന്റെ
ആടുമാടുകളുടെ മേൽ വിചാരകന്മാരാക്കി
വെക്കുക എന്നു കല്പിച്ചു .
7 യേസേഫ് തന്റെ അപ്പനായ യാക്കോബിനെയും
അകത്തു കൊണ്ടുചെന്നു, അവനെ ഫറവോന്റെ
സന്നിധിയിൽ നിർത്തി,
8 യാക്കോബ് ഫറവോനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ഫറവോൻ
യാക്കോബിനോടു: എത്ര വയസ്സായി എന്നു
ചോദിച്ചു .
9 യാക്കോബ് ഫറവോനോടു: എന്റെ
പരദേശപ്രയാണത്തിന്റെ കാലം നൂറ്റിമുപ്പതു
സംവത്സരം ആയിരിക്കുന്നു. എന്റെ ആയുഷ്കാലം
ചുരുക്കവും കഷ്ടമുള്ളതും അത്രേ; എന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ പരദേശപ്രയാണമായ
ആയുഷ്കാലത്തോളം എത്തീട്ടുമില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു.
10 യാക്കോബ് ഫറവോനെ പിന്നെയും അനുഗ്രഹിച്ചു
ഫറവോന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു പോയി.
11 അനന്തരം യോസേഫ് തന്റെ അപ്പനെയും
സഹോദരന്മാരെയും കുടിപാർപ്പിച്ചു ; ഫറവോൻ
കല്പിച്ചതുപോലെ അവർക്കു
മിസ്രയീംദേശത്തിലേക്കും നല്ല ഭാഗമായ
രമെസേസ് ദേശത്തു അവകാശവും കൊടുത്തു.
12 യോസെഫ് തന്റെ അപ്പനെയും സഹോദരന്മാരെയും
അപ്പന്റെ കുടുംബത്തെ ഒക്കെയും
കുഞ്ഞുകുട്ടികളുടെ എണ്ണത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം
ആഹാരം കൊടുത്തു രക്ഷിച്ചു.
13 എന്നാൽ ക്ഷാമം ഏറ്റവും
കഠിനമായിരുന്നതുകൊണ്ടു ദേശത്തെങ്ങും
ആഹാരമില്ലാതെയായി മിസ്രയീംദേശവും കനാൻ
ദേശവും ക്ഷാമംകൊണ്ടു വലഞ്ഞു.

14 ജനങ്ങൾ വാങ്ങിയ ധാന്യത്തിന്നു വിലയായി
യോസേഫ് മിസ്രയീംദേശത്തും കനാൻ
ദേശത്തുമുള്ള പണം ഒക്കെയും ശേഖരിച്ചു; പണം
യോസേഫ് ഫറവോന്റെ ഗൃഹത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു.
15 മിസ്രയീംദേശത്തും കനാൻ ദേശത്തും പണം
ഇല്ലാതെയായപ്പോൾ മിസ്രയീമ്യർ ഒക്കെയും
യോസേഫിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: ഞങ്ങൾക്കു
ആഹാരം തരേണം; ഞങ്ങൾ നിന്റെ മുമ്പിൽ കിടന്നു
മരിക്കുന്നതു എന്തിന്നു ? പണം തീർന്നുപോയി
എന്നു പറഞ്ഞു.
16 അതിന്നു യോസേഫ്: നിങ്ങളുടെ ആടുമാടുകളെ
തരുവിൻ; പണം തീർന്നുപോയെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
ആടുമാടുകളെ വിലയായി വാങ്ങി ഞാൻ തരാം എന്നു
പറഞ്ഞു.
17 അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ കന്നുകാലികളെ
യോസേഫിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; കുതിര,
ആടു, കന്നുകാലി, കഴുത എന്നിവയെ യോസേഫ്
വിലയായി വാങ്ങി അവർക്കു ആഹാരം കൊടുത്തു;
ആയാണ്ടിൽ അവരുടെ കന്നുകാലികളെ എല്ലാം
വാങ്ങി ആഹാരം കൊടുത്തു അവരെ രക്ഷിച്ചു.
18 ആ ആണ്ടു കഴിഞ്ഞു പിറ്റെ ആണ്ടിൽ അവർ അവന്
റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു പറഞ്ഞതു: ഞങ്ങളുടെ
പണം ചെലവായി, മൃഗക്കൂട്ടങ്ങളും യജമാനന്നു
ചേർന്നു ; ഞങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളും
നിലങ്ങളുമല്ലാതെ യജമാനന്റെ മുമ്പാകെ
ഒന്നും ശേഷിപ്പില്ല എന്നുള്ളതു യജമാനനെ
ഞങ്ങൾ മറെക്കുന്നില്ല .
19 ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ നിലവും നിന്റെ
കണ്ണിന്നു മുമ്പിൽ എന്തിന്നു നശിക്കുന്നു ?
നീ ഞങ്ങളെയും നിലത്തെയും ആഹാരത്തിന്നു
വിലയായി വാങ്ങേണം. ഞങ്ങൾ നിലവുമായി
ഫറവോന്നു അടിമകൾ ആകട്ടെ. ഞങ്ങൾ മരിക്കാതെ
ജീവനോടിരിക്കേണ്ടതിന്നും നിലം ശൂന്യമായി
പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും ഞങ്ങൾക്കു വിത്തു
തരേണം.
20 അങ്ങനെ യോസേഫ് മിസ്രയീമിലെ നിലം
ഒക്കെയും ഫറവോന്നു വിലെക്കു വാങ്ങി; ക്ഷാമം
പ്രബലപ്പെടുകകൊണ്ടു മിസ്രയീമ്യർ തങ്ങളുടെ
നിലം വിറ്റു ; നിലമെല്ലാം ഫറവോന്നു ആയി.
21 ജനങ്ങളേയോ അവൻ മിസ്രയീംദേശത്തിന്റെ
അറ്റംമുതൽ അറ്റംവരെ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു
കുടിനീക്കി പാർപ്പിച്ചു .
22 പുരോഹിതന്മാരുടെ നിലം മാത്രം അവൻ
വാങ്ങിയില്ല ; പുരോഹിതന്മാർക്കു ഫറവോൻ
അവകാശം കല്പിച്ചിരുന്നു ; ഫറവോൻ അവർക്കു

കൊടുത്ത അവകാശം കൊണ്ടു അവർ ഉപജീവനം
കഴിച്ചതിനാൽ അവർ തങ്ങളുടെ നിലം വിറ്റില്ല .
23 യോസേഫ് ജനങ്ങളോടു: ഞാൻ ഇന്നു നിങ്ങളെയും
നിങ്ങളുടെ നിലത്തെയും ഫറവോന്നു വിലെക്കു
വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു ; നിങ്ങൾക്കു വിത്തു
ഇതാ; നിലം വിതെച്ചുകൊൾവിൻ.
24 വിളവെടുക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഫറവോന്നു
അഞ്ചിലൊന്നു കൊടുക്കേണം; നാലോഹരിയോ,
വിത്തിന്നു വിത്തായിട്ടും നിങ്ങൾക്കും
നിങ്ങളുടെ വീടുകളിലുള്ളവർക്കും നിങ്ങളുടെ
കുഞ്ഞുകുട്ടികൾക്കും ആഹാരമായിട്ടും
നിങ്ങൾക്കു തന്നേ ഇരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു .
25 അതിന്നു അവർ: നീ ഞങ്ങളുടെ ജീവനെ
രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു ; യജമാനന്നു ഞങ്ങളോടു
ദയയുണ്ടായാൽ മതി; ഞങ്ങൾ ഫറവോന്നു
അടിമകളായിക്കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു.
26 അഞ്ചിലൊന്നു ഫറവൊന്നു ചെല്ലേണം
എന്നിങ്ങിനെ യോസേഫ് മിസ്രയീമിലെ നിലങ്ങളെ
സംബന്ധിച്ചുവെച്ച ചട്ടം ഇന്നുവരെയും
നടപ്പാകുന്നു . പുരോഹിതന്മാരുടെ നിലം മാത്രം
ഫറവോന്നു ചേർന്നിട്ടില്ല .
27 യിസ്രായേൽ മിസ്രയീംരാജ്യത്തിലെ ഗോശെൻ
ദേശത്തു പാർത്തു; അവിടെ അവകാശം സമ്പാദിച്ചു,
ഏറ്റവും സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവരായി
പെരുകിവന്നു.
28 യാക്കോബ് മിസ്രയീംദേശത്തു വന്നിട്ടു
പതിനേഴു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു ;
യാക്കോബിന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ
നൂറ്റിനാല്പത്തേഴു സംവത്സരം ആയിരുന്നു .
29 യിസ്രായേൽ മരിപ്പാനുള്ള കാലം
അടുത്തപ്പോൾ അവൻ തന്റെ മകനായ യോസേഫിനെ
വിളിപ്പിച്ചു അവനോടു : നിനക്കു എന്നോടു
കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ കൈ എന്റെ
തുടയിൽകീഴിൽ വെക്കുക; എന്നോടു ദയയും
വിശ്വസ്തതയും കാണിച്ചു എന്നെ മിസ്രയീമിൽ
അടക്കാതെ,
30 ഞാൻ എന്റെ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ
നിദ്രകൊള്ളുമ്പോൾ എന്നെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി അവരുടെ ശ്മശാനഭൂമിയിൽ
അടക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. നിന്റെ
കല്പനപ്രകാരം ഞാൻ ചെയ്യാം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
31 എന്നോടു സത്യം ചെയ്ക എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു;
അവൻ സത്യവും ചെയ്തു; അപ്പോൾ യിസ്രായേൽ
കട്ടിലിന്റെ തലെക്കൽ നമസ്കരിച്ചു .

അദ്ധ്യായം 48

1 അനന്തരം യോസേഫിന്നു: നിന്റെ അപ്പൻ
ദീനമായി കിടക്കുന്നു എന്നു വർത്തമാനം
വന്നു ; ഉടനെ അവൻ മനശ്ശെ, എഫ്രയീം എന്ന രണ്ടു
പുത്രന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നു :
2 നിന്റെ മകൻ യോസേഫ് ഇതാവരുന്നു എന്നു
യാക്കോബിനെ അറിയിച്ചു; അപ്പോൾ യിസ്രായേൽ
തന്നെത്താൻ ഉറപ്പിച്ചു കട്ടിലിന്മേൽ
ഇരുന്നു .
3 യാക്കോബ് യോസേഫിനോടു പറഞ്ഞതു:
സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവം കനാൻ ദേശത്തിലെ
ലൂസ്സിൽവെച്ചു എനിക്കു പ്രത്യക്ഷനായി
എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു ,
4 എന്നോടു: ഞാൻ നിന്നെ
സന്താനപുഷ്ടിയുള്ളവനാക്കി പെരുക്കി നിന്നെ
ജനസമൂഹമാക്കുകയും നിന്റെ ശേഷം നിന്റെ
സന്തതിക്കു ഈ ദേശം ശാശ്വതാവകാശമായി
കൊടുക്കയും ചെയ്യും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .
5 മിസ്രയീമിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ
വരുംമുമ്പെ നിനക്കു മിസ്രയീംദേശത്തുവെച്ചു
ജനിച്ച രണ്ടു പുത്രന്മാരായ മനശ്ശെയും
എഫ്രയീമും എനിക്കുള്ളവർ ആയിരിക്കട്ടെ;
രൂബേനും ശിമെയോനും എന്നപോലെ അവർ
എനിക്കുള്ളവരായിരിക്കട്ടെ .
6 ഇവരുടെ ശേഷം നിനക്കു ജനിക്കുന്ന സന്തതിയോ
നിനക്കുള്ളവരായിരിക്കട്ടെ ; അവർ തങ്ങളുടെ
അവകാശത്തിൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെ പേരിൻ
പ്രകാരം വിളിക്കപ്പെടട്ടെ .
7 ഞാൻ പദ്ദനിൽനിന്നു വരുമ്പോൾ, കനാൻ
ദേശത്തു എഫ്രാത്തിൽ എത്തുവാൻ അല്പം ദൂരം
മാത്രമുള്ളപ്പോൾ വഴിയിൽവെച്ചു റാഹേൽ
മരിച്ചു ; ഞാൻ അവളെ അവിടെ ബേത്ത്ളേഹെം എന്ന
എഫ്രാത്തിന്നുള്ള വഴിയരികെ അടക്കം ചെയ്തു.
8 യിസ്രായേൽ യോസേഫിന്റെ പുത്രന്മാരെ
കണ്ടപ്പോൾ: ഇവർ ആരെന്നു ചോദിച്ചു.
9 ദൈവം ഇവിടെ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള
പുത്രന്മാർ എന്നു യോസേഫ് അപ്പനോടു പറഞ്ഞു.
അവരെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക; ഞാൻ അവരെ
അനുഗ്രഹിക്കും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
10 എന്നാൽ യിസ്രായേലിന്റെ കണ്ണു
വയസ്സുകൊണ്ടു മങ്ങി കാണ്മാൻ വഹിയാതിരുന്നു;
അവരെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ അവൻ അവരെ
ചുംബിച്ചു ആലിംഗനം ചെയ്തു.
11 യിസ്രായേൽ യോസേഫിനോടു: നിന്റെ മുഖം
കാണുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല ;

എന്നാൽ നിന്റെ സന്തതിയെയും കാണ്മാൻ ദൈവം
എനിക്കു സംഗതിവരുത്തിയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
12 യോസേഫ് അവരെ അവന്റെ മുഴങ്കാലുകൾക്കിടയിൽ
നിന്നു മാറ്റി സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു .
13 പിന്നെ യോസേഫ് എഫ്രയീമിനെ വലങ്കൈകൊണ്ടു
പിടിച്ചു യിസ്രായേലിന്റെ ഇടങ്കൈക്കു
നേരെയും മനശ്ശെയെ ഇടങ്കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചു
യിസ്രായേലിന്റെ വലങ്കൈക്കു നേരെയുമായി
ഇങ്ങനെ രണ്ടുപേരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുചെന്നു.
14 യിസ്രായേൽ വലങ്കൈ നീട്ടി ഇളയവനായ
എഫ്രയീമിന്റെ തലയിലും ഇടങ്കൈ മൂത്തവനായ
മനശ്ശെയുടെ തലയിലുമായി അങ്ങനെ തന്റെ കൈകളെ
പിണെച്ചുവെച്ചു .
15 പിന്നെ അവൻ യോസേഫിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു: എന്
റെ പിതാക്കന്മാരായ അബ്രാഹാമും യിസ്ഹാക്കും
ഭജിച്ചുപോന്ന ദൈവം, ഞാൻ ജനിച്ച നാൾമുതൽ
ഇന്നുവരെയും എന്നെ പുലർത്തിയിരിക്കുന്ന
ദൈവം,
16 എന്നെ സകലദോഷങ്ങളിൽനിന്നും വിടുവിച്ച
ദൂതൻ ഈ കുട്ടികളെ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ;
എന്റെ പേരും എന്റെ പിതാക്കന്മാരായ
അബ്രാഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെയും പേരും
ഇവരിൽ നിലനില്ക്കുമാറാകട്ടെ; അവർ ഭൂമിയിൽ
കൂട്ടമായി വർദ്ധിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു .
17 അപ്പൻ വലങ്കൈ എഫ്രയീമിന്റെ തലയിൽവെച്ചു
എന്നു യോസേഫ് കണ്ടപ്പോൾ അവന്നു അനിഷ്ടം
തോന്നി; അപ്പന്റെ കൈ എഫ്രയീമിന്റെ
തലയിൽനിന്നു മനശ്ശെയുടെ തലയിൽ
മാറ്റിവെപ്പാൻ പിടിച്ചു .
18 യോസേഫ് അപ്പനോടു: അങ്ങനെയല്ല, എന്റെ
അപ്പാ; ഇവനല്ലോ ആദ്യജാതൻ; ഇവന്റെ തലയിൽ
വലങ്കൈ വെക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
19 എന്നാൽ അവന്റെ അപ്പൻ സമ്മതിക്കാതെ
എനിക്കു അറിയാം; മകനേ, എനിക്കു അറിയാം;
ഇവനും ഒരു വലിയ ജനമായിത്തീരും, ഇവനും
വർദ്ധിക്കും ; എങ്കിലും അനുജൻ അവനെക്കാൾ
അധികം വർദ്ധിക്കും; അവന്റെ സന്തതി
ജനസമൂഹമായ്തീരും എന്നു പറഞ്ഞു.
20 അങ്ങനെ അവൻ അന്നു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു:
ദൈവം നിന്നെ എഫ്രയീമിനെയും
മനശ്ശെയെയുംപോലെ ആക്കുമാറാകട്ട എന്നു
യിസ്രായേല്യർ നിന്റെ പേർ ചൊല്ലി
അനുഗ്രഹിക്കും. എന്നു പറഞ്ഞു എഫ്രയീമിനെ
മനശ്ശെക്കു മുമ്പാക്കി .

21 യോസേഫിനോടു യിസ്രായേൽ പറഞ്ഞതു: ഇതാ, ഞാൻ
മരിക്കുന്നു ; ദൈവം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു
നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദേശത്തേക്കു മടക്കി കൊണ്ടുപോകും.
22 എന്റെ വാളും വില്ലുംകൊണ്ടു ഞാൻ
അമോർയ്യരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു പിടിച്ചടക്കിയ
മലഞ്ചരിവു ഞാൻ നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ
ഓഹരിയിൽ കവിഞ്ഞതായി നിനക്കു
തന്നിരിക്കുന്നു .

അദ്ധ്യായം 49

1 അനന്തരം യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രന്മാരെ
വിളിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു: കൂടിവരുവിൻ,
ഭാവികാലത്തു നിങ്ങൾക്കു സംഭവിപ്പാനുള്ളതു
ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കും.
2 യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാരേ : കൂടിവന്നു
കേൾപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ അപ്പനായ യിസ്രായേലിന്
റെ മൊഴിക്കു ചെവിതരുവിൻ!
3 രൂബേനേ, നീ എന്റെ ആദ്യജാതൻ, എന്റെ
വിര്യവും എന്റെ ശക്തിയുടെ ആദ്യഫലവും
ശ്രേഷ്ഠതയുടെ വൈശിഷ്ട്യവും ബലത്തിന്റെ
വൈശിഷ്ട്യവും തന്നേ
4 വെള്ളംപോലെ തുളുമ്പുന്നവനേ, നീ
ശ്രേഷ്ഠനാകയില്ല ; നീ അപ്പന്റെ കിടക്കമേൽ
കയറി അതിനെ അശുദ്ധമാക്കി; എന്റെ ശയ്യമേൽ അവൻ
കയറിയല്ലോ.
5 ശിമയോനും ലേവിയും സഹോദരന്മാർ; അവരുടെ
വാളുകൾ സാഹസത്തിന്റെ ആയുധങ്ങൾ.
6 എൻ ഉള്ളമേ, അവരുടെ മന്ത്രണത്തിൽ കൂടരുതേ;
എൻ മനമേ, അവരുടെ യോഗത്തിൽ ചേരരുതേ; തങ്ങളുടെ
കോപത്തിൽ അവർ പുരുഷന്മാരെ കൊന്നു; തങ്ങളുടെ
ശാഠ്യത്തിൽ കൂറ്റന്മാരുടെ വരിയുടെച്ചു .
7 അവരുടെ ഉഗ്രകോപവും കഠിനക്രോധവും
ശപിക്കപ്പെട്ടതു ; ഞാൻ അവരെ യാക്കോബിൽ
പകക്കയും യിസ്രായേലിൽ ചിതറിക്കയും ചെയ്യും.
8 യെഹൂദയേ, സഹോദരന്മാർ നിന്നെ പുകഴ്ത്തും;
നിന്റെ കൈ ശത്രുക്കളുടെ കഴുത്തിൽ ഇരിക്കും;
അപ്പന്റെ മക്കൾ നിന്റെ മുമ്പിൽ
നമസ്കരിക്കും.
9 യഹൂദാ ഒരു ബാലസിംഹം; മകനേ, നീ ഇരപിടിച്ചു
കയറിയിരിക്കുന്നു ; അവൻ കുനിഞ്ഞു,
സിംഹംപോലെയും സിംഹിപോലെയും
പതുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു ; ആർ അവനെ
എഴുന്നേല്പിക്കും ?
10 അവകാശമുള്ളവൻ വരുവോളം ചെങ്കോൽ
യെഹൂദയിൽനിന്നും രാജദണ്ഡു അവന്റെ

കാലുകളുടെ ഇടയിൽ നിന്നും നീങ്ങിപ്പോകയില്ല ;
ജാതികളുടെ അനുസരണം അവനോടു ആകും.
11 അവൻ മുന്തിരിവള്ളിയോടു ചെറുകഴുതയെയും
വിശിഷ്ടമുന്തിരിവള്ളിയോടു
കഴുതക്കുട്ടിയെയും കെട്ടുന്നു ; അവൻ വീഞ്ഞിൽ
തന്റെ ഉടുപ്പും ദ്രാക്ഷാരസത്തിൽ തന്റെ
വസ്ത്രവും അലക്കുന്നു .
12 അവന്റെ കണ്ണു വീഞ്ഞുകൊണ്ടു ചുവന്നും
അവന്റെ പല്ലു പാലുകൊണ്ടു വെളുത്തും
ഇരിക്കുന്നു .
13 സെബൂലൂൻ സമുദ്രതീരത്തു വസിക്കും; അവൻ
കപ്പൽതുറമുഖത്തു പാർക്കും; അവന്റെ പാർശ്വം
സീദോൻ വരെ ആകും.
14 യിസ്സാഖാർ അസ്ഥിബലമുള്ള കഴുത; അവൻ
തൊഴുത്തുകളുടെ മദ്ധ്യേ കിടക്കുന്നു .
15 വിശ്രാമം നല്ലതെന്നും ദേശം
ഇമ്പമുള്ളതെന്നും കണ്ടു , അവൻ ചുമടിന്നു
ചുമൽ കൊടുത്തു ഊഴിയത്തിന്നു
ദാസനായ്തീർന്നു.
16 ദാൻ ഏതൊരു യിസ്രായേല്യഗോത്രവുംപോലെ
സ്വജനത്തിന്നു ന്യായപാലനം ചെയ്യും .
17 ദാൻ വഴിയിൽ ഒരു പാമ്പും പാതയിൽ ഒരു
സർപ്പവും ആകുന്നു; അവൻ കുതിരയുടെ കുതികാൽ
കടിക്കും ; പുറത്തു കയറിയവൻ മലർന്നു വീഴും.
18 യഹോവേ, ഞാൻ നിന്റെ രക്ഷക്കായി
കാത്തിരിക്കുന്നു .
19 ഗാദോ കവർച്ചപ്പട അവനെ ഞെരുക്കും; അവനോ
അവരുടെ പിമ്പടയെ ഞെരുക്കും.
20 ആശേരോ, അവന്റെ ആഹാരം പുഷ്ടിയുള്ളതു; അവൻ
രാജകീയസ്വാദുഭോജനം നല്കും.
21 നഫ്താലി സ്വതന്ത്രയായി നടക്കുന്ന
പേടമാൻ; അവൻ ലാവണ്യവാക്കുകൾ
സംസാരിക്കുന്നു .
22 യോസേഫ് ഫലപ്രദമായോരു വൃക്ഷം,
നീരുറവിന്നരികെ ഫലപ്രദമായോരു വൃക്ഷം തന്നേ;
അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ മതിലിന്മേൽ പടരുന്നു.
23 വില്ലാളികൾ അവനെ വിഷമിപ്പിച്ചു ; അവർ
എയ്തു, അവനോടു പൊരുതു.
24 അവന്റെ വില്ലു ഉറപ്പോടെ നിന്നു ; അവന്റെ
ഭുജം യാക്കോബിൻ വല്ലഭന്റെ കയ്യാൽ
ബലപ്പെട്ടു ; യിസ്രായേലിന്റെ പാറയായ ഇടയന്റെ
നാമത്താൽ തന്നേ.
25 നിൻ പിതാവിന്റെ ദൈവത്താൽ - അവൻ നിന്നെ
സഹായിക്കും സർവ്വശക്തനാൽ തന്നേ - അവൻ മീതെ
ആകാശത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളാലും താഴെ

കിടക്കുന്ന ആഴത്തിന്റെ അനുഗ്രങ്ങളാലും
മുലയുടെയും ഗർഭത്തിന്റെയും
അനുഗ്രഹങ്ങളാലും നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും.
26 നിൻ പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എൻ
ജനകന്മാരുടെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു മീതെ
ശാശ്വതഗിരികളുടെ അറ്റത്തോളം
പ്രബലപ്പെട്ടു . അവ യോസേഫിന്റെ തലയിലും തന്
റെ സഹോദരന്മാരിൽ പ്രഭുവായവന്റെ നെറുകയിലും
വരും.
27 ബെന്യാമീൻ കടിച്ചു കീറുന്ന ചെന്നായി ;
രാവിലേ അവൻ ഇരപിടിച്ചു വിഴുങ്ങും;
വൈകുന്നേരത്തു അവൻ കവർച്ച പങ്കിടും.
28 യിസ്രായേൽ ഗോത്രം പന്ത്രണ്ടും ഇവ
ആകുന്നു; അവരുടെ പിതാവു അവരോടു പറഞ്ഞതു ഇതു
തന്നേ; അവൻ അവരിൽ ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ
അനുഗ്രഹം കൊടുത്തു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു.
29 അവൻ അവരോടു ആജ്ഞാപിച്ചു പറഞ്ഞതു: ഞാൻ എന്
റെ ജനത്തോടു ചേരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഹിത്യനായ
എഫ്രോന്റെ നിലത്തിലെ ഗുഹയിൽ എന്റെ
പിതാക്കന്മാരുടെ അടുക്കൽ എന്നെ അടക്കേണം.
30 കനാൻ ദേശത്തു മമ്രേക്കു സമീപം, അബ്രാഹാം
ഹിത്യനായ എഫ്രോനോടു നിലത്തോടുകൂടെ
ശ്മശാനഭൂമിയായി ജന്മം വാങ്ങിയ മക്പേലാ എന്ന
നിലത്തിലെ ഗുഹയിൽ തന്നേ.
31 അവിടെ അവർ അബ്രാഹാമിനെയും അവന്റെ
ഭാര്യയായ സാറയെയും യിസ്ഹാക്കിനെയും അവന്റെ
ഭാര്യയായ റിബെക്കയെയും അടക്കി; അവിടെ ഞാൻ
ലേയയെയും അടക്കി.
32 ആ നിലവും അതിലെ ഗുഹയും ഹിത്യരോടു
വിലെക്കു വാങ്ങിയതാകുന്നു.
33 യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രന്മാരോടു
ആജ്ഞാപിച്ചു തീർന്നശേഷം അവൻ കാൽ
കട്ടിലിന്മേൽ എടുത്തു വെച്ചിട്ടു
പ്രാണനെവിട്ടു തന്റെ ജനത്തോടു ചേർന്നു .

അദ്ധ്യായം 50

1 അപ്പോൾ യോസേഫ് തന്റെ അപ്പന്റെ മുഖത്തു
വീണു കരഞ്ഞു അവനെ ചുംബിച്ചു.
2 പിന്നെ തന്റെ അപ്പന്നു സുഗന്ധവർഗ്ഗം
ഇടുവാൻ യോസേഫ് തന്റെ ദാസന്മാരായ
വൈദ്യന്മാരോടു കല്പിച്ചു ; വൈദ്യന്മാർ
യിസ്രായേലിനു സുഗന്ധവർഗ്ഗം ഇട്ടു .
3 അങ്ങനെ നാല്പതു ദിവസം കഴിഞ്ഞു;
സുഗന്ധവർഗ്ഗം ഇടുവാൻ അത്ര ദിവസം വേണ്ടി
വരും. മിസ്രയീമ്യർ അവനെക്കുറിച്ചു എഴുപതു
ദിവസം വിലാപം കഴിച്ചു.

4 അവന്നായുള്ള വിലാപകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
യോസേഫ് ഫറവോന്റെ ഗൃഹക്കാരോടു സംസാരിച്ചു:
നിങ്ങൾക്കു എന്നോടു ദയ ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ
ഫറവോനോടു:
5 എന്റെ അപ്പൻ: ഇതാ, ഞാൻ മരിക്കുന്നു; ഞാൻ
കനാൻ ദേശത്തു എനിക്കുവേണ്ടി
വെട്ടിയിരിക്കുന്ന കല്ലറയിൽ തന്നേ നീ എന്നെ
അടക്കേണമെന്നു പറഞ്ഞു എന്നെക്കൊണ്ടു സത്യം
ചെയ്യിച്ചിട്ടുണ്ടു . ആകയാൽ ഞാൻ പോയി എന്റെ
അപ്പനെ അടക്കി മടങ്ങി വരുവാൻ
അനുവാദത്തിന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു
ഉണർത്തിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
6 നിന്റെ അപ്പൻ നിന്നെക്കൊണ്ടു സത്യം
ചെയ്യിച്ചതു പോലെ നീ പോയി അവനെ അടക്കുക
എന്നു ഫറവോൻ കല്പിച്ചു.
7 അങ്ങനെ യോസേഫ് അപ്പനെ അടക്കുവാൻ പൊയി;
ഫറവോന്റെ ഭൃത്യന്മാരും കോവിലധികാരികളും
8 മിസ്രയീംദേശത്തിലെ പ്രമാണികളും യോസേഫിന്
റെ കുടുംബം ഒക്കെയും അവന്റെ സഹോദരന്മാരും
പിതൃഭവനവും അവനോടുകൂടെ പോയി; തങ്ങളുടെ
കുഞ്ഞുകുട്ടികളെയും ആടുമാടുകളെയും മാത്രം
അവർ ഗോശെൻ ദേശത്തു വിട്ടേച്ചുപോയി
9 രഥങ്ങളും കുതിരയാളുകളും അവനോടുകൂടെ പോയി;
അതു എത്രയും വലിയ കൂട്ടമായിരുന്നു.
10 അവർ യോർദ്ദാന്നക്കരെയുള്ള ഗോരെൻ-ആതാദിൽ
എത്തിയപ്പോൾ അവിടെവെച്ചു എത്രയും ഗൌരവമായ
പ്രലാപം കഴിച്ചു ; ഇങ്ങനെ അവൻ ഏഴു ദിവസം തന്
റെ അപ്പനെക്കുറിച്ചു വിലാപം കഴിച്ചു .
11 ദേശനിവാസികളായ കനാന്യർ ഗോരെൻ-ആതാദിലെ
വിലാപം കണ്ടിട്ടു : ഇതു മിസ്രയീമ്യരുടെ
മഹാവിലാപം എന്നു പറഞ്ഞു; അതുകൊണ്ടു ആ
സ്ഥലത്തിന്നു ആബേൽ-മിസ്രയീം എന്നു പേരായി;
അതു യോർദ്ദാന്നക്കരെ ആകുന്നു.
12 അവൻ കല്പിച്ചിരുന്നതു പോലെ പുത്രന്മാർ
അവന്നു ചെയ്തു.
13 അവന്റെ പുത്രന്മാർ അവനെ കനാൻ
ദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി, മമ്രേക്കു സമീപം
അബ്രാഹാം ഹിത്യനായ എഫ്രോനോടു നിലത്തോടു
കൂടെ ശ്മശാനഭൂമിയായി ജന്മം വാങ്ങിയ
മക്പേലയെന്ന നിലത്തിലെ ഗുഹയിൽ അവനെ
അടക്കംചെയ്തു.
14 യോസേഫ് അപ്പനെ അടക്കിയശേഷം അവനും
സഹോദരനും അവന്റെ അപ്പനെ അടക്കുവാൻ കൂടെ
പോയിരുന്ന എല്ലാവരും മിസ്രയീമിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോന്നു .

15 അപ്പൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു യോസേഫിന്റെ
സഹോദരന്മാർ കണ്ടിട്ടു : പക്ഷേ യോസേഫ് നമ്മെ
ദ്വേഷിച്ചു , നാം അവനോടു ചെയ്ത
സകലദോഷത്തിന്നും നമ്മോടു പ്രതികാരം
ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞു .
16 അവർ യോസേഫിന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു: അപ്പൻ
മരിക്കും മുമ്പെ : നിന്റെ സഹോദരന്മാർ
നിന്നോടു ദോഷം ചെയ്തു; അവർ ചെയ്ത അതിക്രമവും
പാപവും നീ ക്ഷമിക്കേണം എന്നു യോസേഫിനോടു
പറവിൻ എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു .
17 ആകയാൽ അപ്പന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ
ദ്രോഹം ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പറയിച്ചു . അവർ
യോസേഫിനോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവൻ കരഞ്ഞു.
18 അവന്റെ സഹോദരന്മാർ ചെന്നു അവന്റെ
മുമ്പാകെ വീണു: ഇതാ, ഞങ്ങൾ നിനക്കു അടിമകൾ
എന്നു പറഞ്ഞു.
19 യോസേഫ് അവരോടു: നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടാ ; ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഇരിക്കുന്നുവോ?
20 നിങ്ങൾ എന്റെ നേരെ ദോഷം വിചാരിച്ചു;
ദൈവമോ, ഇന്നുള്ളതുപോലെ ബഹുജനത്തിന്നു
ജീവരക്ഷ വരുത്തേണ്ടതിന്നു അതിനെ
ഗുണമാക്കിത്തീർത്തു .
21 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഞാൻ
നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുകുട്ടികളെയും
പോറ്റി രക്ഷിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ
ആശ്വസിപ്പിച്ചു ധൈര്യപ്പെടുത്തി .
22 യോസേഫും അവന്റെ പിതൃഭവനവും മിസ്രയീമിൽ
പാർത്തു, യോസേഫ് നൂറ്റിപ്പത്തു സംവത്സരം
ജീവിച്ചിരുന്നു .
23 എഫ്രയീമിന്റെ മൂന്നാം തലമുറയിലെ
മക്കളെയും കണ്ടു; മനശ്ശെയുടെ മകനായ
മാഖീരിന്റെ മക്കളും യോസേഫിന്റെ മടിയിൽ
വളർന്നു.
24 അനന്തരം യോസേഫ് തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു:
ഞാൻ മരിക്കുന്നു;എന്നാൽ ദൈവം നിങ്ങളെ
സന്ദർശിക്കയും ഈ ദേശത്തുനിന്നു താൻ
അബ്രാഹാമിനോടും യിസ്ഹാക്കിനോടും
യാക്കോബിനോടും സത്യംചെയ്ത ദേശത്തേക്കു
കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു.
25 ദൈവം നിങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ
എന്റെ അസ്ഥികളെ ഇവിടെനിന്നു
കൊണ്ടുപോകേണമെന്നു പറഞ്ഞു യോസേഫ്
യിസ്രായേൽമക്കളെക്കൊണ്ടു സത്യം
ചെയ്യിച്ചു .
26 യോസേഫ് നൂറ്റിപ്പത്തു വയസ്സുള്ളവനായി

മരിച്ചു . അവർ അവന്നു സുഗന്ധവർഗ്ഗം ഇട്ടു
അവനെ മിസ്രയീമിൽ ഒരു ശവപ്പെട്ടിയിൽ വെച്ചു.

പുറപ്പാട്
40 അദ്ധ്യായങ്ങൾ

133 പഴയനിയമം

പുറപ്പാട് ഒരു ലഘു വിവരണം :

രചന:ബി.സി. 1450-1405 (അനുമാനം)

പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം യിസ്രായേലിന്റെ മിസ്രയിം അടിമത്തത്തിൽ നിന്നുള്ള വിടുതലിനെകുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു. രണ്ടാം ഭാഗം അവരുടെ ജീവിതവും ആരാധനയും എപ്രകാരം ആയിരിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു, പുസ്തകം മൊത്തമായും പ്രതീകാത്മക അർത്ഥങ്ങളും, ഇന്നത്തെ വിശ്വാസികൾക്കുള്ള ധാരാളം ഉപദേശങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. കാണുക 2 തിമൊ 3:16-17.

അദ്ധ്യായം 1

1 യാക്കോബിനോടുകൂടെ താന്താന്റെ
കുടുംബസഹിതം മിസ്രയീമിൽ വന്ന യിസ്രായേൽ
മക്കളുടെ പേരുകൾ ആവിതു:
2 രൂബേൻ, ശിമെയോൻ, ലേവി,
3 യെഹൂദാ, യിസ്സാഖാർ, സെബൂലൂൻ, ബെന്യാമീൻ
4 ദാൻ, നഫ്താലി, ഗാദ് , ആശേർ.
5 യാക്കോബിന്റെ കടിപ്രദേശത്തുനിന്നു
ഉത്ഭവിച്ച ദേഹികൾ എല്ലാം കൂടെ എഴുപതു പേർ
ആയിരുന്നു; യോസേഫോ മുമ്പെ തന്നേ മിസ്രയീമിൽ
ആയിരുന്നു.
6 യോസേഫും സഹോദരന്മാരെല്ലാവരും ആ തലമുറ
ഒക്കെയും മരിച്ചു .
7 യിസ്രായേൽമക്കൾ സന്താനസമ്പന്നരായി
അത്യന്തം വർദ്ധിച്ചു പെരുകി ബലപ്പെട്ടു ;
ദേശം അവരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു.
8 അനന്തരം യോസേഫിനെ അറിയാത്ത പുതിയോരു
രാജാവു മിസ്രയീമിൽ ഉണ്ടായി.
9 അവൻ തന്റെ ജനത്തോടു: യിസ്രായേൽ ജനം
നമ്മെക്കാൾ ബാഹുല്യവും
ശക്തിയുമുള്ളവരാകുന്നു .
10 അവർ പെരുകീട്ടു ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടാകുന്ന
പക്ഷം നമ്മുടെ ശത്രുക്കളോടു ചേർന്നു
നമ്മോടു പൊരുതു ഈ രാജ്യം വിട്ടു
പൊയ്ക്കളവാൻ സംഗതി വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നാം അവരോടു ബുദ്ധിയായി പെരുമാറുക.
11 അങ്ങനെ കഠിനവേലകളാൽ അവരെ
പീഡിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെമേൽ
ഊഴിയവിചാരകന്മാരെ ആക്കി; അവർ പീഥോം, റയംസേസ്
എന്ന സംഭാരനഗരങ്ങളെ ഫറവോന്നു പണിതു.
12 എന്നാൽ അവർ പീഡിപ്പിക്കുന്തോറും ജനം
പെരുകി വർദ്ധിച്ചു ; അതുകൊണ്ടു അവർ
യിസ്രായേൽ മക്കൾനിമിത്തം പേടിച്ചു .
13 മിസ്രയീമ്യർ യിസ്രായേൽമക്കളെക്കൊണ്ടു
കഠിനവേല ചെയ്യിച്ചു .
14 കളിമണ്ണും ഇഷ്ടികയും വയലിലെ
സകലവിധവേലയും സംബന്ധിച്ചുള്ള
കഠിനപ്രവർത്തിയാലും അവരെക്കൊണ്ടു
കാഠിന്യത്തോടെ ചെയ്യിച്ച
സകലപ്രയത്നത്താലും അവർ അവരുടെ ജീവനെ
കൈപ്പാക്കി .
15 എന്നാൽ മിസ്രയീംരാജാവു ശിപ്രാ എന്നും
പൂവാ എന്നും പേരുള്ള
എബ്രായസൂതികർമ്മിണികളോടു:
16 എബ്രായസ്ത്രീകളുടെ അടുക്കൽ നിങ്ങൾ

സൂതികർമ്മത്തിന്നു ചെന്നു പ്രസവശയ്യയിൽ
അവരെ കാണുമ്പോൾ കുട്ടി ആണാകുന്നു എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ അതിനെ കൊല്ലേണം; പെണ്ണാകുന്നു
എങ്കിൽ ജീവനോടിരിക്കട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു .
17 സൂതികർമ്മിണികളോ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു,
മിസ്രയീം രാജാവു തങ്ങളോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ചെയ്യാതെ ആൺ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവനോടെ
രക്ഷിച്ചു .
18 അപ്പോൾ മിസ്രയീം രാജാവു സൂതികർമ്മിണികളെ
വരുത്തി; ഇതെന്തൊരു പ്രവൃത്തി? നിങ്ങൾ
ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവനോടെ രക്ഷിക്കുന്നതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു .
19 സൂതികർമ്മിണികൾ ഫറവോനോടു:
എബ്രായസ്ത്രീകൾ മിസ്രയീമ്യസ്ത്രീകളെപ്പോലെ
അല്ല; അവർ നല്ല തിറമുള്ളവർ; സൂതികർമ്മിണികൾ
അവരുടെ അടുക്കൽ എത്തുമ്മുമ്പെ അവർ
പ്രസവിച്ചു കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു .
20 അതുകൊണ്ടു ദൈവം സൂതികർമ്മിണികൾക്കു
നന്മചെയ്തു; ജനം വർദ്ധിച്ചു ഏറ്റവും
ബലപ്പെട്ടു .
21 സൂതി കർമ്മിണികൾ ദൈവത്തെ
ഭയപ്പെടുകകൊണ്ടു അവൻ അവർക്കു കുടുംബവർദ്ധന
നല്കി.
22 പിന്നെ ഫറവോൻ തന്റെ സകലജനത്തോടും:
ജനിക്കുന്ന ഏതു ആൺകുട്ടിയെയും നദിയിൽ
ഇട്ടുകളയേണമെന്നും ഏതു പെൺകുട്ടിയെയും
ജീവനോടെ രക്ഷിക്കേണമെന്നും കല്പിച്ചു .

അദ്ധ്യായം 2

1 എന്നാൽ ലേവികുടുംബത്തിലെ ഒരു പുരുഷൻ പോയി
ഒരു ലേവ്യകന്യകയെ പരിഗ്രഹിച്ചു .
2 അവൾ ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു.
അവൻ സൌന്ദര്യമുള്ളവൻ എന്നു കണ്ടിട്ടു അവനെ
മൂന്നു മാസം ഒളിച്ചുവെച്ചു .
3 അവനെ പിന്നെ ഒളിച്ചുവെപ്പാൻ കഴിയാതെ
ആയപ്പോൾ അവൾ ഒരു ഞാങ്ങണപ്പെട്ടകം വാങ്ങി,
അതിന്നു പശയും കീലും തേച്ചു, പൈതലിനെ അതിൽ
കിടത്തി , നദിയുടെ അരികിൽ ഞാങ്ങണയുടെ ഇടയിൽ
വെച്ചു .
4 അവന്നു എന്തു ഭവിക്കുമെന്നു അറിവാൻ അവന്
റെ പെങ്ങൾ ദൂരത്തു നിന്നു .
5 അപ്പോൾ ഫറവോന്റെ പുത്രി നദിയിൽ കുളിപ്പാൻ
വന്നു ; അവളുടെ ദാസിമാർ നദീതീരത്തുകൂടി
നടന്നു ; അവൾ ഞാങ്ങണയുടെ ഇടയിൽ പെട്ടകം
കണ്ടപ്പോൾ അതിനെ എടുത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ
ദാസിയെ അയച്ചു.

6 അവൾ അതു തുറന്നാറെ പൈതലിനെ കണ്ടു: കുട്ടി
ഇതാ, കരയുന്നു. അവൾക്കു അതിനോടു
അലിവുതോന്നി: ഇതു എബ്രായരുടെ പൈതങ്ങളിൽ
ഒന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
7 അവന്റെ പെങ്ങൾ ഫറവോന്റെ പുത്രിയോടു: ഈ
പൈതലിന്നു മുലകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു
എബ്രായസ്ത്രീയെ ഞാൻ ചെന്നു വിളിച്ചു
കൊണ്ടുവരേണമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
8 ഫറവോന്റെ പുത്രി അവളോടു: ചെന്നു കൊണ്ടു
വരിക എന്നു പറഞ്ഞു. കന്യക ചെന്നു പൈതലിന്റെ
അമ്മയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു .
9 ഫറവോന്റെ പുത്രി അവളോടു: നീ ഈ പൈതലിനെ
കൊണ്ടുപോയി മുലകൊടുത്തു വളർത്തേണം; ഞാൻ
നിനക്കു ശമ്പളം തരാം എന്നു പറഞ്ഞു. സ്ത്രീ
പൈതലിനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി മുലകൊടുത്തു
വളർത്തി.
10 പൈതൽ വളർന്നശേഷം അവൾ അവനെ ഫറവോന്റെ
പുത്രിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു പോയി, അവൻ
അവൾക്കു മകനായി: ഞാൻ അവനെ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു
വലിച്ചെടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞു അവൾ അവന്നു
മോശെ എന്നു പേരിട്ടു .
11 ആ കാലത്തു മോശെ മുതിർന്നശേഷം അവൻ തന്റെ
സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവരുടെ
ഭാരമുള്ള വേല നോക്കി, തന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ
ഒരു എബ്രായനെ ഒരു മിസ്രയീമ്യൻ അടിക്കുന്നതു
കണ്ടു.
12 അവൻ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നോക്കീട്ടു
ആരും ഇല്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ മിസ്രയീമ്യനെ
അടിച്ചു കൊന്നു മണലിൽ മറവുചെയ്തു.
13 പിറ്റേ ദിവസവും അവൻ ചെന്നപ്പോൾ രണ്ടു
എബ്രായ പുരുഷന്മാർ തമ്മിൽ ശണ്ഠയിടുന്നതു
കണ്ടു, അന്യായം ചെയ്തവനോടു: നിന്റെ
കൂട്ടുകാരനെ അടിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു .
14 അതിന്നു അവൻ: നിന്നെ ഞങ്ങൾക്കു പ്രഭുവും
ന്യായാധിപതിയും ആക്കിയവൻ ആർ? മിസ്രയീമ്യനെ
കൊന്നതുപോലെ എന്നെയും കൊല്ലുവാൻ
ഭാവിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു . അപ്പോൾ
കാര്യം പ്രസിദ്ധമായിപ്പോയല്ലോ എന്നു മോശെ
പറഞ്ഞു പേടിച്ചു .
15 ഫറവോൻ ഈ കാര്യം കേട്ടാറെ മോശെയെ
കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിച്ചു. മോശെ ഫറവോന്റെ
സന്നിധിയിൽനിന്നു ഓടിപ്പോയി , മിദ്യാൻ
ദേശത്തു ചെന്നു പാർത്തു; അവൻ ഒരു
കിണറ്റിന്നരികെ ഇരുന്നു .

16 മിദ്യാനിലെ പുരോഹിതന്നു ഏഴു പുത്രിമാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു . അവർ വന്നു അപ്പന്റെ
ആടുകൾക്കു കുടിപ്പാൻ വെള്ളം കോരി തൊട്ടികൾ
നിറെച്ചു .
17 എന്നാൽ ഇടയന്മാർ വന്നു അവരെ
ആട്ടിക്കളഞ്ഞു : അപ്പോൾ മോശെ എഴുന്നേറ്റു
അവരെ സഹായിച്ചു അവരുടെ ആടുകളെ
കുടിപ്പിച്ചു .
18 അവർ തങ്ങളുടെ അപ്പനായ റെഗൂവേലിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ: നിങ്ങൾ ഇന്നു ഇത്രവേഗം
വന്നതു എങ്ങനെ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു.
19 ഒരു മിസ്രയീമ്യൻ ഇടയന്മാരുടെ
കയ്യിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ വിടുവിച്ചു , ഞങ്ങൾക്കു
വെള്ളം കോരിത്തന്നു ആടുകളെ കുടിപ്പിച്ചു
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
20 അവൻ തന്റെ പുത്രിമാരോടു: അവൻ എവിടെ?
നിങ്ങൾ അവനെ വിട്ടേച്ചു പോന്നതെന്തു?
ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ അവനെ വിളിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
21 മോശെക്കു അവനോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ
സമ്മതമായി; അവൻ മോശെക്കു തന്റെ മകൾ
സിപ്പോറയെ കൊടുത്തു.
22 അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു: ഞാൻ
അന്യദേശത്തു പരദേശി ആയിരിക്കുന്നു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു അവന്നു ഗേർശോം എന്നു പേരിട്ടു.
23 ഏറെ നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു മിസ്രയീംരാജാവു
മരിച്ചു . യിസ്രായേൽമക്കൾ അടിമവേല നിമിത്തം
നെടുവീർപ്പിട്ടു നിലവിളിച്ചു ; അടിമവേല
ഹേതുവായുള്ള നിലവിളി ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തി.
24 ദൈവം അവരുടെ നിലവിളി കേട്ടു; ദൈവം
അബ്രാഹാമിനോടും യിസ്ഹാക്കിനോടും
യാക്കോബിനോടും തനിക്കുള്ള നിയമവും ഓർത്തു.
25 ദൈവം യിസ്രായേൽമക്കളെ കടാക്ഷിച്ചു; ദൈവം
അറിഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 3

1 മോശെ മിദ്യാനിലെ പുരോഹിതനും തന്റെ
അമ്മായപ്പനുമായ യിത്രോവിന്റെ ആടുകളെ
മേയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു ; അവൻ ആടുകളെ
മരുഭൂമിക്കു അപ്പുറത്തു ദൈവത്തിന്റെ
പർവ്വതമായ ഹോരേബ് വരെ കൊണ്ടു ചെന്നു.
2 അവിടെ യഹോവയുടെ ദൂതൻ ഒരു മുൾപടർപ്പിന്റെ
നടുവിൽനിന്നു അഗ്നിജ്വാലയിൽ അവന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി . അവൻ നോക്കിയാറെ മുൾപടർപ്പു
തീ പിടിച്ചു കത്തുന്നതും മുൾപടർപ്പു
വെന്തുപോകാതിരിക്കുന്നതും കണ്ടു .

3 മുൾപടർപ്പു വെന്തുപോകാതിരിക്കുന്ന ഈ വലിയ
കാഴ്ച എന്തെന്നു ഞാൻ ചെന്നു നോക്കട്ടെ
എന്നു മോശെ പറഞ്ഞു.
4 നോക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ വരുന്നതു യഹോവ
കണ്ടപ്പോൾ ദൈവം മുൾപടർപ്പിന്റെ നടുവിൽ
നിന്നു അവനെ മോശേ, മോശെ എന്നു വിളിച്ചു.
അതിന്നു അവൻ: ഇതാ, ഞാൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
5 അപ്പോൾ അവൻ: ഇങ്ങോട്ടു അടുക്കരുതു ; നീ
നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം വിശുദ്ധഭൂമിയാകയാൽ
കാലിൽനിന്നു ചെരിപ്പു അഴിച്ചുകളക എന്നു
കല്പിച്ചു .
6 ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ
ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ ദൈവവുമായി, നിന്റെ
പിതാവിന്റെ ദൈവം ആകുന്നു എന്നും അവൻ
അരുളിച്ചെയ്തു. മോശെ ദൈവത്തെ നോക്കുവാൻ
ഭയപ്പെട്ടു മുഖം മൂടി .
7 യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതു: മിസ്രയീമിലുള്ള എന്
റെ ജനത്തിന്റെ കഷ്ടത ഞാൻ കണ്ടു കണ്ടു;
ഊഴിയവിചാരകന്മാർ നിമിത്തമുള്ള അവരുടെ
നിലവിളിയും കേട്ടു ; ഞാൻ അവരുടെ സങ്കടങ്ങൾ
അറിയുന്നു.
8 അവരെ മിസ്രയീമ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു
വിടുവിപ്പാനും ആ ദേശത്തുനിന്നു നല്ലതും
വിശാലവുമായ ദേശത്തേക്കു, പാലും തേനും
ഒഴുകുന്ന ദേശത്തേക്കു , കനാന്യർ, ഹിത്യർ,
അമോർയ്യർ, പെരിസ്യർ, ഹിവ്യർ, യെബൂസ്യർ
എന്നവരുടെ സ്ഥലത്തേക്കു അവരെ
കൊണ്ടുപോകുവാനും ഞാൻ
ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു .
9 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ നിലവിളി എന്റെ അടുക്കൽ
എത്തിയിരിക്കുന്നു ; മിസ്രയീമ്യർ അവരെ
ഞെരുക്കുന്ന ഞെരുക്കവും ഞാൻ
കണ്ടിരിക്കുന്നു .
10 ആകയാൽ വരിക; നീ എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേൽമക്കളെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിന്നെ
ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ അയക്കും.
11 മോശെ ദൈവത്തോടു: ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ
പോകുവാനും യിസ്രായേൽമക്കളെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിപ്പാനും ഞാൻ
എന്തു മാത്രമുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു .
12 അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കും;
നീ ജനത്തെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഈ
പർവ്വതത്തിങ്കൽ ദൈവത്തെ

ആരാധിക്കുമെന്നുള്ളതു ഞാൻ നിന്നെ
അയച്ചതിന്നു അടയാളം ആകും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.
13 മോശെ ദൈവത്തോടു: ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു: നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദൈവം എന്നെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ : അവന്റെ
നാമം എന്തെന്നു അവർ എന്നോടു ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ
അവരോടു എന്തു പറയേണം എന്നു ചോദിച്ചു.
14 അതിന്നു ദൈവം മോശെയോടു: ഞാൻ ആകുന്നവൻ ഞാൻ
ആകുന്നു; ഞാൻ ആകുന്നു എന്നുള്ളവൻ എന്നെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നിങ്ങനെ നീ യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണം
എന്നു കല്പിച്ചു .
15 ദൈവം പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തന്നാൽ: നീ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു ഇപ്രകാരം പറയേണം:
അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ
ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ ദൈവവുമായി നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവ എന്നെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു ; ഇതു
എന്നേക്കും എന്റെ നാമവും തലമുറ തലമുറയായി
എന്റെ ജ്ഞാപകവും ആകുന്നു.
16 നീ ചെന്നു യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരെ കൂട്ടി
അവരോടു: അബ്രാഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്
റെയും യാക്കോബിന്റെയും ദൈവമായി, നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവ എനിക്കു
പ്രത്യക്ഷനായി കല്പിച്ചതു : ഞാൻ നിങ്ങളെയും
മിസ്രയീമിൽ അവർ നിങ്ങളോടു
ചെയ്യുന്നതിനെയും സന്ദർശിക്കുന്നു .
17 മിസ്രയീമിലെ കഷ്ടതയിൽനിന്നു കനാന്യർ,
ഹിത്യർ, അമോർയ്യർ, പെരിസ്യർ, ഹിവ്യർ,
യെബൂസ്യർ എന്നിവരുടെ ദേശത്തേക്കു, പാലും
തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശത്തേക്കു നിങ്ങളെ
കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറക.
18 എന്നാൽ അവർ നിന്റെ വാക്കു കേൾക്കും.
അപ്പോൾ നീയും യിസ്രായേൽ മൂപ്പന്മാരും
മിസ്രയീംരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു:
എബ്രായരുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഞങ്ങൾക്കു
വെളിപ്പെട്ടുവന്നിരിക്കുന്നു . ആകയാൽ ഞങ്ങൾ
മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴി മരുഭൂമിയിൽ ചെന്നു
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു യാഗം കഴിക്കട്ടെ
എന്നു പറവിൻ.
19 എന്നാൽ മിസ്രയീംരാജാവു

ഭുജബലംകൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങളെ പോകുവാൻ
സമ്മതിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.
20 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ കൈ നീട്ടി
മിസ്രയീമിന്റെ നടുവിൽ ചെയ്വാനിരിക്കുന്ന
അത്ഭുതങ്ങളെക്കൊണ്ടൊക്കെയും അതിനെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കും ; അതിന്റെ ശേഷം അവൻ നിങ്ങളെ
വിട്ടയക്കും .
21 ഞാൻ മിസ്രയീമ്യർക്കു ഈ ജനത്തോടു കൃപ
തോന്നുമാറാക്കും ; നിങ്ങൾ പോരുമ്പോൾ
വെറുങ്കയ്യായി പോരേണ്ടിവരികയില്ല .
22 ഓരോ സ്ത്രീ താന്താന്റെ
അയൽക്കാരത്തിയോടും വീട്ടിൽ അതിഥിയായി
പാർക്കുന്നവളോടും വെള്ളിയാഭരണങ്ങളും
പൊന്നാഭരണങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും
ചോദിച്ചുവാങ്ങി നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെയും
പുത്രിമാരെയും ധരിപ്പിക്കയും മിസ്രയീമ്യരെ
കൊള്ളയിടുകയും വേണം.

അദ്ധ്യായം 4

1 അതിന്നു മോശെ: അവർ എന്നെ
വിശ്വസിക്കാതെയും എന്റെ വാക്കു
കേൾക്കാതെയും: യഹോവ നിനക്കു
പ്രത്യക്ഷനായിട്ടില്ല എന്നു പറയും
എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു.
2 യഹോവ അവനോടു: നിന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു . ഒരു വടി എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു.
3 അതു നിലത്തിടുക എന്നു കല്പിച്ചു . അവൻ
നിലത്തിട്ടു ; അതു ഒരു സർപ്പമായ്തീർന്നു;
മോശെ അതിനെ കണ്ടു ഓടിപ്പോയി.
4 യഹോവ മോശെയോടു: നിന്റെ കൈ നീട്ടി അതിനെ
വാലിന്നു പിടിക്ക എന്നു കല്പിച്ചു . അവൻ കൈ
നീട്ടി അതിനെ പിടിച്ചു ; അതു അവന്റെ കയ്യിൽ
വടിയായ്തീർന്നു .
5 ഇതു അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ
ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും ആയി അവരുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു
പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു അവർ
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ആകുന്നു
6 യഹോവ പിന്നെയും അവനോടു: നിന്റെ കൈ
മാർവ്വിടത്തിൽ ഇടുക എന്നു കല്പിച്ചു . അവൻ കൈ
മാർവ്വിടത്തിൽ ഇട്ടു ; പുറത്തു എടുത്തപ്പോൾ
കൈ ഹിമം പോലെ വെളുത്തു കുഷ്ഠമുള്ളതായി
കണ്ടു.
7 നിന്റെ കൈ വീണ്ടും മാർവ്വിടത്തിൽ ഇടുക
എന്നു കല്പിച്ചു . അവൻ കൈ വീണ്ടും

മാർവ്വിടത്തിൽ ഇട്ടു , മാർവ്വിടത്തിൽനിന്നു
പുറത്തെടുത്തപ്പോൾ, അതു വീണ്ടും അവന്റെ
മറ്റേ മാംസംപോലെ ആയി കണ്ടു.
8 എന്നാൽ അവർ വിശ്വസിക്കാതെയും ആദ്യത്തെ
അടയാളം അനുസരിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ അവർ
പിന്നത്തെ അടയാളം വിശ്വസിക്കും.
9 ഈ രണ്ടടയാളങ്ങളും അവർ വിശ്വസിക്കാതെയും
നിന്റെ വാക്കു കേൾക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നീ
നദിയിലെ വെള്ളം കോരി ഉണങ്ങിയ നിലത്തു
ഒഴിക്കേണം; നദിയിൽ നിന്നു കോരിയ വെള്ളം
ഉണങ്ങിയ നിലത്തു രക്തമായ്തീരും.
10 മോശെ യഹോവയോടു: കർത്താവേ, മുമ്പേ
തന്നെയും നീ അടിയനോടു സംസാരിച്ചശേഷവും ഞാൻ
വാക്സാമർത്ഥ്യമുള്ളവനല്ല ; ഞാൻ വിക്കനും
തടിച്ചനാവുള്ളവനും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
11 അതിന്നു യഹോവ അവനോടു: മനുഷ്യന്നു വായി
കൊടുത്തതു ആർ? അല്ല, ഊമനെയും ചെകിടനെയും
കാഴ്ചയുള്ളവനെയും കുരുടനെയും ഉണ്ടാക്കിയതു
ആർ? യഹോവയായ ഞാൻ അല്ലയോ? ആകയാൽ നീ ചെല്ലുക;
12 ഞാൻ നിന്റെ വായോടുകൂടെ ഇരുന്നു നീ
സംസാരിക്കേണ്ടതു നിനക്കു ഉപദേശിച്ചുതരും
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .
13 എന്നാൽ അവൻ: കർത്താവേ, നിനക്കു ബോധിച്ച
മറ്റാരെയെങ്കിലും അയക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു..
14 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ കോപം മോശെയുടെ നേരെ
ജ്വലിച്ചു , അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു: ലേവ്യനായ
അഹരോൻ നിന്റെ സഹോദരനല്ലയോ? അവന്നു
നല്ലവണ്ണം സംസാരിക്കാമെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.
അവൻ നിന്നെ എതിരേല്പാൻ പുറപ്പെട്ടുവരുന്നു ;
നിന്നെ കാണുമ്പോൾ അവൻ ഹൃദയത്തിൽ
ആനന്ദിക്കും .
15 നീ അവനോടു സംസാരിച്ചു അവന്നു വാക്കു
പറഞ്ഞു കൊടുക്കേണം. ഞാൻ നിന്റെ വായോടും അവന്
റെ വായോടും കൂടെ ഇരിക്കും; നിങ്ങൾ
ചെയ്യേണ്ടുന്നതു ഉപദേശിച്ചുതരും .
16 നിനക്കു പകരം അവൻ ജനത്തോടു സംസാരിക്കും;
അവൻ നിനക്കു വായായിരിക്കും, നീ അവന്നു
ദൈവവും ആയിരിക്കും.
17 അടയാളങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നു ഈ
വടിയും നിന്റെ കയ്യിൽ എടുത്തുകൊൾക.
18 പിന്നെ മോശെ തന്റെ അമ്മായപ്പനായ
യിത്രോവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു: ഞാൻ
പുറപ്പെട്ടു , മിസ്രയീമിലെ എന്റെ
സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവർ
ജീവനോടിരിക്കുന്നുവോ എന്നു നോക്കട്ടെ

എന്നു പറഞ്ഞു. യിത്രോ മോശെയോടു:
സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു..
19 യഹോവ മിദ്യാനിൽവെച്ചു മോശെയോടു:
മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോക ; നിനക്കു
ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കിയവർ എല്ലാവരും
മരിച്ചുപോയി എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .
20 അങ്ങനെ മോശെ തന്റെ ഭാര്യയെയും
പുത്രന്മാരെയും കൂട്ടി
കഴുതപ്പുറത്തുകയറ്റി മിസ്രയിംദേശത്തേക്കു
മടങ്ങി ; ദൈവത്തിന്റെ വടിയും മോശെ കയ്യിൽ
എടുത്തു.
21 യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: നീ
മിസ്രയീമിൽ ചെന്നെത്തുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ
ഭരമേല്പിച്ചിട്ടുള്ള അത്ഭുതങ്ങളൊക്കെയും
ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ ചെയ്യാൻ ഓർത്തുകൊൾക;
എന്നാൽ അവൻ ജനത്തെ വിട്ടയക്കാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ
അവന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കും.
22 നീ ഫറവോനോടു: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു : യിസ്രായേൽ എന്റെ
പുത്രൻ, എന്റെ ആദ്യജാതൻ തന്നേ.
23 എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ എന്റെ പുത്രനെ
വിട്ടയക്കേണമെന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്നു ; അവനെ വിട്ടയപ്പാൻ
സമ്മതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്റെ
പുത്രനെ, നിന്റെ ആദ്യജാതനെ തന്നേ
കൊന്നുകളയും എന്നു പറക.
24 എന്നാൽ വഴിയിൽ സത്രത്തിൽവെച്ചു യഹോവ
അവനെ എതിരിട്ടു കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചു.
25 അപ്പോൾ സിപ്പോരാ ഒരു കൽക്കത്തി എടുത്തു
തന്റെ മകന്റെ അഗ്രചർമ്മം ഛേദിച്ചു അവന്റെ
കാൽക്കൽ ഇട്ടു: നീ എനിക്കു രക്തമണവാളൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
26 ഇങ്ങനെ അവൻ അവനെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞു; ആ
സമയത്താകുന്നു അവൾ പരിച്ഛേദന നിമിത്തം
രക്തമണവാളൻ എന്നു പറഞ്ഞതു.
27 എന്നാൽ യഹോവ അഹരോനോടു: നീ മരുഭൂമിയിൽ
മോശെയെ എതിരേല്പാൻ ചെല്ലുക എന്നു
കല്പിച്ചു ; അവൻ ചെന്നു ദൈവത്തിന്റെ
പർവ്വതത്തിങ്കൽവെച്ചു അവനെ എതിരേറ്റു
ചുംബിച്ചു .
28 യഹോവ തന്നേ ഏല്പിച്ചയച്ച
വചനങ്ങളൊക്കെയും തന്നോടു കല്പിച്ച
അടയാളങ്ങളൊക്കെയും മോശെ അഹരോനെ അറിയിച്ചു.
29 പിന്നെ മോശെയും അഹരോനും പോയി,
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മൂപ്പന്മാരെ ഒക്കെയും

കൂട്ടിവരുത്തി .
30 യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ച വചനങ്ങളെല്ലാം
അഹരോൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു, ജനം കാൺകെ ആ
അടയാളങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചു .
31 അപ്പോൾ ജനം വിശ്വസിച്ചു; യഹോവ യിസ്രായേൽ
മക്കളെ സന്ദർശിച്ചു എന്നും തങ്ങളുടെ കഷ്ടത
കടാക്ഷിച്ചു എന്നും കേട്ടിട്ടു അവർ
കുമ്പിട്ടു നമസ്കരിച്ചു .

അദ്ധ്യായം 5

1 അതിന്റെശേഷം മോശെയും അഹരോനും ചെന്നു
ഫറവോനോടു: മരുഭൂമിയിൽ എനിക്കു ഉത്സവം
കഴിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ ജനത്തെ
വിട്ടയക്കേണം എന്നിപ്രകാരം യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
2 അതിന്നു ഫറവോൻ: യിസ്രായേലിനെ വിട്ടയപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ഞാൻ യഹോവയുടെ വാക്കു
കേൾക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ ആർ? ഞാൻ യഹോവയെ
അറികയില്ല; ഞാൻ യിസ്രായേലിനെ
വിട്ടയക്കയുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു .
3 അതിന്നു അവർ: എബ്രായരുടെ ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു
പ്രത്യക്ഷനായ്വന്നിരിക്കുന്നു ; അവൻ
മഹാമാരിയാലോ വാളാലോ ഞങ്ങളെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ
മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴി മരുഭൂമിയിൽ പോയി,
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവെക്കു യാഗം കഴിക്കട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു.
4 മിസ്രയീംരാജാവു അവരോടു: മോശേ, അഹരോനേ,
നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ വേല മിനക്കെടുത്തുന്നതു
എന്തു? നിങ്ങളുടെ ഊഴിയ വേലെക്കു പോകുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു.
5 ദേശത്തു ജനം ഇപ്പോൾ വളരെ ആകുന്നു; നിങ്ങൾ
അവരെ അവരുടെ ഊഴിയവേല മിനക്കെടുത്തുന്നു
എന്നും ഫറവോൻ പറഞ്ഞു.
6 അന്നു ഫറവോൻ ജനത്തിന്റെ ഊഴിയ
വിചാരകന്മാരോടും പ്രമാണികളോടും കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ:
7 ഇഷ്ടിക ഉണ്ടാക്കുവാൻ ജനത്തിന്നു
മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ഇനി വൈക്കോൽ
കൊടുക്കരുതു; അവർ തന്നേ പോയി വൈക്കോൽ
ശേഖരിക്കട്ടെ .
8 എങ്കിലും ഇഷ്ടികയുടെ കണക്കു
മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ തന്നേ അവരുടെ മേൽ
ചുമത്തേണം; ഒട്ടും കുറെക്കരുതു . അവർ
മടിയന്മാർ ; അതുകൊണ്ടാകുന്നു: ഞങ്ങൾ പോയി
ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്നു യാഗം കഴിക്കട്ടെ

എന്നു നിലവിളിക്കുന്നതു .
9 അവരുടെ വേല അതിഭാരമായിരിക്കട്ടെ; അവർ
അതിൽ കഷ്ടപ്പെടട്ടെ;
10 അവരുടെ വ്യാജവാക്കുകൾ കേൾക്കരുതു.
അങ്ങനെ ജനത്തിന്റെ ഊഴിയവിചാരകന്മാരും
പ്രമാണികളും ചെന്നു ജനത്തോടു: നിങ്ങൾക്കു
വൈക്കോൽ തരികയില്ല,
11 നിങ്ങൾ തന്നേ പോയി
കിട്ടുന്നേടത്തുനിന്നു വൈക്കോൽ
ശേഖരിപ്പിൻ; എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ വേലയിൽ
ഒട്ടും കുറെക്കയില്ല എന്നു ഫറവോൻ
കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
12 അങ്ങനെ ജനം വൈക്കോലിന്നു പകരം താളടി
ശേഖരിപ്പാൻ മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും
ചിതറി നടന്നു .
13 ഊഴിയ വിചാരകന്മാർ അവരെ ഹേമിച്ചു:
വൈക്കോൽ കിട്ടിവന്നപ്പോൾ ഉള്ളതിന്നു
ശരിയായി നിങ്ങളുടെ നിത്യവേല ദിവസവും
തികെക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
14 ഫറവോന്റെ ഊഴിയവിചാരകന്മാർ യിസ്രായേൽ
മക്കളുടെ മേൽ ആക്കിയിരുന്ന പ്രമാണികളെ
അടിച്ചു : നിങ്ങൾ ഇന്നലെയും ഇന്നും
മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ഇഷ്ടിക തികെക്കാഞ്ഞതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു .
15 അതുകൊണ്ടു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പ്രാമണികൾ
ചെന്നു ഫറവോനോടു നിലവിളിച്ചു; അടിയങ്ങളോടു
ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു എന്തു ?
16 അടിയങ്ങൾക്കു വൈക്കോൽ തരാതെ ഇഷ്ടിക
ഉണ്ടാക്കുവിൻ എന്നു അവർ പറയുന്നു;
അടിയങ്ങളെ തല്ലുന്നു ; അതു നിന്റെ
ജനത്തിന്നു പാപമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അതിന്നു അവൻ: മടിയന്മാരാകുന്നു നിങ്ങൾ ,
മടിയന്മാർ ; അതുകൊണ്ടു: ഞങ്ങൾ പോയി
യഹോവെക്കു യാഗം കഴിക്കട്ടെ എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നു.
18 പോയി വേല ചെയ്വിൻ; വൈക്കോൽ തരികയില്ല,
ഇഷ്ടിക കണക്കു പോലെ ഏല്പിക്കേണംതാനും എന്നു
കല്പിച്ചു .
19 ദിവസംതോറുമുള്ള ഇഷ്ടികക്കണക്കിൽ ഒന്നും
കുറെക്കരുതു എന്നു കല്പിച്ചപ്പോൾ തങ്ങൾ
വിഷമത്തിലായി എന്നു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
പ്രാമണികൾ കണ്ടു.
20 അവർ ഫറവോനെ വിട്ടു പുറപ്പെടുമ്പോൾ
മോശെയും അഹരോനും വഴിയിൽ നില്ക്കുന്നതു
കണ്ടു,

21 അവരോടു നിങ്ങൾ ഫറവോന്റെയും അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ ഞങ്ങളെ നാറ്റി ,
ഞങ്ങളെ കൊല്ലുവാൻ അവരുടെ കയ്യിൽ വാൾ
കൊടുത്തതുകൊണ്ടു യഹോവ നിങ്ങളെ നോക്കി
ന്യായം വിധിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു .
22 അപ്പോൾ മോശെ യഹോവയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു:
കർത്താവേ, നീ ഈ ജനത്തിന്നു ദോഷം വരുത്തിയതു
എന്തു? നീ എന്നെ അയച്ചതു എന്തിന്നു?
23 ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ സംസാരിപ്പാൻ ഫറവോന്
റെ അടുക്കൽ ചെന്നതുമുതൽ അവൻ ഈ ജനത്തോടു ദോഷം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു ; നിന്റെ ജനത്തെ നീ
വിടുവിച്ചതുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു .

അദ്ധ്യായം 6

1 യഹോവ മോശെയോടു: ഞാൻ ഫറവോനോടു ചെയ്യുന്നതു
നീ ഇപ്പോൾ കാണും: ശക്തിയുള്ള കൈ കണ്ടിട്ടു
അവൻ അവരെ വിട്ടയക്കും; ശക്തിയുള്ള കൈ
കണ്ടിട്ടു അവരെ തന്റെ ദേശത്തുനിന്നു
ഓടിച്ചുകളയും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .
2 ദൈവം പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: ഞാൻ യഹോവ
ആകുന്നു.
3 ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്നും യിസ്ഹാക്കിന്നും
യാക്കോബിന്നും സർവ്വശക്തിയുള്ള
ദൈവമായിട്ടു പ്രത്യക്ഷനായി ; എന്നാൽ യഹോവ
എന്ന നാമത്തിൽ ഞാൻ അവർക്കു
വെളിപ്പെട്ടില്ല .
4 അവർ പരദേശികളായി പാർത്ത കനാൻ ദേശം അവർക്കു
കൊടുക്കുമെന്നു ഞാൻ അവരോടു ഒരു നിയമം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു .
5 മിസ്രയീമ്യർ അടിമകളാക്കിയിരിക്കുന്ന
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഞരക്കം ഞാൻ കേട്ടു എന്റെ
നിയമം ഓർത്തുമിരിക്കുന്നു .
6 അതുകൊണ്ടു നീ യിസ്രായേൽ മക്കളോടു
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു;
ഞാൻ നിങ്ങളെ മിസ്രയീമ്യരുടെ
ഊഴിയവേലയിൽനിന്നു ഉദ്ധരിച്ചു അവരുടെ
അടിമയിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ വിടുവിക്കും ;
നീട്ടിയിരിക്കുന്ന ഭുജംകൊണ്ടും
മഹാശിക്ഷാവിധികൾകൊണ്ടും നിങ്ങളെ
വീണ്ടെടുക്കും .
7 ഞാൻ നിങ്ങളെ എനിക്കു ജനമാക്കിക്കൊൾകയും
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൈവമായിരിക്കയും ചെയ്യും.
മിസ്രയീമ്യരുടെ ഊഴിയവേലയിൽനിന്നു നിങ്ങളെ
ഉദ്ധരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഞാൻ
ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും.

8 ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്നും യിസ്ഹാക്കിന്നും
യാക്കോബിന്നും നല്കുമെന്നു സത്യംചെയ്ത
ദേശത്തേക്കു നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി അതു
നിങ്ങൾക്കു അവകാശമായി തരും.
9 ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു. മോശെ ഇങ്ങനെ തന്നേ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറഞ്ഞു: എന്നാൽ അവർ
മനോവ്യസനംകൊണ്ടും കഠിനമായ അടിമവേലകൊണ്ടും
മോശെയുടെ വാക്കു കേട്ടില്ല .
10 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തതു:
11 നീ ചെന്നു മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോനോടു
യിസ്രായേൽമക്കളെ തന്റെ ദേശത്തുനിന്നു
വിട്ടയപ്പാൻ പറക എന്നു കല്പിച്ചു .
12 അതിന്നു മോശെ: യിസ്രായേൽ മക്കൾ എന്റെ
വാക്കു കേട്ടില്ല ; പിന്നെ ഫറവോൻ എങ്ങനെ
കേൾക്കും? ഞാൻ വാഗ്വൈഭവമുള്ളവനല്ലല്ലോ
എന്നു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ പറഞ്ഞു.
13 അനന്തരം യഹോവ മോശെയോടും അഹരോനോടും
അരുളിച്ചെയ്തു, യിസ്രായേൽമക്കളെ
മിസ്രയീംദേശത്തു നിന്നു
പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അടുക്കലേക്കും
മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോന്റെ അടുക്കലേക്കും
നിയോഗിച്ചയച്ചു .
14 അവരുടെ കുടുംബത്തലവന്മാർ ആരെന്നാൽ:
യിസ്രായേലിന്റെ ആദ്യജാതനായ രൂബേന്റെ
പുത്രന്മാർ : ഹനോക്, ഫല്ലൂ ഹെസ്രോൻ, കർമ്മി ;
ഇവ രൂബേന്റെ കുലങ്ങൾ.
15 ശിമെയോന്റെ പുത്രന്മാർ : യെമൂവേൽ, യാമീൻ,
ഓഹദ്, യാഖീൻ, സോഹർ, കനാന്യസ്ത്രീയുടെ മകനായ
ശൌൽ; ഇവ ശിമെയോന്റെ കുലങ്ങൾ.
16 വംശപാരമ്പര്യപ്രകാരം ലേവിയുടെ
പുത്രന്മാരുടെ പേരുകൾ ഇവ: ഗേർശോൻ, കഹാത്ത്,
മെരാരി; ലേവിയുടെ ആയുഷ്കാലം
നൂറ്റിമുപ്പത്തേഴു സംവത്സരം ആയിരുന്നു .
17 ഗേർശോന്റെ പുത്രന്മാർ : കുടുംബസഹിതം
ലിബ്നിയും ശിമെയിയും ആയിരുന്നു.
18 കഹാത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ : അമ്രാം,
യിസ്ഹാർ, ഹെബ്രോൻ, ഉസ്സീയേൽ; കഹാത്തിന്റെ
ആയുഷ്കാലം നൂറ്റിമുപ്പത്തുമൂന്നു
സംവത്സരം.
19 മെരാരിയുടെ പുത്രന്മാർ ; മഹ്ളി, മൂശി, ഇവർ
വംശപാരമ്പര്യപ്രകാരം ലേവിയുടെ കുലങ്ങൾ
ആകുന്നു.
20 അമ്രാം തന്റെ പിതാവിന്റെ സഹോദരിയായ

യോഖേബെദിനെ വിവാഹം കഴിച്ചു; അവൾ അവന്നു
അഹരോനെയും മോശെയെയും പ്രസവിച്ചു; അമ്രാമിന്
റെ ആയുഷ്കാലം നൂറ്റി മുപ്പത്തേഴു സംവത്സരം
ആയിരുന്നു.
21 യിസ്ഹാരിന്റെ പുത്രന്മാർ : കോരഹ്, നേഫെഗ്,
സിക്രി .
22 ഉസ്സീയേലിന്റെ പുത്രന്മാർ : മീശായേൽ,
എൽസാഫാൻ, സിത്രി .
23 അഹരോൻ അമ്മീ നാദാബിന്റെ മകളും നഹശോന്റെ
സഹോദരിയുമായ എലീശേബയെ ഭാര്യയായി
പരിഗ്രഹിച്ചു ; അവൾ അവന്നു നാദാബ്, അബീഹൂ,
എലെയാസാർ, ഈഥാമാർ എന്നിവരെ പ്രസവിച്ചു.
24 കോരഹിന്റെ പുത്രന്മാർ , അസ്സൂർ, എൽക്കാനാ
അബിയാസാഫ് ഇവ കോരഹ്യകുലങ്ങൾ.
25 അഹരോന്റെ മകനായ എലെയാസാർ ഫൂതീയേലിന്റെ
പുത്രിമാരിൽ ഒരുത്തിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു . അവൾ
അവന്നു ഫീനെഹാസിനെ പ്രസവിച്ചു; ഇവർ കുലം
കുലമായി ലേവ്യകുടുംബത്തലവന്മാർ ആകുന്നു.
26 നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽമക്കളെ ഗണം ഗണമായി
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിപ്പിൻ
എന്നു യഹോവ കല്പിച്ച അഹരോനും മോശെയും ഇവർ
തന്നേ.
27 യിസ്രായേൽമക്കളെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുവിപ്പാൻ മിസ്രയീംരാജാവായ
ഫറവോനോടു സംസാരിച്ചവർ ഈ മോശെയും അഹരോനും
തന്നേ.
28 യഹോവ മിസ്രയീംദേശത്തുവെച്ചു മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്ത നാളിൽ: ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു;
29 ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും നീ
മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോനോടു പറയേണം എന്നു
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചു.
30 അതിന്നു മോശെ: ഞാൻ
വാഗ്വൈഭവമില്ലാത്തവൻ; ഫറവോൻ എന്റെ വാക്കു
എങ്ങനെ കേൾക്കും എന്നു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 7

1 യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: നോക്കു,
ഞാൻ നിന്നെ ഫറവോന്നു
ദൈവമാക്കിയിരിക്കുന്നു ; നിന്റെ സഹോദരൻ
അഹരോൻ നിനക്കു പ്രവാചകനായിരിക്കും.
2 ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും നീ
പറയേണം; നിന്റെ സഹോദരനായ അഹരോൻ
യിസ്രായേൽമക്കളെ തന്റെ ദേശത്തുനിന്നു
വിട്ടയപ്പാൻ ഫറവോനോടു പറയേണം.
3 എന്നാൽ ഞാൻ ഫറവോന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കും;

മിസ്രയീംദേശത്തു എന്റെ അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും പെരുക്കും.
4 ഫറവോൻ നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കയില്ല; ഞാൻ
മിസ്രയീമിന്മേൽ എന്റെ കൈവെച്ചു വലിയ
ശിക്ഷാവിധികളാൽ എന്റെ ഗണങ്ങളെ, എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേൽ മക്കളെ തന്നേ,
മിസ്രയിംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കും .
5 അങ്ങനെ ഞാൻ എന്റെ കൈ മിസ്രയീമിന്മേൽ
നീട്ടി , യിസ്രായേൽ മക്കളെ അവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
യഹോവ എന്നു മിസ്രയീമ്യർ അറിയും.
6 മോശെയും അഹരോനും യഹോവ തങ്ങളോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു. അവർ അങ്ങനെ തന്നേ
ചെയ്തു.
7 അവർ ഫറവോനോടു സംസാരിച്ച കാലത്തു മോശെക്കു
എൺപതു വയസ്സും അഹരോന്നു എൺപത്തുമൂന്നു
വയസ്സും ആയിരുന്നു.
8 യഹോവ മോശെയോടും അഹരോനോടും:
9 ഫറവോൻ നിങ്ങളോടു ഒരു അത്ഭുതം കാണിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞാൽ നീ അഹരോനോടു: നിന്റെ വടി
എടുത്തു ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ നിലത്തിടുക
എന്നു പറയേണം; അതു ഒരു സർപ്പമായ്തീരും എന്നു
കല്പിച്ചു .
10 അങ്ങനെ മോശെയും അഹരോനും ഫറവോന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു യഹോവ തങ്ങളോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു. അഹരോൻ തന്റെ വടി
ഫറവോന്റെയും അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെയും
മുമ്പാകെ നിലത്തിട്ടു ; അതു
സർപ്പമായ്തീർന്നു .
11 അപ്പോൾ ഫറവോൻ വിദ്വാന്മാരെയും
ക്ഷുദ്രക്കാരെയും വിളിപ്പിച്ചു ;
മിസ്രയീമ്യമന്ത്രവാദികളായ ഇവരും തങ്ങളുടെ
മന്ത്രവാദത്താൽ അതുപോലെ ചെയ്തു.
12 അവർ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ വടി
നിലത്തിട്ടു ; അവയും സർപ്പങ്ങളായ്തീർന്നു;
എന്നാൽ അഹരോന്റെ വടി അവരുടെ വടികളെ
വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു .
13 ഫറവോന്റെ ഹൃദയമോ, യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ കഠിനപ്പെട്ടു; അവൻ അവരെ
ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല .
14 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
ഫറവോന്റെ ഹൃദയം കഠിനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ;
ജനത്തെ വിട്ടയപ്പാൻ അവന്നു മനസ്സില്ല .
15 രാവിലെ നീ ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക; അവൻ
വെള്ളത്തിന്റെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങിവരും; നീ അവനെ

കാണ്മാൻ നദീതീരത്തു നിൽക്കേണം;
സർപ്പമായ്തീർന്ന വടിയും കയ്യിൽ
എടുത്തുകൊള്ളേണം.
16 അവനോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
മരുഭൂമിയിൽ എന്നെ ആരാധിപ്പാൻ എന്റെ ജനത്തെ
വിട്ടയക്ക എന്നു കല്പിച്ചു എബ്രായരുടെ
ദൈവമായ യഹോവ എന്നെ നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു;
നീയോ ഇതുവരെ കേട്ടില്ല.
17 ഞാൻ യഹോവ എന്നു നീ ഇതിനാൽ അറിയും
എന്നിങ്ങനെ യഹോവ കല്പിക്കുന്നു; ഇതാ, എന്റെ
കയ്യിലുള്ള വടികൊണ്ടു ഞാൻ നദിയിലെ
വെള്ളത്തിൽ അടിക്കും; അതു രക്തമായ്തീരും;
18 നദിയിലെ മത്സ്യം ചാകും . നദി നാറും;
നദിയിലെ വെള്ളം കുടിപ്പൻ മിസ്രയീമ്യർക്കു
അറെപ്പു തോന്നും.
19 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു: നീ അഹരോനോടു
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: നിന്റെ വടി
എടുത്തിട്ടു മിസ്രയീമിലെ വെള്ളത്തിന്മേൽ ,
അവരുടെ നദി, പുഴ, കുളം എന്നിങ്ങനെ അവരുടെ
സകലജലാശയങ്ങളുടെ മേലും കൈ നീട്ടുക; അവ
രക്തമായ്തീരും; മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും
മരപ്പാത്രങ്ങളിലും കല്പാത്രങ്ങളിലും രക്തം
ഉണ്ടാകും എന്നു കല്പിച്ചു .
20 മോശെയും അഹരോനും യഹോവ കല്പിച്ചതുപോലെ
ചെയ്തു. അവൻ ഫറവോന്റെയും അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ വടി ഓങ്ങി
നദിയിലുള്ള വെള്ളത്തിൽ അടിച്ചു ; നദിയിലുള്ള
വെള്ളം ഒക്കെയും രക്തമായ്തീർന്നു .
21 നദിയിലെ മത്സ്യം ചാകയും നദി നാറുകയും
ചെയ്തു. നദിയിലെ വെള്ളം കുടിപ്പാൻ
മിസ്രയീമ്യർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല ;
മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും രക്തം
ഉണ്ടായിരുന്നു .
22 മിസ്രയീമ്യമന്ത്രവാദികളും തങ്ങളുടെ
മന്ത്രവാദത്താൽ അതുപോലെ ചെയ്തു; എന്നാൽ
യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ ഫറവോന്റെ
ഹൃദയം കഠിനപ്പെട്ടു ; അവൻ അവരെ
ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല .
23 ഫറവോൻ തിരിഞ്ഞു തന്റെ അരമനയിലേക്കു
പോയി; ഇതും അവൻ ഗണ്യമാക്കിയില്ല.
24 നദിയിലെ വെള്ളം കുടിപ്പാൻ
കഴിവില്ലായ്കകൊണ്ടു മിസ്രയീമ്യർ എല്ലാവരും
കുടിപ്പാൻ വെള്ളത്തിന്നായി നദിയരികെ
ഒക്കെയും ഓലി കുഴിച്ചു .
25

അദ്ധ്യായം 8

1 യഹോവ നദിയെ അടിച്ചിട്ടു ഏഴു ദിവസം
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: നീ
ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു : എന്നെ ആരാധിപ്പാൻ എന്റെ
ജനത്തെ വിട്ടയക്ക.
2 നീ അവരെ വിട്ടയപ്പാൻ
സമ്മതിക്കയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്റെ
രാജ്യത്തെ ഒക്കെയും തവളയെക്കൊണ്ടു
ബാധിക്കും.
3 നദിയിൽ തവള അനവധിയായി ജനിക്കും; അതു കയറി
നിന്റെ അരമനയിലും ശയനഗൃഹത്തിലും
കട്ടിലിന്മേലും നിന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ
വീടുകളിലും നിന്റെ ജനത്തിന്മേലും അപ്പം
ചുടുന്ന അടുപ്പുകളിലും മാവു കുഴെക്കുന്ന
തൊട്ടികളിലും വരും .
4 തവള നിന്റെ മേലും നിന്റെ ജനത്തിന്മേലും
നിന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരുടെ മേലും കയറും .
5 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു:
മിസ്രയീംദേശത്തു തവള കയറുവാൻ നദികളിൻ മേലും
പുഴകളിൻ മേലും കുളങ്ങളിൻ മേലും വടിയോടുകൂടെ
കൈ നീട്ടുക എന്നു നീ അഹരോനോടു പറയേണം എന്നു
കല്പിച്ചു .
6 അങ്ങനെ അഹരോൻ മിസ്രയീമിലെ വെള്ളങ്ങളിൻ
മേൽ കൈ നീട്ടി, തവള കയറി മിസ്രയീംദേശത്തെ
മൂടി .
7 മന്ത്രവാദികളും തങ്ങളുടെ മന്ത്രവാദത്താൽ
അതുപോലെ ചെയ്തു, മിസ്രയീംദേശത്തു തവള
കയറുമാറാക്കി.
8 എന്നാറെ ഫറവോൻ മോശെയെയും അഹരോനെയും
വിളിപ്പിച്ചു : തവള എന്നെയും എന്റെ
ജനത്തെയും വിട്ടു നീങ്ങുമാറാകേണ്ടതിന്നു
യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. എന്നാൽ യഹോവെക്കു
യാഗം കഴിപ്പാൻ ഞാൻ ജനത്തെ വിട്ടയക്കാം
എന്നു പറഞ്ഞു.
9 മോശെ ഫറവോനോടു: തവള നിന്നെയും നിന്റെ
ഗൃഹങ്ങളെയും വിട്ടു നീങ്ങി നദിയിൽ മാത്രം
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിനക്കും നിന്റെ
ഭൃത്യന്മാർക്കും നിന്റെ ജനത്തിനും വേണ്ടി
എപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിക്കേണം എന്നു എനിക്കു സമയം
നിശ്ചയിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു .
10 നാളെ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു; ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവയെപ്പോലെ ആരുമില്ല എന്നു നീ
അറിയേണ്ടതിന്നു നിന്റെ വാക്കുപോലെ ആകട്ടെ;

11 തവള നിന്നെയും നിന്റെ ഗൃഹങ്ങളെയും നിന്
റെ ഭൃത്യന്മാരെയും ജനത്തെയും വിട്ടു മാറി
നദിയിൽ മാത്രം ഇരിക്കും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
12 അങ്ങനെ മോശെയും അഹരോനും ഫറവോന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു ഇറങ്ങി ഫറവോന്റെ മേൽ
വരുത്തിയ തവളനിമിത്തം മോശെ യഹോവയോടു
പ്രാർത്ഥിച്ചു .
13 മോശെയുടെ പ്രാർത്ഥനപ്രകാരം യഹോവ ചെയ്തു;
ഗൃഹങ്ങളിലും മുറ്റങ്ങളിലും പറമ്പുകളിലും
ഉള്ള തവള ചത്തുപോയി.
14 അവർ അതിനെ കൂമ്പാരംകൂമ്പാരമായി കൂട്ടി;
ദേശം നാറുകയും ചെയ്തു.
15 എന്നാൽ സ്വൈരം വന്നു എന്നു ഫറവോൻ
കണ്ടാറെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ
അവൻ തന്റെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കി അവരെ
ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല .
16 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു: നിന്റെ വടി നീട്ടി
നിലത്തിലെ പൊടിയെ അടിക്ക എന്നു അഹരോനോടു
പറക. അതു മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും പേൻ
ആയ്തീരും എന്നു കല്പിച്ചു .
17 അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തു; അഹരോൻ വടിയോടുകൂടെ കൈ
നീട്ടി നിലത്തിലെ പൊടിയെ അടിച്ചു ; അതു
മനുഷ്യരുടെ മേലും മൃഗങ്ങളിൻ മേലും പേൻ
ആയ്തീർന്നു; മിസ്രയീംദേശത്തെങ്ങും
നിലത്തിലെ പൊടിയെല്ലാം പേൻ ആയ്തീർന്നു.
18 മന്ത്രവാദികളും തങ്ങളുടെ
മന്ത്രവാദത്താൽ പേൻ ഉളവാക്കുവാൻ അതുപോലെ
ചെയ്തു; അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല താനും.
മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും മേൽ പേൻ
ഉളവായതുകൊണ്ടു മന്ത്രവാദികൾ ഫറവോനോടു:
19 ഇതു ദൈവത്തിന്റെ വിരൽ ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു; എന്നാൽ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ ഫറവോന്റെ ഹൃദയം
കഠിനപ്പെട്ടു അവൻ അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല .
20 പിന്നെ യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: നീ
നാളെ നന്ന രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു ഫറവോന്റെ
മുമ്പാകെ നിൽക്ക; അവൻ വെള്ളത്തിന്റെ
അടുക്കൽ വരും. നീ അവനോടു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു : എന്നെ ആരാധിപ്പാൻ എന്റെ
ജനത്തെ വിട്ടയക്ക .
21 നീ എന്റെ ജനത്തെ വിട്ടയക്കയില്ല എങ്കിൽ
ഞാൻ നിന്റെമേലും നിന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ
മേലും നിന്റെ ജനത്തിൻ മേലും നിന്റെ
ഗൃഹങ്ങളിലും നായീച്ചയെ അയക്കും.

മിസ്രയീമ്യരുടെ വീടുകളും അവർ പാർക്കുന്ന
ദേശവും നായീച്ചകൊണ്ടു നിറയും.
22 ഭൂമിയിൽ ഞാൻ തന്നേ യഹോവ എന്നു നീ
അറിയേണ്ടതിന്നു എന്റെ ജനം പാർക്കുന്ന ഗോശെൻ
ദേശത്തെ അന്നു ഞാൻ നായീച്ച വരാതെ
വേർതിരിക്കും .
23 എന്റെ ജനത്തിന്നും നിന്റെ ജനത്തിന്നും
മദ്ധ്യേ ഞാൻ ഒരു വ്യത്യാസം വെക്കും ; നാളെ ഈ
അടയാളം ഉണ്ടാകും.
24 യഹോവ അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു: അനവധി നായീച്ച
ഫറവോന്റെ അരമനയിലും അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ
വീടുകളിലും മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും
വന്നു ; നായീച്ചയാൽ ദേശം നശിച്ചു.
25 അപ്പോൾ ഫറവോൻ മോശെയെയും അഹരോനെയും
വിളിച്ചു : നിങ്ങൾ പോയി ദേശത്തുവെച്ചു തന്നേ
നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്നു യാഗം കഴിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.
26 അതിന്നു മോശെ: അങ്ങനെ ചെയ്തുകൂടാ;
മിസ്രയീമ്യർക്കു അറെപ്പായുള്ളതു ഞങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു യാഗം
കഴിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ ; മിസ്രയീമ്യർക്കു
അറെപ്പായുള്ളതു അവർ കാൺകെ ഞങ്ങൾ യാഗം
കഴിച്ചാൽ അവർ ഞങ്ങളെ കല്ലെറികയില്ലയോ?
27 ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഞങ്ങളോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങൾ മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴി
ദൂരം മരുഭൂമിയിൽ പോയി അവന്നു യാഗം
കഴിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
28 അപ്പോൾ ഫറവോൻ: നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ
യഹോവെക്കു മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു യാഗം
കഴിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളെ വിട്ടയക്കാം ;
അതിദൂരത്തു മാത്രം പോകരുതു; എനിക്കു വേണ്ടി
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു .
29 അതിന്നു മോശെ: ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടു യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിക്കും ; നാളെ
നായീച്ച ഫറവോനെയും ഭൃത്യന്മാരെയും
ജനത്തെയും വിട്ടു നീങ്ങിപ്പോകും . എങ്കിലും
യഹോവെക്കു യാഗം കഴിപ്പാൻ ജനത്തെ
വിട്ടയക്കാതിരിക്കുന്നതിനാൽ ഫറവോൻ ഇനി
ചതിവു ചെയ്യരുതു എന്നു പറഞ്ഞു.
30 അങ്ങനെ മോശെ ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടു യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു .
31 യഹോവ മോശെയുടെ പ്രാർത്ഥനപ്രകാരം ചെയ്തു:
നായീച്ച ഒന്നുപോലും ശേഷിക്കാതെ ഫറവോനെയും
ഭൃത്യന്മാരെയും ജനത്തെയും വിട്ടു
നീങ്ങിപ്പോയി .

32 എന്നാൽ ഫറവോൻ ഈ പ്രാവശ്യവും തന്റെ ഹൃദയം
കഠിനമാക്കി; ജനത്തെ വിട്ടയച്ചതുമില്ല .

അദ്ധ്യായം 9

1 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: നീ
ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: എബ്രായരുടെ ദൈവമായ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു : എന്നെ
ആരാധിപ്പാൻ എന്റെ ജനത്തെ വിട്ടയക്ക.
2 വിട്ടയപ്പാൻ സമ്മതിക്കാതെ ഇനിയും അവരെ
തടഞ്ഞു നിർത്തിയാൽ,
3 യഹോവയുടെ കൈ കുതിര, കഴുത, ഒട്ടകം ,
കന്നുകാലി, ആടു എന്നിങ്ങനെ വയലിൽ
നിനക്കുള്ള മൃഗങ്ങളിന്മേൽ വരും ; അതികഠിനമായ
വ്യാധിയുണ്ടാകും .
4 യഹോവ യിസ്രായേല്യരുടെ മൃഗങ്ങൾക്കും
മിസ്രയീമ്യരുടെ മൃഗങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ
വ്യത്യാസം വെക്കും ; യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുള്ള
സകലത്തിലും ഒന്നും ചാകയില്ല.
5 നാളെ യഹോവ ഈ കാര്യം ദേശത്തു ചെയ്യുമെന്നു
കല്പിച്ചു സമയം കുറിച്ചിരിക്കുന്നു .
6 അങ്ങനെ പിറ്റേ ദിവസം യഹോവ ഈ കാര്യം
ചെയ്തു: മിസ്രയീമ്യരുടെ മൃഗങ്ങൾ എല്ലാം
ചത്തു; യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ മൃഗങ്ങളോ
ഒന്നുപോലും ചത്തില്ല .
7 ഫറവോൻ ആളയച്ചു; യിസ്രായേല്യരുടെ മൃഗങ്ങൾ
ഒന്നുപോലും ചത്തില്ല എന്നു കണ്ടു എങ്കിലും
ഫറവോന്റെ ഹൃദയം കഠിനപ്പെട്ടു അവൻ ജനത്തെ
വിട്ടയച്ചതുമില്ല .
8 പിന്നെ യഹോവ മോശെയോടും അഹരോനോടും:
അടുപ്പിലെ വെണ്ണീർ കൈനിറച്ചു വാരുവിൻ; മോശെ
അതു ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ ആകാശത്തേക്കു
വിതറട്ടെ .
9 അതു മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും ധൂളിയായി
പാറി മിസ്രയീംദേശത്തൊക്കെയും മനുഷ്യരുടെ
മേലും മൃഗങ്ങളിൻ മേലും പുണ്ണായി പൊങ്ങുന്ന
പരുവാകും എന്നു കല്പിച്ചു .
10 അങ്ങനെ അവർ അടുപ്പിലെ വെണ്ണീർ വാരി
ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ നിന്നു. മോശെ അതു
ആകാശത്തേക്കു വിതറിയപ്പോൾ അതു മനുഷ്യരുടെ
മേലും മൃഗങ്ങളിൻ മേലും പുണ്ണായി പൊങ്ങുന്ന
പരുവായ്തീർന്നു.
11 പരുനിമിത്തം മന്ത്രവാദികൾക്കു മോശെയുടെ
മുമ്പാകെ നില്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല ; പരു
മന്ത്രവാദികൾക്കും എല്ലാ മിസ്രയീമ്യർക്കും
ഉണ്ടായിരുന്നു .

12 എന്നാൽ യഹോവ മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതു പോലെ അവൻ ഫറവോന്റെ
ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കി; അവൻ അവരെ
ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല .
13 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: നീ
നന്നാ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു , ഫറവോന്റെ
മുമ്പാകെ നിന്നു അവനോടു പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: എബ്രായരുടെ ദൈവമായ യഹോവ
ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു : എന്നെ
ആരാധിപ്പാൻ എന്റെ ജനത്തെ വിട്ടയക്ക.
14 സർവ്വഭൂമിയിലും എന്നെപ്പോലെ
മറ്റൊരുത്തനുമില്ല എന്നു നീ
അറിയേണ്ടതിന്നു ഈ പ്രാവശ്യം ഞാൻ എന്റെ
ബാധകളൊക്കെയും നിന്റെ മേലും നിന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുടെ മേലും നിന്റെ ജനത്തിന്മേലും
അയക്കും.
15 ഇപ്പോൾ തന്നേ ഞാൻ എന്റെ കൈ നീട്ടി
നിന്നെയും നിന്റെ ജനത്തെയും മഹാമാരിയാൽ
ദണ്ഡിപ്പിച്ചു നിന്നെ ഭൂമിയിൽ നിന്നു
ഛേദിച്ചുകളയുമായിരുന്നു .
16 എങ്കിലും എന്റെ ശക്തി നിന്നെ
കാണിക്കേണ്ടതിന്നും എന്റെ നാമം
സർവ്വഭൂമിയിലും
പ്രസ്താവിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നും ഞാൻ നിന്നെ
നിർത്തിയിരിക്കുന്നു .
17 എന്റെ ജനത്തെ അയക്കാതിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
നീ ഇനിയും അവരെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നു.
18 മിസ്രയീം സ്ഥാപിതമായ നാൾമുതൽ ഇന്നുവരെ
അതിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത അതികഠിനമായ കല്മഴ
ഞാൻ നാളെ ഈ നേരത്തു പെയ്യിക്കും.
19 അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ ആളയച്ചു നിന്റെ
മൃഗങ്ങളെയും വയലിൽ നിനക്കുള്ള സകലത്തെയും
അകത്തു വരുത്തിക്കൊൾക. വീട്ടിൽ വരുത്താതെ
വയലിൽ കാണുന്ന സകലമനുഷ്യന്റെയും മൃഗത്തിന്
റെയും മേൽ കല്മഴ പെയ്യുകയും എല്ലാം ചാകയും
ചെയ്യും .
20 ഫറവോന്റെ ഭൃത്യന്മാരിൽ യഹോവയുടെ വചനത്തെ
ഭയപ്പെട്ടവർ ദാസന്മാരെയും മൃഗങ്ങളെയും
വീടുകളിൽ വരുത്തി രക്ഷിച്ചു .
21 എന്നാൽ യഹോവയുടെ വചനത്തെ
പ്രമാണിക്കാതിരുന്നവർ ദാസന്മാരെയും
മൃഗങ്ങളെയും വയലിൽ തന്നേ വിട്ടേച്ചു .
22 പിന്നെ യഹോവ മോശെയോടു: മിസ്രയീംദേശത്തു
എല്ലാടവും മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും
മേലും മിസ്രയീംദേശത്തുള്ള സകല

സസ്യത്തിന്മേലും കല്മഴ വരുവാൻ നിന്റെ കൈ
ആകാശത്തേക്കു നീട്ടുക എന്നു കല്പിച്ചു .
23 മോശെ തന്റെ വടി ആകാശത്തേക്കു നീട്ടി;
അപ്പോൾ യഹോവ ഇടിയും കല്മഴയും അയച്ചു; തീ
ഭൂമിയിലേക്കു പാഞ്ഞിറങ്ങി ; യഹോവ
മിസ്രയീംദേശത്തിന്മേൽ കല്മഴ പെയ്യിച്ചു .
24 ഇങ്ങനെ കല്മഴയും കല്മഴയോടു കൂടെ വിടാതെ
ഇറങ്ങുന്ന തീയും അതികഠിനമായിരുന്നു;
മിസ്രയീംദേശത്തു ജനവാസം തുടങ്ങിയതുമുതൽ
അതിലെങ്ങും ഇതുപോലെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.
25 മിസ്രയീംദേശത്തു എല്ലാടവും മനുഷ്യരെയും
മൃഗങ്ങളെയും വയലിൽ ഇരുന്ന സകലത്തെയും കല്മഴ
സംഹരിച്ചു; കല്മഴ വയലിലുള്ള സകലസസ്യത്തെയും
നശിപ്പിച്ചു ; പറമ്പിലെ വൃക്ഷത്തെ ഒക്കെയും
തകർത്തുകളഞ്ഞു.
26 യിസ്രായേൽമക്കൾ പാർത്ത ഗോശെൻ ദേശത്തു
മാത്രം കല്മഴ ഉണ്ടായില്ല .
27 അപ്പോൾ ഫറവോൻ ആളയച്ചു മോശെയെയും
അഹരോനെയും വിളിപ്പിച്ചു അവരോടു: ഈ
പ്രാവശ്യം ഞാൻ പാപംചെയ്തു; യഹോവ
നീതിയുള്ളവൻ; ഞാനും എന്റെ ജനവും ദുഷ്ടന്മാർ.
28 യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; ഈ ഭയങ്കരമായ
ഇടിയും കല്മഴയും മതി. ഞാൻ നിങ്ങളെ
വിട്ടയക്കാം ; ഇനി താമസിപ്പിക്കയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു.
29 മോശെ അവനോടു: ഞാൻ പട്ടണത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുമ്പോൾ യഹോവയിങ്കലേക്കു കൈ
മലർത്തും; ഭൂമി യഹോവെക്കുള്ളതു എന്നു നീ
അറിയേണ്ടതിന്നു ഇടിമുഴക്കം നിന്നുപോകും ;
കല്മഴയും പിന്നെ ഉണ്ടാകയില്ല .
30 എന്നാൽ നീയും നിന്റെ ഭൃത്യന്മാരും
യഹോവയായ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുകയില്ല എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
31 അങ്ങനെ ചണവും യവവും നശിച്ചുപോയി; യവം
കതിരായും ചണം പൂത്തും ഇരുന്നു.
32 എന്നാൽ കോതമ്പും ചോളവും
വളർന്നിട്ടില്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ടു നശിച്ചില്ല .
33 മോശെ ഫറവോനെ വിട്ടു പട്ടണത്തിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടു യഹോവയിങ്കലേക്കു കൈ
മലർത്തിയപ്പോൾ ഇടിമുഴക്കവും കല്മഴയും
നിന്നു മഴ ഭൂമിയിൽ ചൊരിഞ്ഞതുമില്ല.
34 എന്നാൽ മഴയും കല്മഴയും ഇടിമുഴക്കവും
നിന്നുപോയി എന്നു ഫറവോൻ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ
പിന്നെയും പാപം ചെയ്തു; അവനും ഭൃത്യന്മാരും
ഹൃദയം കഠിനമാക്കി.

35 യഹോവ മോശെമുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ ഫറവോന്റെ ഹൃദയം
കഠിനപ്പെട്ടു , അവൻ യിസ്രായേൽമക്കളെ
വിട്ടയച്ചതുമില്ല .

അദ്ധ്യായം 10

1 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു: നീ ഫറവോന്റെ
അടുക്കൽ ചെല്ലുക. ഞാൻ അവന്റെ മുമ്പിൽ എന്റെ
അടയാളങ്ങളെ ചെയ്യേണ്ടതിന്നും,
2 ഞാൻ മിസ്രയീമിൽ പ്രവർത്തിച്ച കാര്യങ്ങളും
അവരുടെ മദ്ധ്യേ ചെയ്ത അടയാളങ്ങളും നീ നിന്
റെ പുത്രന്മാരോടും പൌത്രന്മാരോടും
വിവരിക്കേണ്ടതിന്നും ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നും ഞാൻ അവന്
റെയും ഭൃത്യന്മാരുടെയും ഹൃദയം
കഠിനമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു .
3 അങ്ങനെ മോശെയും അഹരോനും ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു അവനോടു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
എബ്രായരുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു : എന്റെ മുമ്പാകെ
നിന്നെത്തന്നേ താഴ്ത്തുവാൻ എത്രത്തോളം
നിനക്കു മനസ്സില്ലാതിരിക്കും ? എന്നെ
ആരാധിപ്പാൻ എന്റെ ജനത്തെ വിട്ടയക്ക.
4 എന്റെ ജനത്തെ വിട്ടയപ്പാൻ നിനക്കു
മനസ്സില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നാളെ നിന്റെ രാജ്യത്തു
വെട്ടുക്കിളിയെ വരുത്തും .
5 നിലം കാണ്മാൻ വഹിയാതവണ്ണം അവ ഭൂതലത്തെ
മൂടുകയും കല്മഴയിൽ നശിക്കാതെ
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നതും പറമ്പിൽ തളിർത്തു
വളരുന്ന സകലവൃക്ഷവും തിന്നുകളകയും ചെയ്യും.
6 നിന്റെ ഗൃഹങ്ങളും നിന്റെ
സകലഭൃത്യന്മാരുടെയും സകലമിസ്രയീമ്യരുടെയും
വീടുകളും അതുകൊണ്ടു നിറയും; നിന്റെ
പിതാക്കന്മാരെങ്കിലും
പിതൃപിതാക്കന്മാരെങ്കിലും ഭൂമിയിൽ ഇരുന്ന
കാലം മുതൽ ഇന്നുവരെയും അങ്ങനെയുള്ളതു
കണ്ടിട്ടില്ല . പിന്നെ അവൻ തിരിഞ്ഞു ഫറവോന്
റെ അടുക്കൽനിന്നു പോയി.
7 അപ്പോൾ ഭൃത്യന്മാർ ഫറവോനോടു: എത്രത്തോളം
ഇവൻ നമുക്കു കണിയായിരിക്കും? ആ മനുഷ്യരെ
തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
ആരാധിക്കേണ്ടതിന്നു വിട്ടയക്കേണം ;
മിസ്രയീം നശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു ഇപ്പോഴും
നീ അറിയുന്നില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു.
8 അപ്പോൾ ഫറവോൻ മോശെയെയും അഹരോനെയും
വീണ്ടും വരുത്തി അവരോടു: നിങ്ങൾ പോയി

നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ ആരാധിപ്പിൻ.
9 എന്നാൽ പോകേണ്ടുന്നവർ ആരെല്ലാം? എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു മോശെ ഞങ്ങൾക്കു യഹോവയുടെ
ഉത്സവമുണ്ടാകകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ
ബാലന്മാരും വൃദ്ധന്മാരും പുത്രന്മാരും
പുത്രിമാരുമായി പോകും; ഞങ്ങളുടെ ആടുകളെയും
കന്നുകാലികളെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോകും എന്നു
പറഞ്ഞു.
10 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ
കുഞ്ഞുകുട്ടികളെയും വിട്ടയച്ചാൽ യഹോവ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കട്ടെ ; നോക്കുവിൻ;
ദോഷമാകുന്നു നിങ്ങളുടെ ആന്തരം.
11 അങ്ങനെയല്ല, നിങ്ങൾ പുരുഷന്മാർ പോയി
യഹോവയെ ആരാധിച്ചുകൊൾവിൻ; ഇതല്ലോ നിങ്ങൾ
അപേക്ഷിച്ചതു എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ ഫറവോന്റെ
സന്നിധിയിൽനിന്നു ആട്ടിക്കളഞ്ഞു .
12 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു: നിലത്തിലെ
സകലസസ്യാദികളും കല്മഴയിൽ ശേഷിച്ചതു
ഒക്കെയും തിന്നുകളയേണ്ടതിന്നു
വെട്ടുക്കിളി മിസ്രയീംദേശത്തു വരുവാൻ നിന്
റെ കൈ ദേശത്തിന്മേൽ നീട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു.
13 അങ്ങനെ മോശെ തന്റെ വടി
മിസ്രയീംദേശത്തിന്മേൽ നീട്ടി ; യഹോവ അന്നു
പകൽ മുഴുവനും രാത്രിമുഴുവനും ദേശത്തിന്മേൽ
കിഴക്കൻ കാറ്റു അടിപ്പിച്ചു ; പ്രഭാതം
ആയപ്പോൾ കിഴക്കൻ കാറ്റു വെട്ടുക്കിളിയെ
കൊണ്ടുവന്നു.
14 വെട്ടുക്കിളി മിസ്രയീംദേശത്തൊക്കെയും
വന്നു മിസ്രയീമിന്റെ അതിർക്കകത്തു
ഒക്കെയും അനവധിയായി വീണു; അതുപോലെ
വെട്ടുക്കിളി ഉണ്ടായിട്ടില്ല , ഇനി അതുപോലെ
ഉണ്ടാകയുമില്ല .
15 അതു ഭൂതലത്തെ ഒക്കെയും മൂടി ദേശം അതിനാൽ
ഇരുണ്ടുപോയി; കല്മഴയിൽ ശേഷിച്ചതായി
നിലത്തിലെ സകലസസ്യവും വൃക്ഷങ്ങളുടെ
സകലഫലവും അതു തിന്നുകളഞ്ഞു;
മിസ്രയീംദേശത്തു എങ്ങും വൃക്ഷങ്ങളിലാകട്ടെ
നിലത്തിലെ സസ്യത്തിലാകട്ടെ പച്ചയായതൊന്നും
ശേഷിച്ചില്ല .
16 ഫറവോൻ മോശെയെയും അഹരോനെയും വേഗത്തിൽ
വിളിപ്പിച്ചു : നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയോടും
നിങ്ങളോടും ഞാൻ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
17 അതുകൊണ്ടു ഈ പ്രാവശ്യം മാത്രം നീ എന്റെ
പാപം ക്ഷമിച്ചു ഈ ഒരു മരണം എന്നെ വിട്ടു
നീങ്ങുവാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയോടു

പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു .
18 അവൻ ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു പറപ്പെടു
യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു.
19 യഹോവ മഹാശക്തിയുള്ളോരു പടിഞ്ഞാറൻ കാറ്റു
അടിപ്പിച്ചു ; അതു വെട്ടുക്കിളിയെ എടുത്തു
ചെങ്കടലിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു.
മിസ്രയീംരാജ്യത്തെങ്ങും ഒരു
വെട്ടുക്കിളിപോലും ശേഷിച്ചില്ല .
20 എന്നാൽ യഹോവ ഫറവോന്റെ ഹൃദയത്തെ
കഠിനമാക്കി; അവൻ യിസ്രായേൽമക്കളെ
വിട്ടയച്ചതുമില്ല .
21 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു: മിസ്രയീംദേശത്തു
സ്പർശിക്കത്തക്ക ഇരുൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു
നിന്റെ കൈ ആകാശത്തേക്കു നീട്ടുക എന്നു
കല്പിച്ചു .
22 മോശെ തന്റെ കൈ ആകാശത്തേക്കു നീട്ടി,
മിസ്രയീംദേശത്തൊക്കെയും മൂന്നു
ദിവസത്തേക്കു കൂരിരുട്ടുണ്ടായി .
23 മൂന്നു ദിവസത്തേക്കു ഒരുത്തനെ ഒരുത്തൻ
കണ്ടില്ല ; ഒരുത്തനും തന്റെ സ്ഥലം വിട്ടു
എഴുന്നേറ്റതുമില്ല . എന്നാൽ
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു എല്ലാവർക്കും തങ്ങളുടെ
വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ വെളിച്ചം ഉണ്ടായിരുന്നു .
24 അപ്പോൾ ഫറവോൻ മോശെയെ വിളിപ്പിച്ചു.
നിങ്ങൾ പോയി യഹോവയെ ആരാധിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ
ആടുകളും കന്നുകാലികളും മാത്രം ഇങ്ങു
നിൽക്കട്ടെ ; നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞു കുട്ടികളും
നിങ്ങളോടുകൂടെ പോരട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
25 അതിന്നു മോശെ പറഞ്ഞതു: ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ
ദൈവമായ യഹോവെക്കു അർപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
യാഗങ്ങൾക്കും സർവ്വാംഗഹോമങ്ങൾക്കും വേണ്ടി
മൃഗങ്ങളെയും നീ ഞങ്ങൾക്കു തരേണം.
26 ഞങ്ങളുടെ മൃഗങ്ങളും ഞങ്ങളോടുകൂടെ
പോരേണം; ഒരു കുളമ്പുപോലും പിമ്പിൽ
ശേഷിച്ചുകൂടാ ; ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ
ആരാധിക്കേണ്ടതിന്നു അതിൽനിന്നല്ലോ ഞങ്ങൾ
എടുക്കേണ്ടതു; ഏതിനെ അർപ്പിച്ചു യഹോവയെ
ആരാധിക്കേണമെന്നു അവിടെ എത്തുവോളം ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ല .
27 എന്നാൽ യഹോവ ഫറവോന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കി;
അവരെ വിട്ടയപ്പാൻ അവന്നു മനസ്സായില്ല .
28 ഫറവോൻ അവനോടു: എന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു പോക.
ഇനി എന്റെ മുഖം കാണാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. എന്റെ മുഖം കാണുന്ന നാളിൽ
നീ മരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു മോശെ:

29 നീ പറഞ്ഞതുപോലെ ആകട്ടെ; ഞാൻ ഇനി നിന്റെ
മുഖം കാണുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 11

1 അനന്തരം യഹോവ മോശെയോടു: ഞാൻ ഒരു ബാധകൂടെ
ഫറവോന്മേലും മിസ്രയീമിന്മേലും വരുത്തും ;
അതിന്റെ ശേഷം അവൻ നിങ്ങളെ ഇവിടെനിന്നു
വിട്ടയക്കും ; വിട്ടയക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളെ
ഒട്ടൊഴിയാതെ ഇവിടെ നിന്നു ഓടിച്ചുകളയും .
2 ഓരോ പുരുഷൻ താന്താന്റെ അയൽക്കാരനോടും ഓരോ
സ്ത്രീ താന്താന്റെ അയൽക്കാരത്തിയോടും
വെള്ളിയാഭരണങ്ങളും പൊന്നാഭരണങ്ങളും
ചോദിപ്പാൻ നീ ജനത്തോടു പറക എന്നു കല്പിച്ചു .
3 യഹോവ മിസ്രയീമ്യർക്കു ജനത്തോടു കൃപ
തോന്നുമാറാക്കി . വിശേഷാൽ മോശെ എന്ന പുരുഷനെ
മിസ്രയീംദേശത്തു ഫറവോന്റെ ഭൃത്യന്മാരും
പ്രജകളും മഹാശ്രേഷ്ഠനായി വിചാരിച്ചു .
4 മോശെ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: യഹോവ ഇപ്രകാരം
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു : അർദ്ധരാത്രിയിൽ ഞാൻ
മിസ്രയീമിന്റെ നടുവിൽകൂടി പോകും.
5 അപ്പോൾ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഫറവോന്റെ
ആദ്യജാതൻ മുതൽ തിരികല്ലിങ്കൽ ഇരിക്കുന്ന
ദാസിയുടെ ആദ്യജാതൻ വരെയും
മിസ്രയീംദേശത്തുള്ള കടിഞ്ഞൂൽ ഒക്കെയും
മൃഗങ്ങളുടെ എല്ലാകടിഞ്ഞൂലും ചത്തുപോകും.
6 മിസ്രയീംദേശത്തു എങ്ങും മുമ്പൊരിക്കലും
ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതും ഇനി
ഉണ്ടാകാത്തതുമായ വലിയൊരു നിലവിളി ഉണ്ടാകും.
7 എന്നാൽ യഹോവ മിസ്രയീമ്യർക്കും
യിസ്രായേല്യർക്കും മദ്ധ്യേ വ്യത്യാസം
വെക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു
യിസ്രായേൽമക്കളിൽ യാതൊരു മനുഷ്യന്റെയോ
മൃഗത്തിന്റെയോ നേരെ ഒരു നായിപോലും നാവു
അനക്കുകയില്ല.
8 അപ്പോൾ നിന്റെ ഈ സകലഭൃത്യന്മാരും എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: നീയും നിന്റെ കീഴിൽ
ഇരിക്കുന്ന സർവ്വജനവുംകൂടെ പുറപ്പെടുക
എന്നു പറഞ്ഞു എന്നെ നമസ്കരിക്കും; അതിന്റെ
ശേഷം ഞാൻ പുറപ്പെടും. അങ്ങനെ അവൻ
ഉഗ്രകോപത്തോടെ ഫറവോന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടുപോയി .
9 യഹോവ മോശെയോടു: മിസ്രയീംദേശത്തു എന്റെ
അത്ഭുതങ്ങൾ പെരുകേണ്ടതിന്നു ഫറവോൻ
നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കയില്ല എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.
10 മോശെയും അഹരോനും ഈ അത്ഭുതങ്ങളൊക്കെയും

ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ ചെയ്തു എങ്കിലും യഹോവ
ഫറവോന്റെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കി; അവൻ
യിസ്രായേൽമക്കളെ തന്റെ ദേശത്തു നിന്നു
വിട്ടയച്ചതുമില്ല .

അദ്ധ്യായം 12

1 യഹോവ മോശെയോടും അഹരോനോടും
മിസ്രയീംദേശത്തുവെച്ചു അരുളിച്ചെയ്തതു
എന്തെന്നാൽ:
2 ഈ മാസം നിങ്ങൾക്കു മാസങ്ങളുടെ ആരംഭമായി
ആണ്ടിൽ ഒന്നാം മാസം ആയിരിക്കേണം.
3 നിങ്ങൾ യിസ്രായേലിന്റെ സർവ്വസംഘത്തോടും
പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: ഈ മാസം പത്താം
തിയ്യതി അതതു കുടുംബത്തിന്നു ഒരു ആട്ടിൻ
കുട്ടി വീതം ഓരോരുത്തൻ ഓരോ ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ
എടുക്കേണം.
4 ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ തിന്നുവാൻ വീട്ടിലുള്ളവർ
പോരായെങ്കിൽ ആളുകളുടെ എണ്ണത്തിന്നു
ഒത്തവണ്ണം അവനും അവന്റെ വീട്ടിന്നടുത്ത
അയൽക്കാരനും കൂടി അതിനെ എടുക്കേണം
ഓരോരുത്തൻ തിന്നുന്നതിന്നു ഒത്തവണ്ണം
കണക്കു നോക്കി നിങ്ങൾ ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ
എടുക്കേണം.
5 ആട്ടിൻ കുട്ടി ഊനമില്ലാത്തതും ഒരു വയസ്സു
പ്രായമുള്ള ആണുമായിരിക്കേണം; അതു
ചെമ്മരിയാടോ കോലാടോ ആകാം.
6 ഈ മാസം പതിന്നാലാം തിയ്യതിവരെ അതിനെ
സൂക്ഷിക്കേണം. യിസ്രായേൽസഭയുടെ
കൂട്ടമെല്ലാം സന്ധ്യാസമയത്തു അതിനെ
അറുക്കേണം.
7 അതിന്റെ രക്തം കുറെ എടുത്തു തങ്ങൾ
തിന്നുന്ന വീടുകളുടെ വാതിലിന്റെ
കട്ടളക്കാൽ രണ്ടിന്മേലും കുറുമ്പടിമേലും
പുരട്ടേണം .
8 അന്നു രാത്രി അവർ തീയിൽ ചുട്ടതായ ആ
മാംസവും പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പവും തിന്നേണം ;
കൈപ്പുചീരയോടുകൂടെ അതു തിന്നേണം.
9 തലയും കാലും അന്തർഭാഗങ്ങളുമായി തീയിൽ
ചുട്ടിട്ടല്ലാതെ പച്ചയായിട്ടോ വെള്ളത്തിൽ
പുഴുങ്ങിയതായിട്ടോ തിന്നരുതു .
10 പിറ്റെന്നാൾ കാലത്തേക്കു അതിൽ ഒട്ടും
ശേഷിപ്പിക്കരുതു ; പിറ്റെന്നാൾ കാലത്തേക്കു
ശേഷിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ തീയിലിട്ടു
ചുട്ടുകളയേണം.
11 അര കെട്ടിയും കാലിന്നു ചെരിപ്പിട്ടും
കയ്യിൽ വടി പിടിച്ചുംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ

തിന്നേണം; തിടുക്കത്തോടെ നിങ്ങൾ തിന്നേണം;
അതു യഹോവയുടെ പെസഹ ആകുന്നു.
12 ഈ രാത്രിയിൽ ഞാൻ മിസ്രയീംദേശത്തുകൂടി
കടന്നു മിസ്രയീംദേശത്തുള്ള മനുഷ്യന്റെയും
മൃഗത്തിന്റെയും കടിഞ്ഞൂലിനെ ഒക്കെയും
സംഹരിക്കും; മിസ്രയീമിലെ സകല ദേവന്മാരിലും
ഞാൻ ന്യായവിധി നടത്തും; ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു
13 നിങ്ങൾ പാർക്കുന്ന വീടുകളിന്മേൽ രക്തം
അടയാളമായിരിക്കും; ഞാൻ രക്തം കാണുമ്പോൾ
നിങ്ങളെ ഒഴിഞ്ഞു കടന്നു പോകും; ഞാൻ
മിസ്രയീംദേശത്തെ ബാധിക്കുന്ന ബാധ
നിങ്ങൾക്കു നാശഹേതുവായ്തീരുകയില്ല.
14 ഈ ദിവസം നിങ്ങൾക്കു
ഓർമ്മനാളായിരിക്കേണം; നിങ്ങൾ അതു യഹോവെക്കു
ഉത്സവമായി ആചരിക്കേണം. തലമുറതലമുറയായും
നിത്യനിയമമായും നിങ്ങൾ അതു ആചരിക്കേണം.
15 ഏഴു ദിവസം നിങ്ങൾ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം
തിന്നേണം; ഒന്നാം ദിവസം തന്നേ പുളിച്ച മാവു
നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്നു നീക്കേണം; ഒന്നാം
ദിവസംമുതൽ ഏഴാം ദിവസംവരെ ആരെങ്കിലും
പുളിപ്പുള്ള അപ്പം തിന്നാൽ അവനെ
യിസ്രായേലിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം.
16 ഒന്നാം ദിവസത്തിലും ഏഴാം ദിവസത്തിലും
നിങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധസഭായോഗം ഉണ്ടാകേണം;
അന്നു അവരവർക്കു വേണ്ടുന്ന ഭക്ഷണം
ഒരുക്കുകയല്ലാതെ ഒരു വേലയും ചെയ്യരുതു.
17 പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ
നിങ്ങൾ ആചരിക്കേണം; ഈ ദിവസത്തിൽ
തന്നേയാകുന്നു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഗണങ്ങളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നതു ; അതുകൊണ്ടു ഈ
ദിവസം തലമുറതലമുറയായും നിത്യനിയമമായും
നിങ്ങൾ ആചരിക്കേണം.
18 ഒന്നാം മാസം പതിന്നാലാം തിയ്യതി
വൈകുന്നേരംമുതൽ ആ മാസം ഇരുപത്തൊന്നാം
തിയ്യതി വൈകുന്നേരംവരെ നിങ്ങൾ
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം തിന്നേണം .
19 ഏഴു ദിവസം നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ
പുളിച്ചമാവു കാണരുതു; ആരെങ്കിലും പുളിച്ചതു
തിന്നാൽ പരദേശിയായാലും സ്വദേശിയായാലും
അവനെ യിസ്രായേൽസഭയിൽ നിന്നു
ഛേദിച്ചുകളയേണം.
20 പുളിച്ചതു യാതൊന്നും നിങ്ങൾ തിന്നരുതു ;
നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം തിന്നേണം .

21 അനന്തരം മോശെ യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരെ
ഒക്കെയും വിളിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കു ഒത്തവണ്ണം ഓരോ
ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു പെസഹയെ
അറുപ്പിൻ.
22 ഈസോപ്പുചെടിയുടെ ഒരു കെട്ടു എടുത്തു
കിണ്ണത്തിലുള്ള രക്തത്തിൽ മുക്കി
കിണ്ണത്തിലുള്ള രക്തം കുറമ്പടിമേലും
കട്ടളക്കാൽ രണ്ടിന്മേലും തേക്കേണം ;
പിറ്റെന്നാൾ വെളുക്കുംവരെ നിങ്ങളിൽ ആരും
വീട്ടിന്റെ വാതിലിന്നു പുറത്തിറങ്ങരുതു .
23 യഹോവ മിസ്രയീമ്യരെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു കടന്നുവരും ;
എന്നാൽ കുറുമ്പടിമേലും കട്ടളക്കാൽ
രണ്ടിന്മേലും രക്തം കാണുമ്പോൾ യഹോവ വാതിൽ
ഒഴിഞ്ഞു കടന്നു പോകും; നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ
നിങ്ങളെ ദണ്ഡിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു സംഹാരകൻ
വരുവാൻ സമ്മതിക്കയുമില്ല.
24 ഈ കാര്യം നീയും പുത്രന്മാരും ഒരു
നിത്യനിയമമായി ആചരിക്കേണം.
25 യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങൾക്കു
തരുവാനിരിക്കുന്ന ദേശത്തു നിങ്ങൾ
എത്തിയശേഷം നിങ്ങൾ ഈ കർമ്മം ആചരിക്കേണം.
26 ഈ കർമ്മം എന്തെന്നു നിങ്ങളുടെ മക്കൾ
നിങ്ങളോടു ചോദിക്കുമ്പോൾ:
27 മിസ്രയീമ്യരെ ദണ്ഡിപ്പിക്കയിൽ
മിസ്രയീമിലിരുന്ന യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
വീടുകളെ ഒഴിഞ്ഞു കടന്നു നമ്മുടെ വീടുകളെ
രക്ഷിച്ച യഹോവയുടെ പെസഹയാഗം ആകുന്നു ഇതു
എന്നു നിങ്ങൾ പറയേണം. അപ്പോൾ ജനം കുമ്പിട്ടു
നമസ്കരിച്ചു .
28 യിസ്രായേൽമക്കൾ പോയി അങ്ങനെ ചെയ്തു.
യഹോവ മോശെയോടും അഹരോനോടും കല്പിച്ചതുപോലെ
തന്നേ അവർ ചെയ്തു.
29 അർദ്ധരാത്രിയിലോ, സിംഹാസനത്തിലിരുന്ന
ഫറവോന്റെ ആദ്യജാതൻ മുതൽ കുണ്ടറയിൽ കിടന്ന
തടവുകാരന്റെ ആദ്യജാതൻ വരെയും
മിസ്രയീംദേശത്തിലെ ആദ്യജാതന്മാരെയും
മൃഗങ്ങളുടെ കടിഞ്ഞൂലുകളെയും എല്ലാം യഹോവ
സംഹരിച്ചു.
30 ഫറവോനും അവന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരും സകല
മിസ്രയീമ്യരും രാത്രിയിൽ എഴുന്നേറ്റു ;
മിസ്രയീമിൽ വലിയോരു നിലവിളി ഉണ്ടായി; ഒന്നു
മരിക്കാതെ ഒരു വീടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല .
31 അപ്പോൾ അവൻ മോശെയെയും അഹരോനെയും

രാത്രിയിൽ വിളിപ്പിച്ചു : നിങ്ങൾ
യിസ്രായേൽമക്കളുമായി എഴുന്നേറ്റു എന്റെ
ജനത്തിന്റെ നടുവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ,
നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ പോയി യഹോവയെ
ആരാധിപ്പിൻ.
32 നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ആടുകളെയും
കന്നുകാലികളെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊൾവിൻ;
എന്നെയും അനുഗ്രഹിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
33 മിസ്രയീമ്യർ ജനത്തെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു
വേഗത്തിൽ ദേശത്തുനിന്നു അയച്ചു: ഞങ്ങൾ
എല്ലാവരും മരിച്ചു പോകുന്നു എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു.
34 അതുകൊണ്ടു ജനം കുഴെച്ച മാവു
പുളിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പെ തൊട്ടികളോടുകൂടെ
ശീലകളിൽ കെട്ടി ചുമലിൽ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി.
35 യിസ്രായേൽമക്കൾ മോശെയുടെ വചനം
അനുസരിച്ചു മിസ്രയീമ്യരോടു
വെള്ളിയാഭരണങ്ങളും പൊന്നാഭരണങ്ങളും
വസ്ത്രങ്ങളും ചോദിച്ചു .
36 യഹോവ മിസ്രയീമ്യർക്കു ജനത്തോടു കൃപ
തോന്നിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ ചോദിച്ചതൊക്കെയും
അവർ അവർക്കു കൊടുത്തു; അങ്ങനെ അവർ
മിസ്രയീമ്യരെ കൊള്ളയിട്ടു .
37 എന്നാൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ, കുട്ടികൾ ഒഴികെ
ഏകദേശം ആറുലക്ഷം പുരുഷന്മാർ കാൽനടയായി
റമസേസിൽനിന്നു സുക്കോത്തിലേക്കു യാത്ര
പുറപ്പെട്ടു .
38 വലിയോരു സമ്മിശ്രപുരുഷാരവും ആടുകളും
കന്നുകാലികളുമായി അനവധി മൃഗങ്ങളും അവരോടു
കൂടെ പോന്നു.
39 മിസ്രയീമിൽനിന്നു കൊണ്ടു പോന്ന കുഴെച്ച
മാവുകൊണ്ടു അവർ പുളിപ്പില്ലാത്ത ദോശ
ചുട്ടു ; അവരെ മിസ്രയീമിൽ ഒട്ടും
താമസിപ്പിക്കാതെ ഓടിച്ചുകളകയാൽ അതു
പുളിച്ചിരുന്നില്ല ; അവർ വഴിക്കു ആഹാരം
ഒന്നും ഒരുക്കിയിരുന്നതുമില്ല .
40 യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്രയീമിൽ കഴിച്ച
പരദേശവാസം നാനൂറ്റി മുപ്പതു
സംവത്സരമായിരുന്നു.
41 നാനൂറ്റി മുപ്പതു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞിട്ടു ,
ആ ദിവസം തന്നെ, യഹോവയുടെ ഗണങ്ങൾ ഒക്കെയും
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു .
42 യഹോവ അവരെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചതിനാൽ ഇതു അവന്നു
പ്രത്യേകമായി ആചരിക്കേണ്ടുന്ന രാത്രി

ആകുന്നു; ഇതു തന്നേ യിസ്രായേൽ മക്കൾ
ഒക്കെയും തലമുറതലമുറയായി യഹോവെക്കു
പ്രത്യേകം ആചരിക്കേണ്ടുന്ന രാത്രി .
43 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടും അഹരോനോടും
കല്പിച്ചതു : പെസഹയുടെ ചട്ടം ഇതു ആകുന്നു:
അന്യജാതിക്കാരനായ ഒരുത്തനും അതു തിന്നരുതു.
44 എന്നാൽ ദ്രവ്യം കൊടുത്തു വാങ്ങിയ
ദാസന്നു ഒക്കെയും പരിച്ഛേദന ഏറ്റശേഷം അതു
തിന്നാം .
45 പരദേശിയും കൂലിക്കാരനും അതു തിന്നരുതു.
46 അതതു വീട്ടിൽവെച്ചു തന്നേ അതു തിന്നേണം;
ആ മാംസം ഒട്ടും വീട്ടിന്നു പുറത്തു
കൊണ്ടുപോകരുതു; അതിൽ ഒരു അസ്ഥിയും
ഒടിക്കരുതു .
47 യിസ്രായേൽസഭ ഒക്കെയും അതു ആചരിക്കേണം.
48 ഒരു അന്യജാതിക്കാരൻ നിന്നോടുകൂടെ
പാർത്തു യഹോവെക്കു പെസഹ ആചരിക്കേണമെങ്കിൽ,
അവന്നുള്ള ആണൊക്കെയും പരിച്ഛേദന ഏൽക്കേണം.
അതിന്റെ ശേഷം അതു ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്നു
അടുത്തുവരാം; അവൻ സ്വദേശിയെപ്പോലെ ആകും.
പരിച്ഛേദനയില്ലാത്ത ഒരുത്തനും അതു
തിന്നരുതു .
49 സ്വദേശിക്കും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
പാർക്കുന്ന പരദേശിക്കും ഒരു ന്യായപ്രമാണം
തന്നേ ആയിരിക്കേണം; യിസ്രായേൽമക്കൾ
ഒക്കെയും അങ്ങനെ ചെയ്തു.
50 യഹോവ മോശെയോടും അഹരോനോടും
കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ അവർ ചെയ്തു.
51 അന്നു തന്നേ യഹോവ യിസ്രായേൽമക്കളെ ഗണം
ഗണമായി മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചു .

അദ്ധ്യായം 13

1 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു:
2 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ഇടയിൽ മനുഷ്യരിലും
മൃഗങ്ങളിലും കടിഞ്ഞൂലായി പിറക്കുന്നതിന്നെ
ഒക്കെയും എനിക്കായി ശുദ്ധീകരിക്ക ; അതു
എനിക്കുള്ളതാകുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു ;
3 അപ്പോൾ മോശെ ജനത്തോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ
അടിമവീടായ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടുപോന്ന ഈ ദിവസത്തെ ഓർത്തു
കൊൾവിൻ; യഹോവ ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടു നിങ്ങളെ
അവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു ; അതുകൊണ്ടു
പുളിപ്പുള്ള അപ്പം തിന്നരുതു .
4 ആബീബ് മാസം ഈ തിയ്യതി നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു
പോന്നു.

5 എന്നാൽ കനാന്യർ, ഹിത്യർ, അമോർയ്യർ, ഹിവ്യർ,
യെബൂസ്യർ എന്നിവരുടെ ദേശമായി യഹോവ നിനക്കു
തരുമെന്നു നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു സത്യം
ചെയ്തതും പാലും തേനും ഒഴുകുന്നതുമായ
ദേശത്തേക്കു നിന്നെ കൊണ്ടുചെന്നശേഷം നീ ഈ
മാസത്തിൽ ഈ കർമ്മം ആചരിക്കേണം.
6 ഏഴു ദിവസം നീ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം
തിന്നേണം; ഏഴാം ദിവസം യഹോവെക്കു ഒരു ഉത്സവം
ആയിരിക്കേണം.
7 ഏഴു ദിവസവും പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം
തിന്നേണം; നിന്റെ പക്കൽ പുളിപ്പുള്ള അപ്പം
കാണരുതു; നിന്റെ അരികത്തെങ്ങും
പുളിച്ചമാവും കാണരുതു.
8 ഞാൻ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ
യഹോവ എനിക്കുവേണ്ടി ചെയ്ത കാര്യം നിമിത്തം
ആകുന്നു ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു എന്നു നീ ആ
ദിവസത്തിൽ നിന്റെ മകനോടു അറിയിക്കേണം.
9 യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണം നിന്റെ വായിൽ
ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഇതു നിനക്കു നിന്
റെ കയ്യിന്മേൽ അടയാളമായും നിന്റെ
കണ്ണുകളുടെ നടുവിൽ ജ്ഞാപകലക്ഷ്യമായും
ഇരിക്കേണം. ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടല്ലോ യഹോവ
നിന്നെ മിസ്രയീമിൽ നിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചതു .
10 അതു കൊണ്ടു നീ ആണ്ടുതോറും
നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തു ഈ ചട്ടം
ആചരിക്കേണം.
11 യഹോവ നിന്നോടും നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടും
സത്യം ചെയ്തതുപോലെ നിന്നെ കനാന്യരുടെ
ദേശത്തു കൊണ്ടുചെന്നു അതു നിനക്കു തരുമ്പോൾ
12 കടിഞ്ഞൂലിനെ ഒക്കെയും, നിനക്കുള്ള
മൃഗങ്ങളുടെ കടിഞ്ഞൂൽപിറവിയെ ഒക്കെയും നീ
യഹോവെക്കായി വേർതിരിക്കേണം; ആണൊക്കെയും
യഹോവക്കുള്ളതാകുന്നു.
13 എന്നാൽ കഴുതയുടെ കടിഞ്ഞൂലിനെ ഒക്കെയും
ആട്ടിൻ കുട്ടിയെക്കൊണ്ടു വീണ്ടുകൊള്ളേണം ;
അതിനെ വീണ്ടുകൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ
കഴുത്തു ഒടിച്ചുകളയേണം. നിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ ആദ്യജാതനെ ഒക്കെയും നീ
വീണ്ടുകൊള്ളേണം.
14 എന്നാൽ ഇതു എന്തു എന്നു നാളെ നിന്റെ മകൻ
നിന്നോടു ചോദിക്കുമ്പോൾ: യഹോവ ബലമുള്ള
കൈകൊണ്ടു അടിമവീടായ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
ഞങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിച്ചു ;
15 ഫറവോൻ കഠിനപ്പെട്ടു ഞങ്ങളെ

വിട്ടയക്കാതിരുന്നപ്പോൾ യഹോവ
മിസ്രയീംദേശത്തു മനുഷ്യന്റെ കടിഞ്ഞൂൽമുതൽ
മൃഗത്തിന്റെ കടിഞ്ഞൂൽവരെയുള്ള
കടിഞ്ഞൂൽപിറവിയെ ഒക്കെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു.
അതുകൊണ്ടു കടിഞ്ഞൂലായ ആണിനെ ഒക്കെയും ഞാൻ
യഹോവെക്കു യാഗം അർപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ എന്
റെ മക്കളിൽ കടിഞ്ഞൂലിനെ ഒക്കെയും ഞാൻ
വീണ്ടുകൊള്ളുന്നു .
16 അതു നിന്റെ കയ്യിന്മേൽ അടയാളമായും നിന്
റെ കണ്ണുകളുടെ നടുവിൽ നെറ്റിപ്പട്ടമായും
ഇരിക്കേണം. യഹോവ ഞങ്ങളെ ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടു
മിസ്രയീമിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നു
നീ അവനോടു പറയേണം.
17 ഫറവോൻ ജനത്തെ വിട്ടയച്ച ശേഷം
ഫെലിസ്ത്യരുടെ ദേശത്തു കൂടിയുള്ള വഴി
അടുത്തതു എന്നു വരികിലും ജനം യുദ്ധം
കാണുമ്പോൾ പക്ഷേ അനുതപിച്ചു
മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുമെന്നുവെച്ചു
ദൈവം അവരെ അതിലെ കൊണ്ടുപോയില്ല;
18 ചെങ്കടലരികെയുള്ള മരുഭൂമിയിൽകൂടി ദൈവം
ജനത്തെ ചുറ്റിനടത്തി . യിസ്രായേൽമക്കൾ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു യുദ്ധസന്നദ്ധരായി
പുറപ്പെട്ടു .
19 മോശെ യോസേഫിന്റെ അസ്ഥികളും
എടുത്തുകൊണ്ടു പോന്നു. ദൈവം നിങ്ങളെ
സന്ദർശിക്കും നിശ്ചയം ; അപ്പോൾ എന്റെ
അസ്ഥികളും നിങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നു
എടുത്തുകൊണ്ടുപോകേണമെന്നു പറഞ്ഞു അവൻ
യിസ്രായേൽമക്കളെക്കൊണ്ടു ഉറപ്പായി സത്യം
ചെയ്യിച്ചിരുന്നു .
20 അവർ സുക്കോത്തിൽ നിന്നു
യാത്രപുറപ്പെട്ടു മരുഭൂമിക്കരികെ ഏഥാമിൽ
പാളയമിറങ്ങി.
21 അവർ പകലും രാവും യാത്രചെയ്‌വാൻ തക്കവണ്ണം
അവർക്കു വഴികാണിക്കേണ്ടതിന്നു പകൽ
മേഘസ്തംഭത്തിലും അവർക്കു വെളിച്ചം
കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു രാത്രി
അഗ്നിസ്തംഭത്തിലും യഹോവ അവർക്കു മുമ്പായി
പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു .
22 പകൽ മേഘസ്തംഭവും രാത്രി അഗ്നിസ്തംഭവും
ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു മാറിയതുമില്ല .

അദ്ധ്യായം 14

1 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ:
2 നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു മിഗ്ദോലിന്നും കടലിന്നും

മദ്ധ്യേ ബാൽസെഫോന്നു സമീപത്തുള്ള
പീഹഹീരോത്തിന്നരികെ പാളയം ഇറങ്ങേണമെന്നു
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറക; അതിന്റെ സമീപത്തു
സമുദ്രത്തിന്നരികെ നിങ്ങൾ പാളയം ഇറങ്ങേണം.
3 എന്നാൽ അവർ ദേശത്തു ഉഴലുന്നു; മരുഭൂമിയിൽ
കുടുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഫറവോൻ
യിസ്രായേൽമക്കളെക്കുറിച്ചു പറയും .
4 ഫറവോൻ അവരെ പിന്തുടരുവാൻ തക്കവണ്ണം ഞാൻ
അവന്റെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കും. ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു
എന്നു മിസ്രയീമ്യർ അറിയേണ്ടതിന്നു
ഫറവോനിലും അവന്റെ സകലസൈന്യങ്ങളിലും ഞാൻ
എന്നെ തന്നേ മഹത്വപ്പെടുത്തും .
5 അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തു. ജനം ഓടിപ്പോയി എന്നു
മിസ്രയീംരാജാവിന്നു അറിവു കിട്ടിയപ്പോൾ
ജനത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഫറവോന്റെയും അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുടെയും മനസ്സുമാറി :
യിസ്രായേല്യരെ നമ്മുടെ അടിമവേലയിൽനിന്നു
വിട്ടയച്ചുകളഞ്ഞുവല്ലോ ; നാം ഈ ചെയ്തതു
എന്തു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
6 പിന്നെ അവൻ രഥം കെട്ടിച്ചു പടജ്ജനത്തെയും
7 വിശേഷപ്പെട്ട അറുനൂറു രഥങ്ങളെയും
മിസ്രയീമിലെ സകലരഥങ്ങളെയും അവെക്കു
വേണ്ടുന്ന തേരാളികളെയും കൂട്ടി .
8 യഹോവ മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോന്റെ ഹൃദയം
കഠിനമാക്കിയതിനാൽ അവൻ യിസ്രായേൽമക്കളെ
പിന്തുടർന്നു . എന്നാൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ
യുദ്ധസന്നദ്ധരായി പുറപ്പെട്ടിരുന്നു .
9 ഫറവോന്റെ എല്ലാ കുതിരയും രഥവും
കുതിരപ്പടയും സൈന്യവുമായി മിസ്രയീമ്യർ
അവരെ പിന്തുടർന്നു; കടൽക്കരയിൽ ബാൽസെഫോന്നു
സമീപത്തുള്ള പീഹഹീരോത്തിന്നു അരികെ അവർ
പാളയമിറങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ അവരോടു അടുത്തു.
10 ഫറവോൻ അടുത്തുവരുമ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കൾ
തലഉയർത്തി മിസ്രയീമ്യർ പിന്നാലെ വരുന്നതു
കണ്ടു ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു ; യിസ്രായേൽമക്കൾ
യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു.
11 അവർ മോശെയോടു: മിസ്രയീമിൽ
ശവക്കുഴിയില്ലാഞ്ഞിട്ടോ നീ ഞങ്ങളെ
മരുഭൂമിയിൽ മരിപ്പാൻ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നതു ? നീ ഞങ്ങളെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചതിനാൽ
ഞങ്ങളോടു ഈ ചെയ്തതു എന്തു?
12 മിസ്രയീമ്യർക്കു വേല ചെയ്വാൻ ഞങ്ങളെ
വിടേണം എന്നു ഞങ്ങൾ മിസ്രയീമിൽവെച്ചു
നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ലയോ? മരുഭൂമിയിൽ

മരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ മിസ്രയീമ്യർക്കു വേല
ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു ഞങ്ങൾക്കു നല്ലതു
എന്നു പറഞ്ഞു.
13 അതിന്നു മോശെ ജനത്തോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ ;
ഉറച്ചുനില്പിൻ ; യഹോവ ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു ചെയ്
വാനിരിക്കുന്ന രക്ഷ കണ്ടുകൊൾവിൻ; നിങ്ങൾ
ഇന്നു കണ്ടിട്ടുള്ള മിസ്രയീമ്യരെ ഇനി
ഒരുനാളും കാണുകയില്ല.
14 യഹോവ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യുദ്ധംചെയ്യും;
നിങ്ങൾ മിണ്ടാതിരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു .
15 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
നീ എന്നോടു നിലവിളിക്കുന്നതു എന്തു ?
മുമ്പോട്ടു പോകുവാൻ യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറക.
16 വടി എടുത്തു നിന്റെ കൈ കടലിന്മേൽ നീട്ടി
അതിനെ വിഭാഗിക്ക; യിസ്രായേൽമക്കൾ കടലിന്റെ
നടുവെ ഉണങ്ങിയ നിലത്തുകൂടി കടന്നുപോകും.
17 എന്നാൽ ഞാൻ മിസ്രയീമ്യരുടെ ഹൃദയത്തെ
കഠിനമാക്കും; അവർ ഇവരുടെ പിന്നാലെ ചെല്ലും;
ഞാൻ ഫറവോനിലും അവന്റെ സകല സൈന്യത്തിലും
അവന്റെ രഥങ്ങളിലും കുതിരപ്പടയിലും
എന്നെത്തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും .
18 ഇങ്ങനെ ഞാൻ ഫറവോനിലും അവന്റെ രഥങ്ങളിലും
കുതിരപ്പടയിലും എന്നെത്തന്നെ
മഹത്വപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു
എന്നു മിസ്രയീമ്യർ അറിയും .
19 അനന്തരം യിസ്രായേല്യരുടെ സൈന്യത്തിന്നു
മുമ്പായി നടന്ന ദൈവദൂതൻ അവിടെനിന്നു മാറി
അവരുടെ പിന്നാലെ നടന്നു; മേഘസ്തംഭവും
അവരുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു മാറി അവരുടെ പിമ്പിൽ
പോയി നിന്നു.
20 രാത്രി മുഴുവനും മിസ്രയീമ്യരുടെ
സൈന്യവും യിസ്രായേല്യരുടെ സൈന്യവും തമ്മിൽ
അടുക്കാതവണ്ണം അതു അവയുടെ മദ്ധ്യേ വന്നു;
അവർക്കു മേഘവും അന്ധകാരവും ആയിരുന്നു;
ഇവർക്കോ രാത്രിയെ പ്രകാശമാക്കിക്കൊടുത്തു.
21 മോശെ കടലിന്മേൽ കൈനീട്ടി; യഹോവ അന്നു
രാത്രി മുഴുവനും മഹാശക്തിയുള്ള ഒരു കിഴക്കൻ
കാറ്റുകൊണ്ടു കടലിനെ പിൻവാങ്ങിച്ചു
ഉണങ്ങിയ നിലം ആക്കി; അങ്ങനെ വെള്ളം തമ്മിൽ
വേർപിരിഞ്ഞു.
22 യിസ്രായേൽമക്കൾ കടലിന്റെ നടുവിൽ ഉണങ്ങിയ
നിലത്തുകൂടി നടന്നുപോയി; അവരുടെ ഇടത്തും
വലത്തും വെള്ളം മതിലായി നിന്നു.
23 മിസ്രയീമ്യർ പിന്തുടർന്നു ; ഫറവോന്റെ
കുതിരയും രഥങ്ങളും കുതിരപ്പടയും എല്ലാം

അവരുടെ പിന്നാലെ കടലിന്റെ നടുവിലേക്കു
ചെന്നു .
24 പ്രഭാതയാമത്തിൽ യഹോവ
അഗ്നിമേഘസ്തംഭത്തിൽനിന്നു
മിസ്രയീമ്യസൈന്യത്തെ നോക്കി
മിസ്രയീമ്യസൈന്യത്തെ താറുമാറാക്കി .
25 അവരുടെ രഥചക്രങ്ങളെ തെറ്റിച്ചു ഓട്ടം
പ്രയാസമാക്കി. അതുകൊണ്ടു മിസ്രയീമ്യർ: നാം
യിസ്രായേലിനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോക ; യഹോവ
അവർക്കു വേണ്ടി മിസ്രയീമ്യരോടു യുദ്ധം
ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
26 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു: വെള്ളം
മിസ്രയീമ്യരുടെ മേലും അവരുടെ രഥങ്ങളിൻ
മേലും കുതിരപ്പടയുടെമേലും മടങ്ങി
വരേണ്ടതിന്നു കടലിന്മേൽ കൈനീട്ടുക എന്നു
കല്പിച്ചു .
27 മോശെ കടലിന്മേൽ കൈ നീട്ടി; പുലർച്ചെക്കു
കടൽ അതിന്റെ സ്ഥിതിയിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു.
മിസ്രയീമ്യർ അതിന്നു എതിരായി ഓടി; യഹോവ
മിസ്രയീമ്യരെ കടലിന്റെ നടുവിൽ തള്ളിയിട്ടു .
28 വെള്ളം മടങ്ങിവന്നു അവരുടെ പിന്നാലെ
കടലിലേക്കു ചെന്നിരുന്ന രഥങ്ങളെയും
കുതിരപ്പടയെയും ഫറവോന്റെ സൈന്യത്തെയും
എല്ലാം മുക്കിക്കളഞ്ഞു ; അവരിൽ ഒരുത്തൻ
പോലും ശേഷിച്ചില്ല .
29 യിസ്രായേൽമക്കൾ കടലിന്റെ നടുവെ ഉണങ്ങിയ
നിലത്തുകൂടി കടന്നുപോയി; വെള്ളം അവരുടെ
ഇടത്തും വലത്തും മതിലായി നിന്നു.
30 ഇങ്ങനെ യഹോവ ആ ദിവസം യിസ്രായേല്യരെ
മിസ്രയീമ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു ;
മിസ്രയീമ്യർ കടൽക്കരയിൽ ചത്തടിഞ്ഞു
കിടക്കുന്നതു യിസ്രായേല്യർ കാണുകയും
ചെയ്തു.
31 യഹോവ മിസ്രയീമ്യരിൽ ചെയ്ത ഈ
മഹാപ്രവൃത്തി യിസ്രായേല്യർ കണ്ടു ; ജനം
യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു, യഹോവയിലും അവന്റെ
ദാസനായ മോശെയിലും വിശ്വസിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 15

1 മോശെയും യിസ്രായേൽമക്കളും അന്നു
യഹോവെക്കു സങ്കീർത്തനം പാടി ചൊല്ലിയതു
എന്തെന്നാൽ: ഞാൻ യഹോവെക്കു പാട്ടുപാടും, അവൻ
മഹോന്നതൻ: കുതിരയെയും അതിന്മേൽ
ഇരുന്നവനെയും അവൻ കടലിൽ
തള്ളിയിട്ടിരിക്കുന്നു .
2 എന്റെ ബലവും എന്റെ ഗീതവും യഹോവയത്രേ; അവൻ

എനിക്കു രക്ഷയായ്തീർന്നു. അവൻ എന്റെ ദൈവം;
ഞാൻ അവനെ സ്തുതിക്കും; അവൻ എന്റെ പിതാവിൻ
ദൈവം; ഞാൻ അവനെ പുകഴ്ത്തും.
3 യഹോവ യുദ്ധവീരൻ; യഹോവ എന്നു അവന്റെ നാമം.
4 ഫറവോന്റെ രഥങ്ങളെയും സൈന്യത്തെയും അവൻ
കടലിൽ തള്ളിയിട്ടു ; അവന്റെ രഥിപ്രവരന്മാർ
ചെങ്കടലിൽ മുങ്ങിപ്പോയി .
5 ആഴി അവരെ മൂടി; അവർ കല്ലുപോലെ ആഴത്തിൽ
താണു.
6 യഹോവേ, നിന്റെ വലങ്കൈ ബലത്തിൽ
മഹത്വപ്പെട്ടു ; യഹോവേ, നിന്റെ വലങ്കൈ
ശത്രുവിനെ തകർത്തുകളഞ്ഞു.
7 നീ എതിരാളികളെ മഹാപ്രഭാവത്താൽ
സംഹരിക്കുന്നു ; നീ നിന്റെ ക്രോധം
അയക്കുന്നു; അതു അവരെ താളടിയെപ്പോലെ
ദഹിപ്പിക്കുന്നു .
8 നിന്റെ മൂക്കിലെ ശ്വാസത്താൽ വെള്ളം
കുന്നിച്ചുകൂടി ; പ്രവാഹങ്ങൾ ചിറപോലെ
നിന്നു ; ആഴങ്ങൾ കടലിന്റെ ഉള്ളിൽ
ഉറെച്ചുപോയി.
9 ഞാൻ പിന്തുടരും, പിടിക്കും , കൊള്ള
പങ്കിടും ; എന്റെ ആശ അവരാൽ പൂർത്തിയാകും; ഞാൻ
എന്റെ വാൾ ഊരും; എന്റെ കൈ അവരെ നിഗ്രഹിക്കും
എന്നു ശത്രു പറഞ്ഞു.
10 നിന്റെ കാറ്റിനെ നീ ഊതിച്ചു , കടൽ അവരെ
മൂടി ; അവർ ഈയംപോലെ പെരുവെള്ളത്തിൽ താണു.
11 യഹോവേ, ദേവന്മാരിൽ നിനക്കു തുല്യൻ ആർ?
വിശുദ്ധിയിൽ മഹിമയുള്ളവനേ, സ്തുതികളിൽ
ഭയങ്കരനേ, അത്ഭുതങ്ങളെ
പ്രവർത്തിക്കുന്നവനേ , നിനക്കു തുല്യൻ ആർ?
12 നീ വലങ്കൈ നീട്ടി , ഭൂമി അവരെ വിഴുങ്ങി.
13 നീ വീണ്ടെടുത്ത ജനത്തെ ദയയാൽ നടത്തി;
നിന്റെ വിശുദ്ധനിവാസത്തിലേക്കു നിന്റെ
ബലത്താൽ അവരെ കൊണ്ടുവന്നു.
14 ജാതികൾ കേട്ടു നടങ്ങുന്നു .
ഫെലിസ്ത്യനിവാസികൾക്കു
ഭീതിപിടിച്ചിരിക്കുന്നു .
15 എദോമ്യപ്രഭുക്കന്മാർ ഭ്രമിച്ചു ;
മോവാബ്യമുമ്പന്മാർക്കു കമ്പം പിടിച്ചു ;
കനാന്യ നിവാസികളെല്ലാം ഉരുകിപ്പോകുന്നു .
16 ഭയവും ഭീതിയും അവരുടെമേൽ വീണു,
നിൻഭുജമാഹാത്മ്യത്താൽ അവർ കല്ലുപോലെ ആയി;
അങ്ങനെ, യഹോവേ, നിന്റെ ജനം കടന്നു , നീ
സമ്പാദിച്ച ജനം കടന്നു പോയി.
17 നീ അവരെ കൊണ്ടുചെന്നു

തിരുനിവാസത്തിന്നൊരുക്കിയ സ്ഥാനത്തു,
യഹോവേ, നിന്നവകാശപർവ്വതത്തിൽ നീ അവരെ നട്ടു,
കർത്താവേ, തൃക്കൈ സ്ഥാപിച്ച വിശുദ്ധ
മന്ദിരത്തിങ്കൽ തന്നേ .
18 യഹോവ എന്നും എന്നേക്കും രാജാവായി വാഴും.
19 എന്നാൽ ഫറവോന്റെ കുതിര അവന്റെ രഥവും
കുതിരപ്പടയുമായി കടലിന്റെ നടുവിൽ
ഇറങ്ങിച്ചെന്നപ്പോൾ യഹോവ കടലിലെ വെള്ളം
അവരുടെ മേൽ മടക്കി വരുത്തി;
യിസ്രായേൽമക്കളോ കടലിന്റെ നടുവിൽ ഉണങ്ങിയ
നിലത്തുകൂടി കടന്നു പോന്നു .
20 അഹരോന്റെ സഹോദരി മിർയ്യാം എന്ന പ്രവാചകി
കയ്യിൽ തപ്പു എടുത്തു , സ്ത്രീകൾ എല്ലാവരും
തപ്പുകളോടും നൃത്തങ്ങളോടും കൂടെ അവളുടെ
പിന്നാലെ ചെന്നു .
21 മിർയ്യാം അവരോടും പ്രതിഗാനമായി
ചൊല്ലിയതു: യഹോവെക്കു പാട്ടുപാടുവിൻ, അവൻ
മഹോന്നതൻ: കുതിരയെയും അതിന്മേൽ
ഇരുന്നവനെയും അവൻ കടലിൽ
തള്ളിയിട്ടിരിക്കുന്നു .
22 അനന്തരം മോശെ യിസ്രായേലിനെ
ചെങ്കടലിൽനിന്നു പ്രയാണം ചെയ്യിച്ചു ; അവർ
ശൂർമരുഭൂമിയിൽ ചെന്നു, മൂന്നു ദിവസം
മരുഭൂമിയിൽ വെള്ളം കിട്ടാതെ സഞ്ചരിച്ചു .
23 മാറയിൽ എത്തിയാറെ, മാറയിലെ വെള്ളം
കുടിപ്പാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല ; അതു
കൈപ്പുള്ളതായിരുന്നു . അതുകൊണ്ടു അതിന്നു
മാറാ എന്നു പേരിട്ടു .
24 അപ്പോൾ ജനം: ഞങ്ങൾ എന്തു കുടിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു മോശെയുടെ നേരെ പിറുപിറുത്തു.
25 അവൻ യഹോവയോടു അപേക്ഷിച്ചു; യഹോവ അവന്നു
ഒരു വൃക്ഷം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അവൻ അതു
വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടപ്പോൾ വെള്ളം മധുരമായി
തീർന്നു . അവിടെവെച്ചു അവൻ അവർക്കു ഒരു
ചട്ടവും പ്രമാണവും നിയമിച്ചു ; അവിടെവെച്ചു
അവൻ അവരെ പരീക്ഷിച്ചു:
26 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ വാക്കു നീ
ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു അവന്നു പ്രസാദമുള്ളതു
ചെയ്കയും അവന്റെ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചു അവന്
റെ സകല വിധികളും പ്രമാണിക്കയും ചെയ്താൽ ഞാൻ
മിസ്രയീമ്യർക്കു വരുത്തിയ വ്യാധികളിൽ
ഒന്നും നിനക്കു വരുത്തുകയില്ല ; ഞാൻ നിന്നെ
സൌഖ്യമാക്കുന്ന യഹോവ ആകുന്നു എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.
27 പിന്നെ അവർ ഏലീമിൽ എത്തി; അവിടെ

പന്ത്രണ്ടു നീരുറവും എഴുപതു ഈത്തപ്പനയും
ഉണ്ടായിരുന്നു ; അവർ അവിടെ വെള്ളത്തിന്നരികെ
പാളയമിറങ്ങി.

അദ്ധ്യായം 16

1 അവർ ഏലീമിൽനിന്നു യാത്രപുറപ്പെട്ടു ;
യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെട്ട രണ്ടാം മാസം പതിനഞ്ചാം തിയ്യതി
അവരുടെ സംഘം ഒക്കെയും ഏലീമിന്നും
സീനായിക്കും മദ്ധ്യേ ഉള്ള സീൻമരുഭൂമിയിൽ
വന്നു .
2 ആ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ
സംഘം ഒക്കെയും മോശെക്കും അഹരോന്നും
വിരോധമായി പിറുപിറുത്തു.
3 യിസ്രായേൽമക്കൾ അവരോടു: ഞങ്ങൾ
ഇറച്ചിക്കലങ്ങളുടെ അടുക്കലിരിക്കയും
തൃപ്തിയാകുംവണ്ണം ഭക്ഷണം കഴിക്കയും ചെയ്ത
മിസ്രയീംദേശത്തു വെച്ചു യഹോവയുടെ കയ്യാൽ
മരിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു .
നിങ്ങൾ ഈ സംഘത്തെ മുഴുവനും പട്ടിണിയിട്ടു
കൊല്ലുവാൻ ഈ മരുഭൂമിയിലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
4 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
ആകാശത്തുനിന്നു അപ്പം വർഷിപ്പിക്കും ; ജനം
എന്റെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിക്കുമോ ഇല്ലയോ
എന്നു ഞാൻ അവരെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ
പുറപ്പെട്ടു ഓരോ ദിവസത്തേക്കു വേണ്ടതു
അന്നന്നു പെറുക്കി ക്കൊള്ളേണം .
5 എന്നാൽ ആറാം ദിവസം അവർ കൊണ്ടുവരുന്നതു
ഒരുക്കുമ്പോൾ ദിവസംപ്രതി പെറുക്കുന്നതിന്
റെ ഇരട്ടി കാണും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .
6 മോശെയും അഹരോനും യിസ്രായേൽമക്കളോടു
ഒക്കെയും: നിങ്ങളെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവന്നതു യഹോവ തന്നേ എന്നു ഇന്നു
വൈകുന്നേരം നിങ്ങൾ അറിയും.
7 പ്രഭാതകാലത്തു നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ തേജസ്സു
കാണും; യഹോവയുടെ നേരെയുള്ള നിങ്ങളുടെ
പിറുപിറുപ്പു അവൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു ; നിങ്ങൾ
ഞങ്ങളുടെ നേരെ പിറുപിറുക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ
എന്തുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു.
8 മോശെ പിന്നെയും: യഹോവ നിങ്ങൾക്കു
തിന്നുവാൻ വൈകുന്നേരത്തു മാംസവും
പ്രഭാതകാലത്തു തൃപ്തിയാകുംവണ്ണം അപ്പവും
തരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അറിയും; യഹോവയുടെ നേരെ
നിങ്ങൾ പിറുപിറുക്കുന്നതു അവൻ കേൾക്കുന്നു;

ഞങ്ങൾ എന്തുള്ളു? നിങ്ങളുടെ പിറുപിറുപ്പു
ഞങ്ങളുടെ നേരെയല്ല, യഹോവയുടെ നേരെയത്രേ
എന്നു പറഞ്ഞു.
9 അഹരോനോടു: മോശെ: യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
അടുത്തുവരുവിൻ; അവൻ നിങ്ങളുടെ പിറുപിറുപ്പു
കേട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സർവ്വസംഘത്തോടും പറക എന്നു പറഞ്ഞു.
10 അഹരോൻ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സർവ്വസംഘത്തോടും സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവർ
മരുഭൂമിക്കു നേരെ തിരിഞ്ഞു നോക്കി,
യഹോവയുടെ തേജസ്സു മേഘത്തിൽ
വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടു .
11 യഹോവ മോശെയോടു: യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
പിറുപിറുപ്പു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു .
12 നീ അവരോടു സംസാരിച്ചു: നിങ്ങൾ
വൈകുന്നേരത്തു മാംസം തിന്നും;
പ്രഭാതകാലത്തു അപ്പംകൊണ്ടു തൃപ്തരാകും; ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയും എന്നു പറക എന്നു കല്പിച്ചു .
13 വൈകുന്നേരം കാടകൾ വന്നു പാളയത്തെ മൂടി;
പ്രഭാതകാലത്തു പാളയത്തിന്റെ ചുറ്റും മഞ്ഞു
വീണുകിടന്നു .
14 വീണുകിടന്ന മഞ്ഞു മാറിയ ശേഷം മരുഭൂമിയിൽ
എല്ലാടവും ചെതുമ്പലിന്റെ മാതിരിയിൽ ഒരു
നേരിയ വസ്തു ഉറെച്ച മഞ്ഞുപോലെ നിലത്തു
കിടക്കുന്നതു കണ്ടു .
15 യിസ്രായേൽമക്കൾ അതുകണ്ടാറെ എന്തെന്നു
അറിയായ്കയാൽ ഇതെന്തു എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ
ചോദിച്ചു . മോശെ അവരോടു: ഇതു യഹോവ നിങ്ങൾക്കു
ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നിരിക്കുന്ന ആഹാരം ആകുന്നു .
16 ഓരോരുത്തന്നു ഭക്ഷിക്കാകുന്നെടത്തോളം
പെറുക്കിക്കൊൾവിൻ; താന്താന്റെ
കൂടാരത്തിലുള്ളവരുടെ എണ്ണത്തിന്നൊത്തവണ്ണം
ആളൊന്നിന്നു ഇടങ്ങഴിവീതം എടുത്തുകൊള്ളേണം
എന്നു യഹോവ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.
17 യിസ്രായേൽമക്കൾ അങ്ങനെ ചെയ്തു. ചിലർ
ഏറെയും ചിലർ കുറെയും പെറുക്കി.
18 ഇടങ്ങഴികൊണ്ടു അളന്നപ്പോൾ ഏറെ
പെറുക്കിയവന്നു ഏറെയും കുറെ
പെറുക്കിയവന്നു കുറവും കണ്ടില്ല ; ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്നു ഭക്ഷിക്കാകുന്നെടത്തോളം
പെറുക്കിയിരുന്നു .
19 പിറ്റെന്നാളേക്കു ആരും ഒട്ടും
ശേഷിപ്പിക്കരുതെന്നു മോശെ പറഞ്ഞു.

20 എങ്കിലും ചിലർ മോശെയെ അനുസരിക്കാതെ
പിറ്റെന്നാളേക്കു കുറെ ശേഷിപ്പിച്ചു ; അതു
കൃമിച്ചു നാറി ; മോശെ അവരോടു കോപിച്ചു.
21 അവർ രാവിലെതോറും അവനവന്നു
ഭക്ഷിക്കാകുന്നേടത്തോളം പെറുക്കും ; വെയിൽ
മൂക്കുമ്പോൾ അതു ഉരുകിപ്പോകും.
22 എന്നാൽ ആറാം ദിവസം അവർ ആളൊന്നിന്നു
ഈരണ്ടിടങ്ങഴിവീതം ഇരട്ടി ആഹാരം ശേഖരിച്ചു.
അപ്പോൾ സംഘപ്രമാണികൾ എല്ലാവരും വന്നു
മൊശെയോടു അറിയിച്ചു.
23 അവൻ അവരോടു: അതു യഹോവ കല്പിച്ചതു തന്നേ;
നാളെ സ്വസ്ഥത ആകുന്നു; യഹോവെക്കു
വിശുദ്ധമായുള്ള ശബ്ബത്തു . ചുടുവാനുള്ളതു
ചുടുവിൻ; പാകം ചെയ്യാനുള്ളതു പാകം ചെയ്യിൻ;
ശേഷിക്കുന്നതൊക്കെയും നാളത്തേക്കു
സൂക്ഷിച്ചുവെപ്പിൻ .
24 മോശെ കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ അതു
പിറ്റെന്നാളേക്കു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു ; അതു
നാറിപ്പോയില്ല , കൃമിച്ചതുമില്ല .
25 അപ്പോൾ മോശെ പറഞ്ഞതു: ഇതു ഇന്നു
ഭക്ഷിപ്പിൻ ; ഇന്നു യഹോവയുടെ ശബ്ബത്ത്
ആകുന്നു; ഇന്നു അതു വെളിയിൽ കാണുകയില്ല.
26 ആറു ദിവസം നിങ്ങൾ അതു പെറുക്കേണം;
ശബ്ബത്തായ ഏഴാം ദിവസത്തിലോ അതു
ഉണ്ടാകയില്ല .
27 എന്നാൽ ഏഴാം ദിവസം ജനത്തിൽ ചിലർ
പെറുക്കുവാൻ പോയാറെ കണ്ടില്ല.
28 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു: എന്റെ കല്പനകളും
ന്യായപ്രമാണങ്ങളും പ്രമാണിപ്പാൻ
നിങ്ങൾക്കു എത്രത്തോളം
മനസ്സില്ലാതിരിക്കും ?
29 നോക്കുവിൻ, യഹോവ നിങ്ങൾക്കു ശബ്ബത്ത്
തന്നിരിക്കുന്നു ; അതുകൊണ്ടു ആറാം ദിവസം അവൻ
നിങ്ങൾക്കു രണ്ടു ദിവസത്തേക്കുള്ള ആഹാരം
തരുന്നു ; നിങ്ങൾ താന്താങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തു
ഇരിപ്പിൻ ; ഏഴാം ദിവസം ആരും തന്റെ
സ്ഥലത്തുനിന്നു പുറപ്പെടരുതു എന്നു
കല്പിച്ചു .
30 അങ്ങനെ ജനം ഏഴാം ദിവസം
സ്വസ്ഥമായിരുന്നു .
31 യിസ്രായേല്യർ ആ സാധനത്തിന്നു മന്നാ
എന്നു പേരിട്ടു ; അതു കൊത്തമ്പാലരിപോലെയും
വെള്ളനിറമുള്ളതും തേൻ കൂട്ടിയ ദോശയോടൊത്ത
രുചിയുള്ളതും ആയിരുന്നു.
32 പിന്നെ മോശെ: യഹോവ കല്പിക്കുന്ന കാര്യം

ആവിതു: ഞാൻ നിങ്ങളെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു മരുഭൂമിയിൽ
ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്ന ആഹാരം നിങ്ങളുടെ തലമുറകൾ
കാണേണ്ടതിന്നു സൂക്ഷിച്ചുവെപ്പാൻ
അതിൽനിന്നു ഒരിടങ്ങഴി നിറച്ചെടുക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു.
33 അഹരോനോടു മോശെ: ഒരു പാത്രം എടുത്തു അതിൽ
ഒരു ഇടങ്ങഴി മന്നാ ഇട്ടു നിങ്ങളുടെ
തലമുറകൾക്കുവേണ്ടി സൂക്ഷിപ്പാൻ യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ വെച്ചുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു.
34 യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ അഹരോൻ അതു
സാക്ഷ്യ സന്നിധിയിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു .
35 കുടിപാർപ്പുള്ള ദേശത്തു എത്തുവോളം
യിസ്രായേൽമക്കൾ നാല്പതു സംവത്സരം മന്നാ
ഭക്ഷിച്ചു . കനാൻ ദേശത്തിന്റെ അതിരിൽ
എത്തുവോളം അവർ മന്നാ ഭക്ഷിച്ചു.
36 ഒരു ഇടങ്ങഴി (ഓമെർ) പറ (ഏഫ)യുടെ പത്തിൽ
ഒന്നു ആകുന്നു.

അദ്ധ്യായം 17

1 അനന്തരം യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സംഘം എല്ലാം
സീൻമരുഭൂമിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ,
യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം ചെയ്ത പ്രയാണങ്ങളിൽ
രെഫീദീമിൽ എത്തി പാളയമിറങ്ങി; അവിടെ
ജനത്തിന്നു കുടിപ്പാൻ
വെള്ളമില്ലായിരുന്നു .
2 അതുകൊണ്ടു ജനം മോശെയോടു: ഞങ്ങൾക്കു
കുടിപ്പാൻ വെള്ളം തരിക എന്നു കലഹിച്ചു
പറഞ്ഞതിന്നു മോശെ അവരോടു: നിങ്ങൾ എന്നോടു
എന്തിന്നു കലഹിക്കുന്നു ? നിങ്ങൾ യഹോവയെ
പരീക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു .
3 ജനത്തിന്നു അവിടെവെച്ചു നന്നാ
ദാഹിച്ചതുകൊണ്ടു ജനം മോശെയുടെ നേരെ
പിറുപിറുത്തു : ഞങ്ങളും മക്കളും ഞങ്ങളുടെ
മൃഗങ്ങളും ദാഹം കൊണ്ടു ചാകേണ്ടതിന്നു നീ
ഞങ്ങളെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നതു
എന്തിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
4 മോശെ യഹോവയോടു നിലവിളിച്ചു: ഈ ജനത്തിന്നു
ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? അവർ എന്നെ
കല്ലെറിവാൻ പോകുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
5 യഹോവ മോശെയോടു: യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരിൽ
ചിലരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു നീ നദിയെ അടിച്ച
വടിയും കയ്യിൽ എടുത്തു ജനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
കടന്നുപോക.
6 ഞാൻ ഹോരേബിൽ നിന്റെ മുമ്പാകെ പാറയുടെ മേൽ
നില്ക്കും ; നീ പാറയെ അടിക്കേണം; ഉടനെ

ജനത്തിന്നു കുടിപ്പാൻ വെള്ളം അതിൽനിന്നു
പുറപ്പെടും എന്നു കല്പിച്ചു .
യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാർ കാൺകെ മോശെ അങ്ങനെ
ചെയ്തു.
7 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ കലഹം നിമിത്തവും യഹോവ
ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു അവർ
യഹോവയെ പരീക്ഷിക്ക നിമിത്തവും അവൻ ആ
സ്ഥലത്തിന്നു മസ്സാ (പരീക്ഷ) എന്നും മെരീബാ
(കലഹം) എന്നും പേരിട്ടു .
8 രെഫീദീമിൽവെച്ചു അമാലേക് വന്നു
യിസ്രായേലിനോടു യുദ്ധംചെയ്തു.
9 അപ്പോൾ മോശെ യോശുവയോടു: നീ ആളുകളെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു പുറപ്പെട്ടു അമാലേക്കിനോടു
യുദ്ധം ചെയ്ക; ഞാൻ നാളെ കുന്നിൻ മുകളിൽ
ദൈവത്തിന്റെ വടി കയ്യിൽ പിടിച്ചും കൊണ്ടു
നില്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു .
10 മോശെ തന്നോടു പറഞ്ഞതുപോലെ യോശുവ ചെയ്തു,
അമാലേക്കിനോടു പൊരുതു; എന്നാൽ മോശെയും
അഹരോനും ഹൂരും കുന്നിൻ മുകളിൽ കയറി.
11 മോശെ കൈ ഉയർത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ യിസ്രായേൽ
ജയിക്കും; കൈ താഴ്ത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ അമാലേക്
ജയിക്കും.
12 എന്നാൽ മോശെയുടെ കൈ ഭാരം തോന്നിയപ്പോൾ
അവർ ഒരു കല്ലു എടുത്തുവെച്ചു, അവൻ അതിന്മേൽ
ഇരുന്നു ; അഹരോനും ഹൂരും ഒരുത്തൻ
ഇപ്പുറത്തും ഒരുത്തൻ അപ്പുറത്തും നിന്നു
അവന്റെ കൈ താങ്ങി; അങ്ങനെ അവന്റെ കൈ സൂര്യൻ
അസ്തമിക്കുംവരെ ഉറെച്ചുനിന്നു .
13 യോശുവ അമാലേക്കിനെയും അവന്റെ ജനത്തെയും
വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ തോല്പിച്ചു .
14 യഹോവ മോശെയോടു: നീ ഇതു ഓർമ്മെക്കായിട്ടു
ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി യോശുവയെ കേൾപ്പിക്ക;
ഞാൻ അമാലേക്കിന്റെ ഓർമ്മ ആകാശത്തിന്റെ
കീഴിൽനിന്നു അശേഷം മായിച്ചുകളയും എന്നു
കല്പിച്ചു .
15 പിന്നെ മോശെ ഒരു യാഗ പീഠം പണിതു, അതിന്നു
യഹോവ നിസ്സി (യഹോവ എന്റെ കൊടി) എന്നു
പേരിട്ടു .
16 യഹോവയുടെ സിംഹാസനത്താണ യഹോവെക്കു
അമാലേക്കിനോടു തലമുറതലമുറയായി യുദ്ധം
ഉണ്ടു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 18

1 ദൈവം മോശെക്കും തന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന്നും വേണ്ടി ചെയ്തതു ഒക്കെയും
യഹോവ യിസ്രായേലിനെ മിസ്രയീമിൽ നിന്നു

പുറപ്പെടുവിച്ചതും മിദ്യാനിലെ പുരോഹിതനായി
മോശെയുടെ അമ്മായപ്പനായ യിത്രോ കേട്ടു.
2 അപ്പോൾ മോശെയുടെ അമ്മായപ്പനായ യിത്രോ
മോശെ മടക്കി അയച്ചിരുന്ന അവന്റെ ഭാര്യ
സിപ്പോറയെയും അവളുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാരെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു .
3 ഞാൻ അന്യദേശത്തു പരദേശിയായി എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവരിൽ ഒരുത്തന്നു ഗേർഷോം
എന്നു പേർ.
4 എന്റെ പിതാവിന്റെ ദൈവം എനിക്കു തുണയായി
എന്നെ ഫറവോന്റെ വാളിങ്കൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു മററവന്നു എലീയേസെർ
എന്നു പേർ.
5 എന്നാൽ മോശെയുടെ അമ്മായപ്പനായ യിത്രോ
അവന്റെ പുത്രന്മാരോടും അവന്റെ
ഭാര്യയോടുംകൂടെ, മോശെ പാളയമിറങ്ങിയിരുന്ന
മരുഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ പർവ്വതത്തിങ്കൽ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
6 നിന്റെ അമ്മായപ്പൻ യിത്രോ എന്ന ഞാനും നിന്
റെ ഭാര്യയും രണ്ടു പുത്രന്മാരും നിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു അവൻ
മോശെയോടു പറയിച്ചു.
7 മോശെ തന്റെ അമ്മായപ്പനെ എതിരേല്പാൻ
ചെന്നു വണങ്ങി അവനെ ചുംബിച്ചു; അവർ തമ്മിൽ
കുശലപ്രശ്നം ചെയ്തു കൂടാരത്തിൽ വന്നു.
8 മോശെ തന്റെ അമ്മായപ്പനോടു യഹോവ
യിസ്രായേലിന്നുവേണ്ടി ഫറവോനോടും
മിസ്രയീമ്യരോടും ചെയ്തതു ഒക്കെയും വഴിയിൽ
തങ്ങൾക്കു നേരിട്ട പ്രയാസം ഒക്കെയും യഹോവ
തങ്ങളെ രക്ഷിച്ചപ്രകാരവും വിവരിച്ചു
പറഞ്ഞു.
9 യഹോവ മിസ്രയീമ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു
യിസ്രായേലിനെ വിടുവിച്ചതിനാൽ അവർക്കു
ചെയ്ത എല്ലാ നന്മനിമിത്തവും യിത്രോ
സന്തോഷിച്ചു.
10 യിത്രോ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: നിങ്ങളെ
മിസ്രയീമ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നും ഫറവോന്റെ
കയ്യിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു മിസ്രയീമ്യരുടെ
കൈക്കീഴിൽനിന്നു ജനത്തെ
വിടുവിച്ചിരിക്കുന്ന യഹോവ
സ്തുതിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ .
11 യഹോവ സകലദേവന്മാരിലും വലിയവൻ എന്നു ഞാൻ
ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു. അതേ, ഇവരോടു അവർ
അഹങ്കരിച്ച കാര്യത്തിൽ തന്നേ .
12 മോശെയുടെ അമ്മായപ്പനായ യിത്രോ

ദൈവത്തിന്നു ഹോമവും ഹനനയാഗവും കഴിച്ചു;
അഹരോനും യിസ്രായേൽ മൂപ്പന്മാരെല്ലാവരും
വന്നു മോശെയുടെ അമ്മായപ്പനോടുകൂടെ
ദൈവസന്നിധിയിൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.
13 പിറ്റെന്നാൾ മോശെ ജനത്തിന്നു ന്യായം
വിധിപ്പാൻ ഇരുന്നു ; ജനം രാവിലെ തുടങ്ങി
വൈകുന്നേരംവരെ മോശെയുടെ ചുറ്റും നിന്നു.
14 അവൻ ജനത്തിന്നുവേണ്ടി
ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും മോശെയുടെ അമ്മായപ്പൻ
കണ്ടപ്പോൾ: നീ ജനത്തിന്നുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന
ഈ കാര്യം എന്തു? നീ ഏകനായി വിസ്തരിപ്പാൻ
ഇരിക്കയും ജനം ഒക്കെയും രാവിലേ തുടങ്ങി
വൈകുന്നേരംവരെ നിന്റെ ചുറ്റും നിൽക്കയും
ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു.
15 മോശെ തന്റെ അമ്മായപ്പനോടു: ദൈവത്തോടു
ചോദിപ്പാൻ ജനം എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു.
16 അവർക്കു ഒരു കാര്യം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവർ
എന്റെ അടുക്കൽ വരും. അവർക്കു തമ്മിലുള്ള
കാര്യം ഞാൻ കേട്ടു വിധിക്കയും ദൈവത്തിന്റെ
കല്പനകളും പ്രമാണങ്ങളും അവരെ അറിയിക്കയും
ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അതിന്നു മോശെയുടെ അമ്മായപ്പൻ അവനോടു
പറഞ്ഞതു:
18 നീ ചെയ്യുന്ന കാര്യം നന്നല്ല ; നീയും
നിന്നോടുകൂടെയുള്ള ഈ ജനവും
ക്ഷീണിച്ചുപോകും; ഈ കാര്യം നിനക്കു
അതിഭാരമാകുന്നു; ഏകനായി അതു നിവർത്തിപ്പാൻ
നിനക്കു കഴിയുന്നതല്ല .
19 ആകയാൽ എന്റെ വാക്കു കേൾക്ക; ഞാൻ ഒരാലോചന
പറഞ്ഞുതരാം. ദൈവം നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കും; നീ
ജനത്തിന്നുവേണ്ടി ദൈവസന്നിധിയിൽ ഇരിക്ക; നീ
കാര്യങ്ങളെ ദൈവസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുചെല്ലുക.
20 അവർക്കു കല്പനകളും പ്രമാണങ്ങളും
ഉപദേശിക്കയും നടക്കേണ്ടുന്ന വഴിയും
ചെയ്യേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തിയും അവരെ
അറിയിക്കയും ചെയ്ക.
21 അതല്ലാതെ, ദൈവഭക്തന്മാരും
സത്യവാന്മാരും ദുരാദായം വെറുക്കുന്നവരുമായ
പ്രാപ്തിയുള്ള പുരുഷന്മാരെ
സകലജനത്തിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തു അവരെ
ആയിരംപേർക്കു അധിപതിമാരായും നൂറുപേർക്കു
അധിപതിമാരായും അമ്പതുപേർക്കു
അധിപതിമാരായും പത്തുപേർക്കു അധിപതിമാരായും
നിയമിക്ക.
22 അവർ എല്ലാസമയത്തും ജനത്തിന്നു ന്യായം

വിധിക്കട്ടെ ; വലിയ കാര്യം ഒക്കെയും അവർ നിന്
റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ; ചെറിയ കാര്യം
ഒക്കെയും അവർ തന്നേ തീർക്കട്ടെ; ഇങ്ങനെ അവർ
നിന്നോടുകൂടെ വഹിക്കുന്നതിനാൽ നിനക്കു
ഭാരം കുറയും.
23 നീ ഈ കാര്യം ചെയ്കയും ദൈവം അതു
അനുവദിക്കയും ചെയ്താൽ നിനക്കു
നിന്നുപൊറുക്കാം . ഈ ജനത്തിന്നൊക്കെയും
സമാധാനത്തോടെ തങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തേക്കു
പോകയുമാം.
24 മോശെ തന്റെ അമ്മായപ്പന്റെ വാക്കു
കേട്ടു , അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഒക്കെയും ചെയ്തു.
25 മോശെ എല്ലായിസ്രായേലിൽനിന്നും
പ്രാപ്തിയുള്ള പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു
അവരെ ആയിരംപേർക്കു അധിപതിമാരായും
നൂറുപേർക്കു അധിപതിമാരായും അമ്പതുപേർക്കു
അധിപതിമാരായും പത്തുപേർക്കു അധിപതിമാരായും
ജനത്തിന്നു തലവന്മാരാക്കി .
26 അവർ എല്ലാസമയത്തും ജനത്തിന്നു ന്യായം
വിധിച്ചു വന്നു ; വിഷമമുള്ള കാര്യം അവർ
മോശെയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരും; ചെറിയ കാര്യം
ഒക്കെയും അവർ തന്നേ തീർക്കും.
27 അതിന്റെ ശേഷം മോശെ തന്റെ അമ്മായപ്പനെ
യാത്ര അയച്ചു; അവൻ സ്വദേശത്തേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി .

അദ്ധ്യായം 19

1 യിസ്രായേൽമക്കൾ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെട്ടതിന്റെ മൂന്നാം മാസത്തിൽ അതേ
ദിവസം അവർ സീനായിമരുഭൂമിയിൽ എത്തി.
2 അവർ രെഫീദീമിൽനിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു ,
സീനായിമരുഭൂമിയിൽ വന്നു, മരുഭൂമിയിൽ
പാളയമിറങ്ങി; അവിടെ പർവ്വതത്തിന്നു എതിരെ
യിസ്രായേൽ പാളയമിറങ്ങി.
3 മോശെ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ കയറിച്ചെന്നു;
യഹോവ പർവ്വതത്തിൽ നിന്നു അവനോടു വിളിച്ചു
കല്പിച്ചതു : നീ യാക്കോബ് ഗൃഹത്തോടു പറകയും
യിസ്രായേൽമക്കളോടു അറിയിക്കയും
ചെയ്യേണ്ടതെന്തെന്നാൽ :
4 ഞാൻ മിസ്രയീമ്യരോടു ചെയ്തതും നിങ്ങളെ
കഴുകന്മാരുടെ ചിറകിന്മേൽ വഹിച്ചു എന്റെ
അടുക്കൽ വരുത്തിയതും നിങ്ങൾ കണ്ടുവല്ലോ.
5 ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ വാക്കു കേട്ടു
അനുസരിക്കയും എന്റെ നിയമം പ്രമാണിക്കയും
ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എനിക്കു
സകലജാതികളിലുംവെച്ചു പ്രത്യേക

സമ്പത്തായിരിക്കും ; ഭൂമി ഒക്കെയും
എനിക്കുള്ളതല്ലോ .
6 നിങ്ങൾ എനിക്കു ഒരു പുരോഹിതരാജത്വവും
വിശുദ്ധജനവും ആകും. ഇവ നീ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടുന്ന വചനങ്ങൾ
ആകുന്നു.
7 മോശെ വന്നു ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരെ
വിളിച്ചു , യഹോവ തന്നോടു കല്പിച്ച ഈ
വചനങ്ങളൊക്കെയും അവരെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു.
8 യഹോവ കല്പിച്ചതൊക്കെയും ഞങ്ങൾ ചെയ്യും
എന്നു ജനം ഉത്തരം പറഞ്ഞു. മോശെ ജനത്തിന്റെ
വാക്കു യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചു.
9 യഹോവ മോശെയോടു: ഞാൻ നിന്നോടു
സംസാരിക്കുമ്പോൾ ജനം കേൾക്കേണ്ടതിന്നും
നിന്നെ എന്നേക്കും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നും
ഞാൻ ഇതാ, മേഘതമസ്സിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു, ജനത്തിന്റെ വാക്കു
മോശെ യഹോവയോടു ബോധിപ്പിച്ചു.
10 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: നീ
ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഇന്നും നാളെയും
അവരെ ശുദ്ധീകരിക്ക;
11 അവർ വസ്ത്രം അലക്കി, മൂന്നാം
ദിവസത്തേക്കു ഒരുങ്ങിയിരിക്കട്ടേ ; മൂന്നാം
ദിവസം യഹോവ സകല ജനവും കാൺകെ
സീനായിപർവ്വത്തിൽ ഇറങ്ങും.
12 ജനം പർവ്വതത്തിൽ കയറാതെയും അതിന്റെ
അടിവാരം തൊടാതെയും ഇരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. നീ അവർക്കായി ചുറ്റും അതിർ
തിരിക്കേണം; പർവ്വതം തൊടുന്നവൻ എല്ലാം
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം.
13 കൈ തൊടാതെ അവനെ കല്ലെറിഞ്ഞോ എയ്തോ
കൊന്നുകളയേണം; മൃഗമായാലും മനുഷ്യനായാലും
ജീവനോടിരിക്കരുതു. കാഹളം ദീർഘമായി
ധ്വനിക്കുമ്പോൾ അവർ പർവ്വതത്തിന്നു
അടുത്തു വരട്ടെ .
14 മോശെ പർവ്വതത്തിൽനിന്നു ജനത്തിന്റെ
അടുക്കൽ ഇറങ്ങിച്ചെന്നു ജനത്തെ
ശുദ്ധീകരിച്ചു ; അവർ വസ്ത്രം അലക്കുകയും
ചെയ്തു.
15 അവൻ ജനത്തോടു: മൂന്നാം ദിവസത്തേക്കു
ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ ; നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരുടെ
അടുക്കൽ ചെല്ലരുതു എന്നു പറഞ്ഞു.
16 മൂന്നാം ദിവസം നേരം വെളുത്തപ്പോൾ
ഇടിമുഴക്കവും മിന്നലും പർവ്വതത്തിൽ
കാർമേഘവും മഹാഗംഭീരമായ കാഹളധ്വനിയും

ഉണ്ടായി; പാളയത്തിലുള്ള ജനം ഒക്കെയും
നടുങ്ങി .
17 ദൈവത്തെ എതിരേല്പാൻ മോശെ ജനത്തെ
പാളയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു ; അവർ
പർവ്വതത്തിന്റെ അടിവാരത്തുനിന്നു .
18 യഹോവ തീയിൽ സീനായി പർവ്വതത്തിൽ
ഇറങ്ങുകയാൽ അതു മുഴുവനും പുകകൊണ്ടു മൂടി;
അതിന്റെ പുക തീച്ചൂളയിലെ പുകപോലെ പൊങ്ങി;
പർവ്വതം ഒക്കെയും ഏറ്റവും കുലുങ്ങി .
19 കാഹളധ്വനി ദീർഘമായി
ഉറച്ചുറച്ചുവന്നപ്പോൾ മോശെ സംസാരിച്ചു ;
ദൈവം ഉച്ചത്തിൽ അവനോടു ഉത്തരം അരുളി.
20 യഹോവ സീനായി പർവ്വതത്തിൽ പർവ്വതത്തിന്റെ
കൊടുമുടിയിൽ ഇറങ്ങി; യഹോവ മോശെയെ
പർവ്വതത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിലേക്കു
വിളിച്ചു ; മോശെ കയറിച്ചെന്നു.
21 യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ: ജനം
നോക്കേണ്ടതിന്നു യഹോവയുടെ അടുക്കൽ
കടന്നുവന്നിട്ടു അവരിൽ പലരും
നശിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ നീ ഇറങ്ങിച്ചെന്നു
അവരോടു അമർച്ചയായി കല്പിക്ക.
22 യഹോവയോടു അടുക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാരും
യഹോവ അവർക്കു ഹാനി
വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തങ്ങളെ
ശുദ്ധീകരിക്കട്ടെ .
23 മോശെ യഹോവയോടു: ജനത്തിന്നു
സീനായിപർവ്വത്തിൽ കയറുവാൻ പാടില്ല;
പർവ്വതത്തിന്നു അതിർ തിരിച്ചു അതിനെ
ശുദ്ധമാക്കുക എന്നു ഞങ്ങളോടു അമർച്ചയായി
കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു .
24 യഹോവ അവനോടു: ഇറങ്ങിപ്പോക; നീ അഹരോനുമായി
കയറിവരിക; എന്നാൽ പുരോഹിതന്മാരും ജനവും
യഹോവ അവർക്കു നാശം
വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ
കയറുവാൻ അതിർ കടക്കരുതു.
25 അങ്ങനെ മോശെ ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ
ഇറങ്ങിച്ചെന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 20

1 ദൈവം ഈ വചനങ്ങളൊക്കെയും അരുളിച്ചെയ്തു:
2 അടിമവീടായ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു നിന്നെ
കൊണ്ടുവന്ന യഹോവയായ ഞാൻ നിന്റെ ദൈവം
ആകുന്നു.
3 ഞാനല്ലാതെ അന്യദൈവങ്ങൾ നിനക്കു
ഉണ്ടാകരുതു.
4 ഒരു വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കരുതു ; മീതെ

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എങ്കിലും താഴെ ഭൂമിയിൽ
എങ്കിലും ഭൂമിക്കു കീഴെ വെള്ളത്തിൽ
എങ്കിലും ഉള്ള യാതൊന്നിന്റെ പ്രതിമയും
അരുതു.
5 അവയെ നമസ്കരിക്കയോ സേവിക്കയോ ചെയ്യരുതു.
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയായ ഞാൻ തീക്ഷ്ണതയുള്ള
ദൈവം ആകുന്നു; എന്നെ പകെക്കുന്നവരിൽ
പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യം മൂന്നാമത്തെയും
നാലാമത്തെയും തലമുറവരെ മക്കളുടെ മേൽ
സന്ദർശിക്കയും
6 എന്നെ സ്നേഹിച്ചു എന്റെ കല്പനകളെ
പ്രമാണിക്കുന്നവർക്കു ആയിരം തലമുറ വരെ
ദയകാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു .
7 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമം വൃഥാ
എടുക്കരുതു; തന്റെ നാമം വൃഥാ എടുക്കുന്നവനെ
യഹോവ ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകയില്ല.
8 ശബ്ബത്ത് നാളിനെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ ഓർക്ക .
9 ആറു ദിവസം അദ്ധ്വാനിച്ചു നിന്റെ വേല
ഒക്കെയും ചെയ്ക.
10 ഏഴാം ദിവസം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
ശബ്ബത്ത്ആകുന്നു; അന്നു നീയും നിന്റെ
പുത്രനും പുത്രിയും നിന്റെ വേലക്കാരനും
വേലക്കാരത്തിയും നിന്റെ കന്നുകാലികളും
നിന്റെ പടിവാതിൽക്കകത്തുള്ള പരദേശിയും ഒരു
വേലയും ചെയ്യരുതു.
11 ആറു ദിവസംകൊണ്ടു യഹോവ ആകാശവും ഭൂമിയും
സമുദ്രവും അവയിലുള്ളതൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കി,
ഏഴാം ദിവസം സ്വസ്ഥമായിരുന്നു; അതുകൊണ്ടു
യഹോവ ശബ്ബത്തുനാളിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു
ശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു .
12 നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തരുന്ന
ദേശത്തു നിനക്കു ദീർഘായുസ്സുണ്ടാകുവാൻ
നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക.
13 കുല ചെയ്യരുതു.
14 വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു .
15 മോഷ്ടിക്കരുതു.
16 കൂട്ടുകാരന്റെ നേരെ കള്ളസ്സാക്ഷ്യം
പറയരുതു.
17 കൂട്ടുകാരന്റെ ഭവനത്തെ മോഹിക്കരുതു;
കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാര്യയെയും അവന്റെ ദാസനെയും
ദാസിയെയും അവന്റെ കാളയെയും കഴുതയെയും
കൂട്ടുകാരനുള്ള യാതൊന്നിനെയും
മോഹിക്കരുതു.
18 ജനം ഒക്കെയും ഇടിമുഴക്കവും മിന്നലും
കാഹളധ്വനിയും പർവ്വതം പുകയുന്നതും കണ്ടു;

ജനം അതുകണ്ടപ്പോൾ വിറെച്ചുകൊണ്ടു ദൂരത്തു
നിന്നു .
19 അവർ മോശെയോടു: നീ ഞങ്ങളോടു സംസാരിക്ക;
ഞങ്ങൾ കേട്ടുകൊള്ളാം; ഞങ്ങൾ
മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം ഞങ്ങളോടു
സംസാരിക്കരുതേ എന്നു പറഞ്ഞു.
20 മോശെ ജനത്തോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ ; നിങ്ങളെ
പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങൾ പാപം
ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ അവങ്കലുള്ള ഭയം
നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിന്നും അത്രേ
ദൈവം വന്നിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
21 അങ്ങനെ ജനം ദൂരത്തു നിന്നു; മോശെയോ ദൈവം
ഇരുന്ന ഇരുളിന്നു അടുത്തുചെന്നു .
22 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: നീ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു ഇപ്രകാരം പറയേണം: ഞാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചതു
നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ .
23 എന്റെ സന്നിധിയിൽ വെള്ളികൊണ്ടുള്ള
ദേവന്മാരെയോ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ദേവന്മാരെയോ
നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കരുതു .
24 എനിക്കു മണ്ണുകൊണ്ടു ഒരു യാഗപീഠം
ഉണ്ടാക്കി അതിന്മേൽ നിന്റെ ഹോമയാഗങ്ങളെയും
സമാധാനയാഗങ്ങളെയും നിന്റെ ആടുകളെയും
കന്നുകാലികളെയും അർപ്പിക്കേണം. ഞാൻ എന്റെ
നാമത്തിന്റെ സ്മരണ സ്ഥാപിക്കുന്ന ഏതു
സ്ഥലത്തും ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു നിന്നെ
അനുഗ്രഹിക്കും.
25 കല്ലു കൊണ്ടു എനിക്കു യാഗപീഠം
ഉണ്ടാക്കുന്നു എങ്കിൽ ചെത്തിയ കല്ലുകൊണ്ടു
അതു പണിയരുതു; നിന്റെ ആയുധംകൊണ്ടു അതിനെ
തൊട്ടാൽ നീ അതിനെ അശുദ്ധമാക്കും.
26 എന്റെ യാഗപീഠത്തിങ്കൽ നിന്റെ നഗ്നത
കാണാതിരിപ്പാൻ നീ അതിങ്കൽ പടികളാൽ കയറരുതു.

അദ്ധ്യായം 21

1 അവരുടെ മുമ്പാകെ നീ വെക്കേണ്ടുന്ന
ന്യായങ്ങളാവിതു:
2 ഒരു എബ്രായദാസനെ വിലെക്കു വാങ്ങിയാൽ ആറു
സംവത്സരം സേവിച്ചിട്ടു ഏഴാം സംവത്സരത്തിൽ
അവൻ ഒന്നും കൊടുക്കാതെ സ്വതന്ത്രനായി
പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ .
3 ഏകനായി വന്നു എങ്കിൽ ഏകനായി പോകട്ടെ;
അവന്നു ഭാര്യയുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ
ഭാര്യയും അവനോടുകൂടെ പോകട്ടെ.
4 അവന്റെ യജമാനൻ അവന്നു ഭാര്യയെ കൊടുക്കയും
അവൾ അവന്നു പുത്രന്മാരെയോ പുത്രിമാരെയോ

പ്രസവിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
ഭാര്യയും മക്കളും യജമാനന്നു ഇരിക്കേണം ; അവൻ
ഏകനായി പോകേണം.
5 എന്നാൽ ദാസൻ: ഞാൻ എന്റെ യജമാനനെയും എന്റെ
ഭാര്യയെയും മക്കളെയും സ്നേഹിക്കുന്നു ; ഞാൻ
സ്വതന്ത്രനായി പോകയില്ല എന്നു തീർത്തു
പറഞ്ഞാൽ
6 യജമാനൻ അവനെ ദൈവസന്നിധിയിൽ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നു കതകിന്റെയോ
കട്ടളക്കാലിന്റെയോ അടുക്കൽ നിറുത്തീട്ടു
സൂചികൊണ്ടു അവന്റെ കാതു കുത്തി തുളക്കേണം;
പിന്നെ അവൻ എന്നേക്കും അവന്നു
ദാസനായിരിക്കേണം.
7 ഒരുത്തൻ തന്റെ പുത്രിയെ ദാസിയായി വിറ്റാൽ
അവൾ ദാസന്മാർ പോകുന്നതു പോലെ പോകരുതു.
8 അവളെ തനിക്കു സംബന്ധത്തിന്നു നിയമിച്ച
യജമാനന്നു അവളെ ബോധിക്കാതിരുന്നാൽ അവളെ
വീണ്ടെടുപ്പാൻ അവൻ അനുവദിക്കേണം; അവളെ
ചതിച്ചതുകൊണ്ടു അന്യജാതിക്കു വിറ്റുകളവാൻ
അവന്നു അധികാരമില്ല.
9 അവൻ അവളെ തന്റെ പുത്രന്നു നിയമിച്ചു
എങ്കിൽ പുത്രിമാരുടെ ന്യായത്തിന്നു
തക്കവണ്ണം അവളോടു പെരുമാറേണം.
10 അവൻ മറ്റൊരുത്തിയെ പരിഗ്രഹിച്ചാൽ ഇവളുടെ
ഉപജീവനവും ഉടുപ്പും വിവാഹമുറയും
കുറെക്കരുതു.
11 ഈ മൂന്നു കാര്യവും അവൻ അവൾക്കു
ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അവളെ പണം വാങ്ങാതെ വെറുതെ
വിട്ടയക്കേണം .
12 ഒരു മനുഷ്യനെ അടിച്ചുകൊല്ലുന്നവൻ
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം.
13 അവൻ കരുതിക്കൂട്ടാതെ അങ്ങനെ അവന്റെ
കയ്യാൽ സംഭവിപ്പാൻ ദൈവം
സംഗതിവരുത്തിയതായാൽ അവൻ ഓടിപ്പോകേണ്ടുന്ന
സ്ഥലം ഞാൻ നിയമിക്കും.
14 എന്നാൽ ഒരുത്തൽ കരുതിക്കൂട്ടി
കൂട്ടുകാരനെ ചതിച്ചു കൊന്നതെങ്കിൽ അവൻ
മരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ അവനെ എന്റെ
യാഗപീഠത്തിങ്കൽ നിന്നും പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോകേണം.
15 തന്റെ അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ അടിക്കുന്നവൻ
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം.
16 ഒരുത്തൻ ഒരാളെ മോഷ്ടിച്ചിട്ടു അവനെ
വിൽക്കയാകട്ടെ അവന്റെ കൈവശം അവനെ
കണ്ടുപിടിക്കയാകട്ടെ ചെയ്താൽ അവൻ മരണശിക്ഷ

അനുഭവിക്കേണം.
17 തന്റെ അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ ശപിക്കുന്നവൻ
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം.
18 മനുഷ്യർ തമ്മിൽ ശണ്ഠകൂടീട്ടു ഒരുത്തൻ
മറ്റവനെ കല്ലുകൊണ്ടോ മുഷ്ടികൊണ്ടോ
കുത്തിയതിനാൽ അവൻ മരിച്ചുപോകാതെ
കിടപ്പിലാകയും
19 പിന്നെയും എഴുന്നേറ്റു വടി ഊന്നി
വെളിയിൽ നടക്കയും ചെയ്താൽ കുത്തിയവനെ
ശിക്ഷിക്കരുതു ; എങ്കിലും അവൻ അവന്റെ
മിനക്കേടിന്നുവേണ്ടി കൊടുത്തു അവനെ
നല്ലവണ്ണം ചികിത്സിപ്പിക്കേണം .
20 ഒരുത്തൻ തന്റെ ദാസനെയോ ദാസിയെയോ തൽക്ഷണം
മരിച്ചുപോകത്തക്കവണ്ണം വടികൊണ്ടു അടിച്ചാൽ
അവനെ നിശ്ചയമായി ശിക്ഷിക്കേണം.
21 എങ്കിലും അവൻ ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം
ജീവിച്ചിരുന്നാൽ അവനെ ശിക്ഷിക്കരുതു; അവൻ
അവന്റെ മുതലല്ലോ.
22 മനുഷ്യർ തമ്മിൽ ശണ്ഠകൂടീട്ടു ഗർഭിണിയായ
ഒരു സ്ത്രീയെ അടിച്ചതിനാൽ ഗർഭം
അലസിയതല്ലാതെ അവൾക്കു മറ്റൊരു ദോഷവും
വന്നില്ലെങ്കിൽ അടിച്ചവൻ ആ സ്ത്രീയുടെ
ഭർത്താവു ചുമത്തുന്ന പിഴ കൊടുക്കേണം;
ന്യായാധിപന്മാർ വിധിക്കുമ്പോലെ അവൻ
കൊടുക്കേണം.
23 മറ്റു ദോഷം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ജീവന്നു
പകരം ജീവൻ കൊടുക്കേണം.
24 കണ്ണിന്നു പകരം കണ്ണു ; പല്ലിന്നു പകരം
പല്ലു ; കൈക്കു പകരം കൈ; കാലിന്നു പകരം കാൽ;
25 പൊള്ളലിന്നു പകരം പൊള്ളൽ; മുറിവിന്നു
പകരം മുറിവു; തിണർപ്പിന്നു പകരം തിണർപ്പു .
26 ഒരുത്തൻ അടിച്ചു തന്റെ ദാസന്റെയോ
ദാസിയുടെയോ കണ്ണു കളഞ്ഞാൽ അവൻ കണ്ണിന്നു
പകരം അവനെ സ്വതന്ത്രനായി വിട്ടയക്കേണം.
27 അവൻ തന്റെ ദാസന്റെയോ ദാസിയുടെയോ
പല്ലുഅടിച്ചു തകർത്താൽ അവൻ പല്ലിന്നു പകരം
അവനെ സ്വതന്ത്രനായി വിട്ടയക്കേണം.
28 ഒരു കാള ഒരു പുരുഷനെയോ സ്ത്രീയെയോ
കുത്തിക്കൊന്നാൽ ആ കാളയെ കല്ലെറിഞ്ഞു
കൊല്ലേണം; അതിന്റെ മാംസം തിന്നരുതു;
കാളയുടെ ഉടമസ്ഥനോ കുറ്റമില്ലാത്തവൻ.
29 എന്നാൽ ആ കാള മുമ്പെ തന്നേ
കുത്തുന്നതായും ഉടമസ്ഥൻ അതു
അറിഞ്ഞുമിരിക്കെ അവൻ അതിനെ
സൂക്ഷിക്കായ്കകൊണ്ടു അതു ഒരു പുരുഷനെയോ

സ്ത്രീയെയോ കൊന്നുകളഞ്ഞാൽ ആ കാളയെ
കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലേണം; അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനും
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം.
30 ഉദ്ധാരണ ദ്രവ്യം അവന്റെ മേൽ ചുമത്തിയാൽ
തന്റെ ജീവന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിന്നായി തന്റെ
മേൽ ചുമത്തിയതു ഒക്കെയും അവൻ കൊടുക്കേണം.
31 അതു ഒരു ബാലനെ കുത്തിയാലും ഒരു ബാലയെ
കുത്തിയാലും ഈ ന്യായപ്രകാരം അവനോടു
ചെയ്യേണം.
32 കാള ഒരു ദാസനെയോ ദാസിയെയോ കുത്തിയാൽ അവൻ
അവരുടെ ഉടമസ്ഥന്നു മുപ്പതു ശേക്കെൽ വെള്ളി
കൊടുക്കേണം; കാളയെ കൊന്നുകളകയും വേണം.
33 ഒരുത്തൻ ഒരു കുഴി തുറന്നുവെക്കുകയോ കുഴി
കുഴിച്ചു അതിനെ മൂടാതിരിക്കയോ ചെയ്തിട്ടു
അതിൽ ഒരു കാളയോ കഴുതയോ വീണാൽ,
34 കുഴിയുടെ ഉടമസ്ഥൻ വലികൊടുത്തു അതിന്റെ
യജമാനന്നു തൃപ്തിവരുത്തേണം; എന്നാൽ
ചത്തുപോയതു അവന്നുള്ളതായിരിക്കേണം.
35 ഒരുത്തന്റെ കാള മറ്റൊരുത്തന്റെ കാളയെ
കുത്തീട്ടു അതു ചത്തുപോയാൽ അവർ
ജീവനോടിരിക്കുന്ന കാളയെ വിറ്റു അതിന്റെ വില
പകുത്തെടുക്കേണം; ചത്തുപോയതിനെയും
പകുത്തെടുക്കേണം.
36 അല്ലെങ്കിൽ ആ കാള മുമ്പെ തന്നേ
കുത്തുന്നതു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടും ഉടമസ്ഥൻ
അതിനെ സൂക്ഷിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവൻ
കാളെക്കു പകരം കാളയെ കൊടുക്കേണം; എന്നാൽ
ചത്തുപോയതു അവന്നുള്ളതായിരിക്കേണം.

അദ്ധ്യായം 22

1 ഒരുത്തൻ ഒരു കാളയെയോ ഒരു ആടിനെയോ
മോഷ്ടിച്ചു അറുക്കുകയാകട്ടെ
വില്ക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്താൽ അവൻ ഒരു കാളെക്കു
അഞ്ചു കാളയെയും, ഒരു ആടിന്നു നാലു ആടിനെയും
പകരം കൊടുക്കേണം.
2 കള്ളൻ വീടു മുറിക്കുമ്പോൾ
പിടിക്കപ്പെട്ടു അടികൊണ്ടു മരിച്ചുപോയാൽ
അവനെ സംബന്ധിച്ചു രക്തപാതകം ഇല്ല.
3 എന്നാൽ അതു നേരം വെളുത്തശേഷമാകുന്നു
എങ്കിൽ രക്തപാതകം ഉണ്ടു. കള്ളൻ ശരിയായിട്ടു
പ്രതിശാന്തി ചെയ്യേണം ; അവൻ
വകയില്ലാത്തവനെങ്കിൽ തന്റെ മോഷണം നിമിത്തം
അവനെ വിൽക്കേണം.
4 മോഷണവസ്തുവായ കാളയെയോ കഴുതയെയോ ആടിനെയോ
ജീവനോടെ അവന്റെ കൈവശം കണ്ടുപിടിച്ചാൽ അവൻ
ഇരട്ടി പകരം കൊടുക്കേണം.

5 ഒരുത്തൻ ഒരു വയലോ മുന്തിരിത്തോട്ടമോ
തീറ്റിക്കയാകട്ടെ തന്റെ കന്നുകാലിയെ
അഴിച്ചുവിട്ടു അതു മറ്റൊരുത്തന്റെ വയലിൽ
മേയുകയാകട്ടെ ചെയ്താൽ അവൻ തന്റെ
വയലിലുള്ളതിൽ ഉത്തമമായതും തന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലുള്ളതിൽ ഉത്തമമായതും
പകരം കൊടുക്കേണം.
6 തീ വീണു കാടു കത്തീട്ടു കറ്റക്കൂട്ടമോ
വിളവോ നിലമോ വെന്തുപോയെങ്കിൽ തീ കത്തിച്ചവൻ
പകരം കൊടുക്കേണം.
7 ഒരുത്തൻ കൂട്ടുകാരന്റെ പറ്റിൽ പണമോ വല്ല
സാധനമോ സൂക്ഷിപ്പാൻ ഏല്പിച്ചിരിക്കെ അതു
അവന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു കളവുപോയാൽ കള്ളനെ
പിടികിട്ടി എന്നുവരികിൽ അവൻ ഇരട്ടിപകരം
കൊടുക്കേണം.
8 കള്ളനെ പിടികിട്ടാതിരുന്നാൽ ആ വീട്ടുകാരൻ
കൂട്ടുകാരന്റെ വസ്തുവിന്മേൽ കൈ
വെച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു അറിവാൻ അവനെ ദൈവ
സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുപോകേണം.
9 കാണാതെപോയ കാള, കഴുത, ആടു, വസ്ത്രം മുതലായ
യാതൊന്നിനെയും സംബന്ധിച്ചു ഇതു
എനിക്കുള്ളതു എന്നു ഒരുവൻ പറഞ്ഞു കുറ്റം
ചുമത്തിയാൽ ഇരുപാട്ടുകാരുടെയും കാര്യം
ദൈവസന്നിധിയിൽ വരേണം; കുറ്റക്കാരനെന്നു
ദൈവം വിധിക്കുന്നവൻ കൂട്ടുകാരന്നു ഇരട്ടി
പകരം കൊടുക്കേണം.
10 ഒരുത്തൻ കൂട്ടുകാരന്റെ പക്കൽ കഴുത, കാള,
ആടു എന്നിങ്ങനെ ഒരു മൃഗത്തെ സൂക്ഷിപ്പാൻ
ഏല്പിച്ചിരിക്കെ അതു ചത്തുപോകയോ അതിന്നു
വല്ല കേടു തട്ടുകയോ ആരും കാണാതെ കളവുപോകയോ
ചെയ്താൽ
11 കൂട്ടുകാരന്റെ വസ്തുവിന്മേൽ അവൻ കൈ
വെച്ചിട്ടില്ല എന്നു യഹോവയെക്കൊണ്ടുള്ള
സത്യം ഇരുപാട്ടുകാർക്കും തീർച്ച
ആയിരിക്കേണം; ഉടമസ്ഥൻ അതു സമ്മതിക്കേണം;
മറ്റവൻ പകരം കൊടുക്കേണ്ടാ.
12 എന്നാൽ അതു അവന്റെ പക്കൽ നിന്നു
കളവുപോയി എന്നു വരികിൽ അവൻ അതിന്റെ
ഉടമസ്ഥന്നു പകരം കൊടുക്കേണം.
13 അതു കടിച്ചു കീറിപ്പോയെങ്കിൽ അവൻ
അതിന്നു സാക്ഷ്യം കൊണ്ടുവരേണം; കടിച്ചു
കീറിപ്പോയതിന്നു അവൻ പകരം കൊടുക്കേണ്ടാ.
14 ഒരുത്തൻ കൂട്ടുകാരനോടു വായ്പ വാങ്ങീട്ടു
ഉടമസ്ഥൻ അരികെ ഇല്ലാതിരിക്കെ വല്ല കേടു
ഭവിക്കയോ ചത്തുപോകയോ ചെയ്താൽ അവൻ പകരം

കൊടുക്കേണം.
15 ഉടമസ്ഥൻ അരികെ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവൻ പകരം
കൊടുക്കേണ്ടാ; അതു കൂലിക്കു വാങ്ങിയതെങ്കിൽ
അതിന്നു കൂലിയുണ്ടല്ലോ .
16 വിവാഹത്തിന്നു നിയമിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു
കന്യകയെ ഒരുത്തൻ വശീകരിച്ചു അവളോടു കൂടെ
ശയിച്ചാൽ അവൻ സ്ത്രീധനം കൊടുത്തു അവളെ
വിവാഹം കഴിക്കേണം.
17 അവളെ അവന്നു കൊടുപ്പാൻ അവളുടെ അപ്പന്നു
അശേഷം മനസ്സില്ലെങ്കിൽ അവൻ കന്യകമാരുടെ
സ്ത്രീധനത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം പണം
കൊടുക്കേണം.
18 ക്ഷുദ്രക്കാരത്തിയെ നീ ജീവനോടെ
വെക്കരുതു.
19 മൃഗത്തോടുകൂടെ ശയിക്കുന്ന ഏവനും
മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം.
20 യഹോവെക്കു മാത്രമല്ലാതെ വേറെ
ദൈവങ്ങൾക്കു യാഗം കഴിക്കുന്നവനെ
നിർമ്മൂലമാക്കേണം.
21 പരദേശിയെ പീഡിപ്പിക്കരുതു
ഉപദ്രവിക്കയുമരുതു ; നിങ്ങൾ
മിസ്രയീംദേശത്തു പരദേശികൾ ആയിരുന്നുവല്ലോ.
22 വിധവയെയും അനാഥനെയും നിങ്ങൾ
ക്ളേശിപ്പിക്കരുതു .
23 അവരെ വല്ലപ്രകാരത്തിലും
ക്ളേശിപ്പിക്കയും അവർ എന്നോടു
നിലവിളിക്കയും ചെയ്താൽ ഞാൻ അവരുടെ നിലവിളി
കേൾക്കും;
24 എന്റെ കോപവും ജ്വലിക്കും; ഞാൻ വാൾകൊണ്ടു
നിങ്ങളെ കൊല്ലും; നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകൾ
വിധവമാരും നിങ്ങളുടെ പൈതങ്ങൾ അനാഥരുമായി
തീരും.
25 എന്റെ ജനത്തിൽ നിന്റെ അടുക്കലുള്ള ഒരു
ദരിദ്രന്നു പണം വായ്പ കൊടുത്താൽ
പൊലികടക്കാരനെപ്പോലെ ഇരിക്കരുതു; അവനോടു
പലിശ വാങ്ങുകയും അരുതു.
26 നീ കൂട്ടുകാരന്റെ വസ്ത്രം പണയം
വാങ്ങിയാൽ സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുംമുമ്പെ
മടക്കിക്കൊടുക്കേണം.
27 അതുമാത്രമല്ലോ അവന്റെ പുതപ്പു;
അതുമാത്രമല്ലോ അവന്റെ ശരീരം മൂടുന്ന
വസ്ത്രം ; അവൻ പിന്നെ എന്തൊന്നു പുതെച്ചു
കിടക്കും ? അവൻ എന്നോടു നിലവിളിക്കുമ്പോൾ
ഞാൻ കേൾക്കും; ഞാൻ കൃപയുള്ളവനല്ലോ.
28 നീ ദൈവത്തെ ദുഷിക്കരുതു; നിന്റെ

ജനത്തിന്റെ അധിപതിയെ ശപിക്കയുമരുതു.
29 നിന്റെ വിളവും ദ്രാവകവർഗ്ഗവും
അർപ്പിപ്പാൻ താമസിക്കരുതു; നിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ ആദ്യജാതനെ എനിക്കു തരേണം.
30 നിന്റെ കാളകളിലും ആടുകളിലും അങ്ങനെ
തന്നേ; അതു ഏഴു ദിവസം തള്ളയോടു കൂടെ
ഇരിക്കട്ടെ ; എട്ടാം ദിവസം അതിനെ എനിക്കു
തരേണം.
31 നിങ്ങൾ എനിക്കു
വിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കേണം ; കാട്ടുമൃഗം
കടിച്ചുകീറിയ മാംസം തിന്നരുതു . നിങ്ങൾ
അതിനെ നായ്ക്കൾക്കു ഇട്ടുകളയേണം.

അദ്ധ്യായം 23

1 വ്യാജവർത്തമാനം പരത്തരുതു;
കള്ളസ്സാക്ഷിയായിരിപ്പാൻ ദുഷ്ടനോടുകൂടെ
ചേരരുതു.
2 ബഹുജനത്തെ അനുസരിച്ചു ദോഷം ചെയ്യരുതു;
ന്യായം മറിച്ചുകളവാൻ ബഹുജനപക്ഷം ചേർന്നു
വ്യവഹാരത്തിൽ സാക്ഷ്യം പറയരുതു:
3 ദരിദ്രന്റെ വ്യവഹാരത്തിൽ അവനോടു പക്ഷം
കാണിക്കരുതു.
4 നിന്റെ ശത്രുവിന്റെ കാളയോ കഴുതയോ
വഴിതെറ്റിയതായി കണ്ടാൽ അതിനെ അവന്റെ
അടുക്കൽ തിരികെ കൊണ്ടുപോകേണം.
5 നിന്നെ ദ്വേഷിക്കുന്നവന്റെ കഴുത ചുമടിൻ
കീഴെ കിടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അവനെ വിചാരിച്ചു
അതിനെ അഴിച്ചുവിടുവാൻ മടിച്ചാലും
അഴിച്ചുവിടുവാൻ അവന്നു സഹായം ചെയ്യേണം.
6 നിങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള ദരിദ്രന്റെ
വ്യവഹാരത്തിൽ അവന്റെ ന്യായം
മറിച്ചുകളയരുതു.
7 കള്ളക്കാര്യം വിട്ടു അകന്നിരിക്ക ;
കുറ്റമില്ലാത്തവനെയും നീതിമാനെയും
കൊല്ലരുതു; ഞാൻ ദുഷ്ടനെ
നീതീകരിക്കയില്ലല്ലോ .
8 സമ്മാനം കാഴ്ചയുള്ളവരെ കുരുടാക്കുകയും
നീതിമാന്മാരുടെ വാക്കുകളെ മറിച്ചുകളകയും
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു നീ സമ്മാനം വാങ്ങരുതു.
9 പരദേശിയെ ഉപദ്രവിക്കരുതു: നിങ്ങൾ
മിസ്രയീംദേശത്തു പരദേശികളായിരുന്നതുകൊണ്ടു
പരദേശിയുടെ അനുഭവം അറിയുന്നുവല്ലോ.
10 ആറു സംവത്സരം നിന്റെ നിലം വിതെച്ചു
വിളവു എടുത്തുകൊൾക.
11 ഏഴാം സംവത്സരത്തിലോ അതു ഉഴവുചെയ്യാതെ
വെറുതെ ഇട്ടേക്ക; നിന്റെ ജനത്തിലെ

ദരിദ്രന്മാർ അഹോവൃത്തി കഴിക്കട്ടെ ; അവർ
ശേഷിപ്പിക്കുന്നതു കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ
തിന്നട്ടെ . നിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടവും
ഒലിവുവൃക്ഷവും സംബന്ധിച്ചും അങ്ങനെ തന്നേ
ചെയ്ക.
12 ആറു ദിവസം വേല ചെയ്ക; ഏഴാം ദിവസം നിന്റെ
കാളയും കഴുതയും വിശ്രമിപ്പാനും നിന്റെ
ദാസിയുടെ പുത്രനും പരദേശിയും
ആശ്വസിപ്പാനും വേണ്ടി നീ
സ്വസ്ഥമായിരിക്കേണം.
13 ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ച എല്ലാറ്റിലും
സൂക്ഷ്മതയോടിരിപ്പിൻ; അന്യ ദൈവങ്ങളുടെ നാമം
കീർത്തിക്കരുതു ; അതു നിന്റെ വായിൽനിന്നു
കേൾക്കയും അരുതു.
14 സംവത്സരത്തിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം എനിക്കു
ഉത്സവം ആചരിക്കേണം.
15 പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഉത്സവം
ആചരിക്കേണം; ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ആബീബ് മാസത്തിൽ നിശ്ചയിച്ച സമയത്തു ഏഴു
ദിവസം പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം തിന്നുക ;
അന്നല്ലോ നീ മിസ്രയീമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
പോന്നതു. എന്നാൽ വെറുങ്കയ്യോടെ നിങ്ങൾ എന്
റെ മുമ്പാകെ വരരുതു.
16 വയലിൽ വിതെച്ച വിതയുടെ
ആദ്യഫലമെടുക്കുന്ന കൊയ്ത്തുപെരുനാളും
ആണ്ടറുതിയിൽ വയലിൽ നിന്നു നിന്റെ വേലയുടെ
ഫലം കൂട്ടിത്തീരുമ്പോൾ കായ്കനിപ്പെരുനാളും
ആചരിക്കേണം.
17 സംവത്സരത്തിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം നിന്റെ
ആണുങ്ങൾ എല്ലാം കർത്താവായ യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ വരേണം.
18 എന്റെ യാഗരക്തം പുളിപ്പുള്ള
അപ്പത്തോടുകൂടെ അർപ്പിക്കരുതു; എന്റെ യാഗ
മേദസ്സ് ഉഷഃകാലംവരെ ഇരിക്കയുമരുതു.
19 നിന്റെ ഭൂമിയുടെ ആദ്യവിളവുകളിലെ
പ്രഥമഫലം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
കൊണ്ടുവരേണം. ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ തള്ളയുടെ
പാലിൽ പാകം ചെയ്യരുതു.
20 ഇതാ, വഴിയിൽ നിന്നെ കാക്കേണ്ടതിന്നും
ഞാൻ നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു
നിന്നെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടതിന്നും ഞാൻ ഒരു ദൂതനെ
നിന്റെ മുമ്പിൽ അയക്കുന്നു .
21 നീ അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചു അവന്റെ വാക്കു
കേൾക്കേണം; അവനോടു വികടിക്കരുതു; അവൻ
നിങ്ങളുടെ അതിക്രമങ്ങളെ ക്ഷമിക്കയില്ല ; എന്

റെ നാമം അവനിൽ ഉണ്ടു.
22 എന്നാൽ നീ അവന്റെ വാക്കു ശ്രദ്ധയോടെ
കേട്ടു ഞാൻ കല്പിക്കുന്നതൊക്കെയും ചെയ്താൽ
നിന്നെ പകെക്കുന്നവരെ ഞാൻ പകെക്കും; നിന്നെ
ഞെരുക്കുന്നവരെ ഞാൻ ഞെരുക്കും.
23 എന്റെ ദൂതൻ നിനക്കു മുമ്പായി നടന്നു
നിന്നെ അമോർയ്യർ, ഹിത്യർ, പെരിസ്യർ,
കനാന്യർ, ഹിവ്യർ, യെബൂസ്യർ എന്നിവരുടെ
ദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകും; അവരെ ഞാൻ
നിർമ്മൂലമാക്കും .
24 അവരുടെ ദേവന്മാരെ നമസ്കരിക്കരുതു; അവയെ
സേവിക്കരുതു; അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ പോലെ
പ്രവർത്തിക്കരുതു ; അവരെ അശേഷം നശിപ്പിച്ചു
അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ തകർത്തുകളയേണം.
25 നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ തന്നേ
സേവിപ്പിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിന്റെ അപ്പത്തെയും
വെള്ളത്തെയും അനുഗ്രഹിക്കും; ഞാൻ രോഗങ്ങളെ
നിന്റെ നടുവിൽനിന്നു അകറ്റിക്കളയും .
26 ഗർഭം അലസുന്നവളും മച്ചിയും നിന്റെ
ദേശത്തു ഉണ്ടാകയില്ല ; നിന്റെ ആയുഷ്കാലം ഞാൻ
പൂർത്തിയാക്കും .
27 എന്റെ ഭീതിയെ ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ അയച്ചു
നീ ചെല്ലുന്നേടത്തുള്ള ജാതികളെ ഒക്കെയും
അമ്പരപ്പിക്കയും നിന്റെ സകല ശത്രുക്കളെയും
നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടിക്കയും ചെയ്യും .
28 നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഹിവ്യനെയും
കനാന്യനെയും ഹിത്യനെയും ഓടിച്ചുകളവാൻ ഞാൻ
നിനക്കു മുമ്പായി കടുന്നലിനെ അയക്കും .
29 ദേശം ശൂന്യമാകാതെയും കാട്ടുമൃഗം നിനക്കു
ബാധയായി പെരുകാതെയും ഇരിപ്പാൻ ഞാൻ അവരെ ഒരു
സംവത്സരത്തിന്നകത്തു നിന്റെ മുമ്പിൽ
നിന്നു ഓടിച്ചുകളകയില്ല .
30 നീ സന്താനസമ്പന്നമായി ദേശം
അടക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ അവരെ കുറേശ്ശ, കുറേശ്ശ
നിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു ഓടിച്ചുകളയും .
31 ഞാൻ നിന്റെ ദേശം ചെങ്കടൽതുടങ്ങി
ഫെലിസ്ത്യരുടെ കടൽവരെയും മരുഭൂമിതുടങ്ങി
നദിവരെയും ആക്കും; ദേശത്തിലെ നിവാസികളെ
നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും ; നീ അവരെ നിന്
റെ മുമ്പിൽ നിന്നു ഓടിച്ചുകളയേണം .
32 അവരോടു എങ്കിലും അവരുടെ ദേവന്മാരോടു
എങ്കിലും നീ ഉടമ്പടി ചെയ്യരുതു .
33 നീ എന്നോടു പാപം ചെയ്വാൻ അവർ
ഹേതുവായിത്തീരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ നിന്

റെ ദേശത്തു വസിക്കരുതു. നീ അവരുടെ ദേവന്മാരെ
സേവിച്ചാൽ അതു നിനക്കു കണിയായി തീരും.

അദ്ധ്യായം 24

1 അവൻ പിന്നെയും മോശെയോടു: നീയും അഹരോനും
നാദാബും അബീഹൂവും യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരിൽ
എഴുപതുപേരും യഹോവയുടെ അടുക്കൽ കയറിവന്നു
ദൂരത്തു നിന്നു നമസ്കരിപ്പിൻ .
2 മോശെ മാത്രം യഹോവെക്കു അടുത്തുവരട്ടെ.
അവർ അടുത്തു വരരുതു; ജനം അവനോടുകൂടെ കയറി
വരികയുമരുതു എന്നു കല്പിച്ചു .
3 എന്നാറെ മോശെ വന്നു യഹോവയുടെ വചനങ്ങളും
ന്യായങ്ങളും എല്ലാം ജനത്തെ അറിയിച്ചു . യഹോവ
കല്പിച്ച സകലകാര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ ചെയ്യും
എന്നു ജനമൊക്കെയും ഏകശബ്ദത്തോടെ ഉത്തരം
പറഞ്ഞു.
4 മോശെ യഹോവയുടെ വചനങ്ങളൊക്കെയും എഴുതി
അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു പർവ്വതത്തിന്റെ
അടിവാരത്തു ഒരു യാഗപീഠവും യിസ്രായേലിന്റെ
പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളുടെ സംഖ്യക്കൊത്തവണ്ണം
പന്ത്രണ്ടു തൂണും പണിതു.
5 പിന്നെ അവർ യിസ്രായേൽമക്കളിൽ ചില
ബാല്യക്കാരെ അയച്ചു; അവർ ഹോമയാഗങ്ങളെ
കഴിച്ചു യഹോവെക്കു സമാധാനയാഗങ്ങളായി
കാളകളെയും അർപ്പിച്ചു.
6 മോശെ രക്തത്തിൽ പാതി എടുത്തു പാത്രങ്ങളിൽ
ഒഴിച്ചു ; രക്തത്തിൽ പാതി യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
തളിച്ചു .
7 അവൻ നിയമപുസ്തകം എടുത്തു ജനം കേൾക്കെ
വായിച്ചു . യഹോവ കല്പിച്ചതൊക്കെയും ഞങ്ങൾ
അനുസരിച്ചു നടക്കുമെന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
8 അപ്പോൾ മോശെ രക്തം എടുത്തു ജനത്തിന്മേൽ
തളിച്ചു ; ഈ സകലവചനങ്ങളും ആധാരമാക്കി യഹോവ
നിങ്ങളോടു ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ
രക്തം ഇതാ എന്നു പറഞ്ഞു.
9 അനന്തരം മോശെയും അഹരോനും നാദാബും
അബീഹൂവും യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരിൽ
എഴുപതുപേരുംകൂടെ കയറിച്ചെന്നു.
10 അവർ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തെ കണ്ടു; അവന്
റെ പാദങ്ങൾക്കു കീഴെ നീലക്കല്ലു പടുത്ത
തളംപോലെയും ആകാശത്തിന്റെ സ്വച്ഛതപോലെയും
ആയിരുന്നു.
11 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പ്രമാണികൾക്കു
തൃക്കയ്യാൽ ഒന്നും ഭവിച്ചില്ല ; അവർ ദൈവത്തെ
കണ്ടു ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങൾ കഴിച്ചു.
12 പിന്നെ യഹോവ മോശെയോടു: നീ എന്റെ അടുക്കൽ

പർവ്വതത്തിൽ കയറിവന്നു അവിടെ ഇരിക്ക; ഞാൻ
നിനക്കു കല്പലകകളും നീ അവരെ
ഉപദേശിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എഴുതിയ
ന്യായപ്രമാണവും കല്പനകളും തരും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.
13 അങ്ങനെ മോശെയും അവന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരനായ
യോശുവയും എഴുന്നേറ്റു, മോശെ ദൈവത്തിന്റെ
പർവ്വത്തിൽ കയറി.
14 അവൻ മൂപ്പന്മാരോടു: ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിവരുവോളം ഇവിടെ താമസിപ്പിൻ;
അഹരോനും ഹൂരും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടല്ലോ;
ആർക്കെങ്കിലും വല്ല കാര്യവുമുണ്ടായാൽ അവൻ
അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.
15 അങ്ങനെ മോശെ പർവ്വതത്തിൽ കയറിപ്പോയി;
ഒരു മേഘം പർവ്വതത്തെ മൂടി.
16 യഹോവയുടെ തേജസ്സും സീനായി പർവ്വതത്തിൽ
ആവസിച്ചു. മേഘം ആറു ദിവസം അതിനെ
മൂടിയിരുന്നു ; അവൻ ഏഴാം ദിവസം മേഘത്തിന്റെ
നടുവിൽ നിന്നു മോശെയെ വിളിച്ചു.
17 യഹോവയുടെ തേജസ്സിന്റെ കാഴ്ച
പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ കത്തുന്ന തീപോലെ
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു തോന്നി.
18 മോശെയോ മേഘത്തിന്റെ നടുവിൽ പർവ്വതത്തിൽ
കയറി. മോശ നാല്പതു പകലും നാല്പതു രാവും
പർവ്വതത്തിൽ ആയിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 25

1 യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ:
2 എനിക്കു വഴിപാടു കൊണ്ടു വരുവാൻ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറക; നല്ല മനസ്സോടെ
തരുന്ന ഏവനോടും നിങ്ങൾ എനിക്കുവേണ്ടി
വഴിപാടു വാങ്ങേണം.
3 അവരോടു വാങ്ങേണ്ടുന്ന വഴിപാടോ: പൊന്നു,
വെള്ളി , താമ്രം ; നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ,
4 ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ, കോലാട്ടുരോമം,
5 ചുവപ്പിച്ച ആട്ടുകൊറ്റന്തോൽ , തഹശൂതോൽ,
ഖദിരമരം;
6 വിളക്കിന്നു എണ്ണ , അഭിഷേക തൈലത്തിന്നും
പരിമളധൂപത്തിന്നും സുഗന്ധവർഗ്ഗം ,
7 ഏഫോദിന്നും മാർപദക്കത്തിന്നും പതിപ്പാൻ
ഗോമേദകക്കല്ലു, രത്നങ്ങൾ എന്നിവ തന്നേ.
8 ഞാൻ അവരുടെ നടുവിൽ വസിപ്പാൻ അവർ എനിക്കു
ഒരു വിശുദ്ധ മന്ദിരം ഉണ്ടാക്കേണം .
9 തിരുനിവാസവും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളും ഞാൻ
കാണിക്കുന്ന മാതൃകപ്രകാരമൊക്കെയും തന്നേ
ഉണ്ടാക്കേണം.

10 ഖദിരമരം കൊണ്ടു ഒരു പെട്ടകം
ഉണ്ടാക്കേണം; അതിന്നു രണ്ടര മുഴം നീളവും
ഒന്നര മുഴം വീതിയും ഒന്നര മുഴം ഉയരവും വേണം.
11 അതു മുഴുവനും തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിയേണം;
അകത്തും പുറത്തും പൊതിയേണം; അതിന്റെ മേൽ
ചുറ്റും പൊന്നു കൊണ്ടുള്ള ഒരു വക്കും
ഉണ്ടാക്കേണം.
12 അതിന്നു നാലു പൊൻവളയം വാർപ്പിച്ചു നാലു
കാലിലും ഇപ്പുറത്തു രണ്ടു വളയവും
അപ്പുറത്തു രണ്ടു വളയവുമായി തറെക്കേണം.
13 ഖദിരമരംകൊണ്ടു തണ്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കി പൊന്നു
കൊണ്ടു പൊതിയേണം.
14 തണ്ടുകളാൽ പെട്ടകം ചുമക്കേണ്ടതിന്നു
പെട്ടകത്തിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിലുള്ള
വളയങ്ങളിൽ അവ ചെലുത്തേണം.
15 തണ്ടുകൾ പെട്ടകത്തിന്റെ വളയങ്ങളിൽ
ഇരിക്കേണം; അവയെ അതിൽ നിന്നു ഊരരുതു.
16 ഞാൻ തരുവാനിരിക്കുന്ന സാക്ഷ്യം
പെട്ടകത്തിൽ വെക്കേണം.
17 തങ്കംകൊണ്ടു കൃപാസനം ഉണ്ടാക്കേണം; അതിന്
റെ നീളം രണ്ടര മുഴവും വീതി ഒന്നര മുഴവും
ആയിരിക്കേണം.
18 പൊന്നുകൊണ്ടു രണ്ടു കെരൂബുകളെ
ഉണ്ടാക്കേണം; കൃപാസനത്തിന്റെ രണ്ടു
അറ്റത്തും അടിപ്പുപണിയായി പൊന്നുകൊണ്ടു
അവയെ ഉണ്ടാക്കേണം.
19 ഒരു കെരൂബിനെ ഒരു അറ്റത്തും മറ്റെ
കെരൂബിനെ മറ്റെ അറ്റത്തും ഉണ്ടാക്കേണം.
കെരൂബുകളെ കൃപാസനത്തിൽനിന്നുള്ളവയായി
അതിന്റെ രണ്ടു അറ്റത്തും ഉണ്ടാക്കേണം .
20 കെരൂബുകൾ മേലോട്ടു ചിറകുവിടർത്തി
ചിറകുകൊണ്ടു കൃപാസനത്തെ മൂടുകയും തമ്മിൽ
അഭിമുഖമായിരിക്കയും വേണം. കെരൂബുകളുടെ മുഖം
കൃപാസനത്തിന്നു നേരെ ഇരിക്കേണം.
21 കൃപാസനത്തെ പെട്ടകത്തിന്മീതെ വെക്കേണം;
ഞാൻ തരുവാനിരിക്കുന്ന സാക്ഷ്യം
പെട്ടകത്തിനകത്തു വെക്കേണം.
22 അവിടെ ഞാൻ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനായി
കൃപാസനത്തിന്മേൽനിന്നു
സാക്ഷ്യപ്പെട്ടകത്തിന്മേൽ നില്ക്കുന്ന
രണ്ടു കെരൂബുകളുടെ നടുവിൽ നിന്നും
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കായി ഞാൻ നിന്നോടു
കല്പിപ്പാനിരിക്കുന്ന സകലവും നിന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്യും .
23 ഖദിരമരംകൊണ്ടു ഒരു മേശ ഉണ്ടാക്കേണം.

അതിന്റെ നീളം രണ്ടു മുഴവും വീതി ഒരു മുഴവും
ഉയരം ഒന്നര മുഴവും ആയിരിക്കേണം.
24 അതു തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു ചുറ്റും
പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു വക്കും ഉണ്ടാക്കേണം.
25 ചുറ്റും അതിന്നു നാലു വിരൽ വീതിയുള്ള
ഒരു ചട്ടവും ചട്ടത്തിന്നു ചുറ്റും പൊന്നു
കൊണ്ടു ഒരു വക്കും ഉണ്ടാക്കേണം.
26 അതിന്നു നാലു പൊൻവളയം ഉണ്ടാക്കേണം; വളയം
നാലു കാലിന്റെയും പാർശ്വങ്ങളിൽ താറെക്കേണം.
27 മേശ ചുമക്കേണ്ടതിന്നു തണ്ടു ചെലുത്തുവാൻ
വേണ്ടി വളയം ചട്ടത്തിന്നു ചേർന്നിരിക്കേണം .
28 തണ്ടുകൾ ഖദരിമരംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി
പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിയേണം; അവകൊണ്ടു മേശ
ചുമക്കേണം.
29 അതിന്റെ തളികകളും കരണ്ടികളും
പകരുന്നതിന്നുള്ള കുടങ്ങളും കിണ്ടികളും
ഉണ്ടാക്കേണം; തങ്കംകൊണ്ടു അവയെ
ഉണ്ടാക്കേണം.
30 മേശമേൽ നിത്യം കാഴ്ചയപ്പം എന്റെ
മുമ്പാകെ വെക്കേണം.
31 തങ്കംകൊണ്ടു ഒരു നിലവിളക്കു
ഉണ്ടാക്കേണം. നിലവിളക്കു
അടിപ്പുപണിയായിരിക്കേണം. അതിന്റെ ചുവടും
തണ്ടും പുഷ്പപുടങ്ങളും മുട്ടുകളും
പൂക്കളും അതിൽ നിന്നു തന്നേ ആയിരിക്കേണം.
32 നിലവിളക്കിന്റെ മൂന്നു ശാഖ ഒരു
വശത്തുനിന്നും നിലവിളക്കിന്റെ മൂന്നു ശാഖ
മറ്റെ വശത്തു നിന്നും ഇങ്ങനെ ആറു ശാഖ അതിന്
റെ പാർശ്വങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെടേണം .
33 ഒരു ശാഖയിൽ ഓരോ മുട്ടും ഓരോ പൂവുമായി
ബദാംപൂപോലെ മൂന്നു പുഷ്പപുടവും മറ്റൊരു
ശാഖയിൽ ഓരോ മുട്ടും ഓരോ പൂവുമായി
ബദാംപൂപോലെ മൂന്നു പുഷ്പപുടവും
ഉണ്ടായിരിക്കേണം; നിലവിളക്കിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുന്ന ആറു ശാഖെക്കും അങ്ങനെ തന്നേ
വേണം.
34 വിളക്കുതണ്ടിലോ മുട്ടുകളോടും
പൂക്കളോടും കൂടിയ ബദാംപൂപോലെ നാലു
പുഷ്പപുടം ഉണ്ടായിരിക്കേണം.
35 അതിൽനിന്നുള്ള രണ്ടു ശാഖെക്കു കീഴെ ഒരു
മുട്ടും മറ്റു രണ്ടു ശാഖെക്കു കീഴെ ഒരു
മുട്ടും മറ്റു രണ്ടു ശാഖെക്കു കീഴെ ഒരു
മുട്ടും ഇങ്ങനെ നിലവിളക്കിൽ നിന്നു
പുറപ്പെടുന്ന ആറു ശാഖെക്കും വേണം.
36 അവയുടെ മുട്ടുകളും ശാഖകളും അതിൽനിന്നു

തന്നേ ആയിരിക്കേണം; മുഴുവനും തങ്കം കൊണ്ടു
ഒറ്റ അടിപ്പു പണി ആയിരിക്കേണം.
37 അതിന്നു ഏഴു ദീപം ഉണ്ടാക്കി നേരെ
മുമ്പോട്ടു പ്രകാശിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
ദീപങ്ങളെ കൊളുത്തേണം.
38 അതിന്റെ ചവണകളും കരിന്തരിപ്പാത്രങ്ങളും
തങ്കംകൊണ്ടു ആയിരിക്കേണം.
39 അതും ഈ ഉപകരണങ്ങൾ ഒക്കെയും ഒരു താലന്തു
തങ്കം കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കേണം.
40 പർവ്വതത്തിൽവെച്ചു കാണിച്ചുതന്ന
മാതൃകപ്രകാരം അവയെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണം.

അദ്ധ്യായം 26

1 തിരുനിവാസത്തെ പിരിച്ച പഞ്ഞി നൂൽ, നീല
നൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പത്തു മൂടുശീല
കൊണ്ടു തീർക്കേണം, നെയ്ത്തുകാരന്റെ
ചിത്രപ്പണിയായ കെരൂബുകൾ ഉള്ളവയായി അവയെ
ഉണ്ടാക്കേണം.
2 ഓരോ മൂടുശീലെക്കു ഇരുപത്തെട്ടുമുഴം
നീളവും ഓരോ മൂടുശീലെക്കു നാലു മുഴം വീതിയും
ഇങ്ങനെ മൂടുശീലെക്കെല്ലാം ഒരു അളവു
ആയിരിക്കേണം.
3 അഞ്ചു മൂടുശീല ഒന്നോടൊന്നു
ഇണെച്ചിരിക്കേണം; മറ്റെ അഞ്ചു മൂടുശീലെയും
ഒന്നോടൊന്നു ഇണെച്ചിരിക്കേണം.
4 ഇങ്ങനെ ഇണെച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒന്നാമത്തെ
വിരിയുടെ അറ്റത്തുള്ള മൂടുശീലെയുടെ
വിളുമ്പിൽ നീലനൂൽകൊണ്ടു കണ്ണി ഉണ്ടാക്കേണം;
രണ്ടാമത്തെ വിരിയുടെ പുറത്തെ മൂടുശീലയുടെ
വിളുമ്പിലും അങ്ങനെ തന്നേ ഉണ്ടാക്കേണം.
5 ഒരു മൂടുശീലയിൽ അമ്പതു കണ്ണി
ഉണ്ടാക്കേണം; രണ്ടാമത്തെ വിരിയിലുള്ള
മൂടുശീലയുടെ വിളുമ്പിലും അമ്പതു കണ്ണി
ഉണ്ടാക്കേണം; കണ്ണി നേർക്കുനേരെ
ആയിരിക്കേണം.
6 പൊന്നുകൊണ്ടു അമ്പതു കൊളുത്തും
ഉണ്ടാക്കേണം; തിരുനിവാസം ഒന്നായിരിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം മൂടുശീലകളെ കൊളുത്തുകൊണ്ടു
ഒന്നിച്ചു ഇണെക്കേണം.
7 തിരുനിവാസത്തിന്മേൽ മൂടുവിരിയായി
കോലാട്ടുരോമം കൊണ്ടു മൂടുശീല ഉണ്ടാക്കേണം;
പതിനൊന്നു മൂടുശീല വേണം.
8 ഓരോ മൂടുശീലെക്കു മുപ്പതുമുഴം നീളവും ഓരോ
മൂടുശീലെക്കു നാലു മുഴം വീതിയും ഇങ്ങനെ

മൂടുശീല പതിനൊന്നും ഒരു അളവു ആയിരിക്കേണം.
9 അഞ്ചു മൂടുശീല ഒന്നായും ആറു മൂടുശീല
ഒന്നായും ഇണെച്ചു ആറാമത്തെ മൂടുശീല
കൂടാരത്തിന്റെ മുൻവശത്തു മടക്കി ഇടേണം.
10 ഇണെച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒന്നാമത്തെ വരിയുടെ
അറ്റത്തുള്ള മൂടുശീലയുടെ വിളുമ്പിൽ അമ്പതു
കണ്ണിയും രണ്ടാമത്തെ വരിയിലെ മൂടുശീലയുടെ
വിളുമ്പിൽ അമ്പതു കണ്ണിയും ഉണ്ടാക്കേണം.
11 താമ്രംകൊണ്ടു അമ്പതു കൊളുത്തും
ഉണ്ടാക്കി കൊളുത്തു കണ്ണിയിൽ ഇട്ടു കൂടാരം
ഒന്നായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇണെച്ചുകൊള്ളേണം.
12 മൂടുവിരിയുടെ മൂടുശീലയിൽ മിച്ചമായി
കവിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പാതി മൂടുശീല
തിരുനിവാസത്തിന്റെ പിൻവശത്തു
തൂങ്ങിക്കിടക്കേണം .
13 മൂടുവിരിയുടെ മൂടുശീല നീളത്തിൽ
ശേഷിപ്പുള്ളതു ഇപ്പുറത്തു ഒരു മുഴവും
അപ്പുറത്തു ഒരു മുഴവും ഇങ്ങനെ
തിരുനിവാസത്തെ മൂടേണ്ടുന്നതിന്നു അതിന്റെ
രണ്ടു പാർശ്വങ്ങളിലും തൂങ്ങിക്കിടക്കേണം .
14 ചുവപ്പിച്ച ആട്ടുകൊറ്റന്തോൽകൊണ്ടു
മൂടുവിരിക്കു ഒരു പുറമൂടിയും അതിന്റെ മീതെ
തഹശൂതോൽകൊണ്ടു ഒരു പുറമൂടിയും ഉണ്ടാക്കേണം.
15 തിരുനിവാസത്തിന്നു ഖദിരമരംകൊണ്ടു
നിവിരെ നില്ക്കുന്ന പലകകളും ഉണ്ടാക്കേണം.
16 ഓരോ പലകെക്കു പത്തു മുഴം നീളവും ഒന്നര
മുഴം വീതിയും ഉണ്ടായിരിക്കേണം .
17 ഓരോ പലകെക്കു ഒന്നോടൊന്നു
ചേർന്നിരിക്കുന്ന രണ്ടു കുടുമ
ഉണ്ടായിരിക്കേണം, തിരുനിവാസത്തിന്റെ
പലകെക്കു ഒക്കെയും അങ്ങനെ തന്നേ
ഉണ്ടാക്കേണം.
18 തിരുനിവാസത്തിന്നു പലകകൾ ഉണ്ടാക്കേണം;
തെക്കു വശത്തേക്കു ഇരുപതു പലക.
19 ഇരുപതു പലകെക്കും താഴെ വെള്ളികൊണ്ടു
നാല്പതു ചുവടു , ഒരു പലകയുടെ അടിയിൽ രണ്ടു
കുടുമെക്കു രണ്ടു ചുവടും മറ്റൊരു പലകയുടെ
അടിയിൽ രണ്ടു കുടുമെക്കു രണ്ടു ചുവടും
ഇങ്ങനെ ഇരുപതു പലകയുടെയും അടിയിൽ
വെള്ളികൊണ്ടു നാല്പതു ചുവടു ഉണ്ടാക്കേണം.
20 തിരുനിവാസത്തിന്റെ മറുപുറത്തു
വടക്കുവശത്തേക്കു ഇരുപതു പലകയും ഒരു
പലകയുടെ താഴെ രണ്ടു ചുവടു,
21 മറ്റൊരു പലകയുടെ താഴെ രണ്ടു ചുവടു,
ഇങ്ങനെ അവെക്കു നാല്പതു വെള്ളിച്ചുവടും

ഉണ്ടാക്കേണം.
22 തിരുനിവാസത്തിന്റെ പിൻവശത്തു
പടിഞ്ഞാറോട്ടു ആറു പലക ഉണ്ടാക്കേണം.
23 തിരുനിവാസത്തിന്റെ രണ്ടു വശത്തുമുള്ള
മൂലെക്കു ഈരണ്ടു പലക ഉണ്ടാക്കേണം.
24 ഇവ താഴെ ഇരട്ടിയായിരിക്കേണം; മേലറ്റത്തോ
ഒന്നാം വളയംവരെ തമ്മിൽ ചേർന്നു
ഒറ്റയായിരിക്കേണം ; രണ്ടിന്നും അങ്ങനെ തന്നേ
വേണം; അവ രണ്ടു മൂലെക്കും ഇരിക്കേണം.
25 ഇങ്ങനെ എട്ടു പലകയും അവയുടെ
വെള്ളിച്ചുവടു , ഒരു പലകയുടെ അടിയിൽ രണ്ടു
ചുവടു മറ്റൊരു പലകയുടെ അടിയിൽ രണ്ടു ചുവടു
ഇങ്ങനെ പതിനാറു വെള്ളിച്ചുവടും വേണം.
26 ഖദിരമരംകൊണ്ടു അന്താഴങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണം;
തിരുനിവാസത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തെ പലകെക്കു
അഞ്ചു അന്താഴം
27 തിരുനിവാസത്തിന്റെ മറുഭാഗത്തെ പലകെക്കു
അഞ്ചു അന്താഴം, തിരുനിവാസത്തിന്റെ
പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തു പിൻവശത്തെ പലകെക്കു
അഞ്ചു അന്താഴം.
28 നടുവിലത്തെ അന്താഴം പലകയുടെ നടുവിൽ ഒരു
അറ്റത്തുനിന്നു മറ്റെഅറ്റത്തോളം
ചെല്ലുന്നതായിരിക്കേണം .
29 പലക പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതികയും അന്താഴം
ചെലുത്തുവാനുള്ള അവയുടെ വളയങ്ങൾ
പൊന്നുകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം;
അന്താഴങ്ങൾ പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിയേണം.
30 അങ്ങനെ പർവ്വതത്തിൽവെച്ചു കാണിച്ചുതന്ന
പ്രമാണപ്രകാരം നീ തിരുനിവാസം നിവിർത്തേണം.
31 നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച
പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു ഒരു തിരശ്ശീല
ഉണ്ടാക്കേണം; നെയ്ത്തുകാരന്റെ
ചിത്രപ്പണിയായ കെരൂബുകളുള്ളതായി അതിനെ
ഉണ്ടാക്കേണം.
32 പൊന്നു പൊതിഞ്ഞതും പൊൻകൊളുത്തുള്ളതും
വെള്ളികൊണ്ടുള്ള നാലു ചുവടിന്മേൽ
നില്ക്കുന്നതുമായ നാലു
ഖദിരസ്തംഭങ്ങളിന്മേൽ അതു തൂക്കിയിടേണം.
33 കൊളുത്തുകളിൽ തിരശ്ശീല തൂക്കി
സാക്ഷ്യപ്പെട്ടകം തിരശ്ശീലെക്കകത്തു
കൊണ്ടുചെന്നു വെക്കേണം; തിരശ്ശില
വിശുദ്ധസ്ഥലവും അതി വിശുദ്ധസ്ഥലവും തമ്മിൽ
വേർതിരിക്കുന്നതായിരിക്കേണം.
34 അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തു
സാക്ഷ്യപ്പെട്ടകത്തിൻ മീതെ കൃപാസനം

വെക്കേണം.
35 തിരശ്ശീലയുടെ പുറമെ മേശയും മേശക്കു
എതിരെ തിരുനിവാസത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തു
നിലവിളക്കും വെക്കേണം; മേശ വടക്കുഭാഗത്തു
വെക്കേണം.
36 നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പരിച്ച
പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു ചിത്രത്തയ്യൽ
പണിയായ ഒരു മറയും കൂടാരത്തിന്റെ വാതിലിന്നു
ഉണ്ടാക്കേണം.
37 മറശ്ശീലെക്കു ഖദിരമരംകൊണ്ടു അഞ്ചു
തൂണുണ്ടാക്കി പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിയേണം.
അവയുടെ കൊളുത്തു പൊന്നുകൊണ്ടു ആയിരിക്കേണം;
അവെക്കു താമ്രംകൊണ്ടു അഞ്ചു ചുവടും
വാർപ്പിക്കേണം .

അദ്ധ്യായം 27

1 അഞ്ചു മുഴം നീളവും അഞ്ചു മുഴം വീതിയുമായി
ഖദിരമരംകൊണ്ടു യാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കേണം;
യാഗപീഠം സമചതുരവും മൂന്നു മുഴം ഉയരവും
ആയിരിക്കേണം.
2 അതിന്റെ നാലു കോണിലും കൊമ്പുണ്ടാക്കേണം;
കൊമ്പു അതിൽനിന്നു തന്നേ ആയിരിക്കേണം; അതു
താമ്രംകൊണ്ടു പൊതിയേണം.
3 അതിലെ വെണ്ണീർ എടുക്കേണ്ടതിന്നു
ചട്ടികളും അതിന്റെ ചട്ടുകങ്ങളും
കിണ്ണങ്ങളും മുൾകൊളുത്തുകളും
തീക്കലശങ്ങളും ഉണ്ടാക്കേണം; അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും താമ്രംകൊണ്ടു
ഉണ്ടാക്കേണം.
4 അതിന്നു താമ്രംകൊണ്ടു വലപ്പണിയായി ഒരു
ജാലവും ഉണ്ടാക്കേണം; ജാലത്തിന്മേൽ നാലു
കോണിലും നാലു താമ്രവളയം ഉണ്ടാക്കേണം.
5 ജാലം യാഗപീഠത്തിന്റെ പകുതിയോളം
എത്തുംവണ്ണം താഴെ യാഗപീഠത്തിന്റെ
ചുറ്റുപടിക്കു കീഴായി വെക്കേണം .
6 യാഗപീഠത്തിന്നു ഖദിരമരംകൊണ്ടു തണ്ടുകൾ
ഉണ്ടാക്കി താമ്രംകൊണ്ടു പൊതിയേണം.
7 തണ്ടുകൾ വളയങ്ങളിൽ ഇടേണം; യാഗപീഠം
ചുമക്കുമ്പോൾ തണ്ടുകൾ അതിന്റെ രണ്ടു
ഭാഗത്തും ഉണ്ടായിരിക്കേണം .
8 പലക കൊണ്ടു പൊള്ളയായി അതു ഉണ്ടാക്കേണം;
പർവ്വതത്തിൽവെച്ചു കാണിച്ചുതന്നപ്രകാരം
തന്നേ അതു ഉണ്ടാക്കേണം.
9 തിരുനിവാസത്തിന്നു പ്രാകാരവും
ഉണ്ടാക്കേണം; തെക്കെ ഭാഗത്തേക്കു
പ്രാകാരത്തിന്നു പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു

ഒരു ഭാഗത്തേക്കു നൂറു മുഴം നീളത്തിൽ
മറശ്ശീല വേണം.
10 അതിന്റെ ഇരുപതു തൂണും അവയുടെ ഇരുപതു
ചുവടും താമ്രംകൊണ്ടും തൂണുകളുടെ കൊളുത്തും
മേൽചുറ്റുപടികളും വെള്ളികൊണ്ടും
ആയിരിക്കേണം.
11 അങ്ങനെ തന്നേ വടക്കെ ഭാഗത്തേക്കു നൂറു
മുഴം നീളത്തിൽ മറശ്ശീല വേണം; അതിന്റെ ഇരുപതു
തൂണും അവയുടെ ഇരുപതു ചുവടും താമ്രംകൊണ്ടും
തൂണുകളുടെ കൊളുത്തും മേൽചുറ്റുപടികളും
വെള്ളികൊണ്ടും ആയിരിക്കേണം.
12 പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തേക്കു പ്രാകാരത്തിന്റെ
വീതിക്കു അമ്പതു മുഴം നീളത്തിൽ മറശ്ശീലയും
അതിന്നു പത്തു തൂണും അവെക്കു പത്തു ചുവടും
വേണം.
13 കിഴക്കെ ഭാഗത്തേക്കും പ്രാകാരത്തിന്റെ
വീതി അമ്പതു മുഴം ആയിരിക്കേണം.
14 ഒരു ഭാഗത്തേക്കു പതിനഞ്ചു മുഴം നീളമുള്ള
മറശ്ശീലയും അതിന്നു മൂന്നു തൂണും അവെക്കു
മൂന്നു ചുവടും വേണം.
15 മറ്റെ ഭാഗത്തേക്കും പതിനഞ്ചു മുഴം
നീളമുള്ള മറശ്ശീലയും അതിന്നു മൂന്നു തൂണും
അവെക്കു മൂന്നു ചുവടും വേണം.
16 എന്നാൽ പ്രാകാരത്തിന്റെ വാതിലിന്നു
നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പു നൂൽ, പിരിച്ച
പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു ചിത്രത്തയ്യൽ
പണിയായി ഇരുപതു മുഴം നീളമുള്ള ഒരു മറയും
അതിന്നു നാലു തൂണും അവെക്കു നാലു ചുവടും
വേണം.
17 പ്രാകാരത്തിന്റെ എല്ലാ തൂണുകൾക്കും
വെള്ളികൊണ്ടു മേൽചുറ്റുപടി വേണം; അവയുടെ
കൊളുത്തു വെള്ളികൊണ്ടും ചുവടു
താമ്രംകൊണ്ടും ആയിരിക്കേണം.
18 പ്രാകാരത്തിന്നു നാനൂറു മുഴം നീളവും
എല്ലാടവും അമ്പതു മുഴം വീതിയും അഞ്ചു മുഴം
ഉയരവും ഉണ്ടായിരിക്കേണം; അതു പിരിച്ച
പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടും ചുവടു താമ്രംകൊണ്ടും
ആയിരിക്കേണം.
19 തിരുനിവാസത്തിലെ സകലശുശ്രൂഷെക്കുമുള്ള
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും അതിന്റെ
എല്ലാകുറ്റികളും പ്രകാരത്തിന്റെ
എല്ലാകുറ്റികളും താമ്രംകൊണ്ടു
ആയിരിക്കേണം.
20 വിളക്കു നിരന്തരം
കത്തികൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതിന്നു

യിസ്രായേൽമക്കൾ വിളക്കിന്നു ഇടിച്ചെടുത്ത
തെളിവുള്ള ഒലിവെണ്ണ നിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരുവാൻ അവരോടു കല്പിക്ക.
21 സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ സാക്ഷ്യത്തിന്നു
മുമ്പിലുള്ള തിരശ്ശീലെക്കു പുറത്തു
അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും അതിനെ
വൈകുന്നേരം മുതൽ പ്രഭാതം വരെ യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ കത്തുവാന്തക്കവണ്ണം വെക്കേണം; ഇതു
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു തലമുറതലമുറയായി
എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടമായിരിക്കേണം .

അദ്ധ്യായം 28

1 നിന്റെ സഹോദരനായ അഹരോനെയും അവന്റെ
പുത്രന്മാരെയും എനിക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു നിന്റെ അടുക്കൽ വരുത്തുക;
അഹരോനെയും അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരായ നാദാബ്,
അബീഹൂ, എലെയാസാർ, ഈഥാമാർ എന്നിവരെയും തന്നേ
2 നിന്റെ സഹോദരനായ അഹരോന്നു വേണ്ടി
മഹത്വത്തിന്നും അലങ്കാരത്തിന്നുമായി
വിശുദ്ധവസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കേണം .
3 അഹരോൻ എനിക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്വാൻ
തക്കവണ്ണം അവനെ ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവന്നു വസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കേണമെന്നു ഞാൻ
ജ്ഞാനാത്മാവുകൊണ്ടു നിറെച്ചിരിക്കുന്ന
സകലജ്ഞാനികളോടും നീ പറയേണം.
4 അവർ ഉണ്ടാക്കേണ്ടുന്ന വസ്ത്രമോ: പതക്കം,
ഏഫോദ്, നീളകൂപ്പായം , ചിത്രത്തയ്യലുള്ള
നിലയങ്കി , മുടി , നടുക്കെട്ടു എന്നിവ തന്നേ .
നിന്റെ സഹോദരനായ അഹരോൻ എനിക്കു
പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവർ
അവന്നും അവന്റെ പുത്രന്മാർക്കും
വിശുദ്ധവസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കേണം .
5 അതിന്നു പൊന്നു, നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ,
ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവ
എടുക്കേണം.
6 പൊന്നു, നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ,
പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു
നെയ്ത്തുകാരന്റെ ചിത്രപ്പണിയായി ഏഫോദ്
ഉണ്ടാക്കേണം.
7 അതിന്റെ രണ്ടു അറ്റത്തോടു ചേർന്നതായി
രണ്ടു ചുമൽക്കണ്ടം ഉണ്ടായിരിക്കേണം . അങ്ങനെ
അതു തമ്മിൽ ഇണെച്ചിരിക്കേണം.
8 അതു കെട്ടിമുറുക്കുവാൻ അതിന്മേലുള്ളതായി
ചിത്രപ്പണിയായ നടുക്കെട്ടു അതിൽനിന്നു
തന്നേ അതിന്റെ പണിപോലെ പൊന്നു, നീലനൂൽ,

ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടു ആയിരിക്കേണം.
9 അതു കൂടാതെ രണ്ടു ഗോമേദകക്കല്ലു എടുത്തു
അവയിൽ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പേർ കൊത്തേണം.
10 അവരുടെ പേരുകളിൽ ആറു ഒരുകല്ലിലും
ശേഷമുള്ള ആറു മറ്റെ കല്ലിലും അവരുടെ
ജനനക്രമത്തിൽ ആയിരിക്കേണം.
11 രത്നശില്പിയുടെ പണിയായി
മുദ്രക്കൊത്തുപോലെ രണ്ടു കല്ലിലും
യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ പേർ കൊത്തേണം; അവ
പൊന്തടങ്ങളിൽ പതിക്കേണം;
12 കല്ലു രണ്ടും ഏഫോദിന്റെ
ചുമൽക്കണ്ടങ്ങളിന്മേൽ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
വേണ്ടി ഓർമ്മക്കല്ലായി വെക്കേണം ; അഹരോൻ
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ അവരുടെ പേർ ഓർമ്മക്കായി
തന്റെ രണ്ടു ചുമലിന്മേലും വഹിക്കേണം .
13 പൊന്നുകൊണ്ടു തടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണം.
14 തങ്കംകൊണ്ടു ചരടുപോലെ
മുറിച്ചുകുത്തുപണിയായി രണ്ടു സരപ്പളിയും
ഉണ്ടാക്കേണം; മുറിച്ചു കുത്തുപണിയായ
സരപ്പളി തടങ്ങളിൽ ചേർക്കേണം.
15 ന്യായവിധിപ്പതക്കം ചിത്രപ്പണിയായിട്ടു
ഉണ്ടാക്കേണം; അതു ഏഫോദിന്റെ പണിക്കൊത്തതായി
പൊന്നു, നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ,
പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവ കൊണ്ടു
ഉണ്ടാക്കേണം.
16 അതു സമചതുരവും ഇരട്ടയും ഒരു ചാൺ
നീളമുള്ളതും ഒരു ചാൺ വീതിയുള്ളതും
ആയിരിക്കേണം.
17 അതിൽ കൽപതിപ്പായി നാലു നിര കല്ലു
പതിക്കേണം; താമ്രമണി, പീതരത്നം, മരതകം
എന്നിവ ഒന്നാമത്തെ നിര.
18 രണ്ടാമത്തെ നിര: മാണിക്യം, നീലക്കല്ലു ,
വജ്രം .
19 മൂന്നാമത്തെ നിര : പത്മരാഗം, വൈഡൂര്യം,
സുഗന്ധിക്കല്ലു .
20 നാലാമത്തെ നിര: പുഷ്പരാഗം, ഗോമേദകം,
സൂര്യകാന്തം . അവ അതതു തടത്തിൽപൊന്നിൽ
പതിച്ചിരിക്കേണം .
21 ഈ കല്ലു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പേരോടുകൂടെ
അവരുടെ പേർപോലെ പന്ത്രണ്ടായിരിക്കേണം;
പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റെ പേർ
അവയിൽ മുദ്രക്കൊത്തായി കൊത്തിയിരിക്കേണം.
22 പതക്കത്തിന്നു ചരടുപോലെ
മുറിച്ചുകുത്തുപണിയായി തങ്കംകൊണ്ടു

സരപ്പളി ഉണ്ടാക്കേണം .
23 പതക്കത്തിന്നു പൊന്നുകൊണ്ടു രണ്ടു
വട്ടക്കണ്ണി ഉണ്ടാക്കി പതക്കത്തിന്റെ
രണ്ടു അറ്റത്തും വട്ടക്കണ്ണി വെക്കേണം .
24 പൊന്നുകൊണ്ടു മുറിച്ചുകുത്തുപണിയായ
സരപ്പളി രണ്ടും പതക്കത്തിന്റെ അറ്റങ്ങളിൽ
ഉള്ള വട്ടക്കണ്ണി രണ്ടിലും കൊളുത്തേണം .
25 മുറിച്ചുകുത്തുപണിയായ രണ്ടു
സരപ്പളിയുടെ മറ്റേ അറ്റം രണ്ടും രണ്ടു
തടത്തിൽ കൊളുത്തി ഏഫോദിന്റെ
ചുമൽക്കണ്ടങ്ങളിൽ അതിന്റെ മുൻഭാഗത്തു
വെക്കേണം.
26 പൊന്നുകൊണ്ടു രണ്ടു വട്ടക്കണ്ണി
ഉണ്ടാക്കി പതക്കത്തിന്റെ മറ്റേ രണ്ടു
അറ്റത്തും ഏഫോദിന്റെ കീഴറ്റത്തിന്നു നേരെ
അതിന്റെ വിളുമ്പിൽ അകത്തായി വെക്കേണം.
27 പൊന്നുകൊണ്ടു വേറെ രണ്ടു വട്ടക്കണ്ണി
ഉണ്ടാക്കി , ഏഫോദിന്റെ മുൻഭാഗത്തു അതിന്റെ
രണ്ടു ചുമൽക്കണ്ടത്തിന്മേൽ താഴെ അതിന്റെ
ഇണെപ്പിന്നരികെ ഏഫോദിന്റെ നടുക്കെട്ടിന്നു
മേലായി വെക്കേണം.
28 പതക്കം ഏഫോദിന്റെ നടുക്കെട്ടിന്നു
മേലായിരിക്കേണ്ടതിന്നും ഏഫോദിൽ
ആടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും അതിന്റെ
വട്ടക്കണ്ണികളാൽ ഏഫോദിന്റെ
വട്ടക്കണ്ണികളോടു നീലനാടകൊണ്ടു കെട്ടേണം.
29 അങ്ങനെ അഹരോൻ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
കടക്കുമ്പോൾ ന്യായവിധിപ്പതക്കത്തിൽ
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പേർ എപ്പോഴും യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ ഓർമ്മെക്കായിട്ടു തന്റെ
ഹൃദയത്തിന്മേൽ വഹിക്കേണം.
30 ന്യായവിധിപ്പതക്കത്തിന്നകത്തു ഊറീമും
തുമ്മീമും (വെളിപ്പാടും സത്യവും) വെക്കേണം;
അഹരോൻ യഹോവയുടെ സന്നിധാനത്തിങ്കൽ
കടക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്മേൽ
ഇരിക്കേണം; അഹരോൻ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കുള്ള
ന്യായവിധി എപ്പോഴും യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ തന്
റെ ഹൃദയത്തിന്മേൽ വഹിക്കേണം.
31 ഏഫോദിന്റെ അങ്കി മുഴുവനും നീല നൂൽകൊണ്ടു
ഉണ്ടാക്കേണം.
32 അതിന്റെ നടുവിൽ തല കടപ്പാൻ ഒരു ദ്വാരം
വേണം; ദ്വാരത്തിന്നു നെയ്ത്തുപണിയായ ഒരു
നാട ചുറ്റിലും വേണം ; അതു
കീറിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ കവചത്തിന്റെ
ദ്വാരംപോലെ അതിന്നു ഉണ്ടായിരിക്കേണം.

33 നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടു ചുറ്റും അതിന്റെ വിളുമ്പിൽ
മാതളപ്പഴങ്ങളും അവയുടെ ഇടയിൽ ചുറ്റും
പൊന്നുകൊണ്ടു മണികളും ഉണ്ടാക്കേണം.
34 അങ്കിയുടെ വിളുമ്പിൽ ചുറ്റും ഒരു
പൊന്മണി ഒരു മാതളപ്പഴം, ഒരു പൊന്മണി ഒരു
മാതളപ്പഴം , ഇങ്ങനെ വേണം.
35 ശുശ്രൂഷ ചെയ്കയിൽ അഹരോൻ അതു ധരിക്കേണം.
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
കടക്കുമ്പോഴും പുറത്തുവരുമ്പോഴും അവൻ
മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അതിന്റെ ശബ്ദം
കേൾക്കേണം.
36 തങ്കംകൊണ്ടു ഒരു പട്ടം ഉണ്ടാക്കി അതിൽ
“യഹോവെക്കു വിശുദ്ധം” എന്നു
മുദ്രക്കൊത്തായി കൊത്തേണം.
37 അതു മുടിമേൽ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു
നീലച്ചരടുകൊണ്ടു കെട്ടേണം; അതു മുടിയുടെ
മുൻഭാഗത്തു ഇരിക്കേണം.
38 യിസ്രായേൽമക്കൾ തങ്ങളുടെ സകല വിശുദ്ധ
വഴിപാടുകളിലും ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന
വിശുദ്ധവസ്തുക്കളുടെ കുറ്റം അഹരോൻ
വഹിക്കേണ്ടതിന്നു അതു അഹരോന്റെ നെറ്റിയിൽ
ഇരിക്കേണം; യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ അവർക്കു
പ്രസാദം ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു അതു എപ്പോഴും
അവന്റെ നെറ്റിയിൽ ഇരിക്കേണം.
39 പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു ഉള്ളങ്കിയും
വിചിത്രപ്പണിയായി നെയ്യേണം;
പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു മുടിയും ഉണ്ടാക്കേണം;
നടുക്കെട്ടും ചിത്രത്തയ്യൽപണിയായിട്ടു
ഉണ്ടാക്കേണം.
40 അഹരോന്റെ പുത്രന്മാർക്കു
മഹത്വത്തിന്നും അലങ്കാരത്തിന്നുമായിട്ടു
അങ്കി, നടുക്കെട്ടു , തലപ്പാവു എന്നിവ
ഉണ്ടാക്കേണം.
41 അവ നിന്റെ സഹോദരനായ അഹരോനെയും അവന്റെ
പുത്രന്മാരെയും ധരിപ്പിക്കേണം ; അവർ എനിക്കു
പുരോഹിത ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവരെ
അഭിഷേകവും കരപൂരണവും ചെയ്തു
ശുദ്ധീകരിക്കേണം.
42 അവരുടെ നഗ്നത മറെപ്പാൻ അവർക്കു
ചണനൂൽകൊണ്ടു കാൽചട്ടയും ഉണ്ടാക്കേണം; അതു
അര തുടങ്ങി തുടവരെ എത്തേണം.
43 അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്വാൻ
സമാഗമന കൂടാരത്തിൽ കടക്കുമ്പോഴോ

യാഗപീഠത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോഴോ
കുറ്റം ചുമന്നു മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവർ അതു ധരിക്കേണം. അവന്നും അവന്റെ
സന്തതിക്കും അതു എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം
ആയിരിക്കേണം.

അദ്ധ്യായം 29

1 അവർ എനിക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്വാൻ അവരെ
ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ അവർക്കു
ചെയ്യേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ: ഒരു
കാളക്കിടാവിനെയും ഊനമില്ലാത്ത രണ്ടു
ആട്ടുകൊറ്റനെയും
2 പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പവും എണ്ണ ചേർത്ത
പുളിപ്പില്ലാത്ത ദോശകളും എണ്ണ പിരട്ടിയ
പുളിപ്പില്ലാത്ത വടകളും എടുക്കേണം ;
കോതമ്പുമാവുകൊണ്ടു അവ ഉണ്ടാക്കേണം.
3 അവ ഒരു കൊട്ടയിൽ വെച്ചു കാളയോടും രണ്ടു
ആട്ടുകൊറ്റനോടുംകൂടെ കൊട്ടയിൽ
കൊണ്ടുവരേണം.
4 അഹരോനെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും
സമാഗമനക്കൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ വരുത്തി
വെള്ളംകൊണ്ടു കഴുകേണം.
5 പിന്നെ വസ്ത്രം എടുത്തു അഹരോനെ
ഉള്ളങ്കിയും ഏഫോദിന്റെ അങ്കിയും ഏഫോദും
പതക്കവും ധരിപ്പിച്ചു അവന്റെ അരെക്കു
ഏഫോദിന്റെ നടുക്കെട്ടു കെട്ടേണം .
6 അവന്റെ തലയിൽ മുടി വെച്ചു വിശുദ്ധപട്ടം
മുടിമേൽ വെക്കേണം.
7 പിന്നെ അഭിഷേകതൈലം എടുത്തു തലയിൽ ഒഴിച്ചു
അവനെ അഭിഷേകം ചെയ്യേണം.
8 അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും കൊണ്ടുവന്നു അങ്കി
ധരിപ്പിക്കേണം .
9 അഹരോന്റെയും പുത്രന്മാരുടെയും അരെക്കു
നടുക്കെട്ടു കെട്ടി അവർക്കു തലപ്പാവു
വെക്കേണം. പൌരോഹിത്യം അവർക്കു
നിത്യാവകാശമായിരിക്കേണം. പിന്നെ നീ
അഹരോന്നും അവന്റെ പുത്രന്മാർക്കും കരപൂരണം
ചെയ്യേണം.
10 നീ കാളയെ സമാഗമനക്കൂടാരത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ വരുത്തേണം; അഹരോനും അവന്റെ
പുത്രന്മാരും കാളയുടെ തലമേൽ കൈവെക്കേണം.
11 പിന്നെ സമാഗമനക്കൂടാരത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ കാളയെ
അറുക്കേണം.
12 കാളയുടെ രക്തം കുറെ എടുത്തു നിന്റെ
വിരൽകൊണ്ടു യാഗപീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിന്മേൽ

പുരട്ടി ശേഷമുള്ള രക്തം ഒക്കെയും
യാഗപീഠത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒഴിക്കേണം .
13 കുടൽ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മേദസ്സു
ഒക്കെയും കരളിന്മേൽ ഉള്ള വപയും മൂത്രപിണ്ഡം
രണ്ടും അവയുടെ മേലുള്ള മേദസ്സും എടുത്തു
യാഗ പീഠത്തിന്മേൽ വെച്ചു ദഹിപ്പിക്കേണം .
14 കാളയുടെ മാംസവും തോലും ചാണകവും
പാളയത്തിന്നു പുറത്തു തീയിൽ ഇട്ടു
ചുട്ടുകളയേണം.
15 ഇതു പാപയാഗം. പിന്നെ ഒരു ആട്ടുകൊറ്റനെ
എടുക്കേണം; അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും
ആട്ടുകൊറ്റന്റെ തലമേൽ കൈവെക്കേണം.
16 ആട്ടുകൊറ്റനെ അറുത്തു അതിന്റെ രക്തം
എടുത്തു യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ചുറ്റും
തളിക്കേണം.
17 ആട്ടുകൊറ്റനെ ഖണ്ഡംഖണ്ഡമായി മുറിച്ചു
അതിന്റെ കുടലും കാലും കഴുകി ഖണ്ഡങ്ങളുടെ
മേലും അതിന്റെ തലയുടെ മേലും വെക്കേണം.
18 ആട്ടുകൊറ്റനെ മുഴുവനും യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
വെച്ചു ദഹിപ്പിക്കേണം . ഇതു യഹോവെക്കു
ഹോമയാഗം, യഹോവെക്കു സൌരഭ്യവാസനയായ ദഹനയാഗം
തന്നേ.
19 പിന്നെ നീ മറ്റെ ആട്ടുകൊറ്റനെ
എടുക്കേണം; അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും
ആട്ടുകൊറ്റന്റെ തലമേൽ കൈ വെക്കേണം.
20 ആട്ടുകൊറ്റനെ അറുത്തു അതിന്റെ രക്തം
കുറേ എടുത്തു അഹരോന്റെ വലത്തെ കാതിന്നും
അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ വലത്തെ കാതിന്നും
അവരുടെ വലത്തെ കയ്യുടെ പെരുവിരലിന്നും
വലത്തെ കാലിന്റെ പെരുവിരലിന്നും പുരട്ടി
രക്തം യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ചുറ്റും തളിക്കേണം .
21 പിന്നെ നീ യാഗപീഠത്തിന്മേലുള്ള രക്തവും
അഭിഷേകതൈലവും കുറേശ്ശ എടുത്തു അഹരോന്
റെമേലും അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്മേലും അവന്റെ
പുത്രന്മാരുടെമേലും അവരുടെ
വസ്ത്രത്തിന്മേലും തളിക്കേണം ; ഇങ്ങനെ അവനും
അവന്റെ വസ്ത്രവും അവന്റെ പുത്രന്മാരും
അവരുടെ വസ്ത്രവും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും .
22 അതു കരപൂരണത്തിന്റെ ആട്ടുകൊറ്റൻ
ആകകൊണ്ടു നീ അതിന്റെ മേദസ്സും തടിച്ച വാലും
കുടൽ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മേദസ്സും
കരളിന്മേലുള്ള വപയും മൂത്ര പിണ്ഡം രണ്ടും
അവയുടെ മേലുള്ള മേദസ്സും
23 വലത്തെ കൈക്കുറകും യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
വെച്ചിരിക്കുന്ന പുളിപ്പില്ലാത്ത

അപ്പത്തിന്റെ കൊട്ടയിൽനിന്നു ഒരു അപ്പവും
എണ്ണ പകർന്ന അപ്പമായ ഒരു ദോശയും ഒരു വടയും
എടുക്കേണം.
24 അതു ഒക്കെയും അഹരോന്റെ കയ്യിലും അവന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ കയ്യിലും വെച്ചു യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നീരാജനാർപ്പണമായി നീരാജനം
ചെയ്യേണം.
25 പിന്നെ അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു അവ വാങ്ങി
യാഗപീഠത്തിന്മേൽ ഹോമയാഗത്തിന്നു മീതെ
യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ സൌരഭ്യവാസനയായി
ദഹിപ്പിക്കേണം ; ഇതു യഹോവെക്കു ദഹനയാഗം.
26 പിന്നെ അഹരോന്റെ കരപൂരണത്തിന്നുള്ള
ആട്ടുകൊറ്റന്റെ നെഞ്ചു എടുത്തു യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ നീരാജനാർപ്പണമായി നീരാജനം
ചെയ്യേണം; അതു നിന്റെ ഓഹരിയായിരിക്കും.
27 അഹരോന്റെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെയും
കരപൂരണത്തിന്നുള്ള ആട്ടുകൊറ്റന്റെ
നീരാജനവും ഉദർച്ചയുമായി നീരാജനാർപ്പണമായ
നെഞ്ചും ഉദർച്ചാർപ്പണമായ കൈക്കുറകും നീ
ശുദ്ധീകരിക്കേണം.
28 അതു ഉദർച്ചാർപ്പണമാകകൊണ്ടു
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പക്കൽനിന്നു
നിത്യാവകാശമായിട്ടു അഹരോന്നും അവന്റെ
പുത്രന്മാർക്കും ഉള്ളതായിരിക്കേണം ; അതു
യിസ്രായേൽമക്കൾ അർപ്പിക്കുന്ന സമാധാന
യാഗത്തിന്റെ ഉദർച്ചാർപ്പണമായി
യഹോവെക്കുള്ള ഉദർച്ചാർപ്പണം തന്നേ
ആയിരിക്കേണം.
29 അഹരോന്റെ വിശുദ്ധവസ്ത്രം അവന്റെ ശേഷം
അവന്റെ പുത്രന്മാർക്കുള്ളതാകേണം; അതു
ധരിച്ചു അവർ അഭിഷേകവും കരപൂരണവും
പ്രാപിക്കേണം .
30 അവന്റെ പുത്രന്മാരിൽ അവന്നു പകരം
പുരോഹിതനായി വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ശുശ്രൂഷ
ചെയ്‌വാൻ സമാഗമനക്കൂടാരത്തിൽ കടക്കുന്നവൻ
ഏഴു ദിവസം അതു ധരിക്കേണം
31 കരപൂരണത്തിന്റെ ആട്ടുകൊറ്റനെ എടുത്തു
അതിന്റെ മാംസം വിശുദ്ധമായോരു സ്ഥലത്തു
വെച്ചു പാകം ചെയ്യേണം.
32 ആട്ടുകൊറ്റന്റെ മാംസവും കൊട്ടയിലുള്ള
അപ്പവും അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും
സമാഗമനക്കൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽവെച്ചു
തിന്നേണം.
33 അവരുടെ കരപൂരണത്തിന്നും
വിശുദ്ധീകരണത്തിന്നും വേണ്ടി

പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ അവർ
തിന്നേണം; അവ വിശുദ്ധമായിരിക്കയാൽ അന്യൻ
തിന്നരുതു .
34 കരപൂരണയാഗത്തിന്റെ മാംസത്തിലും
അപ്പത്തിലും വല്ലതും പ്രഭാതകാലംവരെ
ശേഷിച്ചിരുന്നാൽ ആ ശേഷിപ്പു തീയിൽ ഇട്ടു
ചുട്ടുകളയേണം; അതു വിശുദ്ധമാകകൊണ്ടു
തിന്നരുതു .
35 അങ്ങനെ ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ഒക്കെയും നീ അഹരോന്നും അവന്റെ
പുത്രന്മാർക്കും ചെയ്യേണം ; ഏഴു ദിവസം
അവർക്കു കരപൂരണം ചെയ്യേണം.
36 പ്രയാശ്ചിത്തത്തിന്നായി ദിവസേന ഓരോ
കാളയെ പാപയാഗമായിട്ടു അർപ്പിക്കേണം;
യാഗപീഠത്തിന്നും പ്രായശ്ചിത്തം കഴിച്ചു
പാപശുദ്ധിവരുത്തുകയും അതിനെ
ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു അഭിഷേകം ചെയ്കയും
വേണം.
37 ഏഴു ദിവസം നീ യാഗപീഠത്തിന്നായി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിച്ചു അതിനെ
ശുദ്ധീകരിക്കേണം; യാഗപീഠം
അതിവിശുദ്ധമായിരിക്കേണം; യാഗപീഠത്തെ
തൊടുന്നവനൊക്കെയും വിശുദ്ധനായിരിക്കേണം.
38 യാഗപീഠത്തിന്മേൽ അർപ്പിക്കേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: ദിവസന്തോറും നിരന്തരം ഒരു
വയസ്സുപ്രായമുള്ള രണ്ടു ആട്ടിൻ കുട്ടി ;
39 ഒരു ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ രാവിലെ
അർപ്പിക്കേണം; മറ്റെ ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ
വൈകുന്നേരത്തു അർപ്പിക്കേണം.
40 ഇടിച്ചെടുത്ത കാൽഹീൻ എണ്ണ
പകർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ഇടങ്ങഴി നേരിയ മാവും
പാനീയയാഗമായി കാൽഹീൻ വീഞ്ഞും ആട്ടിൻ
കുട്ടിയോടുകൂടെ അർപ്പിക്കേണം .
41 മറ്റെ ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ രാവിലത്തെ
ഭോജനയാഗത്തിന്നും അതിന്റെ
പാനീയയാഗത്തിന്നും ഒത്തവണ്ണം ഒരുക്കി
സൌരഭ്യവാസനയായി യഹോവെക്കു ദഹനയാഗമായി
വൈകുന്നേരത്തു അർപ്പിക്കേണം.
42 ഞാൻ നിന്നോടു സംസാരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുവാനുള്ള സമാഗമന
കൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽവെച്ചു യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ ഇതു നിങ്ങൾക്കു തലമുറതലമുറയായി
നിരന്തരഹോമയാഗമായിരിക്കേണം.
43 അവിടെ ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
വെളിപ്പെടും . അതു എന്റെ തേജസ്സിനാൽ

ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും .
44 ഞാൻ സമാഗമന കൂടാരവും യാഗപീഠവും
ശുദ്ധീകരിക്കും . ഞാൻ അഹരോനെയും അവന്റെ
പുത്രന്മാരെയും എനിക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ശുദ്ധീകരിക്കും .
45 ഞാൻ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മദ്ധ്യേ
വസിക്കയും അവർക്കു ദൈവമായിരിക്കയും
ചെയ്യും .
46 അവരുടെ മദ്ധ്യേ വസിക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്നവനായി
അവരുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു അവർ
അറിയും; ഞാൻ അവരുടെ ദൈവമായ യഹോവ തന്നേ.

അദ്ധ്യായം 30

1 ധൂപം കാട്ടുവാൻ ഒരു ധൂപപീഠവും
ഉണ്ടാക്കേണം; ഖദിരമരംകൊണ്ടു അതു
ഉണ്ടാക്കേണം.
2 അതു ഒരു മുഴം നീളവും ഒരു മുഴം വീതിയുമായി
സമചതുരവും രണ്ടു മുഴം ഉയരവും ആയിരിക്കേണം.
അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ അതിൽനിന്നു തന്നേ
ആയിരിക്കേണം.
3 അതിന്റെ മേല്പലകയും ചുറ്റും അതിന്റെ
പാർശ്വങ്ങളും കൊമ്പുകളും ഇങ്ങനെ അതു
മുഴുവനും തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിയേണം. അതിന്നു
ചുറ്റും പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു വക്കും
ഉണ്ടാക്കേണം.
4 ചുമക്കേണ്ടതിന്നു തണ്ടു ചെലുത്തുവാൻ
അതിന്റെ വക്കിന്നു കീഴെ ഇരുപുറത്തും ഈരണ്ടു
പൊൻവളയവും ഉണ്ടാക്കേണം. അതിന്റെ രണ്ടു
പാർശ്വത്തിലും അവയെ ഉണ്ടാക്കേണം.
5 തണ്ടുകൾ ഖദിരമരംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി പൊന്നു
പൊതിയേണം.
6 സാക്ഷ്യപെട്ടകത്തിന്റെ മുമ്പിലും ഞാൻ
നിനക്കു വെളിപ്പെടുവാനുള്ള ഇടമായി
സാക്ഷ്യത്തിന്മീതെയുള്ള കൃപാസനത്തിന്റെ
മുമ്പിലും ഇരിക്കുന്ന തിരശ്ശീലെക്കു
മുമ്പാകെ അതു വെക്കേണം.
7 അഹരോൻ അതിന്മേൽ സുഗന്ധധൂപം കാട്ടേണം; അവൻ
ദിനംപ്രതി കാലത്തു ദീപം തുടെക്കുമ്പോൾ
അങ്ങനെ ധൂപം കാട്ടേണം.
8 അഹരോൻ വൈകുന്നേരം ദീപം കൊളുത്തുമ്പോഴും
അങ്ങനെ സുഗന്ധധൂപം കാട്ടേണം. അതു
തലമുറതലമുറയായി യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
നിരന്തരധൂപം ആയിരിക്കേണം.
9 നിങ്ങൾ അതിന്മേൽ അന്യധൂപമോ ഹോമയാഗമോ
ഭോജനയാഗമോ അർപ്പിക്കരുതു; അതിന്മേൽ

പാനീയയാഗം ഒഴിക്കയുമരുതു.
10 സംവത്സരത്തിൽ ഒരിക്കൽ അഹരോൻ അതിന്റെ
കൊമ്പുകൾക്കു വേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം; പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്നുള്ള
പാപയാഗത്തിന്റെ രക്തംകൊണ്ടു അവൻ
തലമുറതലമുറയായി വർഷാന്തരപ്രായശ്ചിത്തം
കഴിക്കേണം; ഇതു യഹോവെക്കു അതിവിശുദ്ധം.
11 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ:
12 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ ജനസംഖ്യ
എടുക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ എണ്ണുമ്പോൾ അവരുടെ
മദ്ധ്യേ ബാധ ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ അവരിൽ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ജീവന്നുവേണ്ടി
യഹോവെക്കു വീണ്ടെടുപ്പുവില കൊടുക്കേണം.
13 എണ്ണപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ഉൾപ്പെടുന്ന ഏവനും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ
തൂക്കപ്രകാരം അര ശേക്കെൽ കൊടുക്കേണം.
ശേക്കെൽ എന്നതു ഇരുപതു ഗേരാ. ആ അര ശേക്കെൽ
യഹോവെക്കു വഴിപാടു ആയിരിക്കേണം.
14 എണ്ണപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇരുപതു
വയസ്സും അതിന്നു മീതെയുമുള്ളവനെല്ലാം
യഹോവെക്കു വഴിപാടു കൊടുക്കേണം.
15 നിങ്ങളുടെ ജിവന്നുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
കഴിപ്പാൻ നിങ്ങൾ യഹോവെക്കു വഴിപാടു
കൊടുക്കുമ്പോൾ ധനവാൻ അര ശേക്കെലിൽ അധികം
കൊടുക്കരുതു; ദരിദ്രൻ കുറെച്ചു കൊടുക്കയും
അരുതു.
16 ഈ പ്രായശ്ചിത്ത ദ്രവ്യം നീ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു വാങ്ങി
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷെക്കായി
കൊടുക്കേണം. നിങ്ങളുടെ ജീവന്നുവേണ്ടി
പ്രായശ്ചിത്തം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു അതു
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു
വേണ്ടി ഒരു ജ്ഞാപകമായിരിക്കേണം.
17 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ:
18 കഴുകേണ്ടതിന്നു ഒരു താമ്രത്തൊട്ടിയും
അതിന്നു ഒരു താമ്രക്കാലും ഉണ്ടാക്കേണം ;
അതിനെ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്നും യാഗപീഠത്തിനും
മദ്ധ്യേ വെച്ചു അതിൽ വെള്ളം ഒഴിക്കേണം .
19 അതിങ്കൽ അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും
കയ്യും കാലും കഴുകേണം.
20 അവർ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ കടക്കയോ യഹോവെക്കു
ദഹനയാഗം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു യാഗപീഠത്തിങ്കൽ
ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ ചെല്ലുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ

മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വെള്ളംകൊണ്ടു
കഴുകേണം.
21 അവർ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു കയ്യും
കാലും കഴുകേണം; അതു അവർക്കു തലമുറതലമുറയായി
എന്നേക്കുമുള്ള ചട്ടം ആയിരിക്കേണം .
22 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ;
23 മേത്തരമായ സുഗന്ധ വർഗ്ഗമായി
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കപ്രകാരം അഞ്ഞൂറു
ശേക്കെൽ അയഞ്ഞ മൂരും അതിൽ പാതി
ഇരുനൂറ്റമ്പതു ശേക്കെൽ സുഗന്ധലവംഗവും
24 അഞ്ഞൂറു ശേക്കെൽ വഴനത്തൊലിയും ഒരു ഹീൻ
ഒലിവെണ്ണയും എടുത്തു
25 തൈലക്കാരന്റെ വിദ്യപ്രകാരം
ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ വിശുദ്ധമായ അഭിഷേക
തൈലമാക്കേണം; അതു വിശുദ്ധമായ അഭിഷേക
തൈലമായിരിക്കേണം.
26 അതിനാൽ നീ സമാഗമനകൂടാരവും
സാക്ഷ്യപെട്ടകവും മേശയും
27 അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും നിലവിളക്കും
അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളും
28 ധൂപപീഠവും ഹോമയാഗപീഠവും അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും തൊട്ടിയും അതിന്റെ
കാലും അഭിഷേകം ചെയ്യേണം.
29 അവ അതിവിശുദ്ധമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവയെ
ശുദ്ധീകരിക്കേണം; അവയെ തൊടുന്നവനൊക്കെയും
വിശുദ്ധനായിരിക്കേണം.
30 അഹരോനെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും
എനിക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
നീ അഭിഷേകം ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിക്കേണം.
31 യിസ്രായേൽമക്കളോടു നീ പറയേണ്ടതു
എന്തെന്നാൽ: ഇതു നിങ്ങളുടെ തലമുറകളിൽ
എനിക്കു വിശുദ്ധമായ അഭിഷേകതൈലം
ആയിരിക്കേണം.
32 അതു മനുഷ്യന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ
ഒഴിക്കരുതു ; അതിന്റെ യോഗപ്രകാരം
അതുപോലെയുള്ളതു നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും
അരുതു; അതു വിശുദ്ധമാകുന്നു; അതു
നിങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം .
33 അതുപോലെയുള്ള തൈലം ഉണ്ടാക്കുന്നവനെയും
അതിൽനിന്നു അന്യന്നു കൊടുക്കുന്നവനെയും
അവന്റെ ജനത്തിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം.
34 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: നീ നറുംപശ, ഗുല്ഗുലു, ഹൽബാനപ്പശ
എന്നീ സുഗന്ധവർഗ്ഗവും നിർമ്മലസാംപ്രാണിയും

എടുക്കേണം; എല്ലാം ഒരു പോലെ തൂക്കം
ആയിരിക്കേണം.
35 അതിൽ ഉപ്പും ചേർത്തു തൈലക്കാരന്റെ
വിദ്യപ്രകാരം നിർമ്മലവും വിശുദ്ധവുമായ
ധൂപവർഗ്ഗമാക്കേണം.
36 നീ അതിൽ ഏതാനും ഇടിച്ചു പൊടിയാക്കി, ഞാൻ
നിനക്കു വെളിപ്പെടുവാനുള്ള
സമാഗമനകൂടാരത്തിലെ സാക്ഷ്യത്തിന്നു
മുമ്പാകെ വെക്കേണം; അതു നിങ്ങൾക്കു
അതിവിശുദ്ധമായിരിക്കേണം.
37 ഈ ഉണ്ടാക്കുന്ന ധൂപവർഗ്ഗത്തിന്റെ
യോഗത്തിന്നു ഒത്തതായി നിങ്ങൾക്കു
ഉണ്ടാക്കരുതു ; അതു യഹോവെക്കു
വിശുദ്ധമായിരിക്കേണം.
38 മണക്കേണ്ടതിന്നു അതുപോലെയുള്ളതു
ആരെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിയാൽ അവനെ അവന്റെ
ജനത്തിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം.

അദ്ധ്യായം 31

1 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ:
2 ഇതാ, ഞാൻ യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ ഹൂരിന്റെ
മകനായ ഊരിയുടെ മകൻ ബെസലേലിനെ പേർ ചൊല്ലി
വിളിച്ചിരിക്കുന്നു .
3 അവൻ കൌശലപ്പണികളെ സങ്കല്പിച്ചു ചെയ്വാനും
പൊന്നു, വെള്ളി , താമ്രം എന്നിവകൊണ്ടു പണി
ചെയ്വാനും രത്നം വെട്ടി പതിപ്പാനും
4 മരത്തിൽ കൊത്തുപണി ചെയ്വാനും സകലവിധമായ
പണിത്തരം ഉണ്ടാക്കുവാനും ഞാൻ അവനെ
5 ദിവ്യാത്മാവിനാൽ ജ്ഞാനവും ബുദ്ധിയും
അറിവും സകലവിധ സാമർത്ഥ്യവും കൊണ്ടു
നിറെച്ചിരിക്കുന്നു .
6 ഞാൻ ദാൻഗോത്രത്തിൽ അഹീസാമാക്കിന്റെ മകനായ
ഒഹൊലിയാബിനെ അവനോടുകൂടെ ആക്കുകയും സകല
ജ്ഞാനികളുടെ ഹൃദയത്തിലും ജ്ഞാനം നല്കുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു . ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചതു
ഒക്കെയും അവർ ഉണ്ടാക്കും.
7 സമാഗമനകൂടാരവും സാക്ഷ്യപെട്ടകവും
അതിന്മീതെയുള്ള കൃപാസനവും കൂടാരത്തിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും
8 മേശയും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളും
തങ്കംകൊണ്ടുള്ള നിലവിളക്കും അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും
9 ധൂപപീഠവും ഹോമയാഗപീഠവും അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും തൊട്ടിയും അതിന്റെ
കാലും വിശേഷവസ്ത്രങ്ങളും

10 പുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ വിശുദ്ധ
വസ്ത്രങ്ങളും പുരോഹിതശുശ്രൂഷെക്കായിട്ടു
11 അവന്റെ പുത്രന്മാരുടെ വസ്ത്രങ്ങളും
അഭിഷേകതൈലവും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്നുള്ള
സുഗന്ധധൂപവർഗ്ഗവും ഞാൻ നിന്നോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും അവർ ഉണ്ടാക്കും.
12 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു: നീ
യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറയേണ്ടതു എന്തെന്നാൽ:
നിങ്ങൾ എന്റെ ശബ്ബത്തുകളെ ആചരിക്കേണം. ഞാൻ
നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യഹോവയാകുന്നു
എന്നു അറിയേണ്ടതിന്നു അതു തലമുറതലമുറയായി
എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ ഒരു അടയാളം
ആകുന്നു.
13 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കേണം;
അതു നിങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധം ആകുന്നു.
14 അതിനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നവൻ മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം. ആരെങ്കിലും അന്നു വേല
ചെയ്താൽ അവനെ അവന്റെ ജനത്തിന്റെ
ഇടയിൽനിന്നു ഛേദിച്ചുകളയേണം.
15 ആറു ദിവസം വേല ചെയ്യേണം; എന്നാൽ ഏഴാം
ദിവസം സ്വസ്ഥമായുള്ള ശബ്ബത്തായി യഹോവെക്കു
വിശുദ്ധം ആകുന്നു; ആരെങ്കിലും ശബ്ബത്ത്
നാളിൽ വേല ചെയ്താൽ അവൻ മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം.
16 ആകയാൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ തലമുറതലമുറയായി
ശബ്ബത്തിനെ നിത്യ നിയമമായിട്ടു
ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു ശബ്ബ്ത്തിനെ
പ്രമാണിക്കേണം.
17 അതു എനിക്കും യിസ്രായേൽമക്കൾക്കും
മദ്ധ്യേ എന്നേക്കും ഒരു അടയാളം ആകുന്നു; ആറു
ദിവസംകൊണ്ടല്ലോ യഹോവ ആകാശത്തെയും
ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കിയതു; ഏഴാംദിവസം അവൻ
സ്വസ്ഥമായിരുന്നു വിശ്രമിച്ചു .
18 അവൻ സീനായി പർവ്വതത്തിൽ വെച്ചു മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തു കഴിഞ്ഞശേഷം ദൈവത്തിന്റെ
വിരൽകൊണ്ടു എഴുതിയ കല്പലകകളായ സാക്ഷ്യപലക
രണ്ടും അവന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തു.

അദ്ധ്യായം 32

1 എന്നാൽ മോശെ പർവ്വതത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവരുവാൻ താമസിക്കുന്നു എന്നു ജനം
കണ്ടപ്പോൾ ജനം അഹരോന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി
അവനോടു: നീ എഴുന്നേറ്റു ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ
നടക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു ദൈവത്തെ ഉണ്ടാക്കി
തരിക; ഞങ്ങളെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന പുരുഷനായ ഈ

മോശെക്കു എന്തു ഭവിച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു .
2 അഹരോൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരുടെയും
പുത്രന്മാരുടെയും പുത്രിമാരുടെയും കാതിലെ
പൊൻകുണുക്കു പറിച്ചു എന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
3 ജനം ഒക്കെയും തങ്ങളുടെ കാതിൽ നിന്നു
പൊൻകുണുക്കു പറിച്ചു അഹരോന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു.
4 അവൻ അതു അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങി, ഒരു
കൊത്തുളികൊണ്ടു ഭാഷവരുത്തി ഒരു
കാളക്കുട്ടിയെ വാർത്തുണ്ടാക്കി . അപ്പോൾ
അവർ: യിസ്രായേലേ, ഇതു നിന്നെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ
ദൈവംആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
5 അഹരോൻ അതു കണ്ടാറെ അതിന്നു മുമ്പാകെ ഒരു
യാഗപീഠം പണിതു: നാളെ യഹോവെക്കു ഒരു ഉത്സവം
എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു .
6 പിറ്റെന്നാൾ അവർ അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു
ഹോമയാഗങ്ങൾ കഴിച്ചു സമാധാനയാഗങ്ങളും
അർപ്പിച്ചു ; ജനം ഭക്ഷിപ്പാനും കുടിപ്പാനും
ഇരുന്നു കളിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു .
7 അപ്പോൾ യഹോവ മോശെയോടു: നീ
ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുക ; നീ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ
ജനം തങ്ങളെ തന്നേ വഷളാക്കിയിരിക്കുന്നു.
8 ഞാൻ അവരോടു കല്പിച്ച വഴി അവർ വേഗത്തിൽ
വിട്ടുമാറി ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ
വാർത്തുണ്ടാക്കി നമസ്കരിച്ചു അതിന്നു യാഗം
കഴിച്ചു : യിസ്രായേലേ, ഇതു നിന്നെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ
ദൈവം ആകുന്നു എന്നു പറയുന്നു എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.
9 ഞാൻ ഈ ജനത്തെ നോക്കി, അതു ദുശ്ശാഠ്യമുള്ള
ജനം ആകുന്നു എന്നു കണ്ടു.
10 അതുകൊണ്ടു എന്റെ കോപം അവർക്കു വിരോധമായി
ജ്വലിച്ചു ഞാൻ അവരെ ദഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
എന്നെ വിടുക; നിന്നെ ഞാൻ വലിയോരു
ജാതിയാക്കും എന്നും യഹോവ മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തു.
11 എന്നാൽ മോശെ തന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോടു
അപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞതു: യഹോവേ, നീ
മഹാബലംകൊണ്ടും ഭുജവീര്യംകൊണ്ടും
മിസ്രയിംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ
ജനത്തിന്നു വിരോധമായി നിന്റെ കോപം

ജ്വലിക്കുന്നതു എന്തു ?
12 മലകളിൽവെച്ചു കൊന്നുകളവാനും
ഭൂതലത്തിൽനിന്നു നശിപ്പിപ്പാനും അവരെ
ദോഷത്തിന്നായി അവൻ കൊണ്ടുപോയി എന്നു
മിസ്രയീമ്യരെക്കൊണ്ടു പറയിക്കുന്നതു
എന്തിന്നു ? നിന്റെ ഉഗ്രകോപം
വിട്ടുതിരിഞ്ഞു നിന്റെ ജനത്തിന്നു
വരുവാനുള്ള ഈ അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു
അനുതപിക്കേണമേ.
13 നിന്റെ ദാസന്മാരായ അബ്രാഹാമിനെയും
യിസ്ഹാക്കിനെയും യിസ്രായേലിനെയും
ഓർക്കേണമേ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സന്തതിയെ
ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ
വർദ്ധിപ്പിക്കയും ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്ത ഈ ദേശം
ഒക്കെയും നിങ്ങളുടെ സന്തതിക്കു കൊടുക്കയും
അവർ അതിനെ എന്നേക്കും അവകാശമായി
പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുമെന്നു നീ
നിന്നെക്കൊണ്ടു തന്നേ അവരോടു
സത്യംചെയ്തുവല്ലോ.
14 അപ്പോൾ യഹോവ തന്റെ ജനത്തിന്നു വരുത്തും
എന്നു കല്പിച്ച അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു
അനുതപിച്ചു.
15 മോശെ തിരിഞ്ഞു പർവ്വതത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങി; സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പലക രണ്ടും അവന്റെ
കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു . പലക ഇപ്പുറവും
അപ്പുറവുമായി ഇരുവശത്തും
എഴുതിയതായിരുന്നു.
16 പലക ദൈവത്തിന്റെ പണിയും പലകയിൽ പതിഞ്ഞ
എഴുത്തു ദൈവത്തിന്റെ എഴുത്തും ആയിരുന്നു.
17 ജനം ആർത്തുവിളിക്കുന്ന ഘോഷം യോശുവ
കേട്ടപ്പോൾ അവൻ മോശെയോടു: പാളയത്തിൽ
യുദ്ധഘോഷം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.
18 അതിന്നു അവൻ: ജയിച്ചു ആർക്കുന്നവരുടെ
ഘോഷമല്ല, തോറ്റു നിലവിളിക്കുന്നവരുടെ
നിലവിളിയുമല്ല , പ്രതിഗാനം ചെയ്യുന്നവരുടെ
ഘോഷമത്രേ ഞാൻ കേൾക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
19 അവൻ പാളയത്തിന്നു സമീപിച്ചപ്പോൾ
കാളക്കുട്ടിയെയും നൃത്തങ്ങളെയും കണ്ടു
അപ്പോൾ മോശെയുടെ കോപം ജ്വലിച്ചു അവൻ പലകകളെ
കയ്യിൽനിന്നു എറിഞ്ഞു പർവ്വതത്തിന്റെ
അടിവാരത്തുവെച്ചു പൊട്ടിച്ചുകളഞ്ഞു .
20 അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന കാളക്കുട്ടിയെ അവൻ
എടുത്തു തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടു അരെച്ചു
പൊടിയാക്കി വെള്ളത്തിൽ വിതറി
യിസ്രായേൽമക്കളെ കുടിപ്പിച്ചു .

21 മോശെ അഹരോനോടു: ഈ ജനത്തിന്മേൽ ഇത്രവലിയ
പാപം വരുത്തുവാൻ അവർ നിന്നോടു എന്തു ചെയ്തു
എന്നു ചോദിച്ചു .
22 അതിന്നു അഹരോൻ പറഞ്ഞതു: യജമാനന്റെ കോപം
ജ്വലിക്കരുതേ ; ഈ ജനം ദോഷത്തിലേക്കു
ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ .
23 ഞങ്ങൾക്കു മുമ്പായി നടക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു
ദൈവത്തെ ഉണ്ടാക്കി തരേണം; ഞങ്ങളെ
മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന
പുരുഷനായ ഈ മോശെക്കു എന്തു ഭവിച്ചു എന്നു
ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലല്ലോ എന്നു അവർ എന്നോടു
പറഞ്ഞു.
24 ഞാൻ അവരോടു: പൊന്നുള്ളവർ അതു
പറിച്ചെടുക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു . അവർ അതു എന്
റെ പക്കൽ തന്നു; ഞാൻ അതു തീയിൽ ഇട്ടു ഈ
കാളക്കുട്ടി പുറത്തു വന്നു .
25 അവരുടെ വിരോധികൾക്കു മുമ്പാകെ അവർ
ഹാസ്യമാകത്തക്കവണ്ണം അഹരോൻ അവരെ
അഴിച്ചുവിട്ടു കളകയാൽ ജനം കെട്ടഴിഞ്ഞവരായി
എന്നു കണ്ടിട്ടു മോശെ പാളയത്തിന്റെ
വാതിൽക്കൽ നിന്നുകൊണ്ടു:
26 യഹോവയുടെ പക്ഷത്തിൽ ഉള്ളവൻ എന്റെ
അടുക്കൽ വരട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ
ലേവ്യർ എല്ലാവരും അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നുകൂടി .
27 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്
റെ വാൾ അരെക്കു കെട്ടി പാളയത്തിൽകൂടി
വാതിൽതോറും കടന്നു ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
സഹോദരനെയും താന്താന്റെ സ്നേഹിതനെയും
താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരനെയും കൊന്നുകളവിൻ
എന്നിങ്ങനെ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ
കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു .
28 ലേവ്യർ മോശെ പറഞ്ഞതു പോലെ ചെയ്തു അന്നു
ഏകദേശം മൂവായിരം പേർ വീണു.
29 യഹോവ ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു അനുഗ്രഹം
നല്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ ഇന്നു ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ മകന്നും താന്താന്റെ സഹോദരന്നും
വിരോധമായി യഹോവെക്കു നിങ്ങളെ തന്നേ
ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പിൻ എന്നു മോശെ പറഞ്ഞു.
30 പിറ്റെന്നാൾ മോശെ: നിങ്ങൾ ഒരു മഹാപാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു ; ഇപ്പോൾ ഞാൻ യഹോവയുടെ
അടുക്കൽ കയറിച്ചെല്ലും ; പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ
പാപത്തിന്നുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം
വരുത്തുവാൻ എനിക്കു ഇടയാകും എന്നു പറഞ്ഞു.
31 അങ്ങനെ മോശെ യഹോവയുടെ അടുക്കൽ

മടങ്ങിച്ചെന്നു പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ : അയ്യോ,
ഈ ജനം മഹാപാതകം ചെയ്തു പൊന്നുകൊണ്ടു
തങ്ങൾക്കു ഒരു ദൈവത്തെ
ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു .
32 എങ്കിലും നീ അവരുടെ പാപം ക്ഷമിക്കേണമേ;
അല്ലെങ്കിൽ നീ എഴുതിയ നിന്റെ
പുസ്തകത്തിൽനിന്നു എന്റെ പേർ
മായിച്ചുകളയേണമേ.
33 യഹോവ മോശെയോടു: എന്നോടു പാപം ചെയ്തവന്റെ
പേർ ഞാൻ എന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു
മായിച്ചുകളയും .
34 ആകയാൽ നീ പോയി ഞാൻ നിന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്ത ദേശത്തേക്കു ജനത്തെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോക ; എന്റെ ദൂതൻ നിന്റെ
മുമ്പിൽ നടക്കും . എന്നാൽ എന്റെ
സന്ദർശനദിവസത്തിൽ ഞാൻ അവരുടെ പാപം
അവരുടെമേൽ സന്ദർശിക്കും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു.
35 അഹരോൻ ഉണ്ടാക്കിയ കാളക്കുട്ടിയെ ജനം
ഉണ്ടാക്കിച്ചതാകകൊണ്ടു യഹോവ അവരെ
ദണ്ഡിപ്പിച്ചു .

അദ്ധ്യായം 33

1 അനന്തരം യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ നീയും മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
നീ കൊണ്ടുവന്ന ജനവും ഇവിടെ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടു , നിന്റെ സന്തതിക്കു
കൊടുക്കുമെന്നു ഞാൻ അബ്രാഹാമിനോടും
യിസ്ഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും സത്യംചെയ്ത
ദേശത്തേക്കു,
2 പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശത്തേക്കു, തന്നേ,
പോകുവിൻ. ഞാൻ ഒരു ദൂതനെ നിനക്കു മുമ്പായി
അയക്കും; കനാന്യൻ, അമോർയ്യൻ, ഹിത്യൻ,
പെരിസ്യൻ, ഹിവ്യൻ, യെബൂസ്യൻ എന്നിവരെ ഞാൻ
ഓടിച്ചുകളയും.
3 വഴിയിൽവെച്ചു ഞാൻ നിന്നെ
നശിപ്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിന്റെ
നടുവിൽ നടക്കയില്ല; നീ ദുശ്ശാഠ്യമുള്ള ജനം
ആകുന്നു.
4 ദോഷകരമായ ഈ വചനം കേട്ടപ്പോൾ ജനം
ദുഃഖിച്ചു ; ആരും തന്റെ ആഭരണം ധരിച്ചതുമില്ല.
5 നിങ്ങൾ ദുശ്ശാഠ്യമുള്ള ജനം ആകുന്നു ; ഞാൻ
ഒരു നിമിഷനേരം നിന്റെ നടുവിൽ നടന്നാൽ
നിന്നെ സംഹരിച്ചുകളയും; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
നിന്നോടു എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു
അറിയേണ്ടതിന്നു നീ നിന്റെ ആഭരണം

നീക്കിക്കളക എന്നിങ്ങനെ യിസ്രായേൽ
മക്കളോടു പറക എന്നു യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചിരുന്നു .
6 അങ്ങനെ ഹോരേബ് പർവ്വതത്തിങ്കൽ തുടങ്ങി
യിസ്രായേൽമക്കൾ ആഭരണം ധരിച്ചില്ല.
7 മോശെ കൂടാരം എടുത്തു പാളയത്തിന്നു
പുറത്തു പാളയത്തിൽനിന്നു ദൂരത്തു അടിച്ചു ;
അതിന്നു സമാഗമനകൂടാരം എന്നു പേർ ഇട്ടു.
യഹോവയെ അന്വേഷിക്കുന്നവനെല്ലാം
പുറപ്പെട്ടു പാളയത്തിന്നു പുറത്തുള്ള
സമാഗമന കൂടാരത്തിലേക്കു ചെന്നു.
8 മോശെ കൂടാരത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ജനം
ഒക്കെയും എഴുന്നേറ്റു ഒരോരുത്തൻ താന്താന്
റെ കൂടാരവാതിൽക്കൽ നിന്നു, മോശെ
കൂടാരത്തിന്നകത്തു കടക്കുവേളം അവനെ
നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു .
9 മോശെ കൂടാരത്തിൽ കടക്കുമ്പോൾ മേഘസ്തംഭം
ഇറങ്ങി കൂടാരവാതിൽക്കൽ നിൽക്കയും യഹോവ
മോശെയോടു സംസാരിക്കയും ചെയ്തു.
10 ജനം എല്ലാം കൂടാരവാതിൽക്കൽ മേഘസ്തംഭം
നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു . ജനം എല്ലാം
എഴുന്നേറ്റു ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
കൂടാരവാതിൽക്കൽവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു.
11 ഒരുത്തൻ തന്റെ സ്നേഹിതനോടു
സംസാരിക്കുന്നതു പോലെ യഹോവ മോശെയോടു
അഭിമുഖമായി സംസാരിച്ചു. പിന്നെ അവൻ
പാളയത്തിലേക്കു മടങ്ങിവന്നു ; അവന്റെ
ശുശ്രൂഷക്കാരനായ നൂന്റെ പുത്രനായ യോശുവ
എന്ന ബാല്യക്കാരനോ കൂടാരത്തെ
വിട്ടുപിരിയാതിരുന്നു .
12 മോശെ യഹോവയോടു പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: ഈ
ജനത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോക എന്നു നീ
എന്നോടു കല്പിച്ചുവല്ലോ ; എങ്കിലും ആരെ
എന്നോടുകൂടെ അയക്കുമെന്നു
അറിയിച്ചുതന്നില്ല ; എന്നാൽ: ഞാൻ നിന്നെ
അടുത്തു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ; എനിക്കു
നിന്നോടു കൃപ തോന്നിയിരിക്കുന്നു എന്നു നീ
അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ .
13 ആകയാൽ എന്നോടു കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ
വഴി എന്നെ അറിയിക്കേണമേ; നിനക്കു എന്നോടു
കൃപയുണ്ടാകുവാന്തക്കവണ്ണം ഞാൻ നിന്നെ
അറിയുമാറാകട്ടെ; ഈ ജാതി നിന്റെ ജനം എന്നു
ഓർക്കേണമേ.
14 അതിന്നു അവൻ: എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം
നിന്നോടുകൂടെ പോരും; ഞാൻ നിനക്കു സ്വസ്ഥത

നല്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
15 അവൻ അവനോടു: തിരുസാന്നിദ്ധ്യം
എന്നോടുകൂടെ പോരുന്നില്ല എങ്കിൽ ഞങ്ങളെ
ഇവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കരുതേ .
16 എന്നോടും നിന്റെ ജനത്തോടും കൃപ
ഉണ്ടെന്നുള്ളതു ഏതിനാൽ അറിയും? നീ
ഞങ്ങളോടുകൂടെ പോരുന്നതിനാലല്ലയോ? അങ്ങനെ
ഞാനും നിന്റെ ജനവും ഭൂതലത്തിലുള്ള
സകലജാതികളിലുംവെച്ചു
വിശേഷതയുള്ളവരായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
17 യഹോവ മോശെയോടു: നീ പറഞ്ഞ ഈ വാക്കുപോലെ
ഞാൻ ചെയ്യും; എനിക്കു നിന്നോടു കൃപ
തോന്നിയിരിക്കുന്നു ; ഞാൻ നിന്നെ അടുത്തു
അറിഞ്ഞുമിരിക്കുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .
18 അപ്പോൾ അവൻ: നിന്റെ തേജസ്സു എനിക്കു
കാണിച്ചു തരേണമേ എന്നപേക്ഷിച്ചു.
19 അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ എന്റെ മഹിമ ഒക്കെയും
നിന്റെ മുമ്പാകെ കടക്കുമാറാക്കി യഹോവയുടെ
നാമത്തെ നിന്റെ മുമ്പാകെ ഘോഷിക്കും; കൃപ
ചെയ്വാൻ എനിക്കു മനസ്സുള്ളവനോടു ഞാൻ കൃപ
ചെയ്യും ; കരുണ കാണിപ്പാൻ എനിക്കു
മനസ്സുള്ളവന്നു ഞാൻ കരുണ കാണിക്കും
എന്നരുളിച്ചെയ്തു .
20 നിനക്കു എന്റെ മുഖം കാണ്മാൻ കഴികയില്ല;
ഒരു മനുഷ്യനും എന്നെ കണ്ടു ജീവനോടെ
ഇരിക്കയില്ല എന്നും അവൻ കല്പിച്ചു .
21 ഇതാ, എന്റെ അടുക്കൽ ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ടു;
അവിടെ ആ പാറമേൽ നീ നിൽക്കേണം.
22 എന്റെ തേജസ്സു കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഞാൻ
നിന്നെ പാറയുടെ ഒരു പിളർപ്പിൽ ആക്കി ഞാൻ
കടന്നുപോകുവോളം എന്റെ കൈകൊണ്ടു നിന്നെ
മറെക്കും .
23 പിന്നെ എന്റെ കൈ നീക്കും; നീ എന്റെ
പിൻഭാഗം കാണും; എന്റെ മുഖമോ കാണാവതല്ല
എന്നും യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 34

1 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: മുമ്പിലത്തേവ പോലെ രണ്ടു
കല്പലക ചെത്തിക്കൊൾക; എന്നാൽ നീ
പൊട്ടിച്ചുകളഞ്ഞ മുമ്പിലത്തെ പലകയിൽ
ഉണ്ടായിരുന്ന വചനങ്ങളെ ഞാൻ ആ പലകയിൽ എഴുതും.
2 നീ രാവിലേ ഒരുങ്ങി രാവിലേ തന്നേ
സീനായിപർവ്വതത്തിൽ കയറി; പർവ്വതത്തിന്റെ
മുകളിൽ എന്റെ സന്നിധിയിൽ വരേണം.
3 നിന്നോടു കൂടെ ആരും കയറരുതു.

പർവ്വതത്തിലെങ്ങും ആരെയും കാണരുതു.
പർവ്വതത്തിൻ അരികെ ആടുകളോ കന്നുകാലികളോ
മേയുകയും അരുതു.
4 അങ്ങനെ മോശെ മുമ്പിലത്തേവ പോലെ രണ്ടു
കല്പലക ചെത്തി, അതികാലത്തു എഴുന്നേറ്റു
യഹോവ തന്നോടു കല്പിച്ചതുപോല
സീനായിപർവ്വതത്തിൽ കയറി; കാല്പലക രണ്ടും
കയ്യിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി:
5 അപ്പോൾ യഹോവ മേഘത്തിൽ ഇറങ്ങി അവിടെ അവന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നു യഹോവയുടെ നാമത്തെ ഘോഷിച്ചു.
6 യഹോവ അവന്റെ മുമ്പാകെ കടന്നു ഘോഷിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ: യഹോവ, യഹോവയായ ദൈവം, കരുണയും
കൃപയുമുള്ളവൻ; ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും
വിശ്വസ്തതയുമുള്ളവൻ.
7 ആയിരം ആയിരത്തിന്നു ദയ പാലിക്കുന്നവൻ;
അകൃത്യവും അതിക്രമവും പാപവും
ക്ഷമിക്കുന്നവൻ ; കുറ്റമുള്ളവനെ വെറുതെ
വിടാതെ പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യം
മക്കളുടെമേലും മക്കളുടെ മക്കളുടെമേലും
മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും തലമുറയോളം
സന്ദർശിക്കുന്നവൻ.
8 എന്നാറെ മോശെ ബദ്ധപ്പെട്ടു സാഷ്ടാംഗം
വീണു നമസ്കരിച്ചു:
9 കർത്താവേ, നിനക്കു എന്നോടു
കൃപയുണ്ടെങ്കിൽ കർത്താവു ഞങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ
നടക്കേണമേ. ഇതു ദുശ്ശാഠ്യമുള്ള ജനം തന്നേ
എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അകൃത്യവും പാപവും
ക്ഷമിച്ചു ഞങ്ങളെ നിന്റെ അവകാശമാക്കേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു.
10 അതിന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ:
ഞാൻ ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്നു.
ഭൂമിയിലെങ്ങും ഒരു ജാതിയിലും
സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അത്ഭുതങ്ങൾ നിന്റെ
സർവ്വജനത്തിന്നും മുമ്പാകെ ഞാൻ ചെയ്യും ; നീ
സഹവാസം ചെയ്തുപോരുന്ന ജനം ഒക്കെയും
യഹോവയുടെ പ്രവൃത്തിയെ കാണും; ഞാൻ നിന്നോടു
ചെയ്വാനിരിക്കുന്നതു ഭയങ്കരമായുള്ളതു
തന്നേ.
11 ഇന്നു ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതു
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക; അമോർയ്യൻ, കനാന്യൻ, ഹിത്യൻ,
പെരിസ്യൻ, ഹിവ്യൻ, യെബൂസ്യൻ എന്നിവരെ ഞാൻ
നിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു ഓടിച്ചുകളയും .
12 നീ ചെല്ലുന്ന ദേശത്തിലെ നിവാസികളോടു നീ
ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ കരുതിക്കൊൾക;
അല്ലാഞ്ഞാൽ അതു നിന്റെ മദ്ധ്യേ ഒരു

കണിയായിരിക്കും.
13 നിങ്ങൾ അവരുടെ ബലി പീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചു
വിഗ്രഹങ്ങളെ തകർത്തു അശേരപ്രതിഷ്ഠകളെ
വെട്ടിക്കളയേണം.
14 അന്യദൈവത്തെ നമസ്കരിക്കരുതു; യഹോവയുടെ
നാമം തീക്ഷ്ണൻ എന്നാകുന്നു; അവൻ
തീക്ഷ്ണതയുള്ള ദൈവം തന്നേ.
15 ആ ദേശത്തിലെ നിവാസികളോടു ഉടമ്പടി
ചെയ്കയും അവരുടെ ദേവന്മാരോടു അവർ പരസംഗം
ചെയ്തു അവരുടെ ദേവന്മാർക്കു ബലി
കഴിക്കുമ്പോൾ നിന്നെ വിളിക്കയും നീ ചെന്നു
അവരുടെ ബലികൾ തിന്നുകയും
16 അവരുടെ പുത്രിമാരിൽനിന്നു നിന്റെ
പുത്രന്മാർക്കു ഭാര്യമാരെ എടുക്കയും
അവരുടെ പുത്രിമാർ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരോടു
പരസംഗം ചെയ്യുമ്പോൾ നിന്റെ
പുത്രന്മാരെക്കൊണ്ടു അവരുടെ ദേവന്മാരോടു
പരസംഗം ചെയ്യിക്കയും ചെയ്വാൻ ഇടവരരുതു.
17 ദേവന്മാരെ വാർത്തുണ്ടാക്കരുതു .
18 പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഉത്സവം നീ
ആചരിക്കേണം. ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ആബീബ് മാസത്തിൽ നിശ്ചയിച്ച സമയത്തു ഏഴു
ദിവസം പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം തിന്നേണം ;
ആബീബ് മാസത്തിലല്ലോ നീ മിസ്രയീമിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ടുപോന്നതു .
19 ആദ്യം ജനിക്കുന്നതൊക്കെയും നിന്റെ
ആടുകളുടെയും കന്നുകാലികളുടെയും കൂട്ടത്തിൽ
കടിഞ്ഞൂലായ ആൺഒക്കെയും എനിക്കുള്ളതു
ആകുന്നു.
20 എന്നാൽ കഴുതയുടെ കടിഞ്ഞൂലിനെ ആട്ടിൻ
കുട്ടിയെക്കൊണ്ടു വീണ്ടുകൊള്ളേണം .
വീണ്ടുകൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ
കഴുത്തു ഒടിച്ചുകളയേണം. നിന്റെ
പുത്രന്മാരിൽ ആദ്യജാതനെ ഒക്കെയും
വീണ്ടുകൊള്ളേണം. വെറുങ്കയ്യോടെ നിങ്ങൾ എന്
റെ മുമ്പാകെ വരരുതു.
21 ആറു ദിവസം വേല ചെയ്യേണം; ഏഴാം ദിവസം
സ്വസ്ഥമായിരിക്കേണം; വിതകാലമോ
കൊയ്ത്തുകാലമോ ആയാലും സ്വസ്ഥമായിരിക്കേണം.
22 കോതമ്പുകൊയ്ത്തിലെ ആദ്യഫലോത്സവമായ
വാരോത്സവവും ആണ്ടറുതിയിൽ
കായ്കനിപ്പെരുനാളും നീ ആചരിക്കേണം.
23 സംവത്സരത്തിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം
പുരുഷന്മാരൊക്കയും യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായി
യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ വരേണം.

24 ഞാൻ ജാതികളെ നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു
ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു നിന്റെ അതൃത്തികളെ
വിശാലമാക്കും; നീ സംവത്സരത്തിൽ മൂന്നു
പ്രാവശ്യം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
ചെല്ലുവാൻ കയറിപ്പോയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു
മനുഷ്യനും നിന്റെ ദേശം മോഹിക്കയില്ല .
25 എന്റെ യാഗരക്തം പുളിപ്പുള്ള
അപ്പത്തോടുകൂടെ അർപ്പിക്കരുതു.
പെസഹപെരുനാളിലെ യാഗം പ്രഭാതകാലംവരെ
വെച്ചേക്കരുതു .
26 നിന്റെ നിലത്തിലെ ആദ്യവിളവിന്റെ ആദ്യഫലം
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
കൊണ്ടുവരേണം. കോലാട്ടിൻ കുട്ടിയെ അതിന്റെ
തള്ളയുടെ പാലിൽ പാകം ചെയ്യരുതു.
27 യഹോവ പിന്നെയും മോശെയോടു: ഈ വചനങ്ങളെ
എഴുതിക്കൊൾക; ഈ വചനങ്ങൾ ആധാരമാക്കി ഞാൻ
നിന്നോടും യിസ്രായേലിനോടും നിയമം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു .
28 അവൻ അവിടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെയും വെള്ളം
കുടിക്കാതെയും നാല്പതു പകലും നാല്പതു രാവും
യഹോവയോടു കൂടെ ആയിരുന്നു; അവൻ പത്തു
കല്പനയായ നിയമത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ പലകയിൽ
എഴുതിക്കൊടുത്തു.
29 അവൻ തന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു നിമിത്തം
തന്റെ മുഖത്തിന്റെ ത്വക്ക് പ്രകാശിച്ചു
എന്നു മോശെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പലക രണ്ടും
കയ്യിൽ പടിച്ചുകൊണ്ടു
സീനായിപർവ്വതത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങുമ്പോൾ
അറിഞ്ഞില്ല .
30 അഹരോനും യിസ്രായേൽമക്കൾ എല്ലാവരും
മോശെയെ നോക്കിയപ്പോൾ അവന്റെ മുഖത്തിന്റെ
ത്വക്ക് പ്രകാശിക്കുന്നതു കണ്ടു ; അതു കൊണ്ടു
അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ ഭയപ്പെട്ടു.
31 മോശെ അവരെ വിളിച്ചു; അപ്പോൾ അഹരോനും
സഭയിലെ പ്രമാണികൾ ഒക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
മടങ്ങി വന്നു ; മോശെ അവരോടു സംസാരിച്ചു.
32 അതിന്റെ ശേഷം യിസ്രായേൽമക്കൾ ഒക്കെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. സീനായി
പർവ്വതത്തിൽവെച്ചു യഹോവ തന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തതൊക്കെയും അവൻ അവരോടു
ആജ്ഞാപിച്ചു.
33 മോശെ അവരോടു സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ
തന്റെ മുഖത്തു ഒരു മൂടുപടം ഇട്ടു .
34 മോശെ യഹോവയോടു സംസാരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്
റെ സന്നിധാനത്തിൽ കടക്കുമ്പോൾ പുറത്തു

വരുവോളം മൂടുപടം നീക്കിയിരിക്കും ; തന്നോടു
കല്പിച്ചതു അവൻ പുറത്തുവന്നു
യിസ്രയേൽമക്കളോടു പറയും.
35 യിസ്രായേൽമക്കൾ മോശെയുടെ മുഖത്തിന്റെ
ത്വക്ക് പ്രകാശിക്കുന്നതായി കണ്ടതുകൊണ്ടു
മോശെ അവനോടു സംസാരിക്കേണ്ടതിന്നു അകത്തു
കടക്കുവോളം മൂടുപടം പിന്നെയും തന്റെ
മുഖത്തു ഇട്ടുകൊള്ളും .

അദ്ധ്യായം 35

1 അനന്തരം മോശെ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സംഘത്തെ
ഒക്കെയും കൂട്ടി അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ
ചെയ്വാൻ യഹോവ കല്പിച്ച വചനങ്ങൾ ആവിതു:
2 ആറു ദിവസം വേല ചെയ്യേണം; ഏഴാം ദിവസം
നിങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധമായി യഹോവയുടെ
മഹാസ്വസ്ഥതയുള്ള ശബ്ബത്ത് ആയിരിക്കേണം;
അന്നു വേല ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം മരണ ശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണം.
3 ശബ്ബത്തു നാളിൽ നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ
എങ്ങും തീ കത്തിക്കരുതു.
4 മോശെ പിന്നെയും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
സർവ്വസഭയോടും പറഞ്ഞതു: യഹോവ കല്പിച്ചതു
എന്തെന്നാൽ:
5 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു യഹോവെക്കു ഒരു
വഴിപാടു എടുപ്പിൻ . നല്ല മനസ്സുള്ളവനെല്ലാം
യഹോവെക്കു വഴിപാടു കൊണ്ടുവരേണം.
6 പൊന്നു, വെള്ളി , താമ്രം , നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ,
ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ, കോലാട്ടുരോമം,
7 ചുവപ്പിച്ച ആട്ടുകൊറ്റന്തോൽ തഹശൂതോൽ,
ഖദിരമരം,
8 വിളക്കിന്നു എണ്ണ , അഭിഷേകതൈലത്തിന്നും
പരിമളധൂപത്തിന്നും സുഗന്ധവർഗ്ഗം ,
9 ഗോമേദകക്കല്ലു, ഏഫോദിന്നു പതക്കത്തിന്നും
പതിക്കേണ്ടുന്ന കല്ലു എന്നിവ തന്നേ .
10 നിങ്ങളിൽ ജ്ഞാനികളായ എല്ലാവരും വന്നു
യഹോവ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു ഒക്കെയും
ഉണ്ടാക്കേണം.
11 തിരുനിവാസം, അതിന്റെ മൂടുവിരി , പുറമൂടി ,
കൊളുത്തുകൾ, പലകകൾ, അന്താഴങ്ങൾ
12 തൂണുകൾ, ചുവടുകൾ, പെട്ടകം , അതിന്റെ
തണ്ടുകൾ, കൃപാസനം, മറയുടെ തിരശ്ശീല,
13 മേശ, അതിന്റെ തണ്ടുകൾ, ഉപകരണങ്ങൾ
ഒക്കെയും, കാഴ്ചയപ്പം ,
14 വെളിച്ചത്തിന്നു നിലവിളക്കു , അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങൾ, അതിന്റെ ദീപങ്ങൾ, വിളക്കിന്നു
എണ്ണ,

15 ധൂപപീഠം, അതിന്റെ തണ്ടുകൾ, അഭിഷേകതൈലം,
സുഗന്ധധൂപവർഗ്ഗം, തിരുനിവാസത്തിലേക്കുള്ള
പ്രവേശന വാതിലിന്റെ മറശ്ശീല ,
16 ഹോമയാഗപീഠം, അതിന്റെ താമ്രജാലം, തണ്ടുകൾ,
അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ ഒക്കെയും, തൊട്ടി , അതിന്
റെ കാൽ,
17 പ്രാകാരത്തിന്റെ മറശ്ശീലകൾ , അതിന്റെ
തൂണുകൾ, ചുവടുകൾ, പ്രാകാര വാതിലിന്റെ മറ ,
18 തിരുനിവാസത്തിന്റെ കുറ്റികൾ ,
പ്രാകാരത്തിന്റെ കുറ്റികൾ ,
19 അവയുടെ കയറുകൾ, വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്‍വാൻ വിശേഷവസ്ത്രങ്ങൾ,
പുരോഹിതനായ അഹരോന്റെ വിശുദ്ധവസ്ത്രം,
പുരോഹിതശുശ്രൂഷെക്കായി അവന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ എന്നിവ തന്നേ .
20 അപ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സർവ്വസഭയും
മോശെയുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു .
21 ഹൃദയത്തിൽ ഉത്സാഹവും മനസ്സിൽ
താല്പര്യവും തോന്നിയവൻ എല്ലാം
സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കും അതിന്
റെ സകല ശുശ്രൂഷെക്കും
വിശുദ്ധവസ്ത്രങ്ങൾക്കും വേണ്ടി യഹോവെക്കു
വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു.
22 പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളുമായി
ഔദാര്യമനസ്സുള്ളവർ എല്ലാവരും യഹോവെക്കു
പൊൻവഴിപാടു കൊടുപ്പാൻ
നിശ്ചയിച്ചവരൊക്കെയും വള, കുണുക്കു, മോതിരം,
മാല മുതലായ സകലവിധ പൊന്നാഭരണങ്ങളും
കൊണ്ടുവന്നു.
23 നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ,
കോലാട്ടു രോമം, ചുവപ്പിച്ച
ആട്ടുകൊറ്റന്തോൽ, തഹശൂതോൽ എന്നിവ
കൈവശമുള്ളവർ അതു കൊണ്ടു വന്നു.
24 വെള്ളിയും താമ്രവും വഴിപാടുകൊടുപ്പാൻ
നിശ്ചയിച്ചവനെല്ലാം യഹോവെക്കു വഴിപാടു
കൊണ്ടുവന്നു. ശുശ്രൂഷയിലെ
എല്ലാപണിക്കുമായി ഖദിരമരം കൈവശമുള്ളവൻ
അതുകൊണ്ടുവന്നു.
25 സാമർത്ഥ്യമുള്ള സ്ത്രീകൾ ഒക്കെയും
തങ്ങളുടെ കൈകൊണ്ടു നൂറ്റ നീലനൂലും
ധൂമ്രനൂലും ചുവപ്പു നൂലും പഞ്ഞിനൂലും
കൊണ്ടുവന്നു.
26 സാമർത്ഥ്യത്താൽ ഹൃദയത്തിൽ ഉത്സാഹം
തോന്നിയ സ്ത്രീകൾ ഒക്കെയും കോലാട്ടുരോമം
നൂറ്റു .

27 പ്രമാണികൾ ഏഫോദിന്നും പതക്കത്തിനും
പതിക്കേണ്ടുന്ന കല്ലുകളും
ഗോമേദകക്കല്ലുകളും
28 വെളിച്ചത്തിന്നും അഭിഷേകതൈലത്തിന്നും
സുഗന്ധ ധൂപത്തിന്നുമായി പരിമളവർഗ്ഗവും
എണ്ണയും കൊണ്ടു വന്നു.
29 മോശെ മുഖാന്തരം യഹോവ കല്പിച്ച
സകലപ്രവൃത്തിക്കുമായി കൊണ്ടുവരുവാൻ
യിസ്രായേൽമക്കളിൽ ഔദാര്യമനസ്സുള്ള സകല
പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും യഹോവെക്കു
സ്വമേധാദാനം കൊണ്ടുവന്നു.
30 എന്നാൽ മോശെ യിസ്രായേൽമക്കളോടു പറഞ്ഞതു:
നോക്കുവിൻ; യഹോവ യെഹൂദാ ഗോത്രത്തിൽ ഹൂരിന്
റെ മകനായ ഊരിയുടെ മകൻ ബെസലേലിനെ പേർചൊല്ലി
വിളിച്ചിരിക്കുന്നു .
31 കൌശലപ്പണികളെ
സങ്കല്പിച്ചുണ്ടാക്കുവാനും പൊന്നു , വെള്ളി ,
താമ്രം എന്നിവകൊണ്ടു പണി ചെയ്വാനും
32 രത്നം വെട്ടി പതിപ്പാനും മരത്തിൽ
കൊത്തുപണിയായ സകലവിധ കൌശലപ്പണിയും ചെയ്
വാനും
33 അവൻ ദിവ്യാത്മാവിനാൽ അവനെ ജ്ഞാനവും
ബുദ്ധിയും അറിവും സകലവിധ
സാമർത്ഥ്യവുംകൊണ്ടു നിറെച്ചിരിക്കുന്നു .
34 അവന്റെ മനസ്സിലും ദാൻഗോത്രത്തിൽ
അഹീസാമാക്കിന്റെ മകനായ ഒഹൊലീയാബിന്റെ
മനസ്സിലും മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിപ്പാൻ അവൻ
തോന്നിച്ചിരിക്കുന്നു .
35 കൊത്തുപണിക്കാരന്റെയും
കൌശലപ്പണിക്കാരന്റെയും നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ,
ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു
പണിചെയ്യുന്ന തയ്യൽക്കാരന്റെയും
നെയ്ത്തുകാരന്റെയും ഏതുതരം ശില്പപ്പണി
ചെയ്യുന്നവരുടെയും കൌശലപ്പണികൾ
സങ്കല്പിച്ചു ഉണ്ടാക്കുന്നവരുടെയും
സകലവിധപ്രവൃത്തിയും ചെയ്വാൻ അവൻ അവരെ
മനസ്സിൽ ജ്ഞാനം കൊണ്ടു നിറെച്ചിരിക്കുന്നു .

അദ്ധ്യായം 36

1 ബെസലേലും ഒഹൊലീയാബും
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ശുശ്രൂഷെക്കു യഹോവ
കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും സകലപ്രവൃത്തിയും
ചെയ്വാൻ അറിയേണ്ടതിന്നു യഹോവ ജ്ഞാനവും
ബുദ്ധിയും നല്കിയ സകലജ്ഞാനികളും പ്രവൃത്തി
ചെയ്യേണം.
2 അങ്ങനെ മോശെ ബെസലേലിനെയും ഒഹൊലീയാബിനെയും

യഹോവ മനസ്സിൽ ജ്ഞാനം നല്കിയിരുന്ന
എല്ലാവരെയും പ്രവൃത്തിയിൽ ചേരുവാൻ മനസ്സിൽ
ഉത്സാഹം തോന്നിയ എല്ലാവരെയും
വിളിച്ചുവരുത്തി .
3 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ശുശ്രൂഷയുടെ
പ്രവൃത്തി ചെയ്‍വാൻ യിസ്രായേൽമക്കൾ
കൊണ്ടുവന്ന വഴിപാടു ഒക്കെയും അവർ മോശെയുടെ
പക്കൽനിന്നു വാങ്ങി ; എന്നാൽ അവർ പിന്നെയും
രാവിലെതോറും സ്വമേധാദാനങ്ങളെ അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
4 അപ്പോൾ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ സകല
പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുന്ന ജ്ഞാനികൾ ഒക്കെയും
താന്താൻ ചെയ്തുവന്ന പണി നിർത്തി വന്നു
മോശെയോടു:
5 യഹോവ ചെയ്‍വാൻ കല്പിച്ച ശുശ്രൂഷയുടെ
പ്രവൃത്തിക്കു വേണ്ടതിലധികമായി ജനം
കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
6 അതിന്നു മോശെ: പുരുഷന്മാരാകട്ടെ
സ്ത്രീകളാകട്ടെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ
വഴിപാടു വകെക്കു മേലാൽ പ്രവൃത്തി ചെയ്യേണ്ട
എന്നു കല്പിച്ചു ; അവർ അതു പാളയത്തിൽ
പ്രസിദ്ധമാക്കി . അങ്ങനെ ജനം കൊണ്ടുവരുന്നതു
നിർത്തലായി.
7 കിട്ടിയ സാമാനങ്ങളോ സകല പ്രവൃത്തിയും
ചെയ്‍വാൻ വേണ്ടുവോളവും അധികവും
ഉണ്ടായിരുന്നു .
8 പണി ചെയ്യുന്നവരിൽ ജ്ഞാനികളായ എല്ലാവരും
പഞ്ഞിനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പു നൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടുള്ള പത്തു മൂടുശീലകൊണ്ടു
തിരുനിവാസം ഉണ്ടാക്കി; നെയ്ത്തുകാരന്റെ
ചിത്രപ്പണിയായ കെരൂബുകളുള്ളതായിട്ടു അതിനെ
ഉണ്ടാക്കി .
9 ഓരോ മൂടുശീലെക്കു ഇരുപത്തെട്ടു മുഴം
നീളവും ഓരോ മൂടുശീലെക്കു നാലു മുഴം വീതിയും
ഉണ്ടായിരുന്നു ; എല്ലാ മൂടുശീലകൾക്കും ഒരു
അളവു തന്നേ.
10 അഞ്ചു മൂടുശീല ഒന്നോടൊന്നു ഇണെച്ചു;
മറ്റെ അഞ്ചു മൂടുശീല ഒന്നോടൊന്നു ഇണെച്ചു .
11 അങ്ങനെ ഇണെച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒന്നാമത്തെ
വിരിയുടെ അറ്റത്തുള്ള മൂടുശീലയുടെ
വിളുമ്പിൽ നീലനൂൽ കൊണ്ടു കണ്ണികൾ
ഉണ്ടാക്കി ; രണ്ടാമത്തെ വിരിയുടെ പുറത്തെ
മൂടുശീലയുടെ വിളുമ്പിലും അങ്ങനെ തന്നേ
ഉണ്ടാക്കി .
12 ഒരു മൂടുശീലയിൽ അമ്പതു കണ്ണി ഉണ്ടാക്കി;

രണ്ടാമത്തെ വിരിയുടെ പുറത്തെ മൂടുശീലയുടെ
വിളുമ്പിലും അമ്പതു കണ്ണി ഉണ്ടാക്കി ;
കണ്ണികൾ നേർക്കുനേരെ ആയിരുന്നു.
13 അവൻ പൊന്നുകൊണ്ടു അമ്പതു കൊളുത്തും
ഉണ്ടാക്കി ; കൊളുത്തുകൊണ്ടു മൂടുശീലകളെ
ഒന്നോടൊന്നു ഇണെച്ചു; അങ്ങനെ തിരുനിവാസം
ഒന്നായി തീർന്നു .
14 തിരുനിവാസത്തിന്മേൽ മൂടുവരിയായി
കോലാട്ടുരോമംകൊണ്ടുള്ള മൂടുശീലകൾ
ഉണ്ടാക്കി , പതിനൊന്നു മൂടുശീലയായി അവയെ
ഉണ്ടാക്കി .
15 ഓരോ മൂടുശീലെക്കു മുപ്പതു മുഴം നീളവും
ഓരോ മൂടുശീലെക്കു നാലു മുഴം വീതിയും
ഉണ്ടായിരുന്നു ; മൂടുശീല പതിനൊന്നിന്നും ഒരു
അളവു തന്നേ.
16 അവൻ അഞ്ചു മൂടുശീല ഒന്നായും ആറു മൂടുശീല
ഒന്നായും ഇണെച്ചു.
17 ഇങ്ങനെ ഇണെച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒന്നാമത്തെ
വിരിയുടെ അറ്റത്തുള്ള മൂടുശീലയുടെ
വിളുമ്പിൽ അമ്പതു കണ്ണിയും രണ്ടാമത്തെ
വിരിയുടെ അറ്റത്തുള്ള മൂടുശീലയുടെ
വിളുമ്പിൽ അമ്പതു കണ്ണിയും ഉണ്ടാക്കി .
18 കൂടാരം ഒന്നായിരിക്കേണ്ടതിന്നു അതു
ഇണെപ്പാൻ താമ്രംകൊണ്ടു അമ്പതു കൊളുത്തും
ഉണ്ടാക്കി .
19 ചുവപ്പിച്ച ആട്ടുകൊറ്റന്തോൽകൊണ്ടു
കൂടാരത്തിന്നു ഒരു പുറമൂടിയും അതിന്റെ മീതെ
തഹശൂതോൽകൊണ്ടു ഒരു പുറമൂടിയും അവൻ
ഉണ്ടാക്കി .
20 ഖദിരമരംകൊണ്ടു തിരുനിവാസത്തിന്നു
നിവിരെ നില്ക്കുന്ന പലകകളും ഉണ്ടാക്കി .
21 ഓരോ പലകെക്കു പത്തുമുഴം നീളവും ഓരോ
പലകെക്കു ഒന്നര മുഴം വീതിയും
ഉണ്ടായിരുന്നു .
22 ഓരോ പലകെക്കു തമ്മിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്ന
ഈരണ്ടു കുടുമ ഉണ്ടായിരുന്നു ; ഇങ്ങനെ
തിരുനിവാസത്തിന്റെ എല്ലാപലകെക്കും
ഉണ്ടാക്കി .
23 അവൻ തിരുനിവാസത്തിന്നു പലക ഉണ്ടാക്കിയതു
തെക്കുവശത്തേക്കു ഇരുപതു പലക:
24 ഒരു പലകയുടെ അടിയിൽ രണ്ടു കുടുമെക്കു
രണ്ടു ചുവടും മറ്റൊരു പലകയുടെ അടിയിൽ രണ്ടു
കുടുമെക്കു രണ്ടു ചുവടും ഇങ്ങനെ ഇരുപതു
പലകയുടെ അടിയിൽ വെള്ളികൊണ്ടു നാല്പതു ചുവടു
അവൻ ഉണ്ടാക്കി.

25 തിരുനിവാസത്തിന്റെ മറുപുറത്തു
വടക്കുവശത്തേക്കും ഇരുപതു പലക ഉണ്ടാക്കി.
26 ഒരു പലകയുടെ അടിയിൽ രണ്ടു ചുവടും
മറ്റൊരു പലകയുടെ അടിയിൽ രണ്ടു ചുവടും
ഇങ്ങനെ അവെക്കു നാല്പതു വെള്ളിച്ചുവടു
ഉണ്ടാക്കി .
27 തിരുനിവാസത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ
വശത്തേക്കു ആറു പലക ഉണ്ടാക്കി.
28 തിരുനിവാസത്തിന്റെ ഇരുവശത്തുമുള്ള
കോണുകൾക്കു ഈരണ്ടു പലക ഉണ്ടാക്കി.
29 അവ താഴെ ഇരട്ടയായും മേലറ്റത്തു
ഒന്നാമത്തെ വളയം വരെ തമ്മിൽ ചേർന്നു
ഒറ്റയായും ഇരുന്നു . രണ്ടു മൂലയിലുള്ള
രണ്ടിന്നും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു.
30 ഇങ്ങനെ എട്ടു പലകയും ഓരോ പലകയുടെ അടിയിൽ
ഈരണ്ടു ചുവടായി പതിനാറു വെള്ളിച്ചുവടും
ഉണ്ടായിരുന്നു .
31 അവൻ ഖദിരമരംകൊണ്ടു അന്താഴങ്ങളും
ഉണ്ടാക്കി ; തിരുനിവാസത്തിന്റെ ഒരു വശത്തെ
പലകെക്കു അഞ്ചു അന്താഴം;
32 തിരുനിവാസത്തിന്റെ മറുവശത്തെ പലകെക്കു
അഞ്ചു അന്താഴം; തിരുനിവാസത്തിന്റെ
പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തു പിൻവശത്തെ പലകെക്കു
അഞ്ചു അന്താഴം.
33 നടുവിലത്തെ അന്താഴം പലകയുടെ ഒത്ത നടുവിൽ
ഒരു അറ്റത്തുനിന്നു മറ്റെ അറ്റത്തോളം
ചെല്ലുവാൻ തക്കവണ്ണം ഉണ്ടാക്കി .
34 പലകകൾ പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു; അന്താഴം
ചെലുത്തുവാനുള്ള അവയുടെ വളയങ്ങൾ
പൊന്നുകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി, അന്താഴം
പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു.
35 നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടു അവൻ ഒരു തിരശ്ശീലയും
ഉണ്ടാക്കി : നെയ്ത്തുകാരന്റെ ചിത്രപ്പണിയായ
കെരൂബുകളുള്ളതായിട്ടു അതിനെ ഉണ്ടാക്കി.
36 അതിന്നു ഖദിരമരംകൊണ്ടു നാലു തൂണും
ഉണ്ടാക്കി , പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു; അവയുടെ
കൊളുത്തുകൾ പൊന്നു കൊണ്ടു ആയിരുന്നു;
അവെക്കു വെള്ളികൊണ്ടു നാലു ചുവടു
വാർപ്പിച്ചു .
37 കൂടാരത്തിന്റെ വാതിലിന്നു നീലനൂൽ ,
ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടു ചിത്രത്തയ്യൽക്കാരന്റെ
പണിയായ ഒരു മറശ്ശീലയും
38 അതിന്നു അഞ്ചു തൂണും അവെക്കു കൊളുത്തും

ഉണ്ടാക്കി ; അവയുടെ കുമിഴുകളും മേൽ
ചുറ്റുപടികളും പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു;
എന്നാൽ അവയുടെ ചുവടു അഞ്ചും താമ്രം കൊണ്ടു
ആയിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 37

1 ബെസലേൽ പെട്ടകം ഖദിരമരംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി.
അതിന്നു രണ്ടരമുഴം നീളവും ഒന്നരമുഴം
വീതിയും ഒന്നരമുഴം ഉയരവും ഉണ്ടായിരുന്നു .
2 അതു അകവും പുറവും പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു,
ചുറ്റും അതിന്നു പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു
വക്കുുണ്ടാക്കി .
3 അതിന്റെ നാലു കാലിന്നും ഇപ്പുറത്തു രണ്ടു
വളയം അപ്പുറത്തു രണ്ടു വളയം ഇങ്ങനെ നാലു
പൊൻവളയം വാർപ്പിച്ചു.
4 അവൻ ഖദിരമരംകൊണ്ടു തണ്ടുകളും ഉണ്ടാക്കി
പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു.
5 പെട്ടകം ചുമക്കേണ്ടതിന്നു ആ തണ്ടു
പെട്ടകത്തിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിലുള്ള
വളയങ്ങളിൽ ചെലുത്തി.
6 അവൻ തങ്കം കൊണ്ടു കൃപാസനം ഉണ്ടാക്കി;
അതിന്നു രണ്ടര മുഴം നീളവും ഒന്നര മുഴം
വീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു .
7 അവൻ പൊന്നുകൊണ്ടു രണ്ടു കെരൂബുകളെ
ഉണ്ടാക്കി കൃപാസനത്തിന്റെ രണ്ടു അറ്റത്തും
അവയെ അടിപ്പുപണിയായി ഉണ്ടാക്കി.
8 ഒരു കെരൂബ് ഒരു അറ്റത്തും മറ്റെ കെരൂബ്
മറ്റെ അറ്റത്തും ഇങ്ങനെ കെരൂബുകളെ
കൃപാസനത്തിന്റെ രണ്ടു അറ്റത്തും അതിൽ
നിന്നു തന്നേ ഉള്ളവയായിട്ടു ഉണ്ടാക്കി .
9 കെരൂബുകൾ മേലോട്ടു ചിറകു വിടർത്തു
ചിറകുകൊണ്ടു കൃപാസനത്തെ മൂടുകയും തമ്മിൽ
അഭിമുഖമായിരിക്കയും ചെയ്തു; കെരൂബുകളുടെ
മുഖം കൃപാസനത്തിന്നു നേരെ ആയിരുന്നു.
10 അവൻ ഖദിരമരംകൊണ്ടു മേശ ഉണ്ടാക്കി.
അതിന്നു രണ്ടുമുഴം നീളവും ഒരു മുഴം വീതിയും
ഒന്നരമുഴം ഉയരവും ഉണ്ടായിരുന്നു .
11 അതു തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു ചുറ്റും
പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു വക്കുുണ്ടാക്കി .
12 ചുറ്റും അതിന്നു നാലു വിരൽ വീതിയുള്ള
ഒരു ചട്ടവും ഉണ്ടാക്കി . ചട്ടത്തിന്നു
ചുറ്റും പൊന്നു കൊണ്ടു ഒരു വക്കുുണ്ടാക്കി .
13 അതിന്നു നാലു പൊൻവളയം വാർത്തു നാലു
കാലിന്റെയും ഓരോ പാർശ്വത്തിൽ തറെച്ചു.
14 മേശ ചുമക്കേണ്ടതിന്നു തണ്ടുകൾ
ചെലുത്തുവാൻ വളയങ്ങൾ ചട്ടത്തോടു

ചേർന്നിരുന്നു .
15 മേശചുമക്കേണ്ടതിന്നുള്ള തണ്ടുകൾ
ഖദിരമരംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി പൊന്നുകൊണ്ടു
പൊതിഞ്ഞു.
16 മേശമേലുള്ള ഉപകരണങ്ങളായ തളികകളും
കരണ്ടികളും കിണ്ടികളും പകരുവാൻ
ഉപയോഗിക്കുന്ന കുടങ്ങളും തങ്കംകൊണ്ടു
ഉണ്ടാക്കി .
17 അവൻ തങ്കംകൊണ്ടു നിലവിളക്കു ഉണ്ടാക്കി;
വിളക്കു അടിപ്പുപണിയായി ഉണ്ടാക്കി ; അതിന്റെ
ചുവടും തണ്ടും പുഷ്പപുടങ്ങളും മുട്ടുകളും
പൂക്കളും അതിൽനിന്നു തന്നേ ആയിരുന്നു.
18 നിലവിളക്കിന്റെ ഒരു വശത്തു നിന്നു
മൂന്നു ശാഖ, അതിന്റെ മറ്റെവശത്തു നിന്നും
മൂന്നു ശാഖ, ഇങ്ങനെ ആറു ശാഖ അതിന്റെ
പാർശ്വങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു .
19 ഒരു ശാഖയിൽ ഓരോ മുട്ടും ഓരോ പൂവുമായി
ബദാംപൂപോലെ മൂന്നു പുഷ്പപുടവും മറ്റൊരു
ശാഖയിൽ ഓരോ മുട്ടും ഓരോ പൂവുമായി
ബദാംപൂപോലെ മൂന്നു പുഷ്പപുടവും ഇങ്ങനെ
നിലവിളക്കിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ശാഖ ആറിലും
ഉണ്ടായിരുന്നു .
20 വിളക്കു തണ്ടിലോ മുട്ടുകളും പൂക്കളുമായി
ബദാം പൂപോലെ നാലു പുഷ്പപുടം ഉണ്ടായിരുന്നു.
21 അതിൽ നിന്നുള്ള രണ്ടു ശാഖെക്കു കീഴെ ഒരു
മുട്ടും അതിൽനിന്നുള്ള മറ്റെ രണ്ടു
ശാഖെക്കു കീഴെ ഒരു മുട്ടും അതിൽനിന്നുള്ള
ശേഷം രണ്ടു ശാഖെക്കു കീഴെ ഒരു മുട്ടും
ഇങ്ങനെ അതിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ശാഖ
ആറിന്നും കീഴെ ഉണ്ടായിരുന്നു .
22 മുട്ടുകളും ശാഖകളും അതിൽനിന്നു തന്നേ
ആയിരുന്നു; അതു മുഴുവനും തങ്കം കൊണ്ടുള്ള
ഒറ്റ അടിപ്പു പണിയായിരുന്നു .
23 അവൻ അതിന്റെ ഏഴു ദീപവും അതിന്റെ ചവണകളും
കരിന്തിരിപ്പാത്രങ്ങളും തങ്കം കൊണ്ടു
ഉണ്ടാക്കി .
24 ഒരു താലന്തു തങ്കംകൊണ്ടു അവൻ അതും അതിന്
റെ ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കി.
25 അവൻ ഖദിരമരംകൊണ്ടു ധൂപപീഠം ഉണ്ടാക്കി;
അതു ഒരു മുഴം നീളവും ഒരു മുഴം വീതിയും
ഇങ്ങനെ സമചതുരം ആയിരുന്നു. അതിന്നു ഉയരം
രണ്ടു മുഴം ആയിരുന്നു . അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ
അതിൽ നിന്നു തന്നേ ആയിരുന്നു.
26 അവൻ അതും അതിന്റെ മേല്പലകയും ചുറ്റും
അതിന്റെ പാർശ്വങ്ങളും കൊമ്പുകളും

തങ്കംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു; അതിന്നു ചുറ്റും
പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു വക്കുഉണ്ടാക്കി .
27 അതു ചുമക്കേണ്ടതിന്നു തണ്ടു ചെലുത്തുവാൻ
വക്കിന്നു കീഴെ രണ്ടു പാർശ്വത്തിലുള്ള ഓരോ
കോണിങ്കലും ഓരോ പൊൻവളയം ഉണ്ടാക്കി.
28 ഖദിരമരംകൊണ്ടു തണ്ടുകളും ഉണ്ടാക്കി
പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു.
29 അവൻ വിശുദ്ധമായ അഭിഷേകതൈലവും നല്ല
സുഗന്ധമുള്ള നിർമ്മല ധൂപവർഗ്ഗവും
തൈലക്കാരന്റെ വിദ്യപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കി .

അദ്ധ്യായം 38

1 അവൻ ഖദിരമരംകൊണ്ടു ഹോമയാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കി;
അതു അഞ്ചു മുഴം നീളവും അഞ്ചുമുഴം വീതിയും
ഇങ്ങനെ സമചതുരവും മൂന്നു മുഴം
ഉയരവുമുള്ളതായിരുന്നു.
2 അതിന്റെ നാലു കോണിലും നാലു കൊമ്പു
ഉണ്ടാക്കി ; കൊമ്പുകൾ അതിൽനിന്നു തന്നേ
ആയിരുന്നു. താമ്രംകൊണ്ടു അതു പൊതിഞ്ഞു.
3 ചട്ടി , ചട്ടുകം , കലശം, മുൾകൊളുത്തു,
തീക്കലശം ഇങ്ങനെ പീഠത്തിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കി; അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും താമ്രംകൊണ്ടു
ഉണ്ടാക്കി .
4 അവൻ യാഗപീഠത്തിന്നു വലപ്പണിയായ ഒരു
താമ്രജാലം ഉണ്ടാക്കി ; അതു താഴെ അതിന്റെ
ചുറ്റുപടിക്കു കീഴെ അതിന്റെ പാതിയോളം
എത്തി.
5 താമ്രജാലത്തിന്റെ നാലു അറ്റത്തിന്നും
തണ്ടു ചെലുത്തുവാൻ നാലു വളയം വാർത്തു.
6 ഖദിരമരംകൊണ്ടു തണ്ടുകളും ഉണ്ടാക്കി
താമ്രംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു.
7 യാഗപീഠം ചുമക്കേണ്ടതിന്നു അതിന്റെ
പാർശ്വങ്ങളിലുള്ള വളയങ്ങളിൽ ആ തണ്ടുകൾ
ചെലുത്തി; യാഗപീഠം പലകകൊണ്ടു പൊള്ളയായി
ഉണ്ടാക്കി .
8 സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ സേവ
ചെയ്തുവന്ന സ്ത്രീകളുടെ ദർപ്പണങ്ങൾകൊണ്ടു
അവൻ താമ്രത്തൊട്ടിയും അതിന്റെ
താമ്രക്കാലും ഉണ്ടാക്കി .
9 അവൻ പ്രാകാരവും ഉണ്ടാക്കി; തെക്കുവശത്തെ
പ്രാകാരത്തിന്നു പിരിച്ച പഞ്ഞി
നൂൽകൊണ്ടുള്ള നൂറു മുഴം മറശ്ശീല
ഉണ്ടായിരുന്നു .
10 അതിന്നു ഇരുപതു തൂണും തൂണുകൾക്കു ഇരുപതു
താമ്രച്ചുവടും ഉണ്ടായിരുന്നു . തൂണുകളുടെ

കൊളുത്തും മേൽചുറ്റുപടിയും വെള്ളി
ആയിരുന്നു.
11 വടക്കുവശത്തു നൂറു മുഴം മറശ്ശീലയും
അതിന്നു ഇരുപതു തൂണും തൂണുകൾക്കു ഇരുപതു
താമ്രച്ചുവടും ഉണ്ടായിരുന്നു ; തൂണുകളുടെ
കൊളുത്തും മേൽ ചുറ്റുപടിയും വെള്ളി
ആയിരുന്നു.
12 പടിഞ്ഞാറുവശത്തു അമ്പതു മുഴം മറശ്ശീലയും
അതിന്നു പത്തു തൂണും തൂണുകൾക്കു പത്തു
ചുവടും ഉണ്ടായിരുന്നു ; തൂണുകളുടെ കൊളുത്തും
മേൽചുറ്റുപടിയും വെള്ളി ആയിരുന്നു .
13 കിഴക്കുവശത്തു മറശ്ശീല അമ്പതു മുഴം
ആയിരുന്നു.
14 വാതിലിന്റെ ഒരു വശത്തു മറശ്ശീല പതിനഞ്ചു
മുഴവും അതിന്നു മൂന്നു തൂണും അവെക്കു
മൂന്നു ചുവടും ഉണ്ടായിരുന്നു .
15 മറ്റെവശത്തും അങ്ങനെ തന്നേ; ഇങ്ങനെ
പ്രാകാരവാതിലിന്റെ ഇപ്പുറത്തും
അപ്പുറത്തും പതിനഞ്ചീതു മുഴം മറശ്ശീലയും
അതിന്നു മുമ്മൂന്നു തൂണും മുമ്മൂന്നു
ചുവടും ഉണ്ടായിരുന്നു .
16 ചുറ്റും പ്രാകാരത്തിന്റെ മറശ്ശീല
ഒക്കെയും പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു
ആയിരുന്നു.
17 തൂണുകൾക്കുള്ള ചുവടു താമ്രംകൊണ്ടും
തൂണുകളുടെ കൊളുത്തും മേൽചുറ്റുപടിയും
വെള്ളികൊണ്ടും കുമിഴുകൾ വെള്ളിപൊതിഞ്ഞവയും
പ്രാകാരത്തിന്റെ തൂണുകൾ ഒക്കെയും
വെള്ളികൊണ്ടു മേൽചുറ്റുപടിയുള്ളവയും
ആയിരുന്നു.
18 എന്നാൽ പ്രാകാരവാതിലിന്റെ മറശ്ശീല
നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച
പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു ചിത്രത്തയ്യൽപണി
ആയിരുന്നു; അതിന്റെ നീളം ഇരുപതു മുഴവും
അതിന്റെ ഉയരമായ വീതി പ്രാകാരത്തിന്റെ
മറശ്ശീലെക്കു സമമായി അഞ്ചു മുഴവും
ആയിരുന്നു.
19 അതിന്റെ തൂണു നാലും അവയുടെ ചുവടു നാലും
താമ്രമായിരുന്നു ; കൊളുത്തും കുമിഴുകൾ
പൊതിഞ്ഞിരുന്ന തകിടും മേൽചുറ്റുപടിയും
വെള്ളി ആയിരുന്നു.
20 തിരുനിവാസത്തിന്നും പ്രാകാരത്തിന്നും
നാലു പുറവുമുള്ള കുറ്റികൾ ഒക്കെയും താമ്രം
ആയിരുന്നു.
21 മോശെയുടെ കല്പന അനുസരിച്ചു പുരോഹിതനായ

അഹരോന്റെ മകൻ ഈഥാമാർ മുഖാന്തരം ലേവ്യരുടെ
ശുശ്രൂഷയാൽ കണക്കു കൂട്ടിയതുപോലെ
സാക്ഷ്യകൂടാരമെന്ന തിരുനിവാസത്തിന്നുണ്ടായ
ചെലവു എന്തെന്നാൽ:
22 യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ ഹൂരിന്റെ മകനായ
ഊരിയുടെ മകൻ ബെസലേൽ മോശെയോടു യഹോവ
കല്പിച്ചതൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കി .
23 അവനോടുകൂടെ ദാൻഗോത്രത്തിൽ
അഹീസാമാക്കിന്റെ മകനായി കൊത്തുപണിക്കാരനും
കൌശലപ്പണിക്കാരനും നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ,
ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവ കൊണ്ടു
ചിത്രത്തയ്യൽപണി ചെയ്യുന്നവനുമായ
ഒഹൊലീയാബും ഉണ്ടായിരുന്നു.
24 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ
സകലപ്രവൃത്തിയുടെയും പണിക്കു വഴിപാടായി
വന്നു ഉപയോഗിച്ച പൊന്നു
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കപ്രകാരം ആകെ
ഇരുപത്തൊമ്പതു താലന്തും എഴുനൂറ്റിമുപ്പതു
ശേക്കെലും ആയിരുന്നു.
25 സഭയിൽ ചാർത്തപ്പെട്ടവരുടെ വെള്ളി
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കപ്രകാരം നൂറു
താലന്തും ആയിരത്തെഴുനൂറ്റെഴുപത്തഞ്ചു
ശേക്കെലും ആയിരുന്നു.
26 ഇരുപതു വയസ്സുമുതൽ മേലോട്ടു
പ്രായമുള്ളവരായി ചാർത്തപ്പെട്ടവരുടെ
എണ്ണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട
ആറുലക്ഷത്തിമൂവായിരത്തഞ്ഞൂറ്റമ്പതു പേരിൽ
ഓരോരുത്തന്നു ഓരോ ബെക്കാ വീതമായിരുന്നു;
അതു വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ തൂക്കപ്രകാരം
അരശേക്കെൽ ആകുന്നു.
27 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ ചുവടുകളും
മറശ്ശീലയുടെ ചുവടുകളും വാർക്കുന്നതിന്നു
ഒരു ചുവടിന്നു ഒരു താലന്തു വീതം നൂറു
ചുവടിന്നു നൂറു താലന്തു വെള്ളി ചെലവായി .
28 ശേഷിപ്പുള്ള
ആയിരത്തെഴുനൂറ്റെഴുപത്തഞ്ചു ശേക്കെൽകൊണ്ടു
അവൻ തൂണുകൾക്കു കൊളുത്തു ഉണ്ടാക്കുകയും
കുമിഴ് പൊതികയും മേൽചുറ്റുപടി
ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.
29 വഴിപാടു വന്ന താമ്രം എഴുപതു താലന്തും
രണ്ടായിരത്തിനാനൂറു ശേക്കെലും ആയിരുന്നു.
30 അതുകൊണ്ടു അവൻ സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ
വാതിലിന്നുള്ള ചുവടുകളും താമ്രയാഗപീഠവും
അതിന്റെ താമ്രജാലവും യാഗപീഠത്തിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും

31 ചുറ്റും പ്രാകാരത്തിന്റെ ചുവടുകളും
പ്രാകാരവാതിലിന്നുള്ള ചുവടുകളും
തിരുനിവാസത്തിന്റെ എല്ലാകുറ്റികളും
ചുറ്റും പ്രാകാരത്തിന്റെ കുറ്റികളും
ഉണ്ടാക്കി .

അദ്ധ്യായം 39

1 യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ
നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ശുശ്രൂഷെക്കായി
വിശേഷവസ്ത്രവും അഹരോന്നു വിശുദ്ധവസ്ത്രവും
ഉണ്ടാക്കി .
2 പൊന്നു, നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ,
പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു ഏഫോദ്
ഉണ്ടാക്കി .
3 നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പഞ്ഞിനൂൽ
എന്നിവയുടെ ഇടയിൽ ചിത്രപ്പണിയായി
നെയ്യേണ്ടതിന്നു അവർ പൊന്നു അടിച്ചു നേരിയ
തകിടാക്കി നൂലായി കണ്ടിച്ചു .
4 അവർ അതിന്നു തമ്മിൽ ഇണെച്ചിരിക്കുന്ന
ചുമൽക്കണ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി : അതു രണ്ടു
അറ്റത്തും ഇണെച്ചിരുന്നു .
5 അതു കെട്ടി മുറുക്കുവാൻ അതിന്മേലുള്ളതായി
ചിത്രപ്പണിയായ നടുക്കെട്ടു , യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ അതിൽ നിന്നു തന്നേ, അതിന്റെ
പണിപോലെ പൊന്നു, നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ,
ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ എന്നിവകൊണ്ടു
ആയിരുന്നു.
6 മുദ്രക്കൊത്തായിട്ടു
യിസ്രായേൽമക്കളുടെപേർ കൊത്തിയ
ഗോമേദകക്കല്ലുകളെ അവർ പൊന്തടങ്ങളിൽ
പതിച്ചു .
7 യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ അവൻ
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു വേണ്ടി ഏഫോദിന്റെ
ചുമക്കണ്ടങ്ങളിന്മേൽ ഓർമ്മക്കല്ലുകൾ
വെച്ചു .
8 അവൻ ഏഫോദിന്റെ പണിപോലെ
ചിത്രപ്പണിയായിട്ടു പൊന്നു , നീലനൂൽ,
ധൂമ്രനൂൽ, ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ
എന്നിവകൊണ്ടു പതക്കവും ഉണ്ടാക്കി.
9 അതു സമചതുരമായിരുന്നു; പതക്കം ഇരട്ടയായി
ഉണ്ടാക്കി ; അതു ഒരു ചാൺ നീളവും ഒരു ചാൺ
വീതിയും ഉള്ളതായി ഇരട്ട ആയിരന്നു.
10 അവർ അതിൽ നാലു നിര രത്നം പതിച്ചു:
താമ്രമണി, പീതരത്നം, മരതകം; ഇതു ഒന്നാമത്തെ
നിര.

11 രണ്ടാമത്തെ നിര: മാണിക്യം, നിലക്കല്ലു ,
വജ്രം ,
12 മൂന്നാമത്തെ നിര : പത്മരാഗം, വൈഡൂര്യം,
സുഗന്ധിക്കല്ലു .
13 നാലാമത്തെ നിര: ഗോമേദകം, പുഷ്പരാഗം,
സൂര്യകാന്തം ; അവ അതതു തടത്തിൽ പൊന്നിൽ
പതിച്ചിരുന്നു .
14 ഈ കല്ലുകൾ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
പേരുകളോടുകൂടെ അവരുടെ പേർപോലെ പന്ത്രണ്ടു
ആയിരുന്നു; പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളിൽ
ഓരോന്നിന്റെ പേർ അവയിൽ മുദ്രക്കൊത്തായി
കൊത്തിയിരുന്നു.
15 പതക്കത്തിന്നു ചരടുപോലെ
മുറിച്ചുകുത്തുപണിയായി തങ്കംകൊണ്ടു
സരപ്പളികളും ഉണ്ടാക്കി .
16 പൊന്നുകൊണ്ടു രണ്ടു വളയവും രണ്ടു
കണ്ണിയും ഉണ്ടാക്കി ; വളയം രണ്ടും
പതക്കത്തിന്റെ രണ്ടു അറ്റത്തും വെച്ചു .
17 പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള രണ്ടു സരപ്പളി അവർ
പതക്കത്തിന്റെ അറ്റത്തു രണ്ടു വളയത്തിലും
കൊളുത്തി.
18 രണ്ടു സരപ്പളിയുടെയും അറ്റം രണ്ടും അവർ
കണ്ണി രണ്ടിലും കൊളുത്തി ഏഫോദിന്റെ
ചുമൽക്കണ്ടങ്ങളിന്മേൽ മുൻഭാഗത്തു വെച്ചു .
19 അവർ പൊന്നു കൊണ്ടു വേറെ രണ്ടു കണ്ണി
ഉണ്ടാക്കി പതക്കത്തിന്റെ മറ്റെ രണ്ടു
അറ്റത്തും ഏഫോദിന്റെ കീഴറ്റത്തിന്നു നേരെ
അകത്തെ വിളുമ്പിൽ വെച്ചു.
20 അവർ വേറെ രണ്ടു പൊൻകണ്ണി ഉണ്ടാക്കി
ഏഫോദിന്റെ മുൻഭാഗത്തു രണ്ടു
ചുമൽക്കണ്ടങ്ങളിൽ താഴെ അതിന്റെ
ഇണെപ്പിന്നരികെ എഫോദിന്റെ നടുക്കെട്ടിന്നു
മേലായി വെച്ചു .
21 പതക്കം ഏഫോദിന്റെ നടുക്കെട്ടിന്നു
മേലായി ഇരിക്കേണ്ടതിന്നും അതു ഏഫോദിൽ
ആടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും ദൈവം മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ അതു കണ്ണികളാൽ ഏഫോദിന്
റെ കണ്ണികളോടു നീലനാടകൊണ്ടു കെട്ടി.
22 അവൻ ഏഫോദിന്റെ അങ്കി മുഴുവനും
നീലനൂൽകൊണ്ടു നെയ്ത്തുപണിയായി ഉണ്ടാക്കി.
23 അങ്കിയുടെ നടുവിൽ കവചത്തിന്റെ
ദ്വാരംപോലെ ഒരു ദ്വാരവും അതു
കീറാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ചുറ്റും ഒരു നാടയും
വെച്ചു .
24 അങ്കിയുടെ വിളുമ്പിൽ നീലനൂൽ ധൂമ്രനൂൽ,

ചുവപ്പുനൂൽ, പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ, എന്നിവ
കൊണ്ടു മാതളപ്പഴങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി .
25 തങ്കം കൊണ്ടു മണികളും ഉണ്ടാക്കി; മണികൾ
അങ്കിയുടെ വിളുമ്പിൽ ചുറ്റും
മാതളപ്പഴങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വെച്ചു.
26 ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള അങ്കിയുടെ വിളുമ്പിൽ
ചുറ്റും ഒരു മണിയും ഒരു മാതളപ്പഴവും ഒരു
മണിയും ഒരു മാതളപ്പഴവും ഇങ്ങനെ യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ വെച്ചു.
27 അഹരോന്നും പുത്രന്മാർക്കും
പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു നെയ്ത്തുപണിയായ അങ്കിയും
28 പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു മുടിയും പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു
അലങ്കാരമുള്ള തലപ്പാവും പിരിച്ച
പഞ്ഞിനൂൽകൊണ്ടു കാൽച്ചട്ടയും
29 പിരിച്ച പഞ്ഞിനൂൽ, നീലനൂൽ, ധൂമ്രനൂൽ,
ചുവപ്പുനൂൽ എന്നിവ കൊണ്ടു
ചിത്രത്തയ്യൽപണിയായ നടുക്കെട്ടും യഹോവ
മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ ഉണ്ടാക്കി.
30 അവർ തങ്കംകൊണ്ടു വിശുദ്ധമുടിയുടെ
നെറ്റിപ്പട്ടം ഉണ്ടാക്കി , അതിൽ "യഹോവെക്കു
വിശുദ്ധം " എന്നു മുദ്രക്കൊത്തായുള്ള ഒരു
എഴുത്തു കൊത്തി.
31 അതു മുടിമേൽ കെട്ടേണ്ടതിന്നു അതിൽ
നീലനൂൽനാട കോർത്തു: യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ .
32 ഇങ്ങനെ സമാഗമനകൂടാരമെന്ന
തിരുനിവാസത്തിന്റെ പണി ഒക്കെയും തീർന്നു;
യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു പോലെ ഒക്കെയും
യിസ്രായേൽമക്കൾ ചെയ്തു. അങ്ങനെ തന്നേ അവർ
ചെയ്തു.
33 അവർ തിരുനിവാസം മോശെയുടെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; കൂടാരവും അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും കൊളുത്തു, പലക,
34 അന്താഴം, തൂൺ, ചുവടു, ചുവപ്പിച്ച
ആട്ടുകൊറ്റന്തോൽകൊണ്ടുള്ള പുറമൂടി,
തഹശൂതോൽകൊണ്ടുള്ള പുറമൂടി, മറയുടെ
തിരശ്ശീല ,
35 സാക്ഷ്യപെട്ടകം , അതിന്റെ തണ്ടു,
36 കൃപാസനം, മേശ, അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും,
37 കാഴ്ചയപ്പം , തങ്കംകൊണ്ടുള്ള നിലവിളക്കു ,
കത്തിച്ചുവെപ്പാനുള്ള ദീപങ്ങൾ , അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും,
38 വെളിച്ചത്തിന്നു എണ്ണ , പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള
ധൂപപീഠം, അഭിഷേകതൈലം, സുഗന്ധ ധൂപവർഗ്ഗം,

കൂടാരവാതിലിന്നുള്ള മറശ്ശീല ,
39 താമ്രംകൊണ്ടുള്ള യാഗപീഠം, അതിന്റെ
താമ്രജാലം, തണ്ടു, അതിന്റെ
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും, തൊട്ടി , അതിന്റെ കാൽ,
40 പ്രാകാരത്തിന്റെ മറശ്ശീല , തൂൺ, അതിന്റെ
ചുവടു, പ്രാകാരവാതിലിന്റെ മറശ്ശീല , അതിന്റെ
കയറു, കുറ്റി , സമാഗമനകൂടാരമെന്ന
തിരുനിവാസത്തിലെ ശുശ്രൂഷെക്കുള്ള
ഉപകരണങ്ങളൊക്കെയും,
41 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ശുശ്രൂഷെക്കായി
വിശേഷവസ്ത്രം, പുരോഹിതശുശ്രൂഷെക്കുള്ള
അഹരോന്റെ വിശുദ്ധവസ്ത്രം, അവന്റെ
പുത്രന്മാരുടെ വസ്ത്രം
42 ഇങ്ങനെ യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
ഒക്കെയും യിസ്രായേൽമക്കൾ എല്ലാപണിയും
തീർത്തു.
43 മോശെ പണി ഒക്കെയും നോക്കി, യഹോവ
കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ അവർ അതു ചെയ്തു
തീർത്തിരുന്നു എന്നു കണ്ടു മോശെ അവരെ
അനുഗ്രഹിച്ചു .

അദ്ധ്യായം 40

1 അനന്തരം യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു
എന്തെന്നാൽ:
2 ഒന്നാം മാസം ഒന്നാം തിയ്യതി നീ
സമാഗമനകൂടാരമെന്ന തിരുനിവാസം നിവിർക്കേണം.
3 സാക്ഷ്യപെട്ടകം അതിൽ വെച്ചു
തിരശ്ശീലകൊണ്ടു പെട്ടകം മറെക്കേണം.
4 മേശ കോണ്ടുവന്നു അതിന്റെ സാധനങ്ങൾ
ക്രമത്തിൽ വെക്കേണം. നിലവിളക്കു
കൊണ്ടുവന്നു അതിന്റെ ദീപം കൊളുത്തേണം.
5 ധൂപത്തിന്നുള്ള പൊമ്പീഠം
സാക്ഷ്യപെട്ടകത്തിന്നു മുമ്പിൽ വെച്ചു
തിരുനിവാസവാതിലിന്റെ മിറശ്ശീല തൂക്കേണം.
6 സമാഗമനകൂടാരമെന്ന തിരുനിവാസത്തിന്റെ
വാതിലിന്നു മുമ്പിൽ ഹോമയാഗപീഠം വെക്കേണം.
7 സമാഗമനകൂടാരത്തിന്നും യാഗപീഠത്തിന്നും
നടുവിൽ തൊട്ടി വെച്ചു അതിൽ വെള്ളം
ഒഴിക്കേണം.
8 ചുറ്റും പ്രാകാരം നിവിർത്തു
പ്രാകാരവാതിലിന്റെ മറശ്ശീല തൂക്കേണം .
9 അഭിഷേകതൈലം എടുത്തു തിരുനിവാസവും
അതിലുള്ള സകലവും അഭിഷേകം ചെയ്തു അതും അതിന്
റെ ഉപകരങ്ങളൊക്കെയും ശുദ്ധീകരിക്കേണം;
10 ഹോമയാഗപീഠവും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾ
ഒക്കെയും അഭിഷേകം ചെയ്തു യാഗപീഠം

ശുദ്ധീകരിക്കേണം; യാഗപീഠം
അതിവിശുദ്ധമായിരിക്കേണം.
11 തൊട്ടിയും അതിന്റെ കാലും അഭിഷേകം ചെയ്തു
ശുദ്ധീകരിക്കേണം.
12 അഹരോനെയും പുത്രന്മാരെയും സമാഗമന
കൂടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവരെ
വെള്ളംകൊണ്ടു കഴുകേണം.
13 അഹരോനെ വിശുദ്ധവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു,
എനിക്കു പുരോഹിതശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
അവനെ അഭിഷേകം ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിക്കേണം.
14 അവന്റെ പുത്രന്മാരെ വരുത്തി അങ്കി
ധരിപ്പിച്ചു ,
15 എനിക്കു പുരോഹിത ശുശ്രൂഷ
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവരുടെ അപ്പനെ അഭിഷേകം
ചെയ്തതുപോലെ അവരെയും അഭിഷേകം ചെയ്യേണം;
അവരുടെ അഭിഷേകം ഹേതുവായി അവർക്കു
തലമുറതലമുറയോളം നിത്യ പൌരോഹിത്യം
ഉണ്ടായിരിക്കേണം.
16 മോശെ അങ്ങനെ ചെയ്തു; യഹോവ തന്നോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ ഒക്കെയും അവൻ ചെയ്തു.
17 ഇങ്ങനെ രണ്ടാം സംവത്സരം ഒന്നാം മാസം
ഒന്നാം തിയ്യതി തിരുനിവാസം നിവിർത്തു .
18 മോശെ തിരുനിവാസം നിവിർക്കുകയും അതിന്റെ
ചുവടു ഉറപ്പിക്കയും പലക നിറുത്തുകയും
അന്താഴം ചെലുത്തുകയും തൂൺ നാട്ടുകയും
ചെയ്തു.
19 അവൻ മൂടുവിരി തിരുനിവാസത്തിന്മേൽ
വിരിച്ചു അതിന്മീതെ മൂടുവിരിയുടെ
പുറമൂടിയും വിരിച്ചു ; യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ .
20 അവൻ സാക്ഷ്യം എടുത്തു പെട്ടകത്തിൽ
വെച്ചു ; പെട്ടകത്തിന്നു തണ്ടു ചെലുത്തി
പെട്ടകത്തിന്നു മീതെ കൃപാസനം വെച്ചു .
21 പെട്ടകം തിരുനിവാസത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു
മറയുടെ തിരശ്ശീല തൂക്കി സാക്ഷ്യപെട്ടകം
മറെച്ചു ; യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
തന്നേ.
22 സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ തിരുനിവാസത്തിന്റെ
വടക്കുവശത്തു തിരശ്ശീലെക്കു പുറത്തായി
മേശവെച്ചു.
23 അതിന്മേൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ അപ്പം
അടുക്കിവെച്ചു ; യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു
പോലെ തന്നേ.
24 സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ മോശെക്കു നേരെ
തിരുനിവാസത്തിന്റെ തെക്കുവശത്തു

നിലവിളക്കു വെക്കയും യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
ദീപം കൊളുത്തുകയും ചെയ്തു;
25 യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതു പോലെ തന്നേ.
26 സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ തിരശ്ശീലയുടെ മുൻ
വശത്തു പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ധൂപപീഠം വെക്കയും
അതിന്മേൽ സുഗന്ധ ധൂപവർഗ്ഗം ധൂപിക്കയും
ചെയ്തു;
27 യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നേ .
28 അവൻ തിരുനിവാസത്തിന്റെ വാതിലിന്നുള്ള
മറശ്ശീല തൂക്കി .
29 ഹോമയാഗപീഠം സമാഗമനക്കുടാരമെന്ന
തിരുനിവാസത്തിന്റെ വാതിലിന്നു മുൻ വശത്തു
വെക്കയും അതിന്മേൽ ഹോമയാഗവും ഭോജനയാഗവും
അർപ്പിക്കയും ചെയ്തു. യഹോവ മോശെയോടു
കല്പിച്ചതു പോലെ തന്നേ .
30 സമാഗമനകൂടാരത്തിന്നും യാഗപീഠത്തിന്നും
നടുവിൽ അവൻ തൊട്ടിവെക്കയും കഴുകേണ്ടതിന്നു
അതിൽ വെള്ളം ഒഴിക്കയും ചെയ്തു.
31 മോശെയും അഹരോനും അവന്റെ പുത്രന്മാരും
അതിൽ കയ്യും കാലും കഴുകി.
32 അവർ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ കടക്കുമ്പോഴും
യാഗപീഠത്തിങ്കൽ ചെല്ലുമ്പോഴും കൈകാലുകൾ
കഴുകും; യഹോവ മോശെയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ
തന്നേ.
33 അവൻ തിരുനിവാസത്തിന്നും
യാഗപീഠത്തിന്നും ചുറ്റും പ്രാകാരം നിറുത്തി ;
പ്രാകാരവാതിലിന്റെ മറശ്ശീല തൂക്കി . ഇങ്ങനെ
മോശെ പ്രവൃത്തി സമാപിച്ചു .
34 അപ്പോൾ മേഘം സമാഗമനകൂടാരത്തെ മൂടി,
യഹോവയുടെ തേജസ്സു തിരുനിവാസത്തെ നിറെച്ചു.
35 മേഘം സമാഗമനകൂടാരത്തിന്മേൽ
അധിവസിക്കയും യഹോവയുടെ തേജസ്സു
തിരുനിവാസത്തെ നിറെക്കയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു
മോശെക്കു അകത്തു കടപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
36 യിസ്രായേൽമക്കൾ തങ്ങളുടെ
സകലപ്രയാണങ്ങളിലും മേഘം
തിരുനിവസത്തിന്മേൽനിന്നു ഉയരുമ്പോൾ യാത്ര
പുറപ്പെടും .
37 മേഘം ഉയരാതിരുന്നാൽ അതു ഉയരുംനാൾവരെ അവർ
യാത്രപുറപ്പെടാതിരിക്കും .
38 യിസ്രായേല്യരുടെ സകലപ്രയാണങ്ങളിലും
അവരെല്ലാവരും കാൺകെ പകൽ സമയത്തു
തിരുനിവാസത്തിന്മേൽ യഹോവയുടെ മേഘവും
രാത്രിസമയത്തു അതിൽ അഗ്നിയും
ഉണ്ടായിരുന്നു .

****

[illegible]:

2025

സത്യവേദപുസ്തകം

പഴയ നിയമം